

MỤC LỤC

CHƯƠNG 1.....	3
Những kiến thức cơ bản về giới tính.....	3
CHƯƠNG 2.....	5
Cơ quan sinh dục nam	5
CHƯƠNG 3.....	18
Các cơ quan sinh dục nữ.....	18
CHƯƠNG 4.....	35
Sự giao hợp	35
CHƯƠNG 5.....	39
Thuốc kích dục (Aphrodisiacs).....	39
CHƯƠNG 6.....	47
Chứng bất lực.....	47
CHƯƠNG 7.....	58
Chứng lãnh cảm ở phụ nữ.....	58
CHƯƠNG 8.....	79
Đồng tính luyến ái nam.....	79
CHƯƠNG 9.....	86
Thủ dâm	86
CHƯƠNG 10.....	91
Sự bất bình thường trong tình dục là gì?.....	91
CHƯƠNG 11.....	103
Tệ nạn mại dâm	103
CHƯƠNG 12.....	109
Kiểm soát sinh đẻ	109

CHƯƠNG 13.....	122
Sự phá thai	122
CHƯƠNG 14.....	127
Bệnh hoa liễu.....	127
CHƯƠNG 15.....	137
Thời kỳ mãn kinh.....	137
CHƯƠNG 16.....	153
Sinh hoạt tình dục ở tuổi về chiều	153

CHƯƠNG 1

NHỮNG KIẾN THỨC CƠ BẢN VỀ GIỚI TÍNH

Là một nhà chuyên môn về tâm lý bệnh học, tôi thường hay băn khoăn về những nghịch lý mà tôi vẫn gặp hằng ngày. Hầu hết các bệnh nhân đều có chung một điểm là mặc dù đang sống trong thời đại văn minh tiến bộ nhưng sự hiểu biết về các hoạt động tình dục của họ vẫn còn ở thời đại sơ khai. Việc tích lũy các kiến thức hàng nghìn năm về văn hoá, giáo dục... của con người hầu như không có tác động gì đáng kể đến kiến thức về tình dục của họ. Mặc dù có rất nhiều phương tiện truyền thông phổ biến rộng rãi vấn đề này nhưng đại đa số mọi người vẫn chưa thật sự hiểu biết về các hoạt động giới tính. Phần lớn chúng ta đều ở trong một tình thế khá trớ trêu: Sự hiểu biết về mặt trăng (cách chúng ta 382.000 km) lại sâu sắc, rõ ràng hơn là về những gì xảy ra ở một bộ phận cơ thể chỉ nằm cách rốn 17 cm.

Mỗi người chúng ta lúc đến tuổi trưởng thành, được xã hội công nhận quyền kết hôn, hầu hết đều đã thực hiện và trải qua sinh hoạt tình dục. Như vậy, không có lý do gì để xấu hổ hoặc vô tình khước từ những đòi hỏi được hiểu biết những điều căn bản về giới tính và những sinh hoạt cụ thể của tình dục.

Đây chính là những lý do chính đáng khiến tôi viết quyển sách này, để nâng cao kiến thức về hành vi giới tính của chúng ta, một sinh vật thượng đẳng.

Trong đời sống và những hoạt động có tính chất di truyền của các loài động vật hạ đẳng, người ta đã nghiên cứu và viết rất nhiều tác phẩm về các vấn đề như phối giống, lai tạo... Những quyển sách này được viết một cách rõ ràng, thẳng thắn, khoa học và đôi khi cũng rất thú vị. Như vậy, về phương diện con người, cũng cần phải có một quyển sách, và cũng phải được trình bày theo những phương pháp như thế.

Những tác phẩm được xuất bản trước đây về lĩnh vực này thường tiếp cận vấn đề tình dục từ một hoặc nhiều góc độ khác nhau. Những chủ đề được ưa chuộng cho mọi giới và đại chúng là loại sách hướng dẫn kỹ thuật, dưới những tựa đề nghe rất kêu như "Cách giao hợp hữu hiệu", hoặc "Thú vui tính dục trong hôn nhân", "Tình dục không mặc cảm"... Những tác phẩm này viết về cách "hành động" bằng một lối nói tế nhị, thâm tình và chấp nhận được, nhưng lại ít mang đến sự hiểu biết một cách sâu sắc về giới tính và hoạt động tính dục cụ thể.

Một trong những vấn đề đáng chú ý là làm sao cho mỗi cá nhân khi bước vào tuổi trưởng thành và bắt đầu xuất hiện những dấu hiệu hoạt động tính dục phải có những hiểu biết nhất định theo góc độ khoa học và đạo đức.

Mục đích của quyển sách này là để nói cho người đọc rõ họ cần biết những gì và làm sao để đạt được sự hiểu biết và mức độ thoả mãn cao nhất. Nó được soạn ra để trả lời những câu hỏi chưa hề được trả lời (chỉ trừ trong những tài liệu y khoa khó hiểu).

Một đời sống tình dục tích cực và bổ ích, ở mức độ chín mùi là điều thiết yếu để đạt được tiềm năng tối đa trong vai trò là thành viên của nhân loại. Những người mà hành vi tính dục bị che lấp bởi sự thiếu hiểu biết và bị hạn chế bởi sự sợ hãi sẽ ít có cơ hội tìm được hạnh phúc trong những năm tháng ngắn ngủi sống trên đời này.

CHƯƠNG 2

CƠ QUAN SINH DỤC NAM

Bình thường, dương vật lớn cỡ bao nhiêu?

Đây là câu hỏi của thế kỷ. Người đàn ông đã phải băn khoăn tự hỏi như vậy hầu như ngay từ lúc biết đến bộ phận kỳ diệu này. Chúng ta rất hiếm khi gặp một người đàn ông hài lòng với kích thước dương vật của mình. Ngay cả những người có được bộ phận ngoại khổ cũng vẫn muốn đòi hỏi thêm.

Trên thực tế, kích thước bình thường của dương vật là đủ dài để có thể từ thân mình người đàn ông đi vào âm đạo, đảm bảo cho tinh dịch được chuyển vào tử cung mà không tràn ra ngoài. Có như vậy, việc thụ thai mới dễ dàng. Dương vật có chức năng làm một chiếc cầu nối để đưa tinh dịch thâm nhập vào âm đạo, thực hiện nhiệm vụ truyền giống.

Không có bất cứ một mối liên quan nào giữa kích thước của dương vật (chiều dài cũng như đường kính) với khả năng tạo ra khoái cảm cực độ nơi người phụ nữ. Hầu hết các khía cạnh của cảm giác khoái lạc nơi người phụ nữ được tập trung tại những phần dễ chạm tới, tức là âm hạch, âm thần và những vùng liên quan. Những phần này nằm ở 1/3 phía dưới từ ngoài vào của âm đạo, trong phạm vi thâm nhập dễ dàng đối với dương vật của hầu hết những người đàn ông vừa qua tuổi vị thành niên. Trong sinh hoạt giới tính, giá trị nằm trong chất lượng chứ không phải số lượng.

Tuy vậy, nhiều cuộc nghiên cứu khoa học về chiều dài của dương vật cũng đã được thực hiện. Khi cương lên, dương vật có chiều dài trung bình 17 cm với phạm vi thay đổi từ 10,2 cm đến 23 cm.

Góc của dương vật khi cương lên là bao nhiêu?

Do sự sắp xếp kỳ diệu của tự nhiên, góc của dương vật thường thay đổi từ 20 đến 40 độ theo chiều thẳng đứng; vừa khớp với góc độ của âm đạo.

Ngoài ra, cũng có những trường hợp hiếm hoi được biết đến dưới cái tên Peyronies, giới y khoa thường gọi đùa bằng biệt danh "Hội chứng cái đinh cong". Ở những người mắc chứng này, dương vật bị cong một cách kỳ quái. Vì một lý do nào đó, các mô bị tổn thương dần dần thâm nhập vào bên trong thân dương vật. Khi tình trạng cương cứng xảy ra, thân dương vật và đầu dương vật không cùng nằm trên một trục. Trong tình trạng này, hành động giao hợp trở nên rất khó khăn, nếu không nói là không thể thực hiện được. Việc điều trị căn bệnh này rất khó khăn.

Điều gì xảy ra khi xuất tinh?

Sự xuất tinh bao gồm một loạt những sự kiện phức tạp được phối hợp một cách thật chính xác, có thể so sánh với việc phóng hỏa tiễn vào không gian. Đây thật sự là một hỏa tiễn được phóng vào "không gian bên trong". Nó làm cho những máy móc phức tạp do con người tạo ra có vẻ đơn giản như một trò chơi.

Khi sự cương cứng xảy ra, và dương vật đã nằm trong âm đạo, thì các mạch điện bắt đầu hoạt động. Các bộ phận tiếp nhận cảm giác nằm trong lớp da dương vật ép chặt vào hệ thống điện. Chúng đo nhiệt độ của âm đạo, sự cọ xát vào dương vật, sức ép của vách âm đạo vào thân dương vật, lượng dịch nhờn âm đạo được tiết ra. Những "báo cáo tình hình" này được chuyển đến các trung tâm tính dục nằm ở hệ thống dây thần kinh cột sống và não bộ. Đáp lại, các trung tâm này ra lệnh chuyển thêm máu đến dương vật, làm tăng độ nhạy cảm của các bộ phận tiếp nhận cảm giác nằm trong dương vật, và tạo năng lượng ở phần dưới của dây thần kinh nằm trong cột sống.

Trong lúc hành động giao hợp đang tiếp diễn, một dòng xung lực thần kinh liên tục chạy giữa các cơ quan sinh dục và hệ thống thần kinh trung ương, gia tăng và tự củng cố nó. Tất cả các kích thích khác đều hòa nhập vào hệ thống. Việc nhìn và vuốt ve bạn tình, và được vuốt ve lại, làm cho cường độ tăng nhanh. Sức ép trở

nên ngày càng lớn cho đến khi cuối cùng nó được giải phóng bằng một sự bùng nổ, đó là sự xuất tinh.

Niêu đạo được bịt kín lại để cho nước tiểu đừng thoát ra một cách tình cờ. Các dịch tiết từ tuyến tiền liệt, các túi tinh dịch và tinh trùng được trộn ngay tại chỗ. Các cơ khung chậu của người đàn ông co lại để đẩy dương vật vào sâu hơn trong âm đạo; đồng thời, việc ưỡn người một cách vô thức giúp đẩy toàn bộ thân hình người đàn ông về phía trước. Lúc này, ý thức bị loại bỏ và người đàn ông hoàn toàn mất hết sự giao tiếp với thế giới chung quanh - chỉ trừ không gian bên trong âm đạo bao quanh dương vật. Một cái bơm mạnh bên trong dương vật nhanh chóng rút khoảng 7 g tinh dịch vào âm đạo trong khoảng 6 đợt liên tiếp. Mười giây sau, mọi việc kết thúc - cho đến lần tiếp theo.

Có bao nhiêu tinh trùng trong một lần xuất tinh?

Trong 7 g tinh dịch tiết ra mỗi lần giao hợp, có trung bình 500 triệu tinh trùng. Một người đàn ông suốt đời sản xuất được trung bình 17 lít tinh dịch hoặc gần 1.500 tỷ tinh trùng. Do đó, theo lý thuyết, ông ta có thể sinh ra một số con gấp gần 40 lần số người đang hiện diện trên hành tinh này. May mắn thay là trong 288 lần giao hợp, chỉ một lần có thể làm cho người đàn bà thụ thai, thường chỉ gồm một trứng và một tinh trùng mà thôi.

Sự cương cứng là gì? Tại sao điều đó lại quan trọng?

Sự cương cứng xuất hiện do sự cọ xát hoặc do những cảm xúc về tình dục được khơi dậy theo chiều hướng ngày càng tăng. Ngay dưới làn da, dương vật có những "bể chứa" nhỏ giống như những bong bóng cao su. Mỗi bể chứa này được nuôi dưỡng bởi những mạch máu và van, được điều khiển bởi một mạng lưới dây thần kinh chạy trực tiếp đến hệ thần kinh ở cột sống và não bộ. "Trung tâm liên lạc tình dục" này chuyển các xung lực theo cả hai chiều: từ dương vật tới não bộ và hệ thần kinh ở cột sống, và từ hệ thần kinh trung ương đến dương vật.

Sự cương cứng này rất quan trọng, vì đó là điều kiện thiết yếu để đảm bảo cho quá trình giao hợp được tiến hành. Sự kích thích dương vật, dù rất nhẹ, vẫn luôn đủ để gây ra sự cương cứng. Đây là một phản xạ có thể xảy ra ngay khi đang ngủ, khi chịu ảnh hưởng của thuốc mê, hoặc bị tê liệt, mà không cần đến sự liên kết

thần kinh với não bộ; thông tin được chuyển từ dương vật đến hệ thần kinh ở cột sống và quay trở lại dương vật. Sự cương cứng cũng có thể xảy ra không cần đến sự va chạm vào cơ thể. Trong trường hợp này, hình ảnh một phụ nữ khóa thân hay có vẻ gợi cảm được não bộ cảm nhận, một xung lực sẽ được chuyển đến dương vật thông qua hệ thần kinh cột sống và kết quả là sự cương cứng xảy ra.

Sự cương cứng thật sự xảy ra như thế nào?

Giả sử mọi hệ thống đều đã sẵn sàng thì các tín hiệu thần kinh sẽ làm cho các van "vào" của mỗi bể chứa mở ra; máu được trút vào những khoang có thể căng phồng này. Vì các khoang này được các mô liên kết cố định tại chỗ nên khi chúng căng phồng lên, dương vật trở nên cương cứng. Một hệ thống gồm các "máy dò áp suất" tinh vi giữ cho sức ép luôn luôn được cân bằng, không cứng quá cũng không mềm quá, chỉ vừa đủ mà thôi.

Sau hành động giao hợp, chuyện gì xảy ra?

Sau hành động giao hợp, sự cương cứng thường biến mất ngay lập tức. Tuy nhiên, đôi khi do những nguyên nhân chưa được biết, sự cương cứng còn kéo dài thêm khoảng 5 phút nữa. Còn bình thường thì các van "ra" được mở ra, máu rút lui về các mạch máu. Và dương vật xẹp xuống, nằm ở tư thế tĩnh.

Giai đoạn tĩnh này thường xảy ra một cách tự động và dễ dàng nhưng đôi khi cũng có sự cô: Hội chứng Priapism.

Hội chứng Priapism (cương đau dương vật) là gì?

Nói ngắn gọn, Priapism chính là chứng cương cứng mãnh liệt và kéo dài. Nó thường tấn công những người trước đó thường gặp khó khăn mỗi lần muốn đạt sự cương cứng.

Trong vài phút đầu tiên, người bị hội chứng Priapism vẫn cảm thấy hạnh phúc và thỏa mãn. Họ có thể "hành sự" nhiều lần liên tiếp mà không cần cố gắng gì cả. Và cứ như vậy, mỗi lần tìm cách để đạt được khoái cảm tột độ thì hình như dương vật lại càng cứng hơn nữa (thật ra, đó chỉ là vì nó bị sưng lên thôi). Nhưng qua đến lần thứ ba hoặc thứ tư, hạnh phúc biến mất, nạn nhân đâm ra nghi ngờ và lo sợ. Việc xuất tinh trở lên không thể thực hiện được.

Khoái cảm cực độ đã bị thay thế bằng sự đau đớn và sức ép khủng khiếp. Dương vật càng lúc càng cương cứng và đau nhức hơn. Ngay cả một ý nghĩ giao hợp cũng làm nạn nhân cảm thấy kinh sợ. Họ chỉ ao ước: "Phải chi được bất lực còn hơn".

Đâu là nguyên nhân của hội chứng priapism?

Đó là một trò đùa tàn ác của chính cơ thể nạn nhân và thường là triệu chứng của một căn bệnh trầm trọng. Nó ảnh hưởng đến toàn bộ cơ thể, đem lại sự kích thích liên tục cho hệ thần kinh cột sống và các dây thần kinh điều khiển sự cương cứng. Đôi khi, những bất thường của các mạch máu liên hệ cũng có thể gây ra triệu chứng này.

Cách chữa trị như thế nào?

Do mặc cảm, bệnh nhân thường tìm cách tự chữa bệnh cho mình bằng cách giao hợp hoặc thủ dâm liên tiếp nhưng vẫn không có kết quả. Lúc đó, họ mới tìm đến bác sĩ. Sự nghỉ ngơi và thuốc giảm đau ít khi trị được chứng bệnh "ác ôn" này. Muốn chữa trị, các bác sĩ phải xẻ những đường dọc theo thân dương vật để cho máu thoát ra khỏi các bể chứa. Lúc đó, nạn nhân và dương vật mới có thể nghỉ ngơi được.

Bất lực là gì?

Bất lực là một thuật ngữ tổng quát để mô tả bất cứ một hình thức thiếu khả năng nào trong sinh hoạt tình dục của nam giới. Trong thực tế có 3 loại bất lực chính:

- Bất lực tuyệt đối: Đây là loại hình tồi tệ nhất, nhưng may mắn là rất ít gặp. Trong trường hợp này, sự cương cứng hoàn toàn không xảy ra. Cũng có những trường hợp người đàn ông có thể cương cứng lên vào bất cứ lúc nào, nhưng ngay khi bắt đầu tiếp xúc với âm đạo thì lập tức sự cương cứng biến mất ngay.

- Hình thức bất lực thứ hai cho phép nạn nhân tiến xa hơn được một chút, anh ta đạt được độ cương cứng rất mạnh, nhưng khi vừa đưa dương vật vào âm đạo thì sự cương cứng biến mất ngay lập tức. Trong những trường hợp như vậy, sự ham muốn của nạn nhân cũng thường mất theo!

- Loại hình thứ ba là tình huống bực mình nhất mà người bị bắt lực có thể tưởng tượng được. Nó xảy ra như sau: Mọi việc tiến hành một cách suôn sẻ (tình trạng cương cứng tốt, dương vật chuẩn bị cho quá trình giao hợp một cách tốt nhất), nhưng động tác đẩy vào châm dứt ngay lập tức mọi sự, kèm theo xuất tinh.

Đối với một phụ nữ bình thường, tình trạng này là một điều cực kỳ đáng bất mãn. Trong lúc sự hưng phấn tình dục đang tăng thì mọi chuyện đều ngừng hẳn lại. Ảnh hưởng của tình trạng này cũng giống như một người đang đói còn cào mà phải chịu thêm khi ngồi trước một bữa ăn ngon.

Đối với đàn ông, nó để lại một ý nghĩ chán chường, vì nó vừa cướp đi của anh ta khoái lạc tình dục, vừa để lại cho anh ta một dấu ấn nặng nề về khả năng giao hợp của mình. Điều này hủy diệt dần dần lạc thú cũng như hạn chế các hoạt động giới tính của anh ta về sau.

Còn có loại hình bắt lực nào khác không?

Còn một loại hình thứ tư, nhưng rất hiếm. Những người đau khổ vì chứng xuất tinh sớm đôi khi tin rằng loại hình này còn đáng ao ước hơn chứng bệnh của họ. Nhưng một khi đã đạt đến tình trạng thứ tư này, thì họ lập tức đổi ý ngay.

Đó là tình trạng hoàn toàn không có khả năng xuất tinh dù giao hợp trong một thời gian dài bao lâu cũng vậy. Đôi khi quá trình giao hợp kéo dài đến hàng giờ hoặc hơn nữa, nhưng người đàn ông vẫn không thể tìm được khoái cảm cực độ, mà thay vào đó là sự đau đớn, bực bội và thất vọng. Cuối cùng họ đành phải châm dứt mà không hoàn thành được việc giao hợp. Không một ai dám cho rằng tình trạng này là bình thường cả.

Bao nhiêu đàn ông đau khổ vì chứng bắt lực?

Con số này là xấp xỉ 100% tùy theo cách định nghĩa chính xác. Trong cuộc đời, mỗi người đàn ông đều phải có lúc gặp tình trạng trục trặc ở bộ phận sinh dục. Xét về tính phức tạp cơ học của hệ thống sinh sản và sự căng thẳng cảm xúc đôi khi đi kèm theo, chúng ta có thể tiên đoán được những trục trặc sắp sửa xảy ra.

Có từ 30% đến 40% đàn ông mắc chứng bất lực kinh niên hoặc lặp đi lặp lại. Rõ ràng họ thuộc vào số những con người khôn khổ nhất.

Tinh hoàn có liên quan đến sự cường dương hay không?

Có, nhưng một cách gián tiếp. Những hạch này có hai chức năng chính. Qua một tiến trình phức tạp, chúng sản xuất tinh trùng. Chức năng thứ hai là sản xuất testosterone - kích thích tố nam. Chính kích thích tố này cho phép người đàn ông hoạt động tính dục. Đến tuổi dậy thì, do ảnh hưởng của các chất này, dương vật phát triển, lông mọc lên, và tất cả những thay đổi liên hệ đến sự trưởng thành về giới tính xuất hiện. Không có các tinh hoàn và kích thích tố mà chúng sản xuất thì không thể xảy ra một hoạt động giới tính nào.

Điều gì xảy ra nếu một người bị mất tinh hoàn?

Điều này còn tùy thuộc vào thời gian anh ta bị mất. Nếu anh ta bị thiếu trước tuổi dậy thì, trước khi hiệu lực của kích thích tố nam xuất hiện, thì kể như anh ta không có một hoạt động tình dục nào cả. Hành động giao hợp của con người bất hạnh này sẽ chấm dứt trước khi bắt đầu. Anh ta sẽ không thể trông chờ một sự phát triển giới tính nào. Dương vật sẽ nhỏ hơn người bình thường, lông ít, tiếng nói the thé. Hình thể bị biến dạng vì testosterone cũng ảnh hưởng đến sự phát triển tổng quát của cơ thể. Anh ta sẽ có thân hình cao, gầy, màu da tái nhợt và tính tình bủn xỉn. Nguyên nhân của cái tính bủn xỉn này người ta còn chưa hiểu được. Ở Trung Đông cũng như một số nước châu Á trước kia, các hoạn quan vẫn được dùng để canh giữ hậu cung của các vua chúa. Điều này lại khiến cho họ trở nên bủn xỉn, nhỏ nhặt hơn.

Cũng có một số trường hợp bị thiếu từ lúc nhỏ để duy trì giọng nữ cao. Tục lệ này đặc biệt phổ biến trong thời Trung cổ và vẫn được duy trì đến cuối thế kỷ 19, mà không một ai thắc mắc liệu sự hy sinh như vậy có đáng không.

Nếu tinh hoàn bị mất sau giai đoạn phát triển sinh lý đầy đủ thì sao?

Vấn đề này đã được nghiên cứu một cách cẩn kẽ. Nếu tinh hoàn bị phá hủy hoàn toàn nhưng dương vật lại tương đối lành lặn, một số người không cảm thấy khó chịu lắm vì họ có thể giao hợp một cách bình thường. Trong một nửa các trường hợp bị mất tinh hoàn, nạn nhân nhanh chóng biểu lộ những dấu hiệu như lông trên người rụng dần, khả năng sinh hoạt giới tính biến mất, và dĩ nhiên tình trạng vô sinh là điều không thể tránh khỏi. Việc giao hợp không thể thực hiện được vì không có sự cương cứng, không có tinh trùng, không có khoái cảm cực độ, và không có sự xuất tinh. Hoàn toàn không có gì cả.

Song song với những biến đổi về thể xác, những biến đổi về tâm lý cũng xảy ra. Nhưng xét qua các trường hợp đã xảy ra, khó mà nói được tình trạng suy nhược và thần thờ của các nạn nhân là hậu quả của việc thiếu kích thích tố hay là phản ứng đối với việc hoàn toàn mất khả năng sinh hoạt tình dục.

Việc gì xảy ra với những người còn duy trì được khả năng sinh hoạt giới tính sau khi mất tinh hoàn?

Trong một số trường hợp, sự cương cứng không còn được như trước và tần số những lần giao hợp cũng giảm đi. Họ vẫn còn khả năng sinh hoạt tình dục mặc dù vô sinh. Tuy vậy, mọi hoạt động vẫn diễn ra theo một trình tự bình thường.

Các bác sĩ đã rất lúng túng khi phải giải thích những điểm khác biệt này. Khi tiến hành nghiên cứu nhận nhận thấy những người đàn ông có vợ hoặc người yêu hiểu biết thì kết quả sinh hoạt sẽ tốt hơn. Có lẽ sự yên tâm và khích lệ khiến cho họ thành công trong khi những người khác lại thất bại. Chắc chắn đây là một yếu tố tích cực trong sự hồi phục của họ. Tuy vậy, kích thích tố nam còn được cung cấp từ một nguồn khác nữa.

Có thể nhận được kích thích tố nam từ đâu?

Từ lâu, người ta đã khám phá ra các tuyến thượng thận là một nguồn bổ sung kích thích tố nam. Trong khoảng một nửa số trường hợp, các tuyến này sản xuất đủ kích thích tố nam cho phép tiếp tục duy trì các sinh hoạt tình dục.

Chính vì điều này và những phát hiện có liên quan, những nạn nhân bị mất tinh hoàn đã có được kết quả rất khả quan nhờ tiêm và uống thuốc viên có chứa kích thích tố nam. Những người đã từng thất bại trong "việc chặn gôi" rất ngạc nhiên khi thấy dương vật của mình lớn lên, giọng nói trầm hơn, các bắp thịt săn chắc, và những ham muốn gần như bị quên lãng nay bắt đầu hoạt động rầm rộ trở lại. Ngay cả những người đã được các tuyến thượng thận trợ giúp phân nào cũng thể tiêm thêm kích thích tố nam để tăng cường các hoạt động tính dục của mình.

Nếu việc tiêm kích thích tố nam có thể chữa lành chứng bất lực, thì tại sao lại không tiêm cho tất cả những người đau khổ vì chứng bất lực?

Đó là điều mà các bác sĩ vẫn thường nói với nhau. Nếu kích thích tố giúp hoạt động tình dục bình thường, thì hoạt động không bình thường có thể được chữa trị bằng cách dùng kích thích tố. Nhưng thật ra không phải hoàn toàn như vậy. Sau khi điều trị cho nhiều người được bằng cách tiêm thuốc mà gần như không có kết quả gì, các khoa học gia đã xem xét lại vấn đề một cách kỹ lưỡng hơn và tìm ra một số vấn đề quan trọng.

Trước hết, trong cơ thể con người có một tuyến thứ ba gây ảnh hưởng đến việc sản xuất kích thích tố sinh dục. Phần lớn kích thích tố nam được sản xuất trong các tinh hoàn, và một lượng nhỏ hơn từ các tuyến thượng thận. Tuy nhiên, nơi phân phối lại là tuyến yên, nằm ở đáy não. Nếu cả hai tuyến sản xuất quá nhiều kích thích tố thì tuyến yên có nhiệm vụ làm ngưng hoặc chậm lại quá trình sản xuất. Trái lại, nếu hai tuyến kia sản xuất quá ít kích thích tố thì tuyến yên tìm cách làm gia tăng lên. Thực tế, đối với tuyến yên, việc ra lệnh ngưng sản xuất dễ hơn việc ra lệnh tăng sản xuất rất nhiều.

Sự rắc rối bắt đầu từ đây. Nếu bệnh nhân thiếu kích thích tố do các tuyến sản xuất một lượng kích thích tố vừa ít vừa kém chất lượng, thì việc tiêm kích thích tố nam vào máu lại khiến cho tuyến yên ngăn chặn các hoạt động của tinh hoàn và các tuyến thượng thận lại.

Tình hình ngày càng tồi tệ hơn vì kích thích tố nhân tạo không làm đúng chức năng như kích thích tố thiên nhiên, lại còn làm phát sinh thêm nhiều vấn đề khác nữa.

Việc tiêm kích thích tố không có hiệu quả thật sự trong điều trị bất lực còn vì: Nguyên nhân tiềm ẩn của chứng bất lực ở đàn ông chủ yếu là do tâm lý.

Các tinh hoàn không liên quan gì đến khả năng giao hợp sao?

Thật sự là không. Chúng chỉ sản xuất nguyên liệu để cho phần còn lại của hệ thống sinh sản chế biến tiếp mà thôi. Khi chúng sản xuất đủ lượng kích thích tố và tinh trùng hàng ngày thì nhiệm vụ của chúng đã được hoàn tất.

Hai khối mô tối cần thiết này có trách nhiệm duy trì sự tồn tại của nhân loại, nhưng lại nằm lơ lửng bên ngoài, gây rất nhiều trở ngại. Khi tổ tiên của chúng ta còn phải bò, tinh hoàn nằm càng sâu vào bên trong cơ thể càng tốt và có thể được bảo vệ an toàn khi có sự nguy hiểm đe dọa (như để tránh một cái cây hoặc một vách hang chẳng hạn). Ngày nay, tinh hoàn rất dễ bị tổn thương trước mọi nguy cơ, kể cả phóng xạ.

Hàng ngàn năm trước, trong da của âm nang có những cơ rất mạnh để kéo phần tinh hoàn vào trong bụng một cách nhanh chóng trong trường hợp cần thiết. Bây giờ chỉ còn lại những dấu vết mờ nhạt của chúng mà thôi.

Như vậy có phải các tinh hoàn luôn luôn nằm trong âm nang không?

Không. Trước ngày sinh, chúng nằm trong khoang bụng cũng như các bộ phận tương ứng của chúng ở giống cái, tức buồng trứng. Một thời gian ngắn trước ngày sinh, chúng tụt xuống âm nang, nơi chúng thường nằm lại. Đôi khi, chúng trở nên những bộ phận di trú, trượt lên xuống giữa khoang bụng và âm nang.

Nếu tinh hoàn không tụt xuống được, người đàn ông sẽ có cảm giác trống rỗng. Đôi khi, có thể làm cho chúng đi xuống bằng các kích thích tố (không phải testosterone, mà là một chiết xuất từ tuyến yên). Nếu không làm như vậy thì phải giải phẫu để kéo chúng xuống và cố định lại.

Tại sao lại phải kéo tinh hoàn xuống âm nang thay vì để chúng nằm yên trong ổ bụng, nơi chúng được an toàn hơn?

Đây có vẻ là một ý kiến hay, nhưng rất cuộc, hình như có lý do khiến chúng cần nằm ở âm nang, nơi chúng có thể tiếp nhận những làn gió mát. Nhiệt độ cơ thể là nóng quá đối với việc sản xuất tinh trùng. Nếu nhiệt độ tăng, sự tạo thành tinh trùng có xu hướng giảm, và khả năng sinh sản lại càng giảm mạnh. Nhiệt độ ở âm nang thấp hơn nhiệt độ cơ thể từ 1,66 đến 2,22 độ C. Ở nhiệt độ này, các cơ quan sinh dục hoạt động tốt hơn. Một số bộ lạc nguyên thủy lợi dụng tri thức này (không ai biết họ học từ đâu) đã khuyến khích đàn ông trong bộ lạc ngâm tinh hoàn trong nước nóng nhiều ngày trước khi giao hợp để tránh thai. Mặc dù có vẻ khó coi nhưng cách này lại rẻ tiền, an toàn hơn, và có hiệu quả trong một mức độ nào đó.

Ngoài ra, nếu tinh hoàn nằm trong khoang bụng, chúng sẽ dễ bị ung thư hơn.

Có phải những người có tinh hoàn lớn thì khả năng hoạt động tình dục cao hơn những người có tinh hoàn nhỏ hay không?

Không. Giá trị nằm ở chất lượng hoạt động chứ không phải ở kích thước. Tại Phi châu, có nhiều người bị đau khổ bởi một chứng bệnh do ký sinh trùng gây ra, đó là bệnh chân voi (elephantiasism). Trong tình trạng nghiêm trọng, tinh hoàn phồng to bằng những quả bóng lớn. Các nạn nhân phải dùng xe cút kít để đi chuyển tinh hoàn đi. Mặc dù tinh hoàn của họ to lớn như thế, nhưng không một ai trong những người này có thể hoạt động tình dục cả!

Có phương thuốc nào trị chứng bất lực không?

Có rất nhiều cách khác nhau, nhưng phần lớn tỏ ra vô hiệu. Tuy vậy, vẫn có một giải pháp đáng được chú ý.

Từ hàng ngàn năm nay, đàn ông (và cả một số đàn bà) vẫn hằng ao ước có được một phương thuốc màu nhiệm giúp mang lại hiệu quả cao trong hoạt động chăn gối. Những thức ăn và hóa chất mà con người biết đều đã được sử dụng, nhưng chỉ một ít đem lại phản ứng mong muốn. Với sự xuất hiện của cuộc cách mạng công nghiệp, người ta xoay qua các thiết bị cơ khí. Một đồ dùng được phát minh vào thời kỳ đó hiện giờ vẫn còn được dùng với tên

nguyên thủy là thiết bị củng cố nam tính bằng chân không. Đó là một cái chuông thủy tinh được chụp lên cơ quan sinh dục "bất hợp tác". Dùng bơm chân không vận hành để rút không khí ra khỏi bình thủy tinh này. Khi áp suất giảm tới mức cần thiết, máu sẽ tuôn vào dương vật khiến nó cương lên. Nhưng việc sử dụng thiết bị này lại gặp phải một khó khăn mới là kích thích dương vật tăng quá nhanh, quá lớn. Do vậy, người sử dụng không thể tiến hành giao hợp được.

Có cách nào khác để giữ cho dương vật cương cứng trong suốt thời gian giao hợp?

Có. Và nó cho thấy một số trở ngại trên con đường của các nhà phát minh. Mỗi một phát minh mới trong lĩnh vực này giải quyết được một phần vấn đề, nhưng lại bỏ lửng phần còn lại không giải quyết.

Vấn đề đối với thiết bị củng cố nam tính bằng chân không là dương vật bị xẹp xuống ngay sau khi rút ra khỏi cái chuông thủy tinh, trừ khi hành động giao hợp diễn ra dưới một cái bình thật lớn bao trùm cả hai "đối tác". Do vậy, phương pháp này cũng không đem lại nhiều hy vọng gì hơn.

Một phát minh tiếp theo là dùng một cái ống nhựa rỗng có kích thước và hình dáng giống như dương vật đang cương cứng. Cơ quan sinh dục yếu đuối được đưa vào trong đó. Cảm giác mà người đàn bà nhận được cũng giống như khi thủ dâm bằng dụng cụ.

Một biến thể của dụng cụ này là một thiết bị giống như cái chuông, gồm những dây néo ngắn có bắt bản lề bao quanh dương vật. Thiết bị này chỉ có công dụng là hỗ trợ việc đưa dương vật vào âm đạo. Sau đó, chuyện gì xảy ra thì lại là một vấn đề khác!

Có biện pháp gì giúp cho người đàn ông bất lực giao hợp thật sự không?

Có. Qua những thành tựu của ngành điện tử và công nghệ Nhật Bản, bất cứ người đàn ông bất lực nào cũng đều có thể giao hợp thật sự. Mặc dù có hiệu quả như vậy nhưng nó lại không được phổ biến. Thiết bị này đơn giản là một cái hộp nhỏ màu đen kích thước bằng một cái radio bán dẫn với 2 sợi dây, mỗi sợi được nối với một điện cực. Một điện cực được buộc vào bên dưới của dương

vật, điện cực kia được thiết kế đặc biệt đút vào trực tràng. Khi dòng điện được bật lên, các xung tần số cao tràn vào các thần kinh kiểm soát phản xạ sinh lý, đem lại sự cương cứng. Trong khi hành động giao hợp đang diễn ra, có thể thúc đẩy sự xuất tinh bằng cách tăng cường độ các xung tần số cao.

Tuy vậy, ngay cả những thiết bị tân tiến nhất vẫn không thể đáp ứng được những cảm xúc theo lối cổ truyền. Rõ ràng là hoạt động giới tính đòi hỏi nhiều hơn các thao tác thuần túy máy móc.

Nếu vậy, có cách gì trị lành chứng bất lực không?

Cách điều trị duy nhất có hy vọng đem lại kết quả là nhằm vào cơ quan sinh dục quan trọng nhất, đó là bộ não. Bộ não áp dụng sự kiểm soát tối cao đối với khung chậu. Sigmund Freud giải thích điều này một cách chính xác hơn. Một buổi chiều tại một bữa tiệc, Sigmund Freud gặp một sinh viên hiếu thắng, anh chàng này hỏi: "Thưa tiến sĩ, có phải cái cách mà một người đàn ông cảm nhận về chính mình tùy thuộc vào kích thước dương vật của anh ta hay không?". Freud ngẫm nghĩ một lúc, bập bập điếu xì gà, và trả lời: "Theo tôi, kích thước của dương vật tùy thuộc vào cách mà một người đàn ông cảm nhận về chính họ".

CHƯƠNG 3

CÁC CƠ QUAN SINH DỤC NỮ

Có phải âm hạch thật sự chỉ là một dương vật thu nhỏ hay không?

Nhiều nhà chuyên môn xem âm hạch là một dương vật không phát triển. Họ mô tả toàn bộ các cơ quan sinh dục nữ như những cơ quan sinh dục nam chưa trưởng thành. Rất dễ hiểu khi tất cả các học giả đưa ra ý kiến này đều là đàn ông. Theo họ, dương vật chỉ là âm hạch phát triển quá mức.

Như vậy ý kiến của phái nào đúng đắn nhất?

Thông thường, mỗi phái đều đúng một nửa. Trong giai đoạn phát triển ban đầu, phôi thai người có cả các cơ quan sinh dục nam và nữ. Chúng tồn tại trong dạng mô nguyên thủy và sau đó sẽ được phân biệt thành những cơ quan khác nhau.

Phôi thai có một dương vật lưỡng tính. Trong những phôi thai được định nghĩa trước để trở thành nam, nó sẽ biến thành một dương vật (penis) thực thụ. Còn những cô gái tương lai sẽ có một âm hạch (clitoris). Theo sự quyết định của nhiễm sắc thể, một ngày nào đó, vật thể bé nhỏ này có thể trở thành một cô gái kiều diễm hoặc một chàng trai với bắp thịt cuộn cuộn. Vào lúc được sinh ra, đứa trẻ bình thường đã có những đặc điểm rõ ràng về giới tính. Bác sĩ sản khoa không gặp phải khó khăn nào khi nói cho những bậc cha mẹ đang rất kích động biết đứa bé đó là con trai hay là con gái. Nhưng nếu là một bác sĩ hoàn toàn chân thật, ông ta sẽ nói: "Xin chúc mừng ông bà, ông bà đã được vinh dự làm cha mẹ của một bé gái 98%, nặng 3,5kg".

Tại sao lại chỉ có 98 phần trăm?

Vì ít nhất 2% các cơ quan sinh dục nam hoặc nữ thật sự thuộc vào giới kia. Con trai có 2% con gái và con gái có 2% con trai. Đây là tỷ lệ của những người bình thường; trong những trường hợp bất thường, tỷ lệ này có thể còn cao hơn nhiều. Chẳng hạn, có trường hợp tinh hoàn chỉ là những buồng trứng của phụ nữ nhưng đã tìm được một chỗ cư trú mới trong âm nang (một số nhà chuyên môn thích xem các buồng trứng là những tinh hoàn nhưng không tự xuống dưới. Quan điểm này thay đổi tùy theo giới tính của nhà chuyên môn).

Nếu phôi thai trở thành một cậu con trai, các tinh hoàn sẽ rơi qua khoang chậu để lọt vào các đại âm thần và mở rộng chúng thành một âm nang. Dương vật đang tượng hình, đột ngột tăng kích thước. Nếu phôi thai sẽ trở thành một cô gái, những thay đổi sẽ ít hơn. Buồng trứng vẫn nằm nguyên chỗ. Các đại âm thần cũng giữ nguyên tình trạng. Chỉ cần một vài thay đổi nhỏ đã đủ để tạo nên những cấu trúc đơn giản như âm đạo và tiểu âm thần.

Có nghĩa là nếu cơ quan sinh dục nguyên thủy không phát triển thì phôi thai sẽ là phái nữ?

Không hẳn như vậy. Ở những giai đoạn đầu, phôi thai chỉ có một cơ quan sinh dục đơn giản gồm có các tế bào sinh sản (những buồng trứng hoặc tinh hoàn tương lai), các điểm phòng sinh dục (đại âm thần hoặc âm nang) và dương vật tượng hình (dương vật hoặc âm hạch tương lai). Để phân biệt giới tính thành nam hay nữ, sự phát triển phải diễn ra theo chiều hướng này hoặc chiều hướng khác. Đối với bé trai, sự phát triển tương đối phức tạp. Còn đối với bé gái thì đơn giản hơn nhiều. Điều này khiến cho một số nhà nghiên cứu (mà hầu hết đều là nữ) cho rằng mỗi phôi thai về cơ bản đều là nữ. Một nửa trong số những phôi thai này phát triển thành những bé trai.

Có phải mỗi phôi thai về cơ bản đều là nữ không?

Có lẽ không. Tuy nhiên, có một số yếu tố cho thấy, tính trội của nữ giới là điều không thể phủ nhận được.

Ở những động vật tương đối đơn sơ như gà chẳng hạn, tất cả các hoạt động như tiêu, đại tiện và sinh sản đều diễn ra ở cùng một lỗ chung gọi là lỗ sinh dục.

Leo dần lên bậc thang tiến hóa, các chức năng của những lỗ trông khác nhau, càng lúc càng trở nên chuyên biệt hơn. Ở con người, đàn ông đã đạt đến điểm có một lỗ riêng dành cho việc đại tiện. Tuy nhiên, anh ta vẫn còn phải san sẻ thì giờ cho việc tiêu tiện và sinh sản qua niệu đạo. Trong lúc đó, bé gái đã đạt đến điểm đỉnh. Theo cách nói của ngành cơ thể học, cô ta là một kiểu mẫu, với sự phân biệt rõ ràng về cấu trúc và chức năng, có ba lỗ khác nhau dành cho ba việc khác nhau.

Có phải tất cả các cơ quan sinh dục nữ đều có phần tương ứng ở người nam không?

Đúng. Vì về nguồn gốc, các cơ quan sinh dục đều giống nhau, nên ít nhất cũng vẫn phải còn lại một cơ quan sinh dục nữ ở người nam và một cơ quan sinh dục nam ở người nữ.

Vậy đàn ông có âm đạo không?

Mỗi người đàn ông đều có một chút hoài niệm về cái thời mà nam tính chưa được thể hiện rõ như bây giờ. Trong những sách về cơ thể học, nó được gọi là "âm đạo nam". Thuở xa xưa, nó đã được chỉ định để trở thành một âm đạo thật sự, nhưng điều đó không bao giờ trở thành hiện thực. Đó chỉ là một mẫu mô nhỏ được thêm vào mép bàng quang. Đàn ông thậm chí còn có cái tương đương với màng trinh. Dù có còn trai tân hay không, thì vật lưu niệm nhỏ bé này vẫn luôn luôn còn nguyên vẹn nơi mỗi người đàn ông. Nó được gọi là gò tinh dịch (seminal colliculus). Nó không có tính cách thông tin như màng trinh ở người nữ mà chỉ là một cái gò nhỏ nằm kề bên tuyến tiền liệt.

Nếu đàn ông có màng trinh, thì đàn bà có tuyến tiền liệt không?

Có. Hoặc ít nhất cũng tương đương. Ở đàn bà, tuyến tiền liệt trở thành các tuyến Skene - hai cái lỗ ở hai bên niệu đạo. Ngoài công dụng tiếp nhận bệnh ở những người đàn bà mắc bệnh lậu, từ lâu chúng đã không còn chức năng gì nữa.

Các tuyến bartholins, được cho là có công tiết dịch nhờn âm đạo trong thời gian giao hợp, đã phát triển thành những cấu trúc có tên là "bulbo-urethrals" ở đàn ông. Các tuyến bulbo-urethrals không làm việc nhiều nhưng khi chúng làm việc thì công việc của chúng rất đáng kể. Hiếm khi nào chúng cung cấp hơn một giọt dịch tiết mỗi lần giao hợp, nhưng đó lại là một giọt có tầm quan trọng rất lớn.

Quan trọng?

Đúng. Đây là cách mà nó có thể xảy ra: trong một phòng mạch, cô gái duyên dáng 22 tuổi ngồi đối diện vị bác sĩ vừa khám bệnh cho cô. Cô ta rất lo lắng.

- Nhưng thưa bác sĩ, không thể như thế được! Tôi muốn nói rằng không thể nào xảy ra chuyện đó được! - Cô gái vừa nói vừa khóc.

- Xin lỗi, tôi rất tiếc, cô đã có thai 6 tuần rồi.

- Nhưng tôi không làm gì cả. Anh ấy muốn nhưng tôi không đồng ý vì tôi không muốn - Cô ta tiếp tục khóc.

- Tại sao cô không kể cho tôi nghe chính xác cô đã để cho anh ta làm gì, để chúng ta có thể hiểu chuyện gì đã xảy ra?

- Hai chúng tôi cùng về nhà tôi và bắt đầu đùa nghịch, anh ấy muốn để vào trong người tôi nhưng tôi sợ. Tôi nói: Không, anh chỉ có thể đi quanh quanh mà thôi, chứ anh không thể... - Cô gái vừa lau nước mắt vừa đáp.

- Rồi chuyện gì xảy ra?

- Anh ấy làm đúng như vậy. Nhưng anh ấy bắt đầu bị kích thích và tôi nghĩ rằng anh ấy đã đổ ào vào người tôi, nên tôi đã đẩy anh ấy ra.

Giọt chất lỏng đầu tiên đó đã có thêm một nạn nhân. Dịch tiết ban đầu từ các tuyến bulbo-urethrals xuất hiện ngay sau khi dương vật cương cứng. Chỉ là một giọt chất lỏng ở đầu dương vật, nhưng nó có thể chứa đến 50.000 tinh trùng. Chỉ cần một trong những tinh trùng này lách được theo âm đạo để bơi đến cổ tử cung là trường hợp đáng tiếc sẽ xảy ra.

Khả năng thụ thai do "giọt dịch tiết đầu tiên" có cao không?

Vì đoạn đường mà tinh trùng phải đi qua (từ các âm thần đến cổ tử cung) khá dài nên khả năng thụ thai theo cách này là rất hiếm. Tuy nhiên, do có ý thức sai lầm về sự an toàn, các cô gái thường thích "trò chơi" này hơn là giao hợp đúng nghĩa. Vì khả năng xảy ra tai nạn tỷ lệ thuận với số lần gần gũi, nên số lần gần gũi càng nhiều thì nguy cơ càng lớn. Một yếu tố mang đến nguy cơ thụ thai lớn hơn nữa, đó là thói quen đưa dương vật vào âm đạo, đẩy khung chậu lên xuống vài lần, và rồi ngừng lại trước khi xuất tinh. Đây là một cách giao hợp "tôi" nhưng cũng là một cách thụ thai tốt.

Còn về bộ ngực thì sao?

Đây là một ví dụ khác về các cơ quan cơ bản hiện hữu ở cả hai phái. Trong bào thai, chúng vẫn giữ nguyên tình trạng không phát triển cho đến khi cần thiết. Ở nam giới, điều này có nghĩa là chúng không bao giờ phát triển trong những điều kiện bình thường. Ở nữ giới, chúng nằm im cho đến tuổi dậy thì.

Có một ngoại lệ duy nhất vào những ngày đầu tiên của cuộc sống. Lúc đó, các bộ ngực nam cũng như ngực nữ đều sản xuất chất dịch trong, gọi là colostrum. Đây là một sản phẩm từ những tuyến sản xuất sữa, được sản xuất bởi số lượng lớn các kích thích tố tình dục của mẹ hiện hữu trong cơ thể đứa bé lúc được sinh ra. Trong vài ngày, hàm lượng các kích thích tố giảm xuống và "sữa" biến mất.

Bộ ngực chính là những tuyến mồ hôi đã gia tăng kích thước và trở nên chuyên môn hóa về chức năng. Sữa là dạng chuyên môn hóa của mồ hôi, được làm giàu chất đạm từ máu của người mẹ. Điều này từ lâu đã được trình bày trong các tác phẩm về phôi thai học, nhưng rất ít khi được chú ý đến. Hãy tưởng tượng xem, hàng triệu người đàn ông trên thế giới này sẽ nghĩ sao khi biết được những bộ ngực tuyệt vời của phụ nữ từng làm họ say mê lại là những tuyến mồ hôi khổng lồ.

Tại sao phụ nữ lại chỉ có hai bầu vú?

Đây là một câu hỏi mà không một người bình thường nào có thể trả lời được. Điều này rõ ràng đã được quyết định bởi một

quyền lực thiêng liêng nào đó. Tuy nhiên, chúng ta có thể đưa ra những lý do tạm chấp nhận được: Con người thường chỉ sinh mỗi lần một đứa con, và một trong hai bầu vú là bầu dự trữ. Chỉ có con người, những loài linh trưởng khác và voi mới có một cặp vú. Những động vật khác có sáu cặp vú hoặc nhiều hơn.

Ở một số phụ nữ còn có thêm những núm vú phụ. Chúng thường trải ra phía bụng, từ vị trí những núm vú bình thường đến vùng háng. Một trường hợp hiếm thấy khác là người phụ nữ có thêm một cặp vú ngay dưới cặp vú nguyên thủy.

Về màng trinh thì sao?

Màng trinh là một cấu trúc hoàn toàn không được quan tâm tương xứng với chức năng của nó (nó không là gì cả). Hàng bao thế kỷ nay, màng trinh được xem như là một phong vũ biểu thể hiện sự đồng trinh, là vật bảo vệ sự trinh bạch, linh canh cổng của nữ thần tình yêu và sắc đẹp. Những tên gọi mỹ miều đó hoàn toàn không có gì là sai sự thật.

Nhưng cũng có những phụ nữ giao hợp nhiều lần mỗi ngày, đã có hàng tá con, mà vẫn giữ nguyên biểu hiện tiết hạnh là màng trinh. Điều này hoàn toàn tùy thuộc vào loại màng trinh mà bà ta có từ lúc mới được sinh ra.

Màng trinh hoạt động như thế nào?

Muốn hiểu vị trí tương đối của màng trinh tại vùng sinh dục, nên có một hình mẫu. Nếu ta lấy ngón cái và ngón trỏ khum lại thành một vòng tròn, thì khoảng giữa 2 ngón tay tượng trưng cho âm đạo. Miếng da dày nằm giữa ngón cái và ngón trỏ tượng trưng cho màng trinh ở vị trí thông thường. Bình thường, trong lần giao hợp đầu tiên, dương vật đi xuyên qua màng trinh và làm cho nó bị rách tại nhiều chỗ. Sự giao hợp liên tiếp bào mòn dần lớp da mỏng, chỉ còn lại một ít mảnh nhỏ chỉ để đánh dấu cho sự hiện hữu trước đó mà thôi. Trong một số trường hợp, màng trinh có tính co giãn, và thay vì bị rách khi dương vật thâm nhập, nó chỉ oằn lại, ép sát vào sàn âm đạo và để cho dương vật lướt qua. Khi sinh con cũng xảy ra điều tương tự nhưng với chiều hướng ngược lại. Đầu đứa bé đẩy màng trinh ra phía ngoài mà không làm cho nó bị rách.

Ở Tây phương, màng trinh cũng là chuyện quan trọng. Nó được xem là biểu tượng của sự trinh tiết. Và vì một lý do vẫn chưa được giải thích, mỗi người đàn ông trưởng thành đều chỉ muốn gần gũi với một trinh nữ mà thôi.

Có phải khi bị rách thì màng trinh luôn luôn chảy máu không?

Phải. Khi màng trinh bị thương tổn sẽ rỉ ra một vài giọt máu nhỏ.

Như vậy, một màng trinh còn nguyên vẹn không phải là dấu hiệu đáng tin cậy của sự trinh tiết?

Đúng vậy. Và việc màng trinh bị rách hoặc không có màng trinh không có nghĩa là cô gái đã sống một cuộc sống tình dục buông thả. Một số phụ nữ hầu như không có màng trinh. Những người khác mất màng trinh sau những lần tập thể dục hay hoạt động mạnh. Một kẻ thù khác của việc bảo vệ màng trinh là thủ dâm. Việc đưa ngón tay vào âm đạo có thể làm rách màng trinh.

Băng vệ sinh để hút máu kinh nguyệt cũng là một phương tiện dễ dàng làm rách màng trinh. Dấu hiệu đáng tin cậy duy nhất của một âm đạo còn trinh là cái mà các bác sĩ gọi là màng trinh chưa thủng, và điều này ít ai để ý đến trừ các bác sĩ.

Như vậy là sao?

Loại màng trinh này đóng kín hoàn toàn lối vào âm đạo. Điều này ít ai nhận thấy cho đến khi kinh nguyệt bắt đầu.

Thông thường, nếu một cô gái không thấy kinh ở tuổi 16, mẹ cô gái sẽ lo lắng và đưa cô ta đi bác sĩ. Bác sĩ chẩn bệnh, sau khi lướt nhanh qua lỗ âm đạo. Lỗ trông đã bị bịt lại hoàn toàn bởi một màng trinh căng phồng. Kinh kỳ có thể xảy ra cả nửa năm trước, nhưng thay vì chảy ra ngoài, chất lỏng lại chảy lui vào âm đạo. Dùng dao mổ rạch vài đường nhỏ, như vậy là vấn đề đã được giải quyết, cả màng trinh cũng vậy.

Kinh kỳ thường bắt đầu ở tuổi nào?

Điều này thay đổi tùy theo thời khóa biểu sinh học của mỗi cô gái. Do đó, không thể nói chính xác được là ở tuổi nào một cô gái

bắt đầu có kinh. Thông thường, tuổi bắt đầu thấy kinh nằm trong khoảng từ 6 đến 18 tuổi, nhiều nhất là từ 10 đến 14 tuổi.

Kinh nguyệt thật sự là gì?

Kinh nguyệt là sự kiện sau cùng của một chuỗi dài những diễn biến phức tạp được cơ thể thực hiện với thời gian rất chính xác. Cả tiến trình diễn ra theo một kịch bản chi tiết do máy tính bên trong soạn thảo. Chương trình được kiểm tra liên tục, và được cập nhật hóa mỗi tháng. Mặc dù khoa học tiến bộ, nhưng tri thức của chúng ta về lĩnh vực này còn rất ấu trĩ.

Điều khiến chu kỳ kinh nguyệt cũng tương đương với việc phóng phi thuyền (tức là trứng) vào cùng lúc mà bộ phóng đang được xây dựng. Đồng thời, một bãi đáp khổng lồ (tức là tử cung) cũng phải được chuẩn bị để "tay du hành nhỏ bé trong không gian bên trong" có thể trở lại dưới một dạng khác - đã thụ tinh. Các giai đoạn chuẩn bị cũng được thực hiện để tháo gỡ những gì đã được dựng nên, nhằm bắt đầu lại từ vết trầy hàng tháng. Điều này cũng giống như việc phá hủy bộ phóng phi thuyền vào ngày mùng một mỗi tháng để rồi xây dựng lại.

Khi chấm dứt chu kỳ kinh nguyệt, buồng trứng bắt đầu trút kích thích tố nữ (chính là oestrogen) vào máu. Sự xuất hiện của oestrogen được báo cáo lên cho khu vực kiểm soát trung ương, tức tuyến yên ở bên dưới não. Để đáp lại, trung khu kiểm soát ra lệnh "xuất" một kích thích tố để yểm trợ, là FSH. FSH kích thích việc gia tăng sản xuất oestrogen. Oestrogen có tác dụng tạo nên sự tăng trưởng nhanh của lớp lót trong của tử cung.

Trên bề mặt của buồng trứng, trứng được lên chương trình để phóng trong tháng đó đã ở trong tư thế sẵn sàng. Bây giờ, progesterone, một kích thích tố nữ khác, bắt đầu được tiết ra. Khi tuyến yên phát hiện được sự hiện hữu của progesterone, nó phản ứng bằng LH, một kích thích tố đối xứng. Phần lớn progesterone được rút vào tử cung, nơi nó tăng cường sự chuẩn bị đã được tiến hành. Trung khu kiểm soát liên tục theo dõi mức độ của kích thích tố trên khắp mọi vùng của cơ thể. Khi tỷ lệ FSH/LH đạt đến điểm tới hạn, quá trình đếm ngược nhanh bắt đầu, và trứng được phóng vào khoang bụng.

Sao lại vào khoang bụng? Nó không đi vào ống dẫn trứng sao?

Hy vọng như vậy. Nhưng trứng đi vào khoang bụng trước. Khi đã tung ra khỏi bề mặt của buồng trứng, trứng tự do đi vào khoảng trống ở khung chậu. Phía trên của các ống dẫn trứng, 2 cái phễu khổng lồ với những ngón tay giương ra hăm hở tìm cách vồ lấy quả trứng nhỏ bé. Phần lớn các quả trứng đều sẵn sàng rơi vào cái nắm tay thân thiện đó.

Rồi sao nữa?

Trong lúc đó, tại tử cung xảy ra những chuyện lớn. Lớp lót được mở một cách đột ngột. Mỗi tế bào đều căng phồng lên. Các mạch máu nở lớn lên và co giãn một cách nhịp nhàng. Ngày qua ngày, sự gia tăng kích thước và hoạt động vẫn tiếp tục trong khi các hệ thống dò tìm vẫn luôn cảnh giác, trông chờ những thông tin về số phận của quả trứng vừa được phóng đi.

Nếu trứng không thụ tinh, trung khu kiểm soát miễn cưỡng ấn nút phá hủy và mọi thứ đều đổ vỡ. Nguồn cung cấp máu cho niêm mạc tử cung bị ngắt ngang. Các tế bào trên bề mặt bị bỏ đói và chết. Đó là lúc kinh nguyệt diễn ra.

Trong từ 3 đến 7 ngày tiếp theo, tất cả những gì còn lại trong 3 tuần qua đều bị tổng hết ra ngoài. Tuy nhiên, cơ thể vẫn lạc quan: toàn bộ chương trình sẽ bắt đầu lại vào tháng tới.

Máu kinh nguyệt gồm có những gì?

Đó là chất dịch màu đỏ trôi theo âm đạo trong mỗi chu kỳ kinh nguyệt, gồm 50% máu được trộn lẫn với những lượng thay đổi gồm chất nhầy và những "cục máu đông". Cái được gọi là "những cục máu đông" thực chất chỉ là những mảnh tróc ra của niêm mạc tử cung. Chính máu kinh nguyệt lại không đông.

Tại sao lại không đông?

Máu kinh chảy ra không thể đông lại được vì nó đã đông rồi. Khi chảy ra khỏi vách tử cung, máu nhanh chóng đông lại. Như thường lệ, chỉ một thời gian ngắn sau khi đông, máu hóa lỏng và lại chảy tự do.

Đó có phải là tất cả những gì liên quan đến kinh nguyệt?

Không hoàn toàn như vậy. Vẫn còn một số câu hỏi mà khoa học chưa trả lời được:

1. Tại sao kinh nguyệt lên xuống theo chu kỳ của mặt trăng, cũng giống như thủy triều?

2. Tại sao chúng chảy máu cam thường đi kèm theo những lúc có kinh?

3. Tại sao nhiều phụ nữ cảm thấy chán chường một cách không thể giải thích được trong thời gian có kinh (phần lớn những tội ác liên quan đến bạo lực do phụ nữ phạm phải xảy ra trong kỳ kinh).

Tại sao lại không có kinh nguyệt trong thời gian mang thai?

Không phải luôn luôn như vậy. Trong một số ít trường hợp, kinh nguyệt vẫn xảy ra trong thời gian mang thai. Thường gặp nhất là hiện tượng có kinh trong một hoặc hai tháng đầu. Thông thường, mức tăng kích thích tố của người mẹ trong thời gian mang thai được tăng cường bởi các kích thích tố từ nhau thai mới hình thành, giữ cho niêm mạc tử cung khỏi phân rã. Quá trình sản sinh ra sữa cũng có thể làm trì hoãn chu kỳ kinh nguyệt kế tiếp.

Tại sao lại như thế?

Đây là một câu hỏi khó khác. Người ta vẫn chưa hiểu rõ quá trình tạo ra sữa. Lúc sinh con, cả hai bầu vú của sản phụ thường được chuẩn bị để cung cấp nhiều sữa. Nếu đứa bé bắt đầu được cho bú, các xung lực đi từ núm vú đến trung khu kiểm soát nằm trong tuyến yên. Sự kiện này còn sản xuất thêm một kích thích tố sinh ra sữa, điều khiển việc tiết ra sữa và duy trì như vậy cho đến khi dứt sữa. Hầu như một phép lạ, khi đứa bé ngưng bú thì sữa cũng ngưng chảy. Đồng thời kinh nguyệt cũng bị chặn lại.

Như vậy, một phụ nữ không thể mang thai nếu không có kinh?

Không hoàn toàn như vậy. Khả năng mang thai ít xảy ra trong thời gian cho con bú (người ta vẫn chưa biết lý do), nhưng trong việc sinh con thì mọi chuyện đều có thể xảy ra. Sự thụ tinh

có thể xảy ra trước, sau, hoặc ngay trong thời gian có kinh. Nhiều người đàn ông có con ngoài ý muốn sẽ làm chứng cho điều này.

Cơ quan sinh dục nữ thay đổi như thế nào để chuẩn bị cho việc giao hợp?

Sự cương cứng của dương vật tương đối đơn giản so với những gì xảy ra trước khi các cô gái sẵn sàng để giao hợp. Chúng ta hãy bắt đầu từ chỗ thấp nhất và đi dần lên:

Trước hết, các mạch máu cung cấp cho âm hộ nở ra và tạo nên bộ phận nữ tương đương với dương vật lúc cương cứng. Các mô xốp chung quanh các tiểu âm thần và chính các âm thần cũng đều sưng phồng lên. Âm hạch cương lên và lộ ra bên dưới lớp da bọc nhỏ xíu. Các đại âm thần tăng kích thước nhưng các tuyến bartholin hai bên lối vào âm đạo lại không thay đổi gì cả. Vốn vẫn được xem là nguồn cung cấp chất nhờn chính, chúng đã bị "giàng cấp" khi các cuộc nghiên cứu y khoa phát hiện được một nguồn cung cấp mới và hấp dẫn của những chất dịch thiết yếu này. Chính các vách âm đạo tiết ra một chất rất trơn để cho hai "đôi tác" hành sự được dễ dàng, suôn sẻ. Trong phòng nghiên cứu, bằng cách dùng một máy ảnh đặc biệt, chính xác về mặt quang học, người ta có thể thấy được những giọt chất dịch bóng loáng đang thành hình từ từ trên vách âm đạo.

Trong lúc đó, sự sung huyết của âm hộ khiến nó trở thành một "phòng chờ giờ hành động" ở phía trước âm đạo. Sự kiện này làm tăng chiều dài âm đạo, khiến nó có thể tiếp nhận một dương vật có kích thước lớn. Điều quan trọng hơn nữa là nó khiến cho những cấu trúc nhạy cảm về tính dục như âm hạch và các tiểu âm thần tiếp xúc với dương vật một cách chặt chẽ hơn.

Âm đạo cũng thay đổi. Lúc bình thường, mặt cắt của âm đạo có hình chữ H; trần của nó chạm tới sàn. Trong cơn hưng phấn về tình dục nó nhanh chóng có hình trụ để tiếp nhận dương vật.

Chức năng của âm hạch là gì?

Âm hạch là trung tâm tiếp nhận cảm giác tình dục ở phụ nữ. Mặc dù nhỏ hơn so với dương vật nhưng nó có cùng số lượng sợi và tế bào thần kinh với tỷ lệ thu nhỏ. Đó là một quả bom hẹn giờ với một kíp nổ rất nhạy. Các tiểu âm thần, trông giống như những cái

mào gà bị đặt sai chỗ, được gắn liền với bao âm hạch. Hành động kéo các âm thần cũng gây ảnh hưởng nhẹ đối với âm hạch. Khi các âm thần bị kéo và thả lỏng xen kẽ, màng bao trượt tới lui trên đầu âm hạch. Khi sự cọ xát nhẹ được tiếp tục, âm hạch càng căng phồng lên, khiến cho mỗi cú giật lại càng mãnh liệt hơn nữa.

Các âm thần được kéo như thế nào?

Nếu âm đạo được xem là xi lanh và dương vật là pít tông, thì các âm thần là trục quay. Mỗi lần dương vật được đẩy vào âm đạo, phần cuối của các âm thần được kéo về âm đạo, đến phiên nó lại tác động đến màng bọc và âm hạch. Khi dương vật được rút ra, các âm thần được thả lỏng và màng bao trượt trở về trên âm hạch. Cùng lúc đó, dương vật kích thích các âm thần, âm đạo và những cấu trúc có liên quan. Nếu mọi việc đều suôn sẻ thì kết quả đạt được là cực khoái.

Điều gì xảy ra trong cơn cực khoái?

Mọi chuyện. Tất cả các mạch điện và đường dây truyền tải của toàn bộ cơ thể đều trở nên quá tải một cách đột ngột và thú vị. Các đường dây trở nên nóng đỏ, các kíp nổ nổ bùng lên, những cái chuông rung lên. Và như vậy là xong, cho đến lần kế tiếp.

Khi tiến gần đến giai đoạn khoái cảm cực độ, tất cả những hoạt động của người phụ nữ đều tăng tốc. Nhịp tim tăng vọt lên đến 160 hoặc hơn. Sự hô hấp nhường chỗ cho những hơi thở hỗn hển và những tiếng rên rĩ. Huyết áp có thể tăng lên gấp đôi. Trong lúc đó, khung chậu chuyển động dữ dội. Tất cả tĩnh mạch ở vùng khung chậu đều muốn bùng nổ lên. Âm hộ co bóp một cách nhẹ nhàng. Các sợi thần kinh cảm giác hoạt động cao độ, tiếp nhận bất cứ một cảm giác nào, dù là rất nhỏ. Các cơ quan sinh dục đã tiêu thụ hết nhiều điện đến nỗi những ngọn đèn trong não bắt đầu mờ đi. Người phụ nữ quên hết môi trường chung quanh.

Thình lình công tắc chính được bật lên và điều đó đã xảy ra! Những cảm giác không thể mô tả được chạy rần rần từ âm hộ, âm đạo, âm hạch và khắp hệ thần kinh, những khu vực nguyên thủy của não nắm quyền kiểm soát. Các bắp thịt xung quanh âm hộ co giãn liên tục và chuyển những làn sóng cảm giác đi khắp cơ thể. Các tĩnh mạch ở khung chậu nhanh chóng được trút cạn, những

giọt mồ hôi toát ra trên da, và một cảm giác thư giãn chạy khắp toàn thân.

Một phụ nữ có thể đạt được bao nhiêu cơn khoái cảm cực độ?

Thực sự không ai biết rõ. Các nhà nghiên cứu mới đây đã ngừng các cuộc thí nghiệm sau khi có khoảng 50 lần đạt được khoái cảm cực độ liên tiếp. Kỹ thuật thí nghiệm khá tinh vi. Trong điều kiện được kiểm tra kỹ lưỡng với những người quan sát được huấn luyện thấu đáo, đèn chiếu phim, máy ghi âm, và máy quay phim, một phụ nữ tình nguyện tham gia vào thí nghiệm cùng một người đàn ông tình nguyện. Khi người phụ nữ đạt được cực khoái (được ghi nhận bằng những điện cực gắn vào nhiều phần khác nhau của cơ thể, bằng máy quay phim và thu băng), người đàn ông rút lui ngay lập tức và được thay bằng một người đàn ông tình nguyện khác. Quá trình này được tiếp tục cho đến người thứ 50. Lúc này, người phụ nữ hầu như vẫn còn có thể tiếp tục. Tuy nhiên, các nhà nghiên cứu đã dừng cuộc thí nghiệm lại vì các máy ghi âm đã sử dụng hết băng, máy quay phim cũng hết phim.

Người phụ nữ được thí nghiệm không mệt sao?

Các sổ sách ghi chép chính thức đều cho biết: "Mệt nhưng thỏa mãn". Có người thắc mắc: "Không biết cô ta còn có thể đạt được bao nhiêu cơn khoái cảm cực độ nữa nếu như không có đèn chiếu, máy quay phim, máy thu băng và những người quan sát đầy nhiệt tình?"

Trong thực tế, ở người phụ nữ có nhiều khoái cảm khác nhau. Các cơn khoái cảm cực độ ở người đàn ông thường thuộc loại "đòi hỏi tất cả nỗ lực" - sự căng thẳng được gia tăng cực độ, tiếp đến là tình trạng khoan khoái có tính cách bộc phát. Phụ nữ có loại khoái cảm này, nhưng họ cũng có khả năng "bay là là" nữa.

Đây là một chuỗi những cơn khoái cảm gồm sự gia tăng nhanh cường độ kèm theo sự thư giãn cũng đến nhanh như vậy, ngay lập tức lại đến một đợt khác. Tác động này giống như một viên sỏi dẹt lướt trên ngọn sóng. Các đỉnh cao và các thung lũng không bao giờ sâu bằng cơn khoái cảm cực độ đầy đủ, nhưng sự thỏa mãn cũng mãnh liệt như nhau. Phần lớn những cơn khoái cảm của phụ nữ đều thuộc loại "lướt qua" như vậy.

Làm sao phụ nữ lại có thể liên tục đạt được cơn khoái cảm khác trong khi người đàn ông lại "rút lui" ngay sau cơn đầu tiên?

Điều này tùy thuộc vào cách vận hành và cơ cấu giới tính khác nhau. Sự cương cứng ở người đàn ông tùy thuộc vào sự dồn máu vào các tĩnh mạch ở dương vật. Khi cơn hưng phấn giảm xuống, thì dương vật cũng xẹp xuống vì máu đã rút ra khỏi. Mặc dù vẫn được kích thích tình dục, nhưng khi không còn cương cứng nữa thì dương vật cũng cần phải trải qua một chu kỳ đầy đủ gồm sự thư giãn, nghỉ ngơi, trước khi cương cứng trở lại được. Đôi khi chu kỳ này có thể được rút ngắn thời gian, nhưng các giai đoạn vẫn phải đầy đủ và diễn biến theo thứ tự như vậy.

Phụ nữ không phải chịu sự hạn chế đó. Các tĩnh mạch lớn nằm sâu trong khung chậu cũng như ngay tại cơ quan sinh dục không bao giờ cần phải "trút cạn" sau cơn cực khoái. Máu có thể lên xuống tùy theo mức độ kích thích tình dục. Ngay sau khi đạt được cực khoái, sự kích thích thường giảm bớt và thông điệp được truyền từ não đến hệ thần kinh cột sống để ra lệnh mở các "valve thoát nước". Nếu hoạt động tình dục được tiếp tục trở lại, thì thứ tự sẽ là ngược lại và các cơ quan sinh dục trong và ngoài lại được tiếp đầy máu.

Như vậy khoái cảm cực độ là do máu chảy trong các cơ quan sinh dục?

Không hoàn toàn như vậy. Có 3 yếu tố tạo thành cơn cực khoái; nếu thiếu bất cứ một yếu tố nào thì cơn cực khoái không thể xảy ra.

Đầu tiên và quan trọng nhất là yếu tố thần kinh. Các cảm giác sẽ cung cấp tín hiệu cho một cụm dây thần kinh thuộc hệ thần kinh cột sống, một loại "cơ quan trung ương kiểm soát khoái cảm cực độ" từ bất cứ phần nào của cơ thể. Trước khi giao hợp, nếu người đàn ông vuốt ve ngực của người phụ nữ, các cảm giác được truyền đến mạng thần kinh cột sống. Khi cô ta đặt tay vào dương vật của người đàn ông thì các cảm giác được truyền qua não để đến cơ quan trung ương kiểm soát khoái cảm cực độ. Bất cứ một âm thanh hoặc từ ngữ nào có thể kích thích tình dục đều được giữ lấy và chuyển tiếp đến các trung tâm cột sống. Khi dương vật bắt đầu đi vào âm đạo, sự kích thích các dây thần kinh tăng lên hàng trăm lần. Cảm giác do những sự tiếp xúc mang lại đều được các cơ chế

cảm giác thích ứng thu nhận và truyền về cơ quan trung ương kiểm soát khoái cảm cực độ.

Các xung thần kinh đi theo cả hai hướng và đến trung tâm cột sống. Điều này làm gia tăng cảm giác đến cơn cực khoái. Các xung lực từ âm đạo, âm hạch, âm thân, và ngay cả từ những cấu trúc bên trong khung chậu, theo nhịp độ tới lui của dương vật có thể gia tăng cả ngàn lần. Cuối cùng, đến giai đoạn tới hạn, các cảm giác không còn có thể kìm nén, và cơ quan trung ương kiểm soát khoái cảm cực độ ra mệnh lệnh.

Đến phiên yếu tố thứ hai của khoái cảm cực độ tham gia vào "vỡ kịch". Các xung thần kinh từ các trung tâm ở cột sống gây ra sự co thắt bắp thịt mãnh liệt. Mạng lưới bắp thịt tạo thành một đường hầm hình ống chung quanh âm đạo co thắt liên tục. Ngay cả tử cung cũng co thắt vì sự kích thích thần kinh cao độ.

Bây giờ đến phiên yếu tố thứ ba - mạch máu. Nhờ sự co thắt bắp thịt mãnh liệt, máu được bơm hết ra khỏi các tĩnh mạch và cường độ tính dục nhanh chóng giảm xuống. Trong lúc này, thế là xong.

Tử cung đóng vai trò gì trong hành động giao hợp?

Hầu như toàn bộ cảm giác tình dục đều bị giới hạn vào âm hạch, tiểu âm thân; 30% bên ngoài và cổ tử cung hoặc phần dưới cùng của tử cung hầu như không cảm nhận được gì. Trong các cuộc khám nghiệm y khoa, cổ tử cung thường được kẹp bằng một dụng cụ có răng bén nhưng bệnh nhân ít khi nhận biết được điều gì đang xảy ra (không có cảm giác). Đây là điều đáng chú ý, vì hầu hết đàn ông đều quan tâm quá nhiều đến chiều dài của dương vật như một dấu hiệu của sự dũng mãnh về sinh lý. Hầu hết những "thành tích" đều được diễn ra trong khoảng 7,6 cm chiều dài của bộ máy sinh dục. Hiếm có người đàn ông nào lại không "đáp ứng" được điều đó.

Có một ngoại lệ. Một số phụ nữ lại có phản ứng sinh lý với sức ép sâu vào vùng khung chậu. Điều này thường thấy hơn đối với những phụ nữ có nhiều con; họ có thể phát triển cảm giác ở tử cung và cổ tử cung trong thời gian mang thai và sinh con.

Tại sao một số phụ nữ lại không thể đạt được cơn cực khoái nào cả?

Có sự khác biệt lớn giữa khả năng đạt được và thật sự đạt được khoái cảm cực độ. Điều duy nhất ngăn cản bất cứ một phụ nữ nào đạt được những cơn cực khoái chỉ là bộ não. Quyết định đạt được khoái cảm cực độ không do âm đạo mà do đầu kia của cơ thể. Thiên nhiên không đòi hỏi sự thỏa mãn về tình dục phải đi kèm với sự sinh sản (khi tinh trùng đã đi vào âm đạo, người phụ nữ không đòi hỏi gì thêm nữa). Lạc thú tình dục chỉ là chuyện riêng của mỗi cá nhân mà thôi.

Có dấu hiệu gì để người đàn ông biết được khi nào bạn tình thật sự đạt được khoái cảm cực độ?

Vì hầu hết phụ nữ đều biết rằng đàn ông muốn nghe như vậy, nên họ luôn luôn công nhận rằng họ đạt được khoái cảm cực độ, ngay cả khi hoàn toàn không phải như vậy. Họ không những chẳng mất mát mà lại có thể thành công trong việc bơm phồng cái tôi của người đàn ông nữa. Nhiều người đàn ông cảm thấy rằng nam tính của họ được nâng cao nếu "đối tác" đạt được khoái cảm cực độ. Ít khi họ cất công tìm hiểu quá sâu xa, chỉ cần người phụ nữ nói "có" là được rồi. Điều này làm cho sự việc dễ dàng, ít nhất cũng trong lúc đó. Tuy nhiên, nếu anh ta thật sự muốn biết, có hai dấu hiệu rất chính xác.

Ngay sau khi đạt được cơn khoái cảm cực độ, một số phụ nữ trải qua cái gọi là "sự trào dâng sinh lý". Đó là hiện tượng nổi mụn trên ngực như khi bị bệnh sởi. Nó xuất hiện đột ngột, kéo dài trong vài phút, và biến mất dần dần. Không phải mỗi phụ nữ đều có dấu hiệu này nhưng họ có những cách thể hiện khác.

Các núm vú của người phụ nữ luôn luôn cương cứng sau khi đạt được khoái cảm cực độ. Nếu người phụ nữ tỏ ra thích thú nhưng núm vú không cương cứng nghĩa là không đạt được khoái cảm cực độ. Đây là một máy dò nói dối rất chính xác.

Khoái cảm cực độ ở âm đạo và khoái cảm cực độ ở âm hạch khác nhau như thế nào?

Không có sự khác biệt nào. Nhiều năm về trước Sigmund Freud đưa ra lý thuyết rằng phụ nữ có 2 loại khoái cảm cực độ

riêng biệt, ở âm đạo và âm hạch. Khoái cảm cực độ ở âm hạch có lẽ là do sự thủ dâm khi còn thơ ấu và được xem là trẻ con và không đầy đủ. Khoái cảm cực độ ở âm đạo là "độc quyền" của các cơ quan sinh dục "người lớn" và được tiến sĩ Freud xem là trưởng thành, mãnh liệt hơn, đầy đủ hơn. Lý thuyết này về cơ bản là một khái niệm triết học chưa được thử nghiệm, một sự suy nghĩ có tính cách tâm lý bệnh học. Chỉ có rất ít nhà tâm lý bệnh học nghĩ đến chuyện hỏi ý kiến phụ nữ xem họ thật sự cảm thấy như thế nào.

Nếu các cuộc thử nghiệm và quan sát trực tiếp là điều khả thi trong thời đại của Freud thì có lẽ ông đã là nhà tiên phong lĩnh vực này. Nhưng vì một cái nhìn khoa học về động thái tính dục con người chỉ mới có thể thực hiện trong thời gian gần đây thôi nên các ý kiến của Freud cũng cần được xem xét lại.

CHƯƠNG 4

SỰ GIAO HỢP

Có bao nhiêu loại hình giao hợp?

Hành động giao hợp thật sự gồm 3 loại hoạt động riêng biệt gộp thành một. Đôi khi 3 sự kiện này xảy ra đồng thời, hoặc nối tiếp nhau, nhưng thường thì riêng rẽ.

Loại hình thứ nhất là để truyền giống. Đó là một hành động đơn giản, thẳng thắn, dễ hiểu, và nói một cách tương đối là không được ưa thích. Trong suốt cuộc đời của một người trung bình, giao hợp để truyền giống chỉ xảy ra 10 lần hoặc ít hơn. Tất cả những đòi hỏi của động thái tình dục này có thể được giải quyết một cách dễ dàng trong vòng 3 hay 4 phút và có thể được thực hiện tốt hơn bởi một bên thứ ba hoàn toàn vô tư như trong việc thụ tinh nhân tạo. Loại hình truyền giống chỉ là một cách để giới thiệu tình trùng với trứng - còn sau đó chúng làm gì thì mặc kệ.

Hình thức thứ hai: Một cách để thể hiện tình yêu. Khi tất cả các từ ngữ đều nói ra hết rồi, thì mỗi ràng buộc cảm xúc tạo ra từ sự hòa lẫn của hai cơ thể và hai linh hồn có thể là cách sâu sắc nhất để nói rằng "Anh yêu em" hay "Em yêu anh". Điều này có thể hiện hữu ở đàn ông cũng như đàn bà trong bất cứ giai đoạn nào của cuộc đời và thường lụi tàn theo tháng năm nếu không được giữ gìn kỹ lưỡng.

Còn hình thức thứ ba từ lâu vẫn mang tiếng xấu. Đây là loại tình dục chỉ để tìm lạc thú, hoàn toàn chỉ vì sự phấn chấn về cảm xúc và cơ thể do nhận được cảm giác thỏa mãn sau một lần giao hợp. Thuật ngữ tốt nhất dành cho nó là "tình dục để giải trí". Hầu hết thanh niên dưới 20 tuổi đều tỏ ra thích nó một cách công khai, và những người khác thì lại chủ động tìm kiếm nó một cách lén lút.

Trong những xã hội khác, người ta học về giới tính ở đâu?

Trong nhiều nền văn minh, việc giáo dục giới tính được tiến hành tại chỗ. Ở một số bộ lạc châu Phi, khi đến tuổi dậy thì, các chàng trai được những phụ nữ lớn tuổi dẫn đi riêng từng người và giới thiệu cho họ làm quen với sự giao hợp cùng tất cả những biến thể và hàm ý. Các cô gái trẻ cũng được học hỏi như vậy với những người đàn ông lớn tuổi. Phổ biến kiến thức rộng về chức năng quan trọng nhất của con người này được xem là trách nhiệm nặng nề và được thi hành một cách trang nghiêm. Các thầy (cô) giáo là những thành viên khôn ngoan nhất và được kính trọng nhất của bộ lạc.

Sự kiện tương đương duy nhất trong xã hội của chúng ta là chuyện người cha dẫn đưa con trai vị thành niên đến thăm cô gái điếm được ưa thích nhất của mình. Nhưng nó lại không hoàn toàn giống với chuyện trên kia.

Có thể làm gì để tăng sự hưởng lạc tình dục?

Trước hết, phải quyết định loại hình sinh hoạt tình dục mà mình quan tâm. Nếu chọn loại hình sinh hoạt để truyền giống thì người ta ít gặp khó khăn. Thông thường, hầu hết những người ham muốn loại hành vi tính dục này đều đã có gia đình và đã từng giao hợp. Nếu không, họ nhờ cậy đến thuốc men để có thể đi đến kết thúc thành công mỹ mãn. Tuy nhiên, rất ít người phàn nàn vì không có khả năng sinh sản. Thật ra, hầu hết phụ nữ lại thích "ít có khả năng" trong lãnh vực đó hơn.

Hưởng thụ tình dục như một cách bày tỏ tình yêu thì hơi phức tạp hơn. Tuy vậy, thường thì rồi đâu cũng vào đó. Mọi ràng buộc chặt chẽ về cảm xúc và cảm giác mãnh liệt về sự đồng nhất hiện hữu giữa những người yêu nhau như những chất xúc tác đẩy mạnh các phản ứng sinh lý. Điều này khiến cho những ý định ban đầu của hành động giao hợp trở nên mỹ mãn về mặt cảm xúc, ngay cả khi có một cái gì đó thiếu sót theo quan điểm sinh lý học.

Cá nhân có thể tự chuẩn bị như thế nào để tham gia vào "tình dục giải trí"?

Điều quan trọng nhất là anh (cô) ta cần nhận thấy được bản chất thật sự của tình dục giải trí, thú tiêu khiển thú vị nhất mà con người có thể có được. Không may là điều này lại hoàn toàn trái

ngược với những gì mà trẻ em đã học được trong bao nhiêu năm. Nếu con đường duy nhất để sinh hoạt tình dục là chỉ một lần trước khi mang thai, và càng nhanh càng tốt, thì có lẽ phần còn lại trong cuộc đời của một con người chỉ được dành cho việc nắm chặt tay và nghiêng răng mà thôi! Cũng gần giống như chuyện một bệnh nhân hỏi bác sĩ của mình có thể ăn những thức ăn nào, và vị bác sĩ trả lời: "Nếu anh thích ăn, thì nó lại không nằm trong chế độ ăn kiêng của anh". Mục đích của tình dục để giải trí có hơi khác hơn. Nó được dự trù để nhận được sự thỏa mãn tối đa trong hành vi tính dục không gây thiệt hại cho một ai cả.

Hành vi tính dục nào gây thiệt hại?

Hiếp dâm và quấy rối tình dục trẻ em chắc chắn gây thiệt hại. Giao hợp với chồng hoặc vợ của người khác có thể gây thiệt hại. Đồng tính luyến ái đòi hỏi những người tham gia phải trả một giá cao về cảm xúc. Còn rất nhiều hành vi tính dục khác làm rối đầu một con người bình thường.

Người ta bắt đầu làm sao?

Bước tiếp theo là sự liên lạc, cả bên trong lẫn bên ngoài. Các cơ quan sinh dục là những bộ phận cảm nhận chuyên dụng để gửi đi nhiều thông tin đến cơ quan sinh dục quan trọng nhất là bộ não. Ở đó, thông tin được hợp nhất và xử lý. Các thông điệp mới được gửi đi các phần khác của cơ thể. Đây là thông tin có tính quyết định đối với sự hưởng thụ tình dục tối đa. Tất cả những cảm giác về tình dục đều do não tiếp nhận và tổ chức, nên chỉ cần có một chút quyền kiểm soát đối với cơ quan này thì mọi người đều có thể đạt được sự thỏa mãn tối đa.

Nhưng có phải một số người bị "yếu sinh lý" không?

Hoàn toàn không phải như thế. Chỉ trừ một số rất hiếm hoi (chưa tới 1%), còn ngoài ra, ai cũng có thể hưởng thụ thú vui tình dục hoàn toàn. "Đa dâm" hoặc "yếu sinh lý" chỉ là những nhãn hiệu gán cho những người đạt được hoặc không đạt được khả năng sinh hoạt tình dục mà mọi người đều có mà thôi. Donna là một ví dụ điển hình:

"Thưa bác sĩ, năm nay tôi 25 tuổi và cho đến cách đây một năm rưỡi, tôi không biết tình dục là gì. Tôi đi học mà vẫn cứ thắc mắc không biết cái gì đã khiến cho những bạn gái khác bị kích thích như vậy. Chúng luôn luôn đàn đúm với bọn con trai và nói về tình dục. Tôi nghĩ rằng mình chỉ là kẻ đứng ngoài lề.

Khi bắt đầu cuộc phiêu lưu, tôi hẹn hò mỗi tháng một lần, nhưng không có "ôm iếc" gì cả. Tôi nghĩ rằng cha mẹ tôi đã tập cho tôi bắt chước họ, có lẽ mỗi năm họ hẹn hò một lần vào đêm Giáng Sinh trước cây thông Noel.

Rồi tôi gặp Carl. Tôi không biết bị kích thích nghĩa là gì cho đến khi anh ấy xuất hiện. Mỗi lần đi lại với anh ấy, tôi có cảm giác như bị điện giật, như có một động cơ đang chạy trong cơ thể tôi. Đôi khi về nhà, tôi còn phải thủ dâm. Thời gian đó tôi thật sự cảm thấy tội lỗi vì hành động này nhưng tôi đã không thể nhìn được. Chúng tôi đã kết hôn một năm nay nhưng điều đó vẫn không thay đổi. Tất cả những gì tôi có thể nói là tạ ơn Trời vì anh ấy đã xuất hiện đúng lúc. Nếu không, tôi sẽ không bao giờ biết mình thiếu cái gì."

Các nhà chuyên môn sẽ xếp Donna vào hạng yếu sinh lý ở tuổi 23 và đa dâm một tháng sau khi gặp Carl. Nhưng trong cả hai lần, họ đều sai. Sau khi gặp Carl, cô ta chỉ đơn giản bắt đầu thỏa mãn tiềm năng sinh lý của mình, tiềm năng mà bất cứ ai cũng có.

Điều đó được thực hiện như thế nào?

Trong hầu hết các hoạt động tình dục, khi các xung lực từ cơ quan sinh dục đi đến não, chúng được củng cố, gia tăng và tạo nên sự "phóng thích" mãnh liệt của thần kinh và mạch máu, được gọi là khoái cảm cực độ. Cũng như tất cả các xung lực thuộc loại này, các cảm giác tình dục là chất phụ gia. Trong cùng một lúc, càng nhiều cảm giác được tiếp nhận, thì hiệu quả toàn bộ càng lớn. Tuy nhiên, khoái cảm cực độ do toàn bộ mọi cách kích thích tình dục tạo ra sẽ rất mãnh liệt

CHƯƠNG 5

THUỐC KÍCH DỤC (APHRODISIACS)

Từ Aphrodisiac phát sinh từ Aphrodite (tên nữ thần tình yêu và sắc đẹp trong thần thoại Hy Lạp), chỉ những thứ có khả năng làm gia tăng sự ham muốn hoặc hưng phấn tình dục. Nó thường được dùng để nói về những thứ thuộc kích thích tình dục, như "ruồi Tây Ban Nha" chẳng hạn. Nghĩa của nó cũng có thể bao gồm cả những sách báo, phim ảnh gây kích thích tình dục, và ngay cả giải phẫu tạo hình trên các cơ quan sinh dục nữa.

Hình thức giải phẫu tạo hình dương vật thường gặp nhất là cắt bỏ bao quy đầu. Phẫu thuật này có những tác dụng sau:

- Tránh viêm nhiễm dương vật do bọt sinh dục: Vi trùng thường sinh sôi nảy nở một cách nhanh chóng trong chất bọt sinh dục và có thể gây nhiễm trùng đầu dương vật. Lúc đó, dương vật sưng đỏ, phồng lên đến mức khủng khiếp và xua đuổi mọi ý nghĩ về sự giao hợp. Việc cắt bỏ bao quy đầu cũng làm giảm nguy cơ ung thư dương vật.

- Làm tăng khoái cảm tình dục: Sau khi bao quy đầu bị cắt, bọt sinh dục không tích tụ nữa nên mùi hôi của nó không còn làm giảm ham muốn tình dục. Hệ thần kinh ở bao quy đầu không có ý nghĩa gì so với hệ thần kinh tại đầu dương vật; khi đã được cắt bỏ, đầu dương vật sẽ tiếp xúc trực tiếp với âm đạo, cảm giác sẽ mãnh liệt hơn.

Với phụ nữ, thủ thuật được áp dụng phổ biến nhất là khâu lại âm hộ sau khi sinh con. Khi lâm bồn, nhiều phụ nữ bị rách âm hộ để đưa bé ra đời dễ dàng hơn, tránh tình trạng rách mô âm đạo do đầu bé quá lớn. Để tái tạo bộ phận này, các bác sĩ khâu các mép của mô bị cắt lại với nhau. Toàn bộ thủ thuật kéo dài trong 5 phút. Nếu vị bác sĩ thông thạo về mặt tình dục cũng như thẩm mỹ, ông ta sẽ bỏ ra thêm một phút để thực hiện một thủ thuật tạo hình

nhỏ. Đó là thận trọng đo kích thước và vị trí của các mũi khâu để củng cố hầu hết những chỗ bị giãn ra ở âm đạo. Công việc được hoàn tất bằng cách thêm một nút thắt đặc biệt rất an toàn, không thể tuột, được gọi là "cái nơ của người chồng". Nhờ đó, bác sĩ trả lại cho âm hộ kích thước của nó trước khi giao hợp lần đầu.

Âm đạo có bị giãn trở lại khi sinh đứa con kế tiếp hay không?

Chắc chắn như vậy. Nhưng nhờ có bác sĩ cùng kim chỉ, cả người chồng lẫn người vợ đều không bao giờ có thể biết được sự khác biệt vì mọi thứ đều ăn khớp hoặc thậm chí còn tốt hơn nữa.

Nếu các bác sĩ không thực hiện thủ thuật nhỏ này thì càng giao hợp và sinh con, âm đạo càng giãn cho đến khi nó không thể giữ chặt dương vật trong lúc giao hợp nữa.

May thay, mấy năm trước đây, một bác sĩ biết thông cảm đã nghĩ ra được cách chữa trị thích hợp. Thủ thuật này được gọi là "giải phẫu tạo hình trước và sau", rất đơn giản, hữu hiệu, và giải quyết được nhiều vấn đề cùng một lúc. Về cơ bản, nó cũng giống như kỹ thuật "cái nơ của người chồng" nhưng bao quát hơn. Âm đạo được củng cố, tái tạo và tái định hướng cho phù hợp với những bộ phận chung quanh.

Còn nếu âm đạo quá nhỏ thì sao?

Trong thực tế, hiếm có một âm đạo thật sự quá nhỏ. Thông thường, sự khó khăn chỉ đơn giản là một "lổ vào". Trong hầu hết các trường hợp, màng trinh là thủ phạm. Mảnh mô nhỏ bé làm "tên lính gác công tình yêu" này đôi khi thi hành nhiệm vụ một cách quá hăng say. Thậm chí cả sự đột kích quyết liệt nhất đôi khi cũng không ăn thua gì - nó không chịu đầu hàng.

Trong trường hợp này, con dao mổ sẽ giúp cánh cửa mở toang ra.

Không có trường hợp âm đạo thật sự quá nhỏ sao?

Rất hiếm. Hầu như bao giờ âm đạo cũng đủ lớn hoặc hoàn toàn không có âm đạo. Ngày nay, y học đã có thể chữa trị cho một cô gái sinh ra không có âm đạo bằng cách làm một âm đạo nhân tạo có thể dùng trong sinh hoạt tình dục. Tuy nhiên, âm đạo nhân

tạo chỉ được dùng cho những phụ nữ có chồng mà thôi vì nếu không được sử dụng thường xuyên và mạnh mẽ, nó sẽ khép lại.

Người ta dùng những hình thức giải phẫu nào đối với bộ ngực?

Thủ thuật tân trang bộ ngực phổ biến nhất là giải phẫu để tiêm silicone. Những cuộc giải phẫu trước kia dùng các chất xốp bằng nhựa dẻo và bao plastic đựng đầy chất lỏng để tạo nên đường viền của bộ ngực. Không sớm thì muộn, những vật liệu này cũng bị cơ thể loại ra và cô gái khôn khéo trở nên còn khôn khéo hơn trước khi giải phẫu.

Phương pháp tân kỳ nhất để làm đẹp bộ ngực là dùng áp suất cao bơm đầy bột silicone vào ngực. Sau một thời gian, bột này cứng lại. "Cứng" là từ gây phiền toái, vì bộ ngực đã được bơm tuy lớn nhưng cứng như đá. Một điều đáng sợ nữa là một số phụ nữ được giải phẫu như vậy về sau đã bị ung thư vùng được tiêm bột silicone.

Còn những cô gái có bộ ngực quá cỡ thì sao?

Có khá nhiều phụ nữ sợ hãi vì bộ ngực quá lớn. Hiện đã có cách điều trị cho những người đẹp "được ban quá nhiều ân sủng" này. Các chi tiết không được dứt khoát lắm nhưng kết quả thì thường đáng hoan nghênh. Trước hết, các núm vú được cắt ra và đựng trong một bình có dung dịch muối. Rồi một phần lớn mô mỡ ở mỗi bầu vú được cắt bỏ cùng phần da tương ứng. Sau đó, người ta gắn các núm vú và khâu lại gần như ở chỗ cũ. Nếu thực hiện một cách thận trọng, phần chính lộ ra chỉ là một vết sẹo nhỏ rất khó thấy bên dưới vú.

Có những hình thức giải phẫu như vậy dành cho đàn ông không?

Ngoài một ngoại lệ, không có cách nào để lấy đi hay thêm vào "tài sản thiên nhiên", tức không có cách nào làm cho dương vật dài hơn hoặc ngắn hơn. Điều ngoại lệ là các tinh hoàn. Mặc dù không trực tiếp liên quan đến hành động giao hợp nhưng chúng vẫn đóng một vai trò tượng trưng và tâm lý. Ngay cả khi sự thiếu vắng tinh hoàn được đền bù đầy đủ bằng cách dùng hoóc môn thay

thể, đêm ân ái vẫn không thể được như ý muốn nếu người đàn ông mang một âm nang rỗng (do tinh hoàn ẩn trong ổ bụng hoặc mất do tai nạn, bệnh tật). Trong trường hợp này, có thể lắp 2 tinh hoàn nhân tạo bằng plastic hoặc tantalum (một nguyên tố hiếm, xanh màu thép không mòn) vào âm nang.

Ruồi Tây Ban là thứ gì? Được dùng làm gì?

Ruồi Tây Ban Nha đơn giản chỉ là giống ruồi cứng nhỏ, óng ánh, được tìm thấy tại miền nam nước Pháp và Tây Ban Nha. Thân của những côn trùng này được sấy khô và nghiền thành bột, rồi được xử lý bằng hóa chất để trích ra một thứ thuốc gọi là "cantharidin". Theo các câu chuyện kể thì người đàn ông chỉ cần nhỏ vài giọt chất này vào ly nước uống của người bạn gái. Kết quả là bất kể trong quá khứ cô ta đã tỏ ra lạnh nhạt với anh ta như thế nào thì cũng lập tức biến thành một phụ nữ cuồng dâm vô độ, cầu xin anh làm cho nguội bốt ngọn lửa dục vọng của cô ta.

Tuy nhiên, trên thực tế, chỉ 10 phút sau khi uống "bùa yêu", cô gái sẽ ngã gục trong những cơn co giật. Cô ta vào nhà thương còn anh chàng họ Sở vào nhà đá. Nếu cô ta sống (cơ may là 50%), anh chàng được giảm bớt hình phạt. Nếu cô ta chết, thì đó là tội cô sát mức độ thứ hai.

Nếu nguy hiểm như vậy, sao vẫn có ý kiến cho rằng nó là một loại thuốc kích dục hiệu quả nhất?

Ruồi Tây Ban Nha thật sự là một loại thuốc kích dục tuyệt vời cho gia súc. Còn ở con người, liều hiệu quả và liều gây chết gần như nhau. Nếu bạn là một cô gái 18 tuổi, cao 157 cm và nặng 50 kg thì chỉ cần uống thêm một giọt là kể như xong! Còn nếu là một con bò cái nặng 681 kg thì một giọt thuốc không tạo nên sự khác biệt lớn đến như vậy.

Ở thú vật, "ruồi Tây Ban Nha" hoạt động như thế nào?

Chất caritharidin gây kích thích dữ dội. Sau khi được nuốt vào cơ thể, nó tìm đường đi xuống bàng quang và được bài tiết theo nước tiểu. Chất này làm sưng phồng niêm mạc bàng quang và niệu đạo khi nó đi ngang qua và tự kích thích các bộ phận sinh dục. Nó làm cương cứng âm hạch, các âm thần và gây ngứa ngáy

âm đạo ở các động vật giống cái. Ở các động vật giống đực, nó gây cương cứng và đau nhức dương vật. Những động vật này giao hợp với mục đích chính là tổng khứ cái cảm giác khó chịu khủng khiếp này đi. Khi đã chứng kiến cảnh này, không một ai còn ý muốn tự mình thử nữa.

Không phải một số thực phẩm, như sò chẳng hạn, có tác dụng kích dục sao?

Nếu như vậy thì quá dễ dàng. Trong nỗ lực muôn đời tìm kiếm khoái cảm mãnh liệt, bền vững và thường xuyên hơn, hàng trăm thức ăn và các kết hợp của chúng đã được thử nghiệm. Một số được lựa chọn do có sự giống nhau bên ngoài với các bộ phận sinh dục. Chẳng hạn sò, trai giống với âm hộ; trứng hình giống tinh hoàn. Xúc xích và măng tây giống dương vật.

Một số thức ăn khác có hiệu quả rõ ràng hơn. Chẳng hạn, việc mời cô gái thân nhất của bạn một bữa thịt rán ngon lành tại một nhà hàng có hạng có thể khiến cho cô ta xúc động và đưa cả hai người đến giường ngủ. Thành phần bí mật nằm trong bầu không khí chứ không phải trong món thịt.

Như vậy, không một thức ăn nào đem lại hiệu quả sao?

Có một thứ gần hữu hiệu. Trong thời đại Nữ hoàng Victoria, những người đàn ông "lâm thế hạ phong" được khuyên "cùng ăn uống món sò đồng quê". Đây là uyển ngữ để chỉ tinh hoàn của bò đực. Do chứa một liều lượng khá lớn kích thích tố sinh dục nam nên nếu hoàn toàn tươi sống, chúng có thể đem lại một chút kết quả nào đó. Nhưng hình như hồi đó ít có người đàn ông nào lâm vào tình trạng tuyệt vọng như vậy. Thậm chí nếu gặp tình trạng như vậy thì kết quả vẫn là điều còn phải bàn lại, vì phần lớn kích thích tố đều bị dịch vị tiêu hủy.

Còn những cách trị liệu của đông phương như sừng tê giác thì sao?

Niềm tin này cũng được đặt trên nguyên tắc "giống cái gì bỏ cái nấy". Bạn có thể hình dung một người Trung Quốc đang mơ màng: "Phải chi của tôi trông giống như cái sừng tê giác..." Rõ ràng nếu anh ta nhìn vào phía bên kia của con tê giác, anh ta sẽ

thấy rằng con vật có thứ khác hấp dẫn đối với anh ta. Những người Trung Hoa hiện vẫn tin vào điều này; nhu cầu về sừng tê giác vượt xa nguồn cung cấp ít ỏi đến nỗi phần lớn sản phẩm được tung ra thị trường chỉ là xương hoặc nanh lợn rừng tán nhuyễn mà thôi.

Tuy nhiên, cũng có một phương thuốc Trung Hoa có thể là hữu hiệu, đó là nhân sâm. Nó được pha chế theo một công thức nghiêm ngặt và được nhiều người xác minh tính hiệu quả.

Nhân sâm thật sự có hiệu quả không?

Đây là vấn đề quảng cáo mặt hàng thuốc kích dục. Đầu óc có ảnh hưởng không chế đối với khả năng sinh hoạt tình dục đến nỗi, thông thường nêu một người nghĩ rằng một phương thuốc là có hiệu quả thì nó có hiệu quả thật. Nhân sâm là một loại thuốc tiêu biểu. Theo người Trung Hoa, có tác dụng mạnh nhất là một loại sâm trông giống như người đàn ông nhỏ bé. Cách bảo đảm duy nhất là hãy thử.

Còn về loại thuốc gọi là yohimbine thì sao?

Đây là một ví dụ nữa về năng lực của tự kỷ ám thị. Yohimbine được làm bằng lớp vỏ trong (nghiền thành bột) của cây Yohimbe ở Phi Châu. Nó thường được dùng làm thuốc kích thích dục nhưng lại không hề đem đến kết quả nào.

Trong thế kỷ 19, có một hợp chất có khả năng kích dục mang tên "nux vomica", được biết đến nhiều hơn dưới tên strychnine. Thuốc chuột? Đúng vậy. Nó được dùng với những liều lượng nhỏ. Thuốc này giết chết chuột bằng cách làm cho hệ thần kinh trở nên quá nhạy đối với bất cứ một kích thích nhỏ nhất nào. Có người uống thuốc này đã lên cơn giật liên tục vì tiếng đóng cửa. Sự kiệt sức vì những cơn co giật đau đớn liên tục thường dẫn đến cái chết. Với những liều lượng cực nhỏ, nó có thể làm tăng phản ứng với kích thích tình dục.

Như vậy không một thứ thuốc kích dục nào hữu hiệu sao?

Vì những lý do hiển nhiên, câu chuyện chính thức về các chất kích dục là không có một chất nào như vậy cả.

Cả 3 loại thuốc kích dục được dùng hiện nay đều bất hợp pháp. Có một loại thứ tư được dùng để thay thế những phẩm chất kém. Đó là một loại thuốc hợp pháp, rẻ tiền và được sử dụng rộng rãi: Rượu. Rượu làm dịu tất cả các nỗi sợ, kể cả hàng tá những nỗi lo âu vây quanh sinh hoạt tình dục. Sau vài ba ly rượu, chàng nói "Không có gì phải lo lắng cả" và nàng tin ngay. Rượu dọn đường cho tình dục bằng cách bao phủ mọi thứ bằng một cảm giác ấm áp, dễ chịu. Do đó, nếu bạn "hành sự" không được như ý thì mặc kệ - ai cần quan tâm làm gì? Ai thèm nhớ đâu? Khuyết điểm thật của nó là nó thật sự ngăn cản việc đạt được đầy đủ cảm giác, sự phối hợp và hưởng thụ tình dục.

Có một chất kích dục thật sự là kích thích tố sinh dục nam testosterone. Bằng cách tác động đến toàn bộ cơ thể, nó gây ra ham muốn tình dục mãnh liệt, gần như không cưỡng lại được. Nó hiệu quả đối với đàn ông lẫn đàn bà. Sự "khởi động" thì lâu như hiệu quả thì sâu đậm và kéo dài.

Dĩ nhiên, kích tố sinh dục nam cũng gây một số điều bất lợi. Ở đàn ông, nó gây ra sự thoái hoá tinh hoàn. Còn ở phụ nữ, nó có thể gây nam hoá: âm hạch phát triển lớn lên, lông xuất hiện trên mặt, giọng nói trầm xuống và một số thay đổi khác không hấp dẫn gì. Ở cả hai phái, nó có thể gây ra tổn thương gan trầm trọng nếu được dùng một cách bừa bãi. Việc sử dụng loại thuốc này cũng là bất hợp pháp, trừ khi có đơn thuốc của một bác sĩ có giấy phép hành nghề. Mặc dù không nguy hiểm tức khắc như ruồi Tây Ban Nha hoặc strychnine nhưng nó vẫn có thể gây ra nhiều phiền toái thuộc loại tồi tệ nhất.

Còn hai loại kia?

Hai loại kia là thuốc gây ảo giác. Loại thứ nhất là cần sa (marijuana). Một trong những hiệu quả mạnh nhất của nó, mà mọi người đều có thể thấy, là sự kích thích tình dục. Những ý nghĩ kỳ quặc về tình dục mãnh liệt, ham muốn tình dục gia tăng và cảm xúc tình dục dữ dội là những điều được những người dùng kể lại.

Cần sa không phải là ma túy sao?

Phải và không. Theo quan điểm thông thường thì nó chính là một loại ma túy. Nhưng theo quan điểm khoa học thì không phải

là như vậy. Các chuyên viên về ma túy không xem nó là chất gây nghiện. Nó thuộc vào loại "thuốc tạo thành thói quen". Đây là những chất không gây ra sự lệ thuộc nhưng "tạo thành thói quen", như thuốc lá.

Mặc dù có sự tranh luận nhưng có hai điều rất rõ ràng về cần sa: trước hết, đó là một loại thuốc kích thích tình dục có hiệu quả. Thứ hai, đó là loại thuốc bất hợp pháp. Việc lập nên những kỷ lục mới trên giường ngủ không đáng để phải trả giá bằng việc đi bóc lịch trong khám.

Còn loại thuốc sau cùng là gì?

Loại sau cùng là thứ "dữ" nhất: LSD. Thuốc này mang theo chất nổ tình dục. Lý do thật sự khiến người ta dùng LSD được một người bộc bạch: "Tôi có cảm tưởng rằng tôi chiếm đoạt tất cả phụ nữ trên thế giới". Theo ý bạn, anh ta muốn nói gì khi dùng từ "chiếm đoạt" trong khi những người bình thường luôn luôn nói "tình yêu"?

Nếu LSD và cần sa giúp đạt nhiều lạc thú hơn thì tại sao lại không được phép dùng?

Bây giờ việc mua, bán, dùng và sở hữu bất cứ loại nào trong 2 loại trên cũng đều là phạm pháp. Chúng có thể gây hại, nhất là nếu được dùng một cách bừa bãi.

CHƯƠNG 6

CHỨNG BẤT LỰC

Chứng bất lực là gì?

Đó là khi dương vật không còn làm được cái việc mà đúng ra nó phải làm. Mặc dù có sự hiện diện của một hệ thống điều hành phức tạp do cơ thể kiểm soát, dương vật vẫn có thể không đáp ứng các mệnh lệnh vào những lúc thích hợp. Điều này làm đảo lộn diễn tiến chính xác của các sự kiện cần thiết để có hành động giao hợp thành công, khiến toàn bộ công việc sụp đổ. Có nhiều loại hình bất lực khác biệt nhưng chúng đều có một điểm chung: việc giao hợp trở nên không thể được.

Điều đáng chán nhất trong tình trạng thiếu khả năng sinh lý là bất lực tuyệt đối. Trong tình trạng này, dương vật như đã "chết" rồi, không có cách gì kích thích cho nó "lên" được.

Chứng bất lực hoàn toàn có thường gặp không?

Có, trong một nghĩa nào đó. Không lúc này thì lúc khác, mỗi người đàn ông đều phải chịu đựng tình trạng này. Theo sự bố trí của cơ quan sinh dục nam, sự cương cứng biến mất ngay sau khi xuất tinh. Nó có thể nắn nát thêm từ 3 đến 5 phút trong một số trường hợp nhưng rất hiếm. Vào những thời gian không nhất định, sự cương cứng không thể xảy ra, do đó không thể giao hợp được. Đây là chứng bất lực tạm thời. Ngay cả kinh nghiệm thoáng qua đó cũng có thể làm cho đảo lộn và có thể gây ra những cảm giác bất an nếu khả năng cương cứng không trở lại trong vòng 15 hoặc 20 phút. Thật ra, hình thức nghỉ ngơi bắt buộc này bảo vệ cho bộ máy sinh dục khỏi làm việc quá sức. Thời gian "nghỉ ngơi" trung bình là 30 phút; giới hạn thông thường là từ 20 đến 60 phút.

Có phải ở một số đàn ông, khoảng cách giữa những đợt khoái cảm cực độ gần hơn những con số trên?

Chắc mọi người đều nghe đến những trường hợp "siêu cường dương", trong đó người đàn ông đạt được khoái cảm cực độ 5 hoặc 6 lần trong một giờ. Điều này có thể xảy ra trong các tình huống sau:

- Sau một thời gian dài không giao hợp, 2 hoặc 3 tháng chẳng hạn, thời gian "ở ẩn" của các phản xạ tình dục được thu ngắn lại. Sau khi xuất tinh, dương vật có thể cương trở lại trong vòng 5 phút. Tình huống này tương đối hiếm và thường bị thay thế bởi một giai đoạn chờ đợi dài hơn.

- Trong những trường hợp bị kích thích tình dục mạnh một cách khác thường, dương vật có thể cương trở lại và xuất tinh nhiều lần trong giờ.

- Khi bắt đầu một cuộc phiêu lưu tình dục mới hoặc trong mối quan hệ với một phụ nữ kêu gọi đặc biệt, người đàn ông có thể phát triển khả năng xuất tinh. Điều này cũng thường mất dần theo thời gian vì mức độ kêu gọi tình dục và tính mới mẻ của tình huống giảm dần.

Nhiều người đàn ông kỳ vọng ở bộ phận sinh dục của mình nhiều hơn là chúng được sắp xếp để thực hiện. Cấu trúc mỏng manh này được kiểm soát bởi những bộ máy được điều chỉnh một cách tinh tế và hướng vào chất lượng, không phải số lượng. Sự giao hợp không phải là một môn thể thao để ganh đua. Chính vì vậy mà có những người đã ganh đua kịch liệt trong một lĩnh vực khác của cuộc sống lại thấy rằng không thể xem tình dục như thế. Tính chất "siêu cường dương" cảm dỗ họ một cách ngấm ngấm trên TV, một cách rõ ràng trong phim ảnh và trong tiểu thuyết. Sau khi tiếp xúc đầy đủ với loại truyện này, họ bắt đầu tin rằng với bất cứ ai không thể "hành sự" trong mỗi 11 phút thì đều gặp rắc rối lớn. "Thành tích hoạt động" của họ, có thể là hơn mức thỏa đáng, lại có vẻ mờ nhạt khi so sánh với phim ảnh. Do đó, họ làm điều mà mỗi con người đều làm khi bắt đầu cảm thấy bất an: nói dối. Nhưng việc nói dối lại làm cho vấn đề của họ trở nên tồi tệ hơn.

Tại sao lại như thế?

Chẳng hạn, Charlie giao hợp mỗi tuần 2 lần với một đợt xuất tinh mỗi lần. Không may là tất cả những sách anh ta đọc đều mô tả những kỳ công của những siêu nhân với "siêu dương vật". Nếu đem so sánh với họ thì thành tích của anh ta lại thiếu "trọng lượng" một cách đáng buồn. Anh ta không nhận thức được rằng cuộc sống sinh hoạt tình dục của anh ta là trung bình đối với cuộc sống của anh ta. Khi gặp những người đàn ông khác ở phòng thay quần áo tại một câu lạc bộ, anh ta đều tuyên bố: "Trong đời tôi, chưa một đêm nào mà tôi không quay lại với trận thứ hai!". Mike, bạn cùng đội bóng với anh ta, "phản pháo" ngay: "Tôi chỉ được một nửa số lần của anh, vì tôi đi một mạch suốt đêm".

Charlie biết rằng chính mình nói dối và nghĩ rằng Mike cũng đang nói dối. Nhưng anh ta không chắc chắn. Anh ta càng mất lòng tin vào khả năng sinh lý của mình và tìm cách nói dối hay hơn vào những lần tới. Vấn đề trở nên xấu hơn khi sự thiếu tự tin thật sự bắt đầu ảnh hưởng đến khả năng của anh ta. Rồi khi đám thanh niên bắt đầu khoác lác, anh ta chỉ biết đứng im.

Sự tự tin có ảnh hưởng mạnh tới khả năng sinh lý?

Hơn bất cứ một nỗ lực nào khác của con người. Khả năng sinh lý của đàn ông là một trò chơi về tính tự tin. Nguyên tắc là: Nếu anh nghĩ rằng anh có thể làm được, thì có lẽ anh ta sẽ làm được. Sự cương cứng dễ tàn đến nỗi một tiếng động bất chợt, một từ có ý chê bai, chỉ trích hay một cái nhìn với ý nghĩa từ chối cũng có thể phá hủy nó. Một trong những vấn đề thật sự của sự bất lực hoàn toàn là "cái vòng luẩn quẩn".

Nó hoạt động như thế nào?

Giả sử người đàn ông không thể đạt được sự cương cứng trong một lần nào đó chỉ vì một lý do vô nghĩa - anh ta mệt, bận rộn vì công việc, bệnh. Nếu vợ hoặc bạn gái chế giễu hoặc so sánh, anh ta sẽ lo lắng rằng đã thất bại một lần, nếu lại thất bại lần nữa thì sao, rằng không biết dương vật làm việc ra sao mà nay lại không thể hoạt động được nữa. Đó chính là điều sự hãi tột tột nhất của anh ta. Bộ máy của anh ta có thể sẽ đình công chống lại anh ta lần nữa. Một phản xạ có điều kiện mới được thiết lập.

Có loại hình bất lực nào khác không?

Có một loại hình khác: Không có vấn đề gì về sự cương cứng cả. Nhanh chóng, mãnh liệt, nó lao đến âm đạo. Nhưng ngay lúc đó, sự xuất tinh xảy ra! Đối với đàn ông, từ lúc bắt đầu đến khoái cảm cực độ chỉ cách nhau khoảng 10 giây. Đối với đàn bà, đó không là gì cả. Những lời xin lỗi của người tình không thể thay thế cho khoái cảm cực độ của cô ta được!

Tên khoa học để gọi tình trạng này là "chứng xuất tinh sớm". Nó xuất hiện dưới nhiều hình thức khác nhau nhưng đều gây bực mình như nhau. Khoái cảm cực độ và sự xuất tinh ở đàn ông có thể xảy ra ngay trước khi trút bỏ quần áo.

Đôi khi mọi sự đều trôi chảy cho đến lúc những động tác của khung chậu bắt đầu và ngay ở chuyển động đầu tiên, mọi việc đều kết thúc. Các biến thể của chứng bệnh này gần như vô tận nhưng chúng đều có chung một điều: sự xuất tinh xảy ra rất sớm trước khi có thể làm cho người đàn bà thỏa mãn.

Xuất tinh sớm có phải thật sự là bất thường không?

Hầu hết phụ nữ đều nghĩ như vậy. Một số đàn ông tìm cách che giấu sự trục trặc của họ bằng cách khẳng khái lý sự rằng tốc độ của sự xuất tinh đồng nghĩa với sự cường dương. Họ nói: "Chỉ tại tôi ham muốn quá thôi!". Nhưng trong giao hợp dị giới, dương vật cố gắng giữ đúng nhịp với âm đạo. Nếu hai hệ thống sinh dục chạy ngang nhau và đến đích gần như cùng lúc, thì cuộc chạy thi có hai người thắng. Nếu người đàn ông luôn luôn đến đích trước khi bạn gái bắt đầu khởi động, thì cả hai người đều có thể thất bại.

Tình trạng này ảnh hưởng đến người đàn ông như thế nào?

Những người đàn ông nào thành thật xem xét vấn đề của mình đều không cảm thấy hạnh phúc về sự nhanh chóng đó. Rich, 27 tuổi, một diễn viên chuyên đóng những đoạn ngắn trong các phim, tâm sự:

"Tôi vẫn nghĩ rằng mình là con ngựa giống mạnh nhất ở Hollywood. Tôi luôn sẵn sàng lên giường với bất cứ một cô gái nào. Chỉ có điều là tôi không thể kéo dài được. Tôi bắt đầu với tư thế thật dũng mãnh, nhưng chỉ nửa phút sau là kết thúc.

Tôi đã nghĩ rằng đó là tại lỗi của họ. Nhiều lúc tôi cố ý gây gổ với họ và tự nhủ rằng tôi sẽ không gặp lại họ một lần nào nữa. Sự thật là tôi không muốn mạo hiểm để cho họ biết tôi là một kẻ yếu sinh lý. Mỗi tuần, tôi phải hẹn hò với một cô gái khác nhau trong gần 6 tháng! Nhưng không được bao lâu, vì điều này được đồn từ người này qua người khác đến nỗi tôi không dám vác mặt đi đâu.

Cách đây khoảng một tháng, có một chuyện xảy ra khiến tôi phải chấp nhận sự thật. Tôi gặp một cô bé tại địa điểm quay phim mà tôi đang làm việc. Đây là cô gái đầu tiên mà tôi thật sự quan tâm đến. Sau khoảng một tuần, tôi đưa cô về khách sạn. Cả hai chúng tôi đều ham muốn. Tuy nhiên, tôi đã thất bại ngay khi cô ta chạm vào tôi. Cô ấy bỏ đi. Chiều hôm sau, tôi đi tìm một bác sĩ tâm lý để bắt đầu chữa bệnh".

Ngoài chứng xuất tinh sớm, còn có hình thức nào khác của chứng bất lực không?

Còn một loại khác nằm giữa chứng bất lực tuyệt đối và xuất tinh sớm. Nó được gọi là bất lực trong khi giao hợp. Đây là một tình trạng đặc biệt khó chịu vì mọi việc đều có vẻ ổn thỏa cả, cho đến khi dương sự thành linh biết được là không phải như vậy. Dương vật vẫn cương cứng một cách bình thường, đi vào âm đạo một cách suôn sẻ, không gặp trở ngại gì. Ngay cả động tác của khung chậu cũng vẫn diễn tiến một cách tốt đẹp. Bỗng nhiên dương vật xù xuống. May mắn lắm, nó mới có thể cương lên lại trong một giờ sau.

Chứng này rất khó chữa vì ít ai nhận ra được đó là bệnh gì. Người ta thường cho rằng đó chỉ là "mệt mỏi" hoặc "hết pin" và hy vọng rằng lần tới họ sẽ gặp may hơn. Đôi khi họ gặp may thật, và đôi khi thì không.

Hình thức hiếm gặp nhất của chứng bất lực là gì?

Đây là một trường hợp bất lực khác, nhưng lại nguy trọng dưới nhãn hiệu "siêu cường dương". Vợ của một nạn nhân, và chính cô ta cũng là nạn nhân, có thể mô tả điều đó một cách trung thực nhất:

"Trong hai năm đầu của cuộc hôn nhân, tôi nghĩ rằng có điều gì trục trặc ở phần tôi. Tôi đã không thể làm cho Chuck thỏa mãn.

Anh ấy thường xuyên năn nỉ tôi ân ái nhưng lần nào cũng vậy, dương vật anh ấy cương cứng suốt mấy tiếng đồng hồ và không thể xuất tinh được... Cuối cùng, tôi phải đem anh ấy đi khám ở một bác sĩ tâm lý và sau vài tuần lễ, mọi chuyện trở nên êm xuôi".

Tình trạng bi đát này có một cái tên cũng bi đát không kém: "Chúng không có tinh trùng do nguyên nhân tâm lý". Tất cả những gì liên quan đến hoạt động tình dục của người chồng đều hoàn mỹ, không thể chê vào đâu được, chỉ trừ có một điều là anh ta không hề xuất tinh, cũng không hề đạt được khoái cảm cực độ. Tình trạng này tương đương với chứng lãnh cảm ở phụ nữ.

Với sự hướng dẫn chuyên môn về tâm lý bệnh học, hoạt động giới tính bình thường của những người này có thể được phục hồi một cách nhanh chóng. Trong khi đó, những hình thức bất lực khác nếu muốn điều trị có thể phải tốn nhiều thời gian hơn.

Hoạt động tình dục ở đàn ông như thế nào là bình thường?

Cũng như các lĩnh vực có liên quan đến hành vi của con người, nghĩa là không có tiêu chuẩn tuyệt đối nào cả. Một trong các tiêu chuẩn hợp lý là đánh giá khả năng giao hợp trong từ 5 đến 10 phút. Trong thời gian đó, một người đàn ông có khả năng giao hợp bình thường sẽ thực hiện 50 đến 100 động tác thúc khung chậu.

Tần số lần giao hợp bị ảnh hưởng bởi nhiều yếu tố bên ngoài đến nỗi khó mà định nghĩa được hình mẫu bình thường là gì. Một người đàn ông giao hợp hơn một lần một tuần và dưới hai lần một ngày có lẽ nằm trong số những người có khả năng giao hợp bình thường.

Sau khi đạt được khoái cảm cực độ, phải cần bao nhiêu thời gian nữa để cho người đàn ông có thể sẵn sàng giao hợp tiếp?

Thời gian hồi phục sau khi đạt được khoái cảm cực độ tùy thuộc vào cường độ kích thích, tần số giao hợp và tuổi tác. Một người đàn ông dưới 40 tuổi được vợ hoặc bạn gái kích thích một cách mãnh liệt, chưa giao hợp trong 6 tuần liền có thể đạt sự cương cứng trở lại chỉ 5 phút sau khi xuất tinh. Trái lại, một người đàn ông đêm nào cũng giao hợp thì có thể phải cần đến 30 phút hoặc hơn nữa, dương vật mới cương lại được.

Chúng bất lực có thường gặp không?

Bất cứ một người đàn ông nào trên đời này cũng có lúc gặp rắc rối về khả năng giao hợp. Khó mà tính toán được một cách chính xác tình trạng bất lực có từ lúc nào. Nếu tính luôn cả chứng xuất tinh sớm thì có lẽ khoảng 50% đàn ông bị bất lực kinh niên.

Phương cách trị liệu chứng xuất tinh sớm?

Xuất tinh sớm là một tai họa đối với việc hưởng thụ những cảm giác tình dục đối với phụ nữ cũng như nam giới; do vậy, hầu như mọi phương thuốc chữa chứng bệnh này đều được thử nghiệm. Phương cách cổ sơ nhất đơn giản chỉ là lặp đi lặp lại hành động giao hợp cho đến khi các phản ứng sinh lý trở nên mệt mỏi, không còn nhạy cảm nữa, để trì hoãn giai đoạn xuất tinh. Một số đàn ông thậm chí thủ dâm từ trước. Với giải pháp này, thủ dâm trở thành hành động hưởng lạc chính, giao hợp chỉ còn là giai đoạn phụ, một kết thúc không được như ý mà thôi. Những người khác tìm cách trì hoãn khoái cảm cực độ bằng cách "nghĩ đến một việc khác" trong suốt thời gian giao hợp. Tuy nhiên, cách này không phải lúc nào cũng thành công. Dù có thành công, phương pháp này vẫn có tính chất chủ bại, giống như người ngồi bên miếng beefsteak thơm phức mà lại phải nghĩ đến một thùng rác.

Trong một cách khác, người phụ nữ kích thích dương vật bạn tình cho đến khi anh ta sắp xuất tinh thì ngừng. Cứ làm như vậy cho đến khi người đàn ông cảm thấy đủ thì thôi. Đây được xem là cách dễ cho người đàn ông tập bé tinh, làm trì hoãn giai đoạn xuất tinh. Giải pháp này làm cho người phụ nữ được quân bình sau lần bị thất vọng. Còn về chuyện chữa bệnh cho người đàn ông thì nó gần như không có hiệu quả gì.

Có phương pháp nào chữa xuất tinh sớm hiệu quả không?

Có một số phương pháp gần như hữu hiệu. Chúng tùy thuộc vào việc giảm tính nhạy cảm của dương vật đối với sự cọ xát vào âm đạo. Cách dễ nhất và rẻ tiền nhất là người đàn ông mang hai lớp bao cao su hoặc nhiều hơn. Những lớp cao su này có thể làm giảm bớt cảm giác của người đàn ông, đủ để trì hoãn giai đoạn khoái cảm cực độ. Chúng cũng đem lại cho anh ta cái cảm giác không lâm vào đâu được là anh ta đang làm tình với một cái găng

tay bằng cao su. Nếu vẫn không có tác dụng, có thể mua một "thiết bị trì hoãn". Đó là một bao cao su siêu dày với những lớp cao su thêm vào đầu dương vật.

Không có một thứ gì giống như thuốc mỡ để làm chậm khoái cảm cực độ hay sao?

Có chứ. Dược phẩm thông dụng nhất là Dibucaine. Đó là một loại thuốc gây tê tại chỗ, làm tê các huyết cầu cảm giác của dương vật và đôi khi làm chậm lại cơn khoái cảm cực độ. Nó cũng có thể ngăn cản hoàn toàn khoái cảm cực độ ít nhất là trong đêm đó. Tuy nhiên, ở những người dùng thuốc này, toàn bộ dương vật nổi đỏ, rỉ nước, đầy những nốt phỏng ngứa ngáy. Nó có thể gây cùng tác hại cho âm đạo, vì thế tốt nhất là không nên dùng.

Tác hại thật sự của loại thuốc mỡ này là gây tê về lâu dài, làm cho chứng xuất tinh sớm trở nên tồi tệ hơn. Dương vật bị điều khiển một cách tiêu cực và chỉ cần ít kích thích cũng đã đủ để gây ra khoái cảm cực độ rồi. Sau vài tháng dùng thuốc mỡ này, chỉ một sự va chạm nhẹ của người đàn bà vào dương vật đang cương cứng cũng đã đủ để cho nó phun ra toàn bộ tinh dịch ngay tại chỗ.

Còn về cách trị liệu các loại hình bất lực khác?

Các vấn đề của những người mắc chứng bất lực tuyệt đối và bất lực trong khi giao hợp là một mỏ vàng cho những người đi bán dạo thuốc dỏm. Danh sách các loại thuốc này là vô tận, nhưng tất cả đều có một điểm chung là không hiệu quả. Trong thời đại điện tử có những phương thuốc điện tử, chẳng hạn như máy tạo sự cương cứng bằng bán dẫn, máy này cũng gây ra sự xuất tinh. Nhưng đây lại không phải là phương thuốc chữa bệnh. Sự giao hợp với các xung điện không bao giờ có thể thay thế một phụ nữ nồng nàn và thân mật.

Có cách gì giúp cho một người đàn ông bất lực không?

Có lẽ có. Bước đầu tiên, anh ta phải nhận thức được rằng bất lực không phải là khuyết điểm của dương vật. Những người đàn ông gặp tình trạng này thường bị ám ảnh bởi bộ phận sinh dục đến nỗi không biết đến những vấn đề tiềm ẩn bên trong.

Sự thiếu khả năng giao hợp có hiệu quả phát sinh từ bản chất xúc cảm của người đàn ông. Một số người chỉ có khả năng giao hợp trong một hoàn cảnh rất đặc biệt nào đó mà thôi. Chẳng hạn, họ chỉ có thể đạt và duy trì sự cương cứng nếu họ gặp nguy hiểm, như khi ân ái với vợ của một cảnh sát viên trong khi ông ta có thể trở về nhà và bắt gặp bất cứ lúc nào. Nếu những xung đột về xúc cảm là quá lớn thì não sẽ ngăn cản hoàn toàn khiến dương vật không thể "làm việc" được.

Một số người đàn ông có khả năng giao hợp đối với một số phụ nữ nhưng lại không thể giao hợp với người bạn đời của mình. Trong tình huống này, chúng bất lực hoàn toàn đang chờ đón, sẵn sàng để gây tác hại. Một người đàn ông có thể không có đủ khả năng giao hợp với vợ mình nhưng lại là "một kỹ sĩ tuyệt vời" đối với một cô gái khác. Với những cuộc gặp gỡ ngẫu nhiên này, do không có một mối quan hệ tình cảm nào nên não không cần phải bỏ phiếu chống.

Có bằng chứng nào cho thấy rằng bất lực là một vấn đề xúc cảm không?

Có bằng chứng đầy sức thuyết phục cho thấy rằng, nguồn gốc khả năng giao hợp của đàn ông nằm trong não. Không đi sâu vào những lý thuyết phức tạp có liên hệ với vấn đề này, các nhà tâm lý bệnh học đã đạt được nhiều kết quả trong việc trị lành cho những người đàn ông mắc chứng bất lực chỉ bằng cách nói chuyện. Khi họ đã hiểu rằng có sự xung đột tình cảm tiềm ẩn dưới những trở ngại về tình dục của họ thì khả năng giao hợp bình thường sẽ phục hồi. Tuy nhiên, nếu đó là một khuyết tật về vật lý thì tất cả ngôn từ trên thế giới cũng không mang lại một hiệu quả tốt đẹp nào.

Một số nhà nghiên cứu đã sử dụng thôi miên để phục hồi và kiểm soát một cách chính xác sự cương cứng và xuất tinh. Có khi mọi việc được đặt dưới sự kiểm soát có ý thức của bệnh nhân. Một người đã từng trải qua cuộc thí nghiệm kể lại như sau:

"Nhìn lại sự việc, tất cả đều có vẻ quá dễ dàng. Tôi đã phải chịu đựng đau khổ trong 7 năm trời cho đến ngày gặp một nhà tâm lý bệnh học, người đã giúp tôi được ổn định trở lại. Sau vài lần khám bệnh, ông đã thôi miên tôi và nói rằng bất cứ lúc nào tôi muốn giao hợp với vợ tôi thì tất cả những điều mà tôi phải làm chỉ là chờ khi cả hai lên giường và nhồi chiếc gối của tôi xong. Tôi

không thật sự bị thuyết phục. Nhưng vào đêm đầu tiên khi vợ tôi bắt đầu tắt đèn với vẻ thất vọng như thường lệ, tôi nói: "Mình hãy nhồi cái gối này một lúc trước khi đi ngủ". Ngay khi tôi vừa bắt tay nhồi gối, dương vật của tôi cương cứng đến mức không thể tưởng tượng được, và chúng tôi đã không bỏ phí thời gian. Đó là một trong những đêm hạnh phúc nhất của cuộc đời tôi. Tôi ngủ rất ít, dành phần lớn thì giờ vào việc nhồi gối và bạn đã biết chuyện gì xảy ra rồi!".

Những người mắc chứng xuất tinh sớm được chữa trị theo cách này có thể trì hoãn cơn khoái cảm cực độ đủ lâu như họ muốn. Khi muốn xuất tinh, họ chỉ cần làm tín hiệu sau thôi miên (chẳng hạn như chớp mắt 3 lần) và khoái cảm cực độ đến ngay tức khắc. Rõ ràng là phải chọn lựa tín hiệu một cách khôn ngoan để ngăn ngừa một cử chỉ tình cờ có thể dẫn đến khoái cảm cực độ. Khi sự tự tin của người đàn ông đã được phục hồi, có thể ngừng thôi miên. Thông thường, liệu pháp thôi miên không phải là một cách trị liệu đặc trưng; nó chỉ kéo dài thời gian và giữ chặt mối liên hệ hôn nhân trong khi vấn đề cơ bản đang được giải quyết. Sự đóng góp quan trọng nhất của thôi miên vào chứng bất lực là nó chứng minh rằng nguyên nhân của đa số các vấn đề về khả năng giao hợp là do cảm xúc.

Nếu chứng bất lực là một vấn đề về cảm xúc, thì giải pháp là gì?

Cách trị liệu duy nhất của các vấn đề về cảm xúc là liệu pháp tâm lý bệnh học. Trong nhiều trường hợp, triệu chứng bất lực có thể được chữa trị mà không cần nhờ đến phân tâm học. Đôi khi người vợ cần phải hiểu rằng, sự đóng góp của mình vào việc giải quyết các vấn đề khó khăn sẽ tạo điều kiện cho công việc được tiến hành một cách thuận lợi và mang đến một kết quả khả quan hơn.

Có thể làm gì để giúp đỡ cho những người đàn ông mà chứng bất lực có tính chất thuần túy vật lý?

Khoảng 50% chứng bất lực có cơ sở vật lý. Và ngay cả trong trường hợp này cũng có một vài vấn đề nào đó liên quan đến tình cảm, nhưng chúng thường là kết quả chứ không phải nguyên nhân gây trở ngại về khả năng giao hợp.

Nhiều người đàn ông mắc bệnh tiểu đường cũng bị chứng bất lực. Không có một cách trị liệu nào khác hơn là đặt các bệnh nhân dưới sự kiểm soát thường xuyên và hy vọng vào những kết quả tốt nhất. Tuy nhiên, một người bị bệnh tiểu đường cũng có thể có nguyên nhân tình cảm trong sự khiếm khuyết khả năng giao hợp.

1/3 trường hợp giải phẫu tuyến tiền liệt ở người lớn tuổi gây ra chứng liệt dương. Một cơ sở vật lý khác của sự khiếm khuyết khả năng giao hợp là giai đoạn mãn kinh ở đàn ông. Trong trường hợp này, việc phục hồi những kích thích tố bị thiếu thường giải quyết tốt vấn đề.

Bất cứ một chứng bệnh nghiêm trọng có nguồn gốc vật lý nào cũng đều gây xáo trộn về tình dục. Việc chữa trị ngay chính bệnh này thường đem lại kết quả tốt nhất.

Có hy vọng nào cho người bị chứng bất lực trên cơ sở vật lý không?

Hầu hết những người đàn ông gặp những trở ngại có cơ sở vật lý về khả năng giao hợp đều bị bất lực tuyệt đối hoặc bất lực trong lúc giao hợp. Những người bị bất lực trong giao hợp đôi khi có thể được giúp đỡ để "cải thiện tình hình" bằng cách áp dụng những tư thế giao hợp khiến âm đạo giữ chặt dương vật và nó luôn ở trong tình trạng cương cứng bất kể chuyện gì xảy ra.

Tình dục xét trên một khía cạnh nào đó chính là một trong số ít ỏi những niềm vui mà thiên nhiên đã ban phát cho con người, và con người nâng lên một mức độ cao hơn. Do vậy, thật là sai lầm khi một người đàn ông lại để cho cảm xúc cưỡng đi của mình cái mà lẽ ra mình phải được hưởng.

CHƯƠNG 7

CHÚNG LÃNH CẢM Ở PHỤ NỮ

Chúng lãnh cảm là gì?

Lãnh cảm là từ dùng để mô tả tình trạng xúc cảm tình dục bị tổn thương ở phụ nữ, bao gồm một loạt những phản ứng tình dục dưới tiêu chuẩn, từ việc hoàn toàn tránh né hành động giao hợp đến việc đôi khi mất khoái cảm cực độ.

Từ lãnh cảm là một từ dễ gây hiểu lầm và có lẽ do một người đàn ông đặt ra. Nó cho thấy sự thiếu hiểu biết về cơ cấu sinh lý của phụ nữ, do lầm lẫn triệu chứng với bệnh. Sự thiếu khả năng đáp ứng về mặt tình dục không phải là một lỗi sống phụ nữ muốn chọn cho mình; nhưng nó được áp đặt trên bà ta bởi những điều kiện ngoài khả năng kiểm soát. Lãnh cảm nghĩa là lạnh cảm xúc, ám chỉ rằng người phụ nữ cố tình khước từ sinh hoạt tình dục, điều này hoàn toàn không đúng sự thật. "Mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" có lẽ là thuật ngữ thích hợp hơn, và quan trọng hơn cả là thuật ngữ này có vẻ không vội xét đoán tình huống hoặc đưa ra một lời chỉ trích nào.

Những hình thức khác nhau của chúng lãnh cảm?

Cũng như chúng bất lực ở người đàn ông, "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" thay đổi từ sự thất bại rõ ràng và không thể chối cãi được trong sinh hoạt giới tính đến những cách thể hiện tinh tế hơn, thậm chí có thể giả dạng đến nỗi có thể bị hiểu nhầm là đa dâm. Vấn đề cơ bản của "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" là não và âm đạo không được liên kết với nhau một cách đáng tin cậy. Tình trạng này cũng giống như điện thoại bị bắt hờ dây. Đôi khi đường dây bị đứt ngay giữa cuộc nói chuyện. Đôi khi

thông điệp được truyền đi hết nhưng một cách lộn xộn. Đôi khi hai bên đối thoại gọi lầm số và thậm chí điện thoại không reo.

Điều gì xảy ra nếu điện thoại không reo?

Lúc đó, tình trạng "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" là hoàn toàn và tuyệt đối. Vì những mục đích thực tiễn, các cơ quan sinh dục thậm chí không hữu hiệu. Một phụ nữ đau khổ vì tình trạng này đã khước từ mọi sự quan tâm đến tình dục và tất cả những thứ gì có tính cách gợi dục.

"Mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" hoàn toàn là một vấn đề nghiêm trọng về cảm xúc và cần được chữa trị theo đúng nghĩa. Cũng như mọi vấn đề có liên quan đến cảm xúc, nó bắt nguồn từ quá khứ của nạn nhân. Chưa một nhà tâm lý bệnh học nào thấy một phụ nữ mắc chứng này lại được nuôi dưỡng bằng tình yêu cha mẹ trong một bầu không khí gia đình đầm ấm, an toàn. Phần lớn những phụ nữ bị chứng "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" đã phải chịu đựng một mất mát nghiêm trọng về tình cảm trong thời thơ ấu. Khi đã là người lớn, hành vi của họ hình như là một cách "bất tử hóa" ngoài ý thức sự lạnh lùng và cô độc mà họ phải trải qua khi còn bé. Phải có nhiều sự việc tồi tệ xảy ra mới có thể biến một đứa bé hạnh phúc 5 tuổi thành một bà cô yếm thế, lãnh đạm vào lứa tuổi 40. Vấn đề cảm xúc đã thâm nhập vào mỗi khía cạnh trong tính cách của cô ta.

Tại sao lại như vậy?

Giao hợp chỉ là một loại hình chuyên biệt của mối quan hệ xã hội. Trước khi một phụ nữ giao hợp với một người đàn ông, bà ta phải có mối giao thiệp về mặt xã hội với ông ta. Sự cùn lụt về cảm xúc quá rõ ràng và mãnh liệt trong lĩnh vực giới tính cũng đã thâm nhập vào hầu hết các khía cạnh trong tính cách của người phụ nữ. Emily là một ví dụ điển hình.

Emily mới 34 tuổi nhưng trông như người ngoài 40. Cô đã tận tình chăm sóc cha trong suốt 10 năm qua cho đến khi ông chết. Cô không hề quan tâm đến bất cứ một người đàn ông nào mặc dù có nhiều người để ý. Emily luôn ăn mặc như một bà già khắc khổ với cái váy rộng thùng thình dài quá gối. Còn mỹ phẩm thì quả là một thứ xa xỉ phẩm đối với cô ấy mặc dù Emily thật sự là một cô gái dễ thương. Ngoài công việc ở trường học, cô ấy không

có hoạt động xã hội nào hết. Sau khi cha qua đời, Emily càng sống khép kín. Đôi khi cũng có một người đàn ông mời cô đi chơi, nhưng cô không thích. Điều đáng ngạc nhiên là khi còn trẻ, Emily rất sắc sảo và mọi người tin chắc rằng cô sẽ lập gia đình trước khi tốt nghiệp trung học".

Cuối cùng, Emily đến bác sĩ để được phỏng vấn về tâm lý bệnh học, chủ yếu là vì để làm vui lòng chị gái, người duy nhất mà cô ta còn duy trì mối quan hệ tình cảm. Sau đây là cuộc phỏng vấn:

- Thưa bác sĩ, tôi không hề quan tâm đến chuyện giới tính, thậm chí còn không muốn nói về nó. Nếu bác sĩ nói về một chuyện gì khác thì tôi xin sẵn lòng nghe, nhưng về giới tính thì không.

- Chúng tôi sẽ không nói về giới tính nếu cô không thích. Tại sao cô lại có vẻ không vui như vậy?

- Tôi không thể giải thích được. Trong 15 năm qua, tôi đã trở nên kiệt quệ. Lúc đầu, tôi cũng chống chọi lại, cố gắng đi ra ngoài trong những cuộc hẹn hò và tìm những thú vui mới, nhưng tất cả đều vô hiệu. Mọi người đàn ông đều có vẻ chỉ chạy theo tình dục, và điều đó làm tôi sợ.

Vấn đề cơ bản của Emily là: thất vọng và lo âu với một gánh nặng mặc cảm tội lỗi. Cô được trị liệu về tâm lý bệnh học và dần dần nhận ra mình đã cố gắng một cách vô ý thức như thế nào để lấp lại nỗi thất vọng và buồn chán của thời thơ ấu ngay trong thời gian này. Sự quan tâm đến trang phục và diện mạo bên ngoài càng ngày càng tăng và cô bắt đầu đi đến những cuộc hẹn hò. Sau 6 tháng điều trị, Emily lấy chồng và rất hạnh phúc.

Phương pháp điều trị duy nhất có hiệu quả với "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" là tâm lý liệu pháp, vì đó là một vấn đề tâm thần. Sự khó khăn về sinh hoạt giới tính chỉ là cách thể hiện của một chứng loạn chức năng cảm xúc tiềm ẩn.

Khi nào thì một phụ nữ là quá già để tìm cách cải thiện tình trạng lãnh cảm?

Theo quan điểm thực tế thì không bao giờ. Khi nào bà ta còn muốn giải quyết tình trạng này và tìm cách vượt qua, thì việc điều trị vẫn là điều đáng làm. Dĩ nhiên, bệnh nhân càng lớn tuổi thì bà ta càng có ít thời giờ để hưởng những thành quả đạt được; nhưng

đôi khi những phụ nữ ở lứa tuổi 50 hoặc 60 được trị liệu bằng tâm lý bệnh học một cách hiệu quả đến nỗi họ đã kết hôn lần đầu. Chúng "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ" cũng có thể ảnh hưởng đến những người chỉ mới bước vào ngưỡng cửa sinh hoạt giới tính.

Điều đó xảy ra như thế nào?

Khoảng 30 năm một lần, xã hội của chúng ta lại đi vào cái gọi là cách mạng tình dục. Những người trẻ tuổi cuối cùng đã chán những hình thức "kèm kẹp" mà cha mẹ và thầy cô "cổ hủ" áp đặt lên họ. Thay vì bám chặt lấy những nguyên tắc đạo đức lỗi thời của truyền thống mà những người chống lại tự do tình dục đã tuyên bố, họ lại phá bỏ tất cả những xiềng xích để lao vào cuộc sống tự do tình dục. Không may là họ đã bỏ qua hai điều:

Trước hết, những bậc cha mẹ "chấn ngất" của họ từ bao nhiêu năm nay vẫn làm cùng một điều - họ gọi đó là "Tuổi đôi mươi cuồng nộ". Ông bà của họ cũng từng vượt thoát những ràng buộc giới tính (hồi đó được gọi là "Tuổi chín mười vui vẻ"). Một cách đặc trưng, mỗi thế hệ mới đều nổi loạn để chống lại những nguyên tắc đạo đức của thế hệ đi trước. Về cơ bản, đây là một vấn đề xã hội học và thường tự nó giải quyết lấy. Một người mẹ 40 tuổi có mối ràng buộc hôn nhân bền vững nếu thành công trong việc bắt buộc cô con gái 20 tuổi của mình phải tuân thủ các nguyên tắc đạo đức, thì đó sẽ là bà mẹ không thành công. Hơn nữa, hai mươi năm sau, cô con gái (lúc đó đã là một bà mẹ) sẽ cố gắng áp đặt cùng một điều như vậy với con gái của mình.

Nếu cô gái không hiểu rõ điều này thì có thể dẫn đến những rắc rối đáng tiếc. Nhiều thanh niên, nhất là trong độ tuổi 18 đến 25, rất nhiệt tình với nguyên tắc tự do tình dục, nhưng đôi khi nào lại cắt ngang thông điệp trước khi nó được truyền đến các cơ quan sinh dục. Thực tế, trên đường dây có hai thông điệp. Một thông điệp nói: "Cứ việc! Hãy làm bất cứ điều gì anh (cô) muốn!". Một giọng khác có thể lớn tiếng hơn, nói toàn những điều câu nệ gây bực mình như: "Nếu cô ta có thai thì sao? Anh ta có thật sự yêu cô hay không?". Tình dục đi kèm với sự sợ hãi có nghĩa là không có khoái cảm cực độ. Tình dục đi kèm với mặc cảm tội lỗi cũng có nghĩa là không có khoái cảm cực độ.

Tại sao sự sợ hãi lại ngăn cản khoái cảm cực độ?

Ở con người, tình dục có tính cách tùy ý. Giao hợp không phải là điều quan trọng tới mức sống còn; chúng ta chỉ tìm đến nó khi những nhu cầu thiết yếu hơn đã được giải quyết. Cần phải có cơm ăn, nhà ở, và cảm giác yên ổn trước. Khi có mối nguy hiểm đe dọa, dù dưới bất cứ hình thức nào, thì thiên nhiên cũng sẵn sàng ra tay hành động. Một trong những chức năng bị loại bỏ đầu tiên là khoái cảm cực độ. Một cô gái 19 tuổi thắc mắc vì không biết điều đó có thật sự đúng không, có thể lo sợ đến nỗi không thể đạt được khoái cảm cực độ. Một nữ thư ký 25 tuổi, có 2 con, đã ly dị, có thể lo sợ bị mang thai, điều này khiến cô ta không thể đạt được khoái cảm cực độ.

Một nhân tố khác, được mô tả một cách chính xác nhất bằng thuật ngữ "sự thỏa hiệp của âm đạo". Ở nhiều cô gái chưa có gia đình nhưng lại ham muốn tình dục có hai thế lực hoàn toàn đối chọi: "Tôi muốn làm tình! Tôi cần làm tình!" và: "Tình dục trước hôn nhân là sai trái! Hãy để dành cho chồng cô!". Vì não không thể hòa giải những quan điểm đối nghịch như vậy nên nó rút lui và nhường công việc lại cho một cơ quan linh hoạt, đó là âm đạo. Kết quả cuối cùng là giao hợp hầu như không có mặc cảm tội lỗi và cũng không có khoái cảm cực độ. Do "tội lỗi" nên người phụ nữ đó phải chịu "hình phạt nhãn tiền" là mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ. Âm đạo vừa là quan tòa vừa là người thi hành án; đó là sự thỏa hiệp hoàn hảo. Hoàn hảo nghĩa là bạn đừng chống lại hình phạt "tàn nhẫn và bất thường" này.

Sao lại là tàn nhẫn?

Có 2 lý do. Trước hết, giống như Tantalus (vua Phrygia, theo thần thoại Hy Lạp, bị phạt phải đứng mãi dưới nước, với mực nước lên đến cằm nhưng mỗi lần ông ta cúi xuống để uống, nước lại rút ra khỏi tầm với của ông ta), một số phụ nữ phải đau khổ vì "mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ". Ít có hình thức tra tấn nào gây khổ sở hơn là được đưa đến gần kề sự thỏa mãn tình dục để rồi lại bị cướp đi khoái cảm cực độ vào giây phút cuối cùng!

Khía cạnh thứ hai và bất hạnh nhất của "hình phạt" này là lẽ ra nó không bao giờ phải xảy ra cả. Không có bất cứ một lý do nào đòi hỏi một người lớn bình thường phải tự hành hạ mình liên miên chỉ vì không tuân thủ một nguyên tắc đạo đức được gọt tĩa

khéo léo dành cho một đứa bé gái 10 tuổi. Khó mà chứng minh rằng một nữ sinh trung học lại dám giao hợp mỗi tuần ba lần. Cũng khó mà khuyến khích một cô gái 22 tuổi nên giữ cùng tần số trong khi cô ta đang căng đầy nhu cầu sinh lý và những kích thích tố tình dục. Mỗi hành vi tính dục đều có thời gian và địa điểm tốt nhất. Nếu cô gái không giao hợp ở tuổi 22, thì đến bao giờ cô ta sẽ làm chuyện đó? Ở tuổi 65 chắc?

Nhưng không phải là tốt hơn nếu cô ta chờ đến khi lập gia đình sao?

Vâng, có lẽ vậy. Nhưng trong lúc đó, việc tắm nước lạnh mỗi tối cũng không cải thiện sức khỏe tinh thần của cô ta được chút nào. Nguyên tắc quan trọng nhất cần nhớ là sinh hoạt giới tính là đúng. Con người được định trước để giao hợp liên tục, mặc dù có rất nhiều rào cản và trở ngại đi nữa. Tốt nhất, nên đóng khung các sinh hoạt giới tính trong một khung cảnh đem lại sự an toàn lớn nhất cũng như thỏa mãn lớn nhất cho cả hai bên - đối với nhiều người thì khung cảnh đó là hôn nhân. Nhưng nếu hôn nhân là điều không thể có được vì bất cứ nguyên nhân nào thì tình dục ngoài hôn nhân là giải pháp thay thế duy nhất.

Nhưng xã hội sẽ nghĩ gì về những cô gái quan hệ tình dục trước hôn nhân?

Có đến 98% xã hội thật sự không thèm để ý đến hành vi tính dục của các thành viên của nó. Hai phần trăm còn lại, luôn luôn bị ám ảnh bởi những chuyện người khác làm, lại không đủ can đảm để tự mình đi ra ngoài và tìm hiểu. Nếu xã hội của chúng ta cũng cần mẫn với việc theo dõi các chuẩn mực (như một số người "bảo vệ đạo đức" vẫn muốn ta tin như vậy) thì sẽ không thể có nhiều thành viên mới được sinh ra trong xã hội mỗi ngày để cho các nhà đạo đức dẫn dắt và thanh tẩy.

Một rào cản lớn đối với hạnh phúc giới tính và khoái cảm cực độ là nỗi sợ hãi làm điều sai trái. Tình dục đối với những người trưởng thành không có gì là sai trái cả. Nếu không tiếp thu được thông điệp này thì sinh hoạt giới tính chỉ đem lại những bất hạnh mà thôi. Một trường hợp điển hình là Joni, tiếp viên hàng không. Cô có cái vẻ tinh tế và thân hình tuyệt mỹ của tuổi 23.

"Tôi nghĩ rằng không cần nói dối bác sĩ làm gì - bắt treo 2 chân lại và giật mạnh cái váy ngắn, Joni nói - Tôi có tất cả mọi thứ mà một cô gái mong muốn: một công việc thú vị, tự do hoàn toàn, mỗi ngày muốn chọn bao nhiêu đàn ông cũng có. Nhưng tôi không thể có điều mà tôi thật sự muốn có".

"Có bao giờ cô đạt được khoái cảm cực độ không?"

"Không. Càng cố gắng thì lại càng tệ hơn! Có vẻ như chẳng bao lâu sau thậm chí tôi sẽ không còn cảm thấy thích chuyện đó nữa!".

Dù có nhận thức hay không thì khi đang "vui vầy với những tay nhà giàu", vào giây phút cuối cùng, Joni đã nhớ lại nguyên tắc đạo đức của vùng nông thôn nơi cô sinh trưởng, điều mà cô đã học được từ bà mẹ.

Hiện nay, bằng sự hiểu biết và trí thông minh đã giúp mình thăng tiến nghề nghiệp, Joni nhận thấy rằng những điều mẹ nói 15 năm trước không nhất thiết phải áp dụng vào cuộc sống hiện tại. Khi đã hiểu được điều này, việc đạt khoái cảm cực độ đối với Joni trở nên dễ dàng hơn và cuối cùng cô đã có cuộc sống hôn nhân hạnh phúc. Vào dịp lễ Giáng sinh, cô đã viết cho vị bác sĩ tâm lý: "Tôi là một tiếp viên hàng không, nhưng tôi đã thật sự tung cánh tại phòng khám bệnh của nhà tâm lý bệnh học!"

Chúng lãnh cảm có nguyên nhân vật lý không?

Theo quan điểm máy móc, cơ quan sinh dục nữ là ví dụ điển hình hoàn hảo nhất của "thiết bị tự động điều chỉnh khi hư hỏng". Mỗi bộ phận đều có một quy trình thay thế, có thể dùng tạm trong trường hợp hỏng hóc. Mặc dù vậy, đôi khi sự hỏng hóc vật lý vẫn xảy ra. Khoái cảm cực độ là điều họ không thể đạt được cho đến khi sự hư hỏng đã được điều chỉnh. Chứng ngại lớn nhất về mặt vật lý là màng trinh. Lớp màng nhỏ này có thể "đình chỉ công việc" nếu nó nằm quá nghiêng.

Nếu màng trinh quá dày và dai, nó có thể đẩy lui hoàn toàn mọi cuộc tấn công của dương vật, dù mãnh liệt đến mức nào. Mỗi lần dương vật vượt ra khỏi lớp da của màng trinh, nó lại làm cho màng trinh bị đau đớn và sưng lên nhiều hơn. Cơ đau có thể ghé gớm đến nỗi ngay cả một cô trinh nữ sôi nổi nhất cũng sẵn lòng nói rằng: "Thôi, lần này là lần cuối cùng!".

Màng trinh "không có tinh thần hợp tác" chỉ là một gánh nặng trong "thời buổi văn minh hiện đại" mà thôi. Trong những nền văn hóa đơn sơ hơn, những phụ nữ lớn tuổi của bộ lạc sẽ dùng một cây gậy có đầu nhọn để đục thủng màng trinh cô gái trong ngày đầu tiên của kỳ kinh đầu tiên, như vậy là xong.

Một cô gái hiện đại có thể làm gì khi màng trinh "không hợp tác"?

Cô ta cũng đành phải chấp nhận cắt màng trinh nhưng với một phương pháp và điều kiện hiện đại hơn. Trong phòng khám bệnh, bệnh nhân được gây mê đúng cách. Bác sĩ dùng một dao mổ bằng thép không rỉ, rạch một đường chữ thập lên màng trinh. Đây là một nửa công việc.

Nửa thứ hai của công việc quan trọng hơn. Khi các mép đã được chọc thủng, vết rách phải được để ngỏ. Khoảng một tuần sau, khi cơn đau đã biến mất, người chồng hoặc bạn trai dùng bất cứ vật dụng thích hợp nào để nong khe hở ở màng trinh. Việc giao hợp đều đặn và thường xuyên trong 6 tuần đầu là điều thiết yếu để xóa bỏ những mảnh còn lại của màng trinh và để cho âm đạo tự lành lại một cách như ý.

Đó có phải là trở ngại duy nhất mà màng trinh gây ra không?

Không. Ngoài việc làm cho người đàn ông sợ hãi về sự hiện diện hoặc vắng mặt của nó, màng trinh còn gây ra trò ranh mãnh khác nữa. Ở những phụ nữ trên 40 tuổi, chỗ mà trước đó là màng trinh có thể bị sưng tấy lên. Thay vì chỉ có những rẻo nhỏ chung quanh lỗ âm đạo, ở đó lại hình thành một cái gút cứng, được gọi là "cái mồng tạo thành từ màng trinh". Nó nằm phía trên riềm dưới của lỗ âm đạo như một người lính canh. Mỗi khi mặt dưới của dương vật lướt qua, nó lại gây ra cơn đau khủng khiếp. Cách điều trị thông thường là giảm thiểu sự thiếu hụt kích thích tố nữ oestrogen, nguyên nhân gây ra sự kiện này.

Còn hình thức lãnh cảm nào khác liên quan đến những phụ nữ trẻ hơn không?

Còn. Hình thức mất khả năng đạt khoái cảm cực độ thông thường nhất và thường chỉ có tính cách tạm thời chính là "chứng lãnh cảm trong thời kỳ trăng mật" Muốn thích nghi với một môi giao tiếp tinh tế và thân mật như sinh hoạt giới tính, có thể cần phải mất một thời gian. Nếu muốn đạt được khoái cảm cực độ ngay trong tuần trăng mật, có thể bạn sẽ chuốc lấy sự thất vọng. Ngay cả khi đêm hợp cẩn không phải là đêm đầu tiên hai người lên giường đi nữa, thì sự lo lắng và hoảng sợ cũng đủ để có thể làm mất đi cơ hội đạt được khoái cảm cực độ. Đôi khi tình trạng này còn có thể trở nên tồi tệ hơn. Sue kể lại những chuyện đã xảy ra với cô ta như sau:

"Bây giờ tôi hầu như có thể cười to về chuyện đó, nhưng tối ấy tôi cứ nghĩ đây là ngày tận thế. Lúc bữa tiệc cưới tàn thì đã gần nửa đêm, Tony và tôi trở về khách sạn. Sau khi nói chuyện vài phút, chúng tôi lên giường. Đó là lần đầu tiên chúng tôi thật sự cùng nhau làm việc đó. Anh ấy hôn tôi và khi tôi bắt đầu kéo anh ấy lên thì anh đột ngột khựng lại.

"Tôi không thể tưởng tượng được mình đã làm sai chuyện gì và hơi sợ. Anh ấy hỏi: "Em có đem theo không?". Tôi hỏi lại 'Đem cái gì?' Anh ấy trả lời "Dụng cụ tránh thai. Em không muốn mang thai tối nay, phải không?". Anh ấy quên đem theo bao cao su mà tôi lại không có. Chúng tôi vẫn quyết định cứ tiếp tục đi tới, nhưng anh ấy lại không thể đưa nó vào được. Do đau quá, tôi đề nghị dừng lại.

"Lúc đó khoảng 3 giờ sáng. Chúng tôi nghỉ một vài phút và anh ấy tìm thấy vaseline trong phòng tắm. Cuối cùng, anh ấy cũng đưa được nó vào người tôi và tôi nghĩ rằng lần này chúng tôi có thể giao hợp được. Lúc đó, đột nhiên tôi cảm thấy không được khỏe và tôi nghĩ rằng có lẽ anh ấy đã làm rách cái gì đó. Rồi tôi chợt nhớ ra rằng đó là khoảng thời gian tôi hành kinh. Chúng tôi chỉ chuẩn bị đi ngủ khi mặt trời bắt đầu lên. Đó là một đêm tồi tệ nhất!

"Nhưng thật sự tôi không thể phàn nàn gì hết. Kinh kỳ của tôi chỉ kéo dài trong 3 ngày và sau đó chúng tôi phục hồi lại từ sự rối loạn của kinh nghiệm dữ dội đó. Những ngày còn lại trong tuần trăng mật của chúng tôi thật là hoàn hảo. Tony và tôi được đền bù hơn cả sự đòi hỏi đối với 'cái buổi ban đầu' ngớ ngẩn kia".

Kinh nghiệm của Sue là cực hiếm khi tất cả những điều này cùng xảy ra một lúc. Đôi khi đó chỉ là cảm giác sung sướng tột độ của đêm tân hôn và nó thật sự không gây phiền toái cho ai cả. Cũng như bất cứ một công việc phức tạp nào khác, sinh hoạt giới tính cũng có những giai đoạn đứt quãng. Đôi tân hôn phải làm quen với những phản ứng của nhau, phải biết phối hợp các phản xạ sinh lý của nhau và đôi khi cũng cần loại bỏ những kỳ vọng không thực tế.

Có những loại kỳ vọng không thực tế nào?

Trong phim ảnh, sách báo, hành động giao hợp được mô tả qua hình ảnh của 2 cơ thể hoàn mỹ, tuyệt vời, họ lên đến tột đỉnh của niềm vui xác thịt. Theo lý thuyết, điều này có thể có nhưng nó lại không mô tả được kinh nghiệm giới tính trung bình. Người đàn bà nào cũng kỳ vọng có được niềm lạc thú bên ngoài những giấc mơ mãnh liệt nhất. Tình dục có thể đem lại sự thỏa mãn tuyệt vời, nhưng rốt cuộc nó cũng chỉ là sự tương tác tâm sinh lý giữa hai con người và có những hạn chế và khiếm khuyết. Kỳ vọng quá nhiều sẽ đem lại sự thất vọng. Nếu mọi sự không được hoàn hảo trong lần đầu tiên, lần thứ hai, hoặc ngay cả lần thứ 20 đi nữa, thì trong thời gian sống chung với nhau, cặp vợ chồng trung bình cũng có được 7.000 cơ hội khác để cải thiện hoạt động giới tính của họ.

Những vấn đề của chúng lãnh cảm luôn luôn tự cải thiện lấy?

Không phải như vậy. Đôi lúc, mặc dù cả hai bên đều có "thiện chí" nhưng tình trạng của họ vẫn trở nên tồi tệ hơn. Tình trạng đó có thể đơn giản chỉ vì sự kém hiểu biết. Wendy (24 tuổi) đã lập gia đình 6 tháng rồi. Cô đi khám bệnh chỉ vì không thể thụ thai. Thật ra, vấn đề không phải chỉ đơn giản như vậy:

"Thưa Bác sĩ, Ted và tôi rất nôn nóng có con. Tôi là con một và anh ấy cũng vậy. Chúng tôi muốn trở thành một gia đình đông đúc càng sớm càng tốt".

"Sáu tháng vẫn còn là hơi sớm để phải thất vọng. Cô đã dùng thuốc tránh thai chưa?"

"Thuốc tránh thai là gì, thưa bác sĩ?"

Như vậy là đủ để cho vị bác sĩ đoán ra vấn đề:

"Trong lúc giao hợp, cô không cảm thấy điều gì cả sao?"

Wendy lắc mạnh cái đầu xinh đẹp trong lúc nước mắt chảy ròng ròng xuống hai má: "Thậm chí tôi không biết tôi đang làm gì! Trong tình dục chắc chắn phải có gì hơn là chỉ chừng đó. Nó giống như không làm gì hết! Nhưng ít nhất là bây giờ nó không làm cho tôi đau như trước kia!"

Sau khi khám bệnh, bác sĩ đã tìm thấy chính xác điều mà ông nghi ngờ: màng trinh của Wendy vẫn nguyên vẹn; trên thực tế, cô vẫn còn là một trinh nữ. Tuy nhiên, niệu đạo đã được nong rộng ra, có thể dễ dàng đưa ngón tay trở vào mà không có phản ứng gì. Trong chừng mực có liên quan đến tình dục (nói theo nghĩa đen), Ted và Wendy hoàn toàn không biết gì cả. Ngay từ đầu, Ted đã "đi lộn địa chỉ" và vì nghĩ rằng hành động giao hợp tất nhiên gây đau đớn nên Wendy đã cố gắng để không kêu la. Cuối cùng, niệu đạo phải chịu nhượng bộ trước sự tấn công liên tục, nhưng đó lại không phải là con đường dẫn đến sự thụ thai. Bác sĩ đã thực hiện cuộc giải phẫu màng trinh và cung cấp cho Ted và Wendy một "bản đồ đường sá" theo cơ thể học, và 3 tháng sau cô thụ thai. Một màng trinh còn nguyên vẹn và việc gõ lầm cửa - sự kiện này có thể xem như hoàn tất danh sách các nguyên nhân dẫn đến chứng lãnh cảm.

Có phải hình thể cơ quan sinh dục là nguyên nhân chính khiến một phụ nữ khó đạt được khoái cảm cực độ không?

Hoàn toàn không hẳn là như thế. Hình thể của các cơ quan sinh dục có lẽ là điều kiện ít quan trọng nhất để đạt được khoái cảm cực độ. Khoái cảm cực độ có thể đạt được ở những phụ nữ không có âm hạch, ở những phụ nữ không có âm đạo và ngay ở những phụ nữ có âm đạo nhân tạo nữa.

Có những phụ nữ sinh ta mà không có những cơ cấu đó sao?

Có. Ở một số ít các cô gái, âm đạo và âm hạch có thể không bao giờ phát triển. Ở một số phụ nữ khác, những cơ quan này phải được giải phẫu để lấy đi các khối u ác tính. Dù những cơ quan này có bị thiếu hoặc mất đi, phụ nữ vẫn có thể, và thật sự đạt được khoái cảm cực độ.

Ngành giải phẫu tạo hình đã phát triển được một kỹ thuật chế tạo âm đạo bằng cách lấy da phía trong của bắp đùi tạo thành một hình trụ và may vào chỗ lỗ ra phải có âm đạo. Tính thích nghi của cơ thể lớn đến nỗi sau nhiều lần giao hợp thường xuyên, da không còn là "da" nữa và mang hầu hết các đặc tính của niêm mạc âm đạo. Điều còn gây ấn tượng mạnh hơn nữa là trong vòng 6 tháng, khoảng 70% phụ nữ có âm đạo nhân tạo đạt được khoái cảm cực độ đều đặn. Nguồn cung cấp các dây thần kinh cho khu vực âm hộ phong phú đến nỗi việc kích thích bất cứ bộ phận nào tại khu vực đó cũng đều có thể đem lại khoái cảm cực độ. Không có bất cứ một lý do gì khiến cho một phụ nữ không nên có những cơn khoái cảm cực độ đều đặn và thường xuyên, nếu bà ta muốn.

Vậy thì tại sao nhiều phụ nữ gặp trở ngại trong việc đạt được khoái cảm cực độ?

Vì họ là nạn nhân của sự rối loạn từ bên trong. Một phụ nữ có mối quan hệ không được như ý với chồng mình (chẳng hạn chồng bà ta không ngó ngàng gì đến các nhu cầu sinh lý của vợ) sẵn lòng chấp nhận một cách có ý thức những gì ông chồng "ban phát" mặc dù phải chịu đựng sự trống vắng về cảm xúc. Một cách vô ý thức, cảm xúc của bà ta tìm cách trả đũa. Một cách thể hiện bên ngoài của sự rối loạn này là kiểm chế khoái cảm cực độ. Điều đó đã xảy ra với Angela và sau đây là những gì cô ta mô tả:

"Alex và tôi kết hôn đã 10 năm nay và tôi không biết phải làm gì. Tôi đã thử mọi cách có thể nghĩ tới và bây giờ tôi sẵn sàng đầu hàng.

Điều tồi tệ nhất là tôi thật sự không có điều gì để phải kêu ca cả. Alex làm việc hăng say, kiếm được nhiều tiền, và phần lớn phụ nữ đều sung sướng được lấy anh ta làm chồng. Việc sinh hoạt giới tính với anh ấy tốt đẹp cho đến ngày cuối cùng; rồi tất cả đều tan vỡ. Cả 7 năm thật sự tôi chưa đạt được khoái cảm cực độ một lần nào".

"Phần lớn phụ nữ đều sung sướng được lấy Alex làm chồng. Còn bà thì sao?"

"Tôi đang bắt đầu thất vọng. Mỗi cuối tuần, chúng tôi đều đến thăm mẹ anh. Khi anh ấy ở đó, anh ấy hành động như một đứa bé trai. Anh ấy hoàn toàn quên tôi và tất cả những gì anh ấy nghĩ đến là bà mẹ của anh ấy. Gần như tôi ghét bà ta!" Mặt của

Angela đỏ bừng lên và các đốt ngón tay cô ta trở nên trắng khi cô ta điên cuồng dí nát điều thuốc.

Những lần khám sau đó cho biết, không phải Angela chỉ "gần như ghét" mẹ của Alex mà thôi; thật ra, cô ghét bà ta một cách mãnh liệt. Theo nghĩa đen, sự mãnh liệt mà cô ta hướng về mẹ chồng của mình hầu như đã trừ đi một cách có tính toán sự mãnh liệt mà lẽ ra cô ta dùng trong việc giao hợp với chồng. Hình ảnh thiêng liêng của bà mẹ Alex không bao giờ được đem ra tranh luận giữa hai vợ chồng do Alex không cho phép. Chính vì thế, Angela trả đũa theo cách duy nhất mà cô ta có thể làm một cách vô thức, trên giường, với các cơ quan sinh dục của mình. Cô từ chối ban cho Alex mức độ cảm xúc mà anh ta có thể hưởng được. Để báo thù, cách xử sự của cô ta hầu như hoàn hảo, chỉ có điều là nó phá hủy hoàn toàn sự hưởng thụ thú vui xác thịt của cô ta.

Muốn giải quyết mâu thuẫn nội tại này cần phải có sự hợp tác của Alex. Đầu tiên, anh ta phản đối: "Không một nhà tâm lý bệnh học nào có thể xen vào giữa mẹ tôi và tôi được!" Sau vài lần tới gặp bác sĩ, anh ta bắt đầu nhận thức được rằng mẹ đã chen vào giữa anh và vợ. Anh ta thu hết can đảm để phá bỏ tình trạng này. Anh ta đi thăm mẹ mỗi tháng một lần và cố gắng nhìn mẹ bằng cặp mắt của người lớn. Mọi việc trở nên tốt đẹp hơn, lần duy nhất Angela không đạt được khoái cảm cực độ là khi cô ta giao hợp vào buổi tối sau khi hai vợ chồng đi thăm mẹ Alex về.

Chúng mất khả năng đạt khoái cảm cực độ luôn liên quan đến người chồng?

Hầu như luôn luôn, mặc dù đôi khi mối liên hệ không được rõ ràng cho lắm. Hãy xét trường hợp của Ellen:

"Thưa bác sĩ, tôi không biết đó là cái gì. Tôi cố gắng làm theo tất cả những gì Jim chỉ. Tôi đã đọc tất cả những sách nói về những kỹ thuật sinh hoạt giới tính mà anh ấy đem về nhà. Tôi để cho anh ấy làm bất cứ điều gì mà chúng tôi có thể nghĩ ra nhưng tôi cũng vẫn không cảm thấy gì hết".

"Jim cảm thấy ra sao?"

"À, anh ấy cũng đã đọc tất cả những cuốn sách đó và chỉ cảm thấy vô hiệu. Anh ấy thật sự nghĩ rằng có điều gì trục trặc ở anh ấy vì anh ấy không thể làm cho tôi thỏa mãn. Nếu anh ấy đạt được

khoái cảm cực độ trước tôi, mà 99% trường hợp là như vậy, thì anh ấy lại thất vọng. Đôi khi sau đó anh ấy không thể ngủ được". Ellen gượng cười mệt mỏi. Tôi nói với anh ấy rằng điều đó không quan trọng, cứ 'đi tới', khỏi chờ tôi, vì tôi đã rút lui từ lâu rồi".

Sau vài buổi cùng nhau đến nhà tâm lý bệnh học, câu chuyện đã được bộc lộ. Trước khi kết hôn, cả Jim và Ellen đều có rất ít kinh nghiệm về sinh hoạt giới tính. Ellen chỉ biết nhào vào vòng tay của Jim, vì theo cô, người đàn ông phải biết mọi việc liên quan đến điều đó. Còn Jim lại không biết và anh đã hoảng sợ. Cuộc sống tình dục của họ được sao y từng chương của các cuốn sách hướng dẫn sinh hoạt giới tính mới nhất. Mọi thứ đều chính xác một cách khoa học, chỉ trừ yếu tố con người. Nàng Ellen khôn khéo không biết điều gì tốt hơn. Một cách vô ý thức, cô ta bực tức cái lối tiếp cận hành động giao hợp máy móc của chồng. Trong sinh hoạt giới tính, tình cảm con người thật sự có thể đền bù cho bất cứ sai lầm nào so với hình thức hoàn chỉnh. Ngay cả khi kỹ thuật thiếu sự hoàn chỉnh, thì tình yêu và sự dịu dàng vẫn có thể lấp đầy được khoảng trống đó. Khi đã nhận thức được điều này, Jim ném các cuốn sách đi, Ellen cảm thấy mình là một người vợ hơn là một cuốn sách, và các cơn khoái cảm cực độ đã thay thế cho sự thất vọng. Theo lời Jim nói sau đó, "Nói thật với bác sĩ, Ellen và tôi học được từ vài đêm sống cuồng nhiệt với nhau còn nhiều hơn từ tất cả những cuốn sách đó gộp lại!"

Điều gì xảy ra nếu người đàn bà không nhận thức được rằng chứng mất khả năng đạt khoái cảm cực độ của mình có nguyên nhân từ cảm xúc?

Như vậy thì cô ta sắp sửa phải chịu nhiều thất vọng. Một cách vô ý thức, người phụ nữ mắc chứng mất khả năng đạt khoái cảm cực độ chọn một người chồng bất lực. Anh ta không thể "hành sự" lâu đủ để kích thích vợ; thậm chí nếu anh ta có thể kéo dài thì chưa chắc cô đã đạt được khoái cảm cực độ. Bằng cách chọn một người đàn ông như vậy công với vấn đề về cảm xúc, người phụ nữ có thể không bao giờ đi đến điểm mà cô ta mong muốn tránh nhất (một cách vô ý thức): sự thỏa mãn tình dục. Đôi khi kết quả thật là bi thảm.

Tại sao vậy?

Nếu người phụ nữ bắt đầu nghĩ rằng việc đạt khoái cảm cực độ chỉ là tìm kiếm cho được một dương vật "đúng" thì có thể cô ta sẽ tính tới việc làm cái gì đó. Tên thường gọi của sự tìm kiếm như vậy là "chứng cuồng dâm ở phụ nữ". Vì không biết bản chất thật vấn đề của mình, người phụ nữ đi tìm hết người đàn ông này đến người đàn ông khác, nhưng không sao tìm cho được "sự thỏa mãn thật sự". Những người đàn ông tìm cách làm cho cô ta thỏa mãn nghĩ rằng họ "đang gặp vấn đề gì đó". Không có gì sai sự thật. Đơn giản là họ chỉ lợi dụng một nạn nhân khôn khéo của sự xung đột thần kinh. Khi tất cả sự mê hoặc đã bị bóc trần ra, thì bất cứ một phụ nữ cuồng dâm nào cũng sẽ sẵn sàng đổi cuộc đời "thú vị" của mình lấy 3 cơn khoái cảm cực độ mỗi tuần với một người đàn ông mà cô ta yêu. Việc cô ta tìm kiếm một "dương vật kỳ diệu" đã thất bại vì trở ngại đối với khoái cảm cực độ không nằm trong dương vật cũng không nằm trong âm đạo, mà nằm chính ngay trong đầu óc của cô ta.

Các phụ nữ "cuồng dâm" có bao giờ đạt được khoái cảm cực độ không?

Có. "Cuồng dâm" là một chứng bệnh trở trêu. Cũng như một người đàn ông bất lực có thể cương cứng rất lâu nhưng chưa có dịp dùng đến "hành trang" của mình, các phụ nữ "cuồng dâm" có thể đạt được khoái cảm cực độ, nhưng không có nhiều cơ may lặp lại. Đó là điều gây thất vọng.

Đôi khi một phụ nữ mắc chứng mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ nghĩ rằng sự tìm kiếm của mình đã chấm dứt. Tại một bữa tiệc, trong phòng khách của khu nhà nghỉ, cô ta gặp người đàn ông có khả năng kích thích được cô ta. Sau một đêm (đôi khi hai hoặc ba đêm hoặc nhiều hơn nữa) giao hợp tương đối bình thường, cô ta cảm thấy rất hạnh phúc. Sự tìm kiếm của cô ta đã được đền bù, và cuối cùng cô ta có thể yên tâm để hưởng thụ. Rồi khi chuyện xảy ra không còn là tình cờ nữa, bộ não rút lui và khoái cảm cực độ biến mất.

Tại sao điều đó xảy ra?

Đối với các phụ nữ mắc chứng "cuồng dâm", tình dục thường là điều có thể chấp nhận được khi nó vẫn còn là một trò chơi. Khi có dấu hiệu rõ ràng cho thấy rằng mối quan hệ chín mùi thì họ lại

muốn rút lui. Nancy, 28 tuổi, người mẫu nhiếp ảnh, là một ví dụ điển hình:

"Thưa bác sĩ, tôi bị chứng lãnh cảm và vẫn giữ kín được điều này. Tôi không hành động một cách khờ khạo để người ta biết được sự thất vọng của mình. Tôi cố gắng tỏ ra sôi nổi và vui vẻ nhưng thật sự không bao giờ đạt được một chút gì từ việc sinh hoạt giới tính cả".

"Có phải cô muốn nói rằng cô không bao giờ đạt được khoái cảm cực độ?"

"Phần lớn những lần giao hợp, tôi đều không đạt được khoái cảm cực độ. Nhưng cứ mỗi 6 tháng tôi lại gặp được một người đàn ông với lối xử sự khác. Với anh ta, mọi việc trở nên dễ dàng, ít nhất cũng trong một thời gian. Thật là tuyệt vời mỗi khi chúng tôi ngủ với nhau và tôi nghĩ rằng mình đã tìm được đúng đối tượng phải tìm. Rồi tôi về ở với anh ấy và chỉ nội trong một tuần sau thì tình trạng cũ lại xảy ra! Khi mối quan hệ không có hy vọng kéo dài thì sinh hoạt giới tính vẫn là hoàn hảo. Có chuyện gì trục trặc đối với tôi không? Tại sao tôi không thể là một phụ nữ bình thường như bao phụ nữ khác?"

Khi nào tình dục còn là một sở thích tinh tế, thì Nancy vẫn còn là một người tình tuyệt vời. Đến khi phải đóng vai trò một phụ nữ trưởng thành, thì thật sự cô ta lại không thể làm được, và các cơ quan sinh dục, dưới ảnh hưởng của não, "đình công" ngay lập tức. Khi bắt đầu hiểu được vấn đề của mình và nhiều chuyện khác có liên quan đến tính cách của mình, thì Nancy đã có được một vài thay đổi. Việc chọn lựa đối tượng của cô đã chuyển qua những người đàn ông chín chắn hơn và có thể làm nổi bật những gì là tốt đẹp nhất ở cô ta. Việc không đạt được khoái cảm cực độ chỉ còn là một ngoại lệ. Cuối cùng, như Nancy nói, "Tuổi trưởng thành có nhiều việc làm nhưng tôi có thể nói rằng những người trưởng thành có nhiều niềm vui hơn!"

Không phải một số phụ nữ mắc chứng "cuồng dâm" chỉ vì họ "đa dâm" sao?

Không một phụ nữ nào muốn thừa nhận rằng lý do duy nhất khiến họ phải liên tục thay đổi đối tác chỉ là thiếu thỏa mãn sinh lý. Khoái cảm cực độ ở các phụ nữ mắc chứng "cuồng dâm" cũng hiếm hoi như các khoái cảm cực độ ở các cô gái điếm, nhưng cả hai nhóm đều biết cách tạo ra các hình ảnh riêng.

Có phải chúng lãnh cảm gồm nhiều loại khác nhau không?

Đúng vậy, tùy theo cách mà người phụ nữ muốn nói về tình trạng của mình một cách vô ý thức. Chẳng hạn, nếu ham muốn tình dục nhưng lại không muốn đụng chạm đến dương vật, có thể cô ta mắc chứng "co khít âm đạo". Ở người mắc chứng này, cái miệng có thể nói "có", nhưng các âm thần lại nói "không".

Cũng như miệng, âm đạo được bao quanh bởi những cơ vòng mạnh. Nếu các cơ này co lại, dương vật sẽ không đi vào được. Khi đã có lời "báo động" này, nếu chàng trai và cô gái vẫn cố gắng tiếp tục giao hợp, thì kết quả có thể là tai họa. Chuyện này đã xảy ra với Gene vào một đêm nọ, và anh ta sẽ không bao giờ quên được:

"Có lần tôi đọc được điều này trong một cuốn sách nhưng tôi nghĩ rằng đó chỉ là chuyện nhảm nhí. Rồi đêm nọ tôi đi chơi với một cô gái tên là Audrey. Chúng tôi đã cùng vui vẻ với nhau và uống vài ly rượu rồi đi đến nhà cô ấy. Cô ấy ở chung nhà với vài người bạn gái. Audrey hơi căng thẳng có vẻ như không thường xuyên làm điều đó, nhưng rồi cũng êm xuôi. Khi chúng tôi lên giường, tôi bắt đầu đi vào người cô nhưng cô kêu đau. Có rất nhiều cô gái làm như vậy vì họ muốn "đôi tác" nghĩ rằng đó là lần đầu tiên. Vì vậy, tôi tiếp tục đẩy vào và ngay lập tức biết rằng có vấn đề xảy ra. Tôi bị kẹp chặt và cả 2 cùng đau đớn. Đó là một ấn tượng rất khủng khiếp. Sau đó chúng tôi không hề gặp lại nhau".

Phần lớn các trường hợp co khít âm đạo không đến nỗi dữ dội như Gene đã trải qua. Khi biết âm đạo bị khép chặt, một người đàn ông bình thường không tìm cách để ép vào. Nhưng nếu đêm nào âm đạo cũng bị khép chặt như vậy và người đàn ông không thể tìm chìa khoá mở, thì điều đó sẽ gây phiền toái cho hai người. Sự co khít âm đạo thường bắt nguồn từ nỗi sợ hãi - sợ đau, sợ chính hành động giao hợp, sợ có thai. Khi sự sợ hãi biến mất, tình trạng co thắt cũng biến mất theo. Nếu cả hai vợ chồng biết rõ về chứng co khít của âm đạo, thì tình trạng sẽ sáng tỏ ngay. Thông thường họ không hiểu như vậy, và có thể dẫn đến chứng "giao hợp đau".

Chứng giao hợp đau là gì?

Trong tình trạng bị co khít âm đạo, việc cố gắng đẩy dương vật vào âm đạo sẽ gây đau đớn. Trong những trường hợp hiếm hoi

có thể đạt được khoái cảm cực độ thì khoái cảm cực độ sẽ gây đau đớn. Thay vì sung sướng, hành động giao hợp lại trở nên một cực hình. Sự đau đớn ở người phụ nữ chỉ chấm dứt khi chấm dứt sinh hoạt tình dục.

Nguyên nhân xảy ra chứng giao hợp đau?

Trong một số ít trường hợp, nguyên nhân của nó mang tính vật lý. Bất cứ hình thức nhiễm trùng nào ở xương chậu hoặc bộ phận sinh dục cũng đều gây trở ngại cho sự giao hợp. Các tình trạng này thường dễ thấy và có thể được điều trị một cách nhanh chóng. Tổn thương nhỏ gây ra cho cơ quan sinh dục do dương vật "tấn công thô bạo" vào màng trinh còn chắc, âm đạo co khít cũng có thể gây ra cơn đau và cơn đau này sẽ biến mất khi vấn đề cơ bản được giải quyết xong. Một nguyên nhân khác của chứng giao hợp đau là tình trạng thiếu kích thích tố nữ ở giai đoạn mãn kinh. Khi sự khiếm khuyết được khắc phục thì cơn đau sẽ biến mất.

Các nguyên nhân vật lý của chứng giao hợp đau chiếm khoảng 10% số trường hợp. Số còn lại là do người phụ nữ gặp phải những điều họ không thích hoặc không thể nói thành lời. Nhiều người thay vì bàn bạc với chồng một cách thẳng thắn về tình trạng của mình thì lại cố gắng chịu đựng hay quanh co che giấu. Họ nghĩ rằng làm như vậy thì mọi việc sẽ trở nên tốt đẹp hơn. Nhưng không ngờ việc này đã thực sự ảnh hưởng đến cả hai vợ chồng.

Một số phụ nữ khác, bằng những cách điều chỉnh vô thức, có thể giao hợp mà không có một cảm giác gì cả. Tất cả các "dây điện" đều được ngắt mạch, chúng cách ly cảm xúc ở bộ não khỏi âm đạo. Lời "trách mắng" của họ dành cho chồng (hoặc bạn trai) rất rõ ràng: "Hãy sử dụng tôi theo cách nào anh muốn, nếu cách đó khiến anh cảm thấy sung sướng. Nhưng đừng tìm cách kéo tôi vào, khiến tôi cảm thấy thích thú với hành động này". Lạ thay, một tỷ lệ lớn những phụ nữ đau khổ vì tình trạng này lại là những cô gái thích phô trương vẻ đẹp của mình bằng cách mặc những trang phục khoe gợi. Có một mối tương quan nào đó giữa những thói quen kiểu cách, cách nói chuyện, trang phục quá gợi dục với việc mất cảm giác khi giao hợp.

Chúng ta cần phải đi ngược về những năm đầu của thế kỷ 19, khi thói phô bày giới tính được chấp nhận là thời thượng. Trong khoảng thời gian trùng với triều đại của Napoleon I, loại

váy dài quét đất, thắt lưng cao, hở ngực được xem là thời trang. Thời trang hiện đại cũng có vẻ như đang đi theo cùng một con đường và từ cả hai phía. Điều này đặc biệt thú vị đối với một số phụ nữ vô cảm về giới tính. Thường họ bị bắt buộc phải phô bày "tài sản trời cho" của mình theo mức độ tối đa mà pháp luật cho phép, để chứng minh cho mọi người thấy rằng họ thật sự khêu gợi. Và khi những bộ quần áo khêu gợi ấy được gấp ngay ngắn dưới chân giường thì màn trình diễn chấm dứt. Họ chủ động trình diễn mọi động tác, mọi tư thế để khoe sự hấp dẫn của chính mình. Nhưng khi đến sự kiện chính thì họ lại hoàn toàn bị động. Tình trạng không đạt được khoái cảm cực độ là điều rất thường gặp ở những cô gái này. Thật sự tất cả năng lượng về giới tính của họ đã được dành cho việc phô bày những "món hàng hấp dẫn" của họ rồi, không còn lại gì cho mục đích sản xuất nữa cả. Một mặt, việc khoe các "phụ tùng giới tính" của mình trước đám đông là điều tương đương về cảm xúc của khoái cảm cực độ, do vậy không còn một sức đẩy nào khác để sinh hoạt giới tính theo cách bình thường nữa.

Có thật những cô gái vô cảm về giới tính không hề cảm xúc chút nào?

Không nhất thiết như vậy. Tình trạng này xuất hiện theo nhiều mức độ khác nhau. Hình thức cực độ là sự mất cảm giác hoàn toàn và thường xuyên trong khi giao hợp. Loại này rất hiếm dù có thật. Thường gặp hơn là sự mất cảm giác tương đối và có chọn lọc.

Có phải một số phụ nữ vẫn hưởng được thú vui xác thịt mà không cần phải đạt khoái cảm cực độ hay không?

Một số phụ nữ nói như vậy, nhưng "hưởng" mà không kèm theo khoái cảm cực độ cũng gần như "thưởng thức" một bữa ăn ngon mà không nuốt được. Thay vì tìm lời biện hộ cho việc không có khả năng đạt được khoái cảm cực độ, hoặc thay vì chịu đựng trong im lặng, một phụ nữ có thể hành động một cách có ý nghĩa hơn bằng việc dùng hết khả năng của mình để giải quyết vấn đề. Là một con người, ít nhất cô ta cũng có quyền hưởng những lạc thú mà thiên nhiên đã ban cho loài người, và cô ta cũng vẫn có thể làm một việc gì đó.

Cô ta có thể làm gì?

Trong một số trường hợp, cô ta có thể làm được nhiều việc để tự giúp cho chính mình. Không có khả năng đạt được khoái cảm cực độ cũng gần giống như chứng mất trí nhớ về giới tính do tự mình gây ra. Thật sự, trong cuộc sống của mình, mỗi phụ nữ đều có lúc cảm nhận được những đòi hỏi về tình dục khiến cho việc đạt được khoái cảm cực độ trở nên gần như chắc chắn. Rồi có chuyện xảy ra. Hoặc người mẹ tỏ ra nghiêm khắc đối với một đề tài tế nhị là sinh hoạt giới tính hoặc sự cự tuyệt của một bạn trai đã giảm sút tiềm năng đạt được khoái cảm cực độ vừa chớm nở. Bị dồn nén cùng với bất cứ vấn đề cảm xúc nào đang ngấm ngấm lên men, điều này sẽ làm cô ta mất đi cơ may đạt được khoái cảm cực độ. Nhưng nếu có được sự giúp đỡ của người đàn ông hiểu biết và chính cô ta cũng thật sự có ý muốn vượt qua trở ngại, thì khả năng đạt được khoái cảm cực độ tiềm tàng thường được hồi sinh.

Có cách gì để phòng ngừa chứng lãnh cảm không?

Có. Cách bảo vệ đầu tiên và quan trọng nhất chống lại chứng mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ là sự hiểu biết. Nó được bắt đầu tại gia đình khi mới cô bé gái được 3 hoặc 4 tuổi. Giáo dục giới tính một cách thẳng thắn, rõ ràng là bước đầu tiên. Một phần sống động của chương trình này là giáo dục bổ sung để theo kịp những đòi hỏi về giới tính đang phát triển của đức trẻ. Đứa bé gái 5 tuổi không cần phải biết rằng âm hạch là trung tâm của khoái cảm cực độ. Nếu được cho biết những đứa bé từ đâu đến, nó sẽ được trang bị tốt đối với những vấn đề có thể sẽ gặp phải trong vài năm tới. Trái lại, nếu một người nào đó quên nói cho đứa em gái 16 tuổi của mình biết rằng, việc kích thích dương vật bằng môi và lưỡi là những cách thông thường để thể hiện ham muốn về giới tính, thì họ đã vô tình bỏ mặc cô ta trước những rắc rối về sau này.

Hàng phòng vệ thứ hai chống lại chứng mất khả năng đạt được khoái cảm cực độ là sự giáo dục về tình cảm. Nếu mục đích tối hậu của hành động giao hợp chỉ là khoái cảm cực độ, thì hình thức hoạt động sinh lý lý tưởng chính là thủ dâm. Nó vừa "rẻ tiền", sạch sẽ và tiết kiệm được thời gian hơn. Nhưng lại thiếu mất một thành phần quan trọng là sự quan hệ về tình cảm với một con người khác. Chọn một người bạn gối chăn mà mình yêu và tôn

trọng là điều cơ bản khiến phụ nữ có thể giảm thiểu các trục trặc về khoái cảm cực độ.

Nếu một phụ nữ đạt khoái cảm cực độ đều đặn, thường xuyên, thì sau này cô ta có thể gặp rắc rối vì chúng hay không?

Có. Nhưng phần lớn những khó khăn này chỉ là tạm thời. Những gì gây ảnh hưởng về tình cảm đối với cô ta cũng đều có thể tạm thời ảnh hưởng đến khả năng đạt khoái cảm cực độ của cô ta. Khi vấn đề qua đi, khoái cảm cực độ sẽ quay trở lại ngay. Đôi khi, trong lúc đang giao hợp bình thường, vì một lý do nào đó chưa được biết, cô ta có thể không đạt được khoái cảm cực độ. Đây có lẽ chỉ là tình trạng "nổ cầu chì" trong việc "nối dây sinh lý" có thể xảy ra lúc này hay lúc khác. Trừ khi tình trạng này xảy ra thường xuyên và dai dẳng, nếu không, không có gì phải lo ngại cả. Cách tốt nhất để bảo đảm được khoái cảm cực độ thường xuyên là giao hợp thường xuyên. Bộ máy sinh dục, cũng như bất cứ một máy móc phức tạp nào khác, sẽ hoạt động tốt hơn nếu được sử dụng đều đặn.

Trong một lúc bi quan, Sigmud Freud đã nói "Trong nhân loại, sinh hoạt tình dục là một chức năng đang chết dần chết mòn". Không cần phải có thái độ như vậy nếu chúng ta không muốn điều đó xảy ra.

CHƯƠNG 8

ĐỒNG TÍNH LUYỆN ÁI NAM

Đồng tính luyện ái nam là gì?

Đồng tính luyện ái nam là tình trạng trong đó người đàn ông có xu hướng thôi thúc về tình cảm và tình dục hướng về những người đàn ông khác. Vì có hạn chế về cơ thể học và sinh lý học nên họ có những trở ngại đáng sợ và cần phải vượt qua. Phần nhiều những người đồng tính luyện ái nam xem đây là cả một sự thách thức và tìm cách đương đầu với nó bằng sự thành thật và năng lực tốt cùng. Trong tiến trình này, họ thường tự biến mình thành phụ nữ "bán thời gian". Họ mặc trang phục phụ nữ, trang điểm phấn son, bắt chước những cử chỉ đặc trưng của phụ nữ, và thậm chí đôi khi còn tìm cách sửa đổi cơ thể để trở thành phụ nữ "thứ thiệt".

Có phải tất cả những người đồng tính luyện ái nam đều làm như vậy không?

Không phải ai cũng như vậy. Có rất nhiều biến thái trong hành vi của người đồng tính luyện ái. Tuy vậy, phần lớn những người đồng tính luyện ái nam đều muốn đóng một phần nào vai trò của phụ nữ.

Một số người tự nhiên trở nên như vậy sao?

"Tự nhiên trở nên như vậy" là một trong nhiều cách giải thích mà những người đồng tính luyện ái nam đưa ra với hy vọng hiểu được vấn đề của chính mình. Vào thế kỷ 19, một số người đồng tính luyện ái tự cho mình là những "urnings". Urning là người đàn ông có một phụ nữ ở bên trong, và người phụ nữ này tìm cách để thoát ra ngoài. Rõ ràng là ngay cả những người tự nhận

mình là urnings cũng không thích thú gì với quan niệm này và toàn bộ ý tưởng này đã nhanh chóng lụi tàn.

Chúng đồng tính luyện ái nam không phải chỉ là vấn đề về kích thích tố sao?

Sự mất quân bình về kích thích tố là một cách giải thích khác mà những người đồng tính luyện ái nam nhắc tới. Nhưng ngay cả lý do này cũng lại không đứng vững.

Cả đàn ông lẫn đàn bà đều có những kích thích tố sinh dục cả hai phái lưu thông đồng thời trong mạch máu của họ. Theo thuyết về kích thích tố, nếu kích thích tố nữ chiếm vai trội trong người nam thì những đặc tính yếu đuối, ẻo lả như phụ nữ và chúng đồng tính luyện ái xuất hiện. Nhưng khi được trắc nghiệm một cách khoa học thì ý tưởng này sụp đổ. Trước hết, nó không giải thích được những người đồng tính luyện ái nam là gì. Một số người đàn ông gân guốc, lực lưỡng, hoàn toàn đàn ông về mọi phương diện lại thật sự là những người đồng tính luyện ái cuồng nhiệt nhất. Rõ ràng họ đủ kích thích tố nam cần thiết.

Thứ hai, không phải là những lượng lớn kích thích tố sinh dục nam có tác dụng ngược lại với đòi hỏi của những người đồng tính luyện ái nam. Sự thật trái ngược lại là đằng khác. Những người đồng tính luyện ái nam tích cực khi được tiêm một lượng lớn kích thích tố nam thậm chí lại trở thành những người đồng tính luyện ái cuồng nhiệt hơn nữa.

Tại sao lại xảy ra điều này?

Công trình nghiên cứu sâu xa hơn chứng minh rằng kích thích tố sinh dục nam, testosterone, chịu trách nhiệm về xu hướng tình dục ở cả hai phái. Testosterone đem tiêm cho phụ nữ sẽ tạo nên sự ham muốn tình dục không cưỡng lại được. Những người đồng tính luyện ái nam dung nạp thêm kích thích tố sinh dục nam sẽ quan tâm đến giới tính nhiều hơn, nhưng chỉ quan tâm đến giới tính của họ mà thôi.

Có phải đó là tất cả những gì người ta khám phá ra không?

Không. Các nhà nghiên cứu y học là những người làm việc cần mẫn và hiếm khi buông xuôi một vấn đề cho đến khi họ khai

thác được mẩu thông tin cuối cùng từ vấn đề đó. Họ đặt lại vấn đề và chích oestrogen, kích thích tổ sinh dục nữ với lượng lớn cho những người đàn ông tình nguyện, cho những người dị tính luyện ái, sau đó đến lượt những người đồng tính luyện ái.

Về mặt tình dục, điều gì xảy ra với những người đàn ông dị luyện ái sau khi được tiêm oestrogen?

Không có gì cả. Thật sự phải dùng "dấu âm" cho chuyện "có gì". Tất cả đều không thể thực hiện một hành động tính dục nào. Không cương, không xuất tinh, không khoái cảm cực độ, cũng không ham muốn một chút nào. Trong số này, không một người nào tìm cách chài mồi các "đối tác" nam. Ảnh hưởng duy nhất có thể quan sát được ở một vài người trong nhóm thí nghiệm là chứng vú lớn và rụng lông. Họ bối rối.

Thế chuyện gì xảy ra với những người đồng tính luyện ái?

Cũng giống hệt như vậy. Họ mất hết khoái cảm tình dục. Các cơ quan tình dục không chịu hoạt động. Thậm chí họ không còn tìm kiếm những đối tác nam nữa. Một số trong họ có vú phát triển và bị rụng lông. Họ thích thú về những điều này.

Nhiều người đồng tính luyện ái nam thích xem vấn đề của mình tương đương với một khuyết tật bẩm sinh; một mối bất hạnh phải đeo đẳng suốt đời. Cách giải thích này hơi bi thảm. Nó hàm ý rằng tất cả những người đồng tính luyện ái là những kẻ bị lên án. Họ không một lời cầu xin sự thương xót ở cuộc đời, một số còn lấy làm rất hạnh phúc. Thật sự đối với những ai muốn thay đổi thì vẫn có cơ hội để thay đổi.

Bằng cách nào?

Nếu một người đồng tính luyện ái nam muốn từ bỏ chứng bệnh của mình và tìm một nhà thần kinh học có kinh nghiệm trong việc điều trị căn bệnh này, anh ta vẫn có cơ may trở thành một người dị tính luyện ái hạnh phúc như những người bình thường khác.

Những người đồng tính luyện ái nam thật sự làm gì với nhau?

Những chuyện thật đến mức không thể ngờ. Vì "trang thiết bị" hơi bị hạn chế nên trong sinh hoạt tình dục, họ cần phải có óc tưởng tượng phong phú hơn những cặp vợ chồng dị tính luyện ái bình thường. Hành động của những người đồng tính luyện ái thông thường là thủ dâm lẫn nhau.

Không lẽ tất cả các cuộc tiếp xúc giữa những người đồng tính luyện ái đều vô vị như vậy sao?

Phần lớn còn vô vị hơn nữa. Đa số những người đồng tính luyện ái nam khi đi tìm "đối tác" đều không hề biết sự tán tỉnh. Thậm chí họ không có thời gian để tỏ dấu hiệu hoặc viết những lời yêu đương trên giấy. Có vẻ là chúng đồng tính luyện ái tạo cho những người trong cuộc sự đòi hỏi không thể cưỡng lại được. Một người đồng tính luyện ái có thể đi tìm một tay đồng tính luyện ái khác mà không cần nhớ tên tuổi, mặt mũi, cảm xúc như thế nào.

Chắc chắn vẫn còn cái gì đó trong chúng đồng tính luyện ái chứ?

Có rất nhiều những biến thái khác nhau nhưng chúng đều mang một điểm chung: mỗi quan tâm hàng đầu là dương vật, không phải là một con người. Một người đồng tính luyện ái có thể "ra trận" 5 lần khác nhau - với những "đối tác" khác nhau. Anh ta hiếm khi biết tên của họ, có vẻ như anh ta sẽ không gặp lại bất cứ một người nào trong số những người đó. Ngoài ra, ít có người đồng tính luyện ái nào dùng tên thật. Họ thường dùng tên giả và chọn những cái tên gọi với hàm ý tính dục.

Một số người đồng tính luyện ái lại viết số điện thoại của mình lên tường trong các phòng điện thoại, phòng vệ sinh công cộng và bất cứ chỗ nào có các người đồng tính luyện ái khác đi ngang qua. Sau đó, họ về nhà và chờ điện thoại reo, và không bao giờ phải chờ quá lâu. Một người đồng tính luyện ái khác gọi đến và họ định một cuộc hẹn hò...

Như vậy không nguy hiểm sao?

Các tay đồng tính luyện ái vẫn lao đầu vào sự nguy hiểm. Điều đó gần như là một phần trong nghi thức tình dục của họ. Vì những lý do mà chính anh ta không hiểu, một anh chàng đồng tính luyện ái không suy nghĩ khi mời một người lạ vào nhà mình lúc 2 giờ sáng chỉ để "vui vẻ" một chút. Do vậy, các vụ án mạng thường xảy ra với họ vì đôi khi họ mời lầm một tên đầu trộm đuôi cướp vào nhà. Ngoài ra, sự bất đồng về các "phương thức" và các đặc quyền đôi khi dẫn đến sự đánh đập dã man. Thậm chí có một số người đồng tính luyện ái được biết dưới tên "kẻ bạo dâm và khổ dâm". Đây là loại người đồng tính luyện ái mà những người khác đều sợ.

"Bạo dâm và khổ dâm" nghĩa là gì?

Theo nghĩa đen, đó là sự phiền toái. Những ai kết hợp đồng tính luyện ái với những hình thức thác loạn về bạo dâm và khổ dâm là những con người tàn ác nhất trên đời.

Một tay "bạo dâm và khổ dâm" hành động như thế nào?

Chúng chuyên dụ dỗ những người đồng tính luyện ái khác đến nhà mình, gài bẫy và tra tấn họ. May mắn là những cuộc tra tấn thường có tính cách trẻ con và không khác nghiệt lắm. Việc sợ bị bắt giữ và bỏ tù khiến chúng nới tay. Gary 26 tuổi, giáo viên đại học, một người đồng tính luyện ái từ 9 năm nay, kể:

"Lẽ ra tôi phải biết rằng có cái gì đó kỳ quặc trong con người thằng cha đó khi hắn tìm đến tôi trong quán rượu. Hắn không phải là loại người như tôi, hắn quá thô bạo. Nhưng tôi lại tò mò, tôi đã uống vài ly". Anh ta cười một cách căng thẳng.

"Chúng tôi cùng đi đến nhà hắn và mọi việc vẫn xảy ra như thường thấy: cởi quần áo, lên giường. Và trước khi tôi biết chuyện gì xảy ra, hắn kẹp đầu tôi vào giữa hai đầu gối và bắt đầu làm cho tôi ngạt thở. Trời thật là khủng khiếp!" - Anh ta lại cười.

"Hắn còng tay tôi lại, rồi dùng một đai da cột tôi vào giường. Sau đó, hắn đi vào căn phòng nhỏ và lấy ra một cây roi da. Đúng lúc đó có tiếng chuông điện thoại reo. Hắn cầm điện thoại, nói chuyện một lát, và khi gác máy, hắn không còn bị kích thích như

trước nữa. Và rồi hẳn để tôi ra về. Tôi không bao giờ còn trở lại quán rượu đó nữa".

Trường hợp của Gary là tiêu biểu. Nỗi khiếp sợ gây ra cho nạn nhân cùng lời van xin thường khiến cho "kẻ bạo dâm và khô dâm" hài lòng. Không may là kết quả không thể đoán trước được. Đôi khi kẻ tra tấn đi quá xa, và kết thúc bằng sự cắt xẻo và cái chết.

Những người đồng tính luyện ái nam có hòa hợp với người đồng tính luyện ái nữ không?

Điều duy nhất mà họ có chung là sự khinh bỉ đối với những người dị tính luyện ái.

Hiếm khi một người đồng tính luyện ái nữ bước vào quán rượu dành cho người đồng tính luyện ái nam vì sức ép ở đó quá cao. Phần lớn các trường hợp đồng tính luyện ái nam có những cảm xúc hơi pha trộn đối với phụ nữ, và người đồng tính luyện ái nữ không thật sự say mê đàn ông. Một người đồng tính luyện ái nam vẫn là đàn ông, dù lúc đó anh để tóc kiểu nào đi nữa. Và người đồng tính luyện ái nữ vẫn luôn là một phụ nữ.

Người đồng tính luyện ái có thể thay đổi về mặt cơ thể không?

Nhiều người đồng tính luyện ái nam có ước muốn mãnh liệt về việc khắc phục những trở ngại về di truyền học, cơ thể học, sinh lý học để cuối cùng trở thành một phụ nữ. Điều này đòi hỏi phải đánh đổi tất cả mặc dù chỉ có rất ít trường hợp thành công.

Trước hết, bệnh nhân phải tìm một bác sĩ sẵn sàng làm công việc đó. Một số phẫu thuật gia nhận làm vì họ cũng là người đồng tính luyện ái. Cuộc giải phẫu tương đối đơn giản: Sau khi được gây mê tổng quát, dương vật bị cắt rời tận gốc. Các tinh hoàn bị lấy đi hoàn toàn. Bằng giải phẫu tạo hình, một âm đạo nhân tạo được tạo ra tại phía dưới gốc của dương vật.

Đồng thời, giải phẫu tạo hình cũng được áp dụng trên bộ ngực. Phương pháp thông thường là bơm silicone, một thủ thuật vẫn được áp dụng cho những người phụ nữ có bộ ngực kém phát triển. Và như vậy là một người đàn ông đã biến thành một người đàn bà. Nhưng anh ta không phải là một người đàn bà hoàn toàn.

Anh ta chỉ đơn giản là một người đàn ông mất các bộ phận sinh dục ngoài, có thêm một chút xấp bươm vào ngực và một vết thương bỏ ngỏ. Ngoài ra, anh ta vẫn còn phải đương đầu với nhiều vấn đề khó khăn khác.

Trong vài tháng đầu, người "phụ nữ" mới phải tự mình nong âm đạo mỗi ngày; nếu không, nó sẽ khép lại. Sau đó, anh ta phải nhờ đến sự giúp đỡ người khác.

Tuyến thượng thận vẫn tiếp tục sản xuất testosterone - kích thích tố nam. Nó chưa nhận được tin tức gì về sự "đổi mới" cả. Để chống lại sự bướng bỉnh này, người "phụ nữ" mới phải dùng kích thích tố sinh dục nữ để ngăn không cho râu phát triển và giữ được dáng vẻ mong muốn. "Cô ta" cũng phải xoa kem kích thích tố vào bộ ngực cho chúng có vẻ "đàn bà".

CHƯƠNG 9

THỦ DÂM

Thủ dâm là gì?

Thủ dâm là một hình thức kích thích tình dục nhằm tạo nên khoái cảm cực độ bằng mọi cách, chỉ trừ sự giao hợp theo đúng nghĩa của nó. Nhiều người luôn luôn mang mặc cảm tội lỗi vì hành động thủ dâm và điều này cũng không thể làm cho họ cảm thấy dễ chịu hơn chút nào.

Có nên ngăn trẻ em thủ dâm không? Thủ dâm có hại không?

Về hành động thủ dâm, điều tai hại nhất là mặc cảm tội lỗi mà các vị phụ huynh tạo nên cho dù chính họ cũng có thể đã từng thủ dâm nhưng không chịu thừa nhận. Bất cứ người nào cũng đều thủ dâm không lúc này thì lúc khác, không cách này thì cách khác. Đa số họ cảm thấy quá sức tội lỗi nhưng vẫn tiếp tục thủ dâm.

Thủ dâm bị kết tội là nguyên nhân của việc nổi mụn trên mặt, sự mất nam tính, sự dơ bẩn, suy nhược. Trong số những điều đau khổ này, chỉ có mụn trên mặt là bệnh nhân có thể nhận ra được. Tất cả những đứa trẻ đến tuổi dậy thì đều nổi mụn trên mặt; và tất cả đều thủ dâm ở giai đoạn đó. Như vậy, chính xác hơn, phải nói rằng chính mụn gây ra hành động thủ dâm. Không một giáo sĩ, nhà đạo đức học, thầy giáo hoặc nhà nghiên cứu khoa học nào chứng minh được rằng thủ dâm có hại dưới bất cứ hình thức nào.

Tại sao người ta thủ dâm?

Lý do đầu tiên là hành động thủ dâm đem lại sự thích thú. Chắc chắn không thích thú bằng khi giao hợp thật sự, nhưng cũng

gần như vậy. Thủ dâm là một hình thức thay thế cho sự thỏa mãn khi hành động giao hợp đúng nghĩa là điều không thể có được.

Hành động thủ dâm hay xảy ra nhất ở giai đoạn đầu tuổi dậy thì, khi các "đối tượng tình dục" là điều không thể đạt được, xã hội cấm đoán hành động giao hợp. Khi đã đạt được sự trưởng thành về xã hội và sinh lý, hành động thủ dâm giảm dần và được thay thế bằng hành động giao hợp. Những khi các cơ hội giao hợp bị giảm bớt, hành động thủ dâm lại xuất hiện và khi người ta lớn tuổi, có thể nó lại giữ vai trò ưu thế. Tuổi thơ ấu và tuổi già đã được gọi là những năm vành của hành động thủ dâm, vì những kích thích tình dục vẫn hiện hữu nhưng phương tiện để thỏa mãn đôi khi không có.

Hành động thủ dâm thường bắt đầu vào lúc nào?

Hành động thủ dâm cố ý thủ dâm có thể bắt đầu ở trẻ em 6 tháng tuổi. Thông thường lúc hai hoặc ba tuổi, cách thức thủ dâm đã được ổn định. Từ đó trở đi, không có gì thay đổi nhiều tới khi trưởng thành.

Trẻ bắt đầu thủ dâm sớm như vậy là do mẹ chúng. Thông thường sự việc diễn tiến như sau:

Marie đang ở trong phòng khám nhi khoa. Cô tỏ vẻ lo lắng. Đứa con trai bốn tuổi của cô, Jimmie, ngồi chơi một mình. Đây là câu chuyện Marie kể:

"Thưa bác sĩ, đó là điều gây lúng túng nhất trên đời này. Tôi không còn chịu đựng được nữa".

"Điều phiền toái gì xảy ra với Jimmie?"

"Đâu phải chỉ là điều phiền toái? Tại sao nó cứ làm cái trò kinh khủng đó mãi? Thậm chí nó hành động như vậy ngay trước mặt tôi!"

"Có lẽ nó bị kích thích, đó là điều bình thường ở những đứa bé".

"Sao, tôi không thể tưởng tượng được làm sao chuyện đó có thể xảy ra. Tôi kỳ cọ 'của' nó rất kỹ ít nhất mỗi ngày hai lần mà".

"Cô làm như vậy bao lâu rồi?"

"Khoảng một năm nay".

Như vậy là trong lúc Jimmie không hiểu gì hết, thì mẹ của nó đã làm cho nó nhận ra rằng sự cọ xát nhẹ vào dương vật khiến nó thích thú. Nó đã nhận được thông điệp và bắt đầu tự mình tạo nên cảm giác thích thú đó. Nhưng nó cảm thấy rằng khó mà hiểu được phần còn lại. Nếu nó chơi với dương vật của nó thì mẹ nó lại giận dữ; nhưng nếu mẹ nó "chơi" thì lại khác. Có cái gì đó rất hay trong bất cứ việc gì mà mẹ không cho nó làm. Những thứ khác mà mẹ nó cấm, như kẹo, chocolate, thức khuya... không phải là những thứ rất thú vị đó sao!

Đây là kiểu mẫu đặc trưng của việc khám phá ra sự thích thú trong hành động thủ dâm. Dĩ nhiên điều này cũng xảy ra với các bé gái.

Trẻ em thật sự có cảm giác thích thú về sinh lý không?

Chắc chắn, mặc dù không đúng với nghĩa của người lớn. Sự kết hợp giữa cảm giác thích thú do sự kích thích cơ quan sinh dục và sự tò mò về những điều bí mật giới tính đủ để chiếm phần lớn thời gian của những năm thơ ấu. Đến tuổi dậy thì, mọi chuyện bắt đầu thay đổi.

Lúc đó, chuyện gì xảy ra?

Sự dâng trào mãnh liệt của các kích thích tố gây ra những thay đổi lớn ở các cơ quan sinh dục cũng như cảm giác thích thú về tình dục. Đây là thời kỳ của sự bận tâm về tình dục. Lần đầu tiên, khoái cảm cực độ chen vào. Trước đó, hành động thủ dâm chỉ là sự vượt ve với cảm giác thích thú mà thôi. Bây giờ, lại thêm vào một điều mới lạ, khoái cảm cực độ bất ngờ.

Ở các bé trai, những đợt khoái cảm cực độ đầu tiên đều không có tinh dịch. Sau đó có chất lỏng xuất hiện, tiếp theo đó là tinh dịch với số lượng càng ngày càng tăng. Các bé gái bắt đầu cảm thấy sự cương cứng ở cơ quan sinh dục. Sự cương cứng của âm hạch và sự căng phồng của các tiểu âm thần bắt buộc cô bé phải để ý đến cơ quan sinh dục của mình. Kinh nguyệt cũng khiến cô hiểu ra vấn đề sinh lý.

Ở giai đoạn này, các bé trai chủ động hơn về mặt tình dục và chú trọng nhiều hơn đến các hình thức thủ dâm khác. Đó là thủ dâm theo nhóm và thủ dâm lẫn nhau.

Không phải đó là biểu hiện đồng tính luyện ái sao?

Không hoàn toàn như vậy. Những đòi hỏi sinh lý ở các bé trai mới lớn là không thể đè nén được. Cần phải kiếm lối thoát, và lối thoát sinh lý được chấp nhận cho bé trai 13 tuổi là điều hiếm hoi và xa vời. Các kích thích tố cứ dồn dập tuôn chảy vào máu, dương vật cương cứng liên tục, cần phải "cho đi bớt". Các loại hình thủ dâm này phản ánh dị tính luyện ái.

Con gái có làm như vậy không?

Theo một cách hơi khác. Những cơn "say đắm" của tuổi mới lớn và sự tiếp xúc thân mật với những cô gái khác như nắm tay nhau, ôm vòng eo nhau, và đôi khi hôn nhau, là những điều thông thường ở giai đoạn này. Hành động thủ dâm theo nhóm và thủ dâm lẫn nhau là điều có thật tuy hiếm. Những hành động này tạo thuận lợi cho những điều lớn hơn sắp tới. Khoảng 14 - 15 tuổi, hành động thủ dâm theo lối người lớn bắt đầu.

Ở con trai, đó là hành động thủ dâm với những hình ảnh tưởng tượng về tình dục. Trong trường hợp này, hành động thủ dâm đóng vai trò cầu nối để chuyển tiếp qua sinh hoạt dị tính luyện ái.

Có tình huống nào mà thủ dâm lại đáng ao ước hơn giao hợp bình thường không?

Có một số. Chẳng hạn, khi các đối tượng chưa được trang bị đầy đủ về cảm xúc để giao hợp. Một cậu bé 13 tuổi và một cô bé 11 tuổi có thể hoàn toàn bình thường về mặt giới tính nhưng sự giao hợp bình thường sẽ đem lại cho chúng nhiều vấn đề khó khăn phải giải quyết. Trong trường hợp này, thủ dâm là hình thức đáng ao ước hơn.

Một khả năng khác là phụ nữ khó đạt được khoái cảm tình dục. Đôi khi việc "rèn luyện giới tính" trong hình thức thủ dâm có thể giúp cho cô ta khắc phục được vấn đề này.

Thủ dâm làm một phương thuốc điều trị chứng lãnh cảm phải không?

Không nhất thiết làm một phương thuốc điều trị, nhưng đôi khi nó có thể hữu ích. Các đường dây thần kinh từ não và tuỷ sống đến các cơ quan sinh dục hoạt động "nhuần nhuyễn" hơn và bộ máy sinh dục đáp ứng tốt hơn nhờ thực hành. Từ lâu rồi, người ta đã biết rằng nhiều phụ nữ đã phát triển được khả năng sinh hoạt tình dục lớn hơn chính là do họ giao hợp thường xuyên hơn. Ngoài việc tập luyện bộ máy sinh dục, thói quen này còn làm phát triển khả năng thoả mãn sinh lý có vai trò kích thích về sau này trong sinh hoạt tình dục bình thường.

Hành động thủ dâm có gì sai không?

Thủ dâm chỉ là một phương pháp sinh lý dành cho một mục đích quan trọng. Đó là sinh hoạt tình dục khởi đầu đối với đa số con người một thời gian sau khi chào đời. Đó cũng có thể là nguồn thoả mãn sinh lý chính của họ một thời gian ngắn trước khi là đời. Giữa hai giai đoạn này, nếu họ có thể bố trí, thì giao hợp bình thường thú vị hơn nhiều.

CHƯƠNG 10

SỰ BẤT BÌNH THƯỜNG TRONG TÌNH DỤC LÀ GÌ?

Những người không thích lối giao hợp dương vật - âm đạo thường được xem là người bất bình thường về tình dục.

Họ gồm những người thích phô trương cơ quan sinh dục ở nơi công cộng, thích nhìn lên người khác khỏa thân hay sinh hoạt tình dục, bạo dâm, chỉ bị kích thích tình dục vì những vật vô tri hoặc một phần thân thể của người khác, khổ dâm... và những người khác có sở thích tương tự. Họ bị xem là những kẻ cuồng trí, thèm thường nhìn người khác bằng cái nhìn man rợ, thèm khát những nạn nhân vô tội. Sự thật không phải như vậy.

Tại sao không?

Trước hết, bất thường trong tình dục là một từ tàn nhẫn và nặng nề. Nó có tính cách khinh miệt hơn là mô tả thuần túy. Một từ đúng hơn là biến thái về tình dục.

Những người biến thái về tình dục bắt đầu cũng như mọi người bình thường khác - chỉ có điều là họ không bao giờ trưởng thành về tình dục. Một người bình thường tiến từ giai đoạn phát triển tình dục này đến giai đoạn phát triển tình dục khác - còn người biến thái tình dục thì bị đóng đinh tại một điểm và không bao giờ rời khỏi điểm đó. Chúng nhìn lên là một thí dụ hay. Mỗi người trong chúng ta đều là một tay nhìn lên khi bắt đầu bước vào con đường tình dục.

Nhìn lên là như thế nào?

Hình thức sinh hoạt tình dục duy nhất có thể được đối với trẻ em nhỏ (trừ thủ dâm) là nhìn lên người khác với sự thích thú về tình dục. Lúc 3 hoặc 4 tuổi, các bé trai và gái bắt đầu chú ý đến cơ

quan sinh dục của nhau. Con trai muốn biết "Tại sao tụi con gái không giống mình?", và con gái cũng muốn biết như vậy. Ngay ở giai đoạn thử nghiệm đầu tiên này, giới tính đã là một cái gì bí hiểm và đầy cảm dỗ. Từ lúc này trở đi, trẻ em tìm mọi cơ hội để quan sát "trang bị giới tính" của các bạn. Việc quan sát các bộ phận sinh dục của nhau bắt đầu chỉ là một trò chơi.

Trong lúc người mẹ đang bận ở trong bếp nghiên cứu một cách nấu ăn mới, thì những đứa trẻ đang bận ở trong nhà chơi nghiên cứu lẫn nhau. Đây là một phần bình thường và thiết yếu của tiến trình trưởng thành sinh lý, thật sự không có gì xấu cả. Thủ giải trí trẻ con "mày cho tao xem cái của mày rồi tao cho mày xem cái của tao" là một giai đoạn mà phần lớn trẻ em nhanh chóng đi qua. Nó nhanh chóng nhường chỗ cho hình thức nhìn lên "cao cấp" hơn: ở trường học, con trai nhìn con gái và con gái nhìn con trai. Khi bắt đầu đến tuổi dậy thì, mối quan tâm về giới tính trở nên tinh tế hơn và tập trung vào bộ ngực, sau đó đến cặp mông. Ở trường trung học, các tạp chí có hình ảnh con gái khỏa thân được đám con trai chuyền nhau xem và sự "thăm hiểm giới tính" lẫn nhau bắt đầu với những cuộc hẹn hò. Sau cùng, việc quan sát cơ thể của người khác phái trở nên một phần của sự thích thú trong hành động giao hợp. Nhìn vào cơ thể của "đối tác tình dục" trở nên một trong những sự kiện thú vị dẫn đến hành động giao hợp.

Như vậy ai cũng đều là một "tay nhìn lên" cả sao?

Không. Kẻ nhìn lên bị "đứt mạch" trên đường đi. Việc nhìn lên của anh ta không dẫn đến hành động giao hợp - nó ngừng ngay tại đây. Tất cả những gì anh ta muốn chỉ là nhìn mà thôi - hầu như vậy.

Anh ta còn muốn làm gì nữa?

Thủ dâm. Viễn ảnh tình dục của anh ta rất trẻ con và hạn chế. Anh ta nhìn, bị kích thích tình dục và thủ dâm. Anh ta không cố gắng để đi xa hơn chút nào nữa.

Một số tay nhìn lên dành rất nhiều năng lực cho sở thích của mình. Họ tìm hiểu những nơi tốt nhất và những lúc nào tốt nhất cần có mặt tại đó để được hưởng một bữa "nhìn no mắt".

Ralphie là một đầu bếp vô danh, 32 tuổi và không bao giờ lập gia đình. Anh ta không bao giờ đi chơi với bạn gái. Hồi còn trẻ, anh có vài cuộc hẹn hò với bạn gái nhưng họ làm cho anh sợ. Anh gầy, ăn mặc đẹp nhưng nhút nhát. Khi nói chuyện, mắt anh ta nhìn dáo dác khắp căn phòng.

"Tôi không biết. Tôi không cho rằng có điều gì tai hại cả. Tôi không chạm vào ai, tôi chỉ nhìn mà thôi. Điều đó đâu có trái luật. Tôi muốn nói rằng ai cũng có quyền nhìn, phải không? Tôi chỉ ngồi đó và nhìn. Như trên xe buýt chẳng hạn. Tôi biết đúng các trạm dừng. Tôi lên xe nơi các cô gái làm việc ở văn phòng lên xe và chỉ ngồi vậy. Xe ngừng, họ bước vào, ngồi xuống và bắt chéo chân lại. Hè năm ngoái tôi còn thấy một cô không có quần lót".

Nếu Ralphie đang học lớp hai thì không có gì đáng nói. Đáng này, với tuổi hiện nay, anh ta đã trẻ mất 25 năm rồi.

"Rồi sau khi đã đi loanh quanh trong một tiếng đồng hồ, tôi bị kích thích. Do đó, tôi trở về nhà và làm một mình".

Đó là giới hạn đời sống tình dục của Ralphie - nhìn quần lót của phụ nữ rồi thủ dâm.

Một số tay nhìn lên còn sót sáng hơn nữa, như Arnold, một nhà môi giới chứng khoán hơn 40 tuổi. Năm 32 tuổi, anh lập gia đình và sống với vợ khoảng một năm.

"Cuộc hôn nhân thất bại vì cô ấy quá non nớt" - Arnold mô tả kỹ thuật ưa thích của anh ta - "Vào những ngày chợ đóng cửa, tôi đi đến thư viện, đi tới đi lui bên các giá sách và làm như đang tìm kiếm một cuốn sách. Tôi luôn luôn tìm kiếm ở giá sách cuối cùng, có nghĩa là tôi phải quỳ gối và chửi hai tay. Bác sĩ đã bắt đầu hiểu rồi chứ?"

"Tôi chờ cho đến khi một cô gái nào đó đi lại - cô ta phải đẹp - và lúc đó tôi bắt đầu hành động. Tôi lách nhẹ đến gần cô ta, thật chậm rãi để cô ta không một chút nghi ngờ. Rồi lấy dụng cụ ra. Tôi có một kính soi phóng đại và tôi cầm nó gần chân cô ta. Một ngày nào đó tôi sẽ mua một máy chụp hình nhỏ và lúc đó tôi có thể chụp một số hình; điều đó chắc chắn sẽ thú vị lắm".

Có lẽ Arnold sẽ chẳng bao giờ mua chiếc máy chụp hình đó. Đa số các tay nhìn lên thích nhìn vào những vật sống động; họ thấy rằng nguy cơ bị bắt là rất thú vị. Đối với họ, một ảnh chụp không thể giống vậy được.

Trong một thời gian sau khi ly dị, anh ta thường đi khiêu vũ với một cái gương soi ở giày; nhưng anh ta phàn nàn rằng không thể có được một hình ảnh lịch sự. Thật ra, việc phải khiêu vũ với các cô gái thật làm cho anh ta lo lắng. Cũng như Ralpie, sau khi đã "nhìn no mắt", anh ta về nhà và thủ dâm.

Còn những người nhìn vào cửa sổ thì sao?

Đây là tầng lớp "ưu tú" trong cộng đồng các tay nhìn lén. So với họ, những tay như Ralpie và Arnold chỉ là "tài tử". Những tay nhìn lén qua cửa sổ phải rất liêu lĩnh và có được những sự kích động lớn.

Họ phải liêu lĩnh như thế nào?

Bò quanh trong sân sau nhà người khác lúc nửa đêm là điều rất liêu lĩnh. Nếu chủ nhà không bắt họ thì cảnh sát có thể bắt nếu họ bị bắt gặp trong tình trạng như vậy. Nếu bị bắt, họ phải đi ở tù. Đối với phân lớn các tay nhìn lén thì điều này chỉ càng làm tăng sự kích động mà thôi.

Những sự kích động nào?

Đó là nhìn thấy những người khác sau khi họ đã trút bỏ quần áo. Những tay chuyên nhìn lén qua cửa sổ hy vọng có thể bắt gặp các phụ nữ khỏa thân. Tuổi tác hoặc đặc tính của đối tượng không quan trọng. Điều hỏi thiết yếu khác: Cô ta là nạn nhân trong ý nghĩa rằng tính cách riêng tư và sự đoan chính của phụ nữ bị vi phạm. Những kẻ nhìn lén qua cửa sổ là những "tên hiệp dâm bằng mắt" - đây là một phần thiết yếu để đạt được sự thỏa mãn về tình dục của họ.

Nếu trúng mánh, họ có thể quan sát cảnh một người đàn ông và một người đàn bà đang giao hợp. Điều này đặc biệt kích thích đối với họ và cung cấp cho họ đầy đủ "tư liệu cho những hình ảnh tưởng tượng về thủ dâm" trong hàng mấy tháng trời. Trường hợp của Irwin là tiêu biểu. Ông ta làm một phó chủ tịch của một ngân hàng nhỏ. Irwin kết hôn nhưng không được hạnh phúc. Ông ta quan hệ với vợ khoảng một tháng một lần. Ông ta thích nhìn lén hơn:

"Tôi không biết nữa, về sinh hoạt tình dục, có cái gì đó không được đầy đủ. Về chuyện liên quan đến tôi, không thứ gì có thể gây kích thích bằng việc được chứng kiến một cảnh thật sự gây ấn tượng. Chà! Tuần trước tôi nhìn thấy một cảnh tuyệt vời mà nếu bác sĩ có đi suốt đời cũng chưa chắc đã gặp được. Nó diễn ra tại đường số 24. Tôi đến đó khoảng mỗi tháng một lần".

Như đa số các tay nhìn lén nghiêm chỉnh, Irwin lập một chương trình đặn hàng tuần. Cứ 6 tuần một lần, ông ta đi suốt một vòng khắp thành phố. Ông ta thay đổi lộ trình để giảm thiểu những rắc rối với cảnh sát. Nhưng rồi vẫn không tránh khỏi những trở ngại trên: Irwin bị bắt 11 lần và bị kết án 2 lần.

Ông ta bị tuyên bố là một người bệnh tâm thần về sinh lý - lời buộc tội thường dành cho những kẻ nhìn lén bị bắt. Nhưng điều này làm ông ta nổi giận: "Tại sao lại xem tôi như một loại tội phạm chứ - tôi không gây tổn thương cho ai cả. Tôi chỉ nhìn thôi mà".

Các tay nhìn lén qua cửa sổ còn tìm kiếm gì nữa không?

Đôi khi các tay nhìn lén qua cửa sổ đồng tính luyến ái nam còn tìm cách để rình xem những người đàn ông khóa thân. Tuy nhiên, họ thường hành động một cách trực tiếp hơn. Tại một số nhà vệ sinh công cộng, nhiều vách ngăn giữa các phòng bị khoét lỗ, và một tay đồng tính luyến ái có thể sẵn sàng ngồi hàng giờ liền tại bồn cầu để nhìn những người đàn ông khác tiểu hoặc đại tiện. Để có thể "thưởng thức" với tính cách đồng tính luyến ái hơn, họ thích những nơi dân đồng tính luyến ái hay lui tới.

Còn có những loại người nhìn lén nào nữa không?

Chắc chắn còn, chỉ có điều là hành động nhìn lén của họ lại được xã hội chấp nhận. Những người đàn ông thích các màn trình diễn thoát y vũ hay nhìn nữ tiếp viên mặc đồ hở hên thường không bị cho là những kẻ nhìn lén. Tuy nhiên, họ thật sự là những kẻ nhìn lén. Sự khác biệt dĩ nhiên là loại hình nhìn lén của họ được xã hội chấp nhận và thường thường là sự mở màn cho cuộc giao hợp.

Phụ nữ có nhìn lén không?

Vì một vài lý do mà trò chơi này không hấp dẫn phụ nữ bao nhiêu. Phụ nữ nhìn rất nhiều, nhưng "nhìn qua khe cửa" có vẻ không phải là điều mà họ thích cho lắm.

Người thích phô trương bộ phận sinh dục nơi công cộng là gì?

Một số người đàn ông thích phô trương bộ phận sinh dục ra nơi công cộng, trước mặt phụ nữ. Đôi khi họ còn tìm cách để cho phụ nữ thấy khi họ đang thủ dâm. Họ là những kẻ nhút nhát và thường vô hại, nhưng cũng thường gây phiền toái.

Người thích phô trương thường đi lang thang khắp các bãi đậu xe, các trạm xe bus và các nhà vệ sinh phụ nữ. Trong số những người biến thái về tình dục, họ là những kẻ thụ động và trẻ con nhất. Trong phần lớn trường hợp, họ làm như vậy vì bị ảnh hưởng bởi rượu. Hiếm khi nào họ tìm cách tránh cho khỏi bị bắt. Một thám tử trong đội phòng chống tội phạm kể lại như sau:

"Tôi không bao giờ gặp rắc rối với bọn họ cả. Trong thực tế, phần nhiều những người thích phô trương bộ phận sinh dục nơi công cộng là những anh chàng dễ thương. Tôi không thích bắt nhốt họ. Nhưng chúng tôi bắt buộc phải xua đuổi họ đi khỏi các đường phố. Bây giờ tôi biết phần lớn bọn họ một cách rõ ràng và tôi có thể biết đích danh từng người chỉ qua sự mô tả. Tôi chỉ việc gọi điện thoại cho họ và nói họ trình diện vào ngày hôm sau. Hôm sau họ tới, tôi ghi tên họ vào sổ, và vậy là xong".

Những người thích phô trương bộ phận sinh dục nơi công cộng rất cần được điều trị về tâm thần, nhưng họ lại là một sự thách đố đối với phần lớn các nhà tâm thần học. Dù các nhà tâm thần học đã làm hết sức mình nhưng những người thích phô trương bộ phận sinh dục nơi công cộng thường vẫn cứ tiếp tục "sự nghiệp" của mình một cách "hiên ngang".

Còn những người thích mặc quần áo của người khác phái thì thế nào?

Không có sự cảm đoán nào đối với những phụ nữ mặc quần dài, đeo cà vạt, sơ mi đàn ông, mang giày đàn ông hoặc bất cứ một thứ trang phục nào khác. Nhưng nếu một người đàn ông mặc áo

váy phụ nữ xuất hiện ngoài đường phố, lập tức anh ta bị kết tội là "bất bình thường về tính dục". Nhưng may mắn thay, loại người này rất ít, và hoạt động của họ cũng không ai biết, họ rất hiếm khi xuất hiện một cách công khai trong trang phục phụ nữ.

Những người thích mặc trang phục của người khác phái có phải là người đồng tính luyến ái?

Không nhất thiết như vậy. Một số người dị tính luyến ái thích mặc quần áo phụ nữ. Khả năng "làm chồng" của họ không cao, nhưng nhiều người trong bọn họ không tự cảm thấy rằng mình là dân đồng tính luyến ái. Dĩ nhiên cũng có những người thích mặc đồ của người khác phái là đồng tính luyến ái.

Có một giai đoạn trong quá trình phát triển, nhiều cậu bé thích tô son môi và cài ví của mẹ. Thông thường, chúng nhanh chóng bỏ qua thời kỳ này để bắt chước người cha. Nếu cứ "theo đuổi" mẹ, chúng có thể trở thành những người thích mặc trang phục của người khác phái.

Vì cứ bận tâm đến những thứ đồ lót và giày phụ nữ, hành vi của một số người thích mặc trang phục của người khác phái gần giống với một người có sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác.

Thế nào là người có sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác?

Đó chính là sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri vô giác. Những người mắc chứng này có thể bị kích động mạnh mẽ về tình dục bởi các thứ như quần áo, giày, dép... Một số đàn ông bị kích thích tình dục bởi quần lót phụ nữ và luôn luôn xem đó là vật "bất khả ly thân" khi sinh hoạt. Không có những cái quần lót này, chuyện chăn gối đôi với họ sẽ thành ra không thú vị gì cả.

Điều đó không có vẻ bất thường? Không phải nhiều người đàn ông bình thường cũng thích điều đó sao?

Không. Một người có sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác bị kích thích tình dục ngay cả khi những cái quần lót này trông không và họ thường thích như vậy hơn. Sự thích thú

về tình dục của họ tập trung vào đồ vật, chứ không phải vào người mặc.

Một trong những thứ ưa thích của người có sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác là đồ lót phụ nữ. Họ sốt sắng sưu tầm những món này và biết rất rành tính chất và ưu điểm của các nhãn hiệu khác nhau. Đa số họ là những "nhà chuyên môn" và chỉ thích một món nào đó thôi.

Bao giờ họ mặc những thứ này?

Thông thường họ không mặc. Đây là điểm khác nhau giữa người thích mặc trang phục của người khác phái và người có sự gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác.

Phụ nữ có bị ràng buộc vào những vật này không?

Phụ nữ rất hiếm khi bị kích thích tình dục bởi chính một món trang phục hoặc một thứ tương tự nào đó. Mặc một cái áo khêu gợi trong suốt hoặc khoe một mảng ngực lớn có thể là điều thích thú đối với họ, nhưng chỉ với quan điểm của một người thích phô trương mà thôi.

Người gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác có kết hôn không?

Nhiều người trong số họ lập gia đình, nhưng phụ nữ không làm cho họ thỏa mãn bằng các bộ sưu tập của họ. Đôi khi, cuộc sống hôn nhân của họ vẫn diễn tiến một cách bình thường, chỉ trừ một vài xu hướng hơi bất thường một chút. Họ có thể yêu cầu vợ họ mang tất dài bằng lưới màu đen (và không mang một thứ gì khác) trong lúc giao hợp. Lần lần, họ thêm những món khác chỉ vì sự thích thú của họ chuyển lần lần từ phụ nữ qua đồ vật. Sau cùng họ tránh hẳn việc giao hợp. Đồ vật đã thay thế cho người.

Phụ nữ không phản đối điều này sao?

Một số phản đối. Một số lại tạo cho mình sự kích thích tình dục bằng cách mặc những trang phục ngoại nhập, hiếm có. Đa số những người gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác là đàn ông. Họ thấy không có trở ngại gì trong việc tìm kiếm các phụ

nữ để hợp tác với họ để làm đẹp cho sinh hoạt tình dục của mình. Thậm chí có những cách nhằm kết hợp công việc với niềm vui.

Điều đó như thế nào?

Một số đàn ông chọn loại công việc trong đó họ liên tục tiếp xúc với đồ vật có khả năng kích thích họ về tình dục. Trường hợp của một "người mê giày" là một thí dụ điển hình. Một người đàn ông thường bị kích thích tình dục khi thấy, nghe mùi và chạm vào đôi giày phụ nữ hoặc chính bàn chân phụ nữ. Nếu anh ta làm việc tại một cửa hàng bán giày phụ nữ, anh ta sẽ được trả lương để làm cái việc mà anh sẵn sàng trả tiền để được làm. Trong những giờ làm việc, anh ta thường xuyên được sờ mó bàn chân phụ nữ và cầm những đôi giày phụ nữ. Trong thời gian đầu, sự việc có thể làm cho anh ta choáng ngợp. Những người đàn ông bán đồ lót phụ nữ đôi khi cũng bị ràng buộc với sản phẩm. Họ là những nhân viên bán hàng giỏi nhất vì trái tim họ nằm trong công việc.

Những người gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác còn bị thu hút bởi những vật nào nữa?

Không có một giới hạn nào về số đồ vật có khả năng thu hút về tình dục. Tóc, mùi vị, bàn tay, nữ trang, ngay cả giọng nói... cũng có thể là đối tượng của họ.

Người thích gọi điện thoại với những từ tục tĩu thường là những người bị mê hoặc bởi giọng nói. Họ bị kích thích tình dục bởi giọng nói và những phản ứng bằng giọng nói của các nạn nhân, thường thủ dâm trong suốt cuộc nói chuyện. Phần lớn sự kích thích mà hấn ta có được là từ sự sửng sốt và phần nộ của nạn nhân. Nếu cô ta không cộng tác (bằng sự tức giận) thì hấn ta không thể có được sự kích thích. Cách xử trí tốt nhất là cúp máy. Đối với kẻ gọi điện thoại lì lợm, một "thông điệp" ngắn có thể vĩnh viễn giải quyết vấn đề: "Bây giờ ông hãy nghe tôi nói đây, ông bị bệnh rồi! Ông cần một bác sĩ tâm thần!"

Những người gắn bó chặt chẽ về tình dục với một vật vô tri giác còn làm những gì khác không?

Họ có thể có những biến thái tình dục khác. Chẳng hạn, một số người bị mê hoặc bởi đồ da thường sưu tầm các đồ vật, quần áo,

giày cao cổ, nón, roi, còng tay... bằng da thuộc. Có người thích mặc bộ đồ da trong bộ sưu tập của mình trong khi bị một cô gái quất bằng roi da, sau đó thực hiện động tác kích thích tính dục. Anh chàng này đã bước vào một lĩnh vực mới và là một tay khổ dâm. Nếu anh ta trói cô gái bằng dây da rồi bắt cô phải làm những động tác kích thích cho mình thì anh ta lại là kẻ bạo dâm.

Đây có phải là những kẻ nguy hiểm không?

Hiểm lám. Họ giống những đứa trẻ nhút nhát chơi trò chơi của chúng thôi. Vì không thể đạt được sự thỏa mãn từ sinh hoạt tình dục trưởng thành, họ phải tìm kiếm sự kích thích từ sự đánh đập, lừa gạt... Thông thường, họ là những người vô hại, thích thú khi gặp gỡ nhau. Mặc dù dùng roi da, dây nịt, dây thừng và còng chân nhưng hiếm khi có người bị tổn thương. Tuy nhiên, một số con bệnh thần kinh nặng có thể hành động bất thường như giết hoặc cắt xẻo các bộ phận của nạn nhân. Những con người bất hạnh này bị rối loạn thần kinh và không có mối liên hệ tình cảm nào với những người mắc chứng bạo dâm hay khổ dâm cả.

Tại sao gọi bạo dâm? Khổ dâm?

Vì chúng thường xuyên đổi vai. Một tên bạo dâm hung ác tuần này có thể trở thành một kẻ khổ dâm rụt rè vào tuần tới. Tất cả chỉ vì sự thích thú, mặc dù những kẻ tham gia làm ra vẻ rất nghiêm trọng.

Có phải người sưu tầm sách báo, tranh ảnh khiêu dâm cũng là người gán bó chặt chẽ về tình tục với một vật vô tri giác không?

Không nhất thiết như vậy. Việc thể hiện sinh hoạt tình dục cũng xưa như sự xuất hiện của con người. Những tranh ảnh và bài viết mô tả sinh hoạt tình dục được xem là có tính cách giải trí, như bất cứ một hình thức văn chương hoặc hội họa nào khác. Ở nhiều nơi trên thế giới, việc mô tả đàn ông và đàn bà đang giao hợp không có gì là tục tĩu cả. Tại Nhật Bản, mỗi cặp vợ chồng mới cưới đều được tặng một quyển sách minh họa tất cả các biến thể có thể tưởng tượng được của sinh hoạt tình dục. Món quà được đặt dưới gối của cặp tân hôn.

Còn ở Ấn Độ, phía ngoài đền thờ Thần Mặt Trời Konarak được bao phủ bởi các bức tượng lớn như người thật, mô tả những người đàn ông và đàn bà đang giao hợp trong mọi tư thế có thể nghĩ ra. Một trong những quan niệm của Ấn Độ giáo là tận hưởng thú vui trần thế, và tình dục là một phần của thú vui đó.

Tranh ảnh sách báo khiêu dâm có hại không?

Rất khó nói nó có hại như thế nào. Hầu như không có người nào bị tranh ảnh, sách báo khiêu dâm thúc đẩy phạm tội về tình dục cả. Đôi khi, cũng một người bị bắt sau một cuộc cố sát ghê rợn về tình dục, cùng với tranh ảnh, sách báo khiêu dâm ở trong phòng; bên cạnh có thể có cả từ điển, niên giám điện thoại, tạp chí, thậm chí cả sách kinh nữa.

Nhiều nhà tâm lý bệnh học, sĩ quan cảnh sát, công tố viên cho rằng, ấn phẩm khiêu dâm là một cái "van an toàn" để xả bớt những ức chế về tình dục của các tên tội phạm tiềm năng về tình dục, ngăn ngừa chúng hành động thái quá.

Tranh ảnh, sách báo khiêu dâm có tốt cho trẻ em không?

Có lẽ không. Nhưng cũng không nhất thiết là xấu đối với trẻ em. Nếu toàn bộ kiến thức về tình dục đều do tranh ảnh, sách báo khiêu dâm cung cấp thì trẻ sẽ gặp rắc rối. Nhưng nếu trẻ đã được giáo dục tốt về đời sống tâm lý thì tranh ảnh sách, báo khiêu dâm không thể làm hại chúng được.

Giáo dục về sinh lý cho trẻ em như thế nào là tốt?

Lý tưởng nhất là do cha mẹ chỉ dẫn. Sự hướng dẫn của những phụ huynh hiểu biết và đầy thiện cảm là hình thức giáo dục sinh lý lý tưởng. Không may là đa số phụ huynh lại không thể giáo dục điều này được. Sự thiếu hiểu biết về tình dục và sự khó chịu của chính họ khi thảo luận các vấn đề sinh lý đã ngăn họ giúp đỡ con cái đúng như mong muốn. Nhà trường cũng không thể cắt tĩa thông tin cho phù hợp với từng học sinh và bị ràng buộc bởi những quy tắc đạo đức (thường lạc hậu ít nhất 30 năm so với những tập tính tình dục đang phổ biến).

Vậy giải pháp là gì?

Giáo dục phụ huynh trước. Nếu một người cha hoặc mẹ biết về ẩm thực cũng ít như về tình dục thì họ sẽ nhanh chóng chết đói. Tuy nhiên, một chế độ ăn uống thiếu khôn ngoan không gây tai hại bằng hành vi tình dục ngu ngốc và phi thực tế.

CHƯƠNG 11

TỆ NẠN MẠI DÂM

Nghề mại dâm bắt đầu từ bao giờ?

Bằng hình thức này hoặc hình thức khác, rõ ràng, việc kinh doanh tình dục đã có sơ sở vững chắc từ năm 2000 trước công nguyên. Khi bắt đầu hình thành, mại dâm được xem như là một hình thức của tôn giáo.

Ở một số xã hội cổ, mại dâm đóng một vai trò quan trọng trong nhiều lễ nghi tôn giáo. Ở hầu hết các đền thờ đều có những gái điếm chính thức hành nghề; việc giao hợp với họ (chỉ phải trả một khoản phí rất thấp) được xem là một hình thức để thể hiện sự sùng đạo. Nhiều người trong số những gái điếm này là tình nguyện làm việc trong một năm và dâng cúng tất cả số tiền kiếm được cho đền thờ. Điều này được xem tương đương như công tác truyền giáo hiện nay. Khi thời hạn hành nghề chấm dứt, các cô gái điếm trở về gia đình cùng với chồng con cùng với uy tín được nâng cao rất nhiều.

Trong thời Trung cổ, mại dâm vẫn được xem là một nghề kiếm sống chính thức. Nhưng hiện nay, nó là một hành vi phạm pháp. Lý do của sự phản đối với mại dâm chuyên nghiệp thường nằm trong các loại sau đây:

1. Mại dâm làm lây lan bệnh tình dục: Không phải mọi căn bệnh tình dục đều xuất phát từ gái mại dâm; đôi khi gái mại dâm lại là nạn nhân bị lây lan của các căn bệnh xã hội. Tuy nhiên, cô ta lại là một môi trường truyền bệnh tốt và nhanh nhất.

2. Mại dâm làm gia tăng tình hình phạm tội: Thật vậy, một điều rất khó giải thích là mại dâm thường gắn với các loại tội phạm khác, nhất là ma túy. Các cô gái mại dâm đôi lúc tự ti, mặc cảm cho rằng mình là một loại người mà xã hội đã vứt bỏ nên sống

được ngày nào hay ngày ấy. Xuất phát từ những ý nghĩ bi quan như vậy, họ lao đầu vào các thú vui vô bổ và thậm chí còn có hại nữa để "tìm quên" như bài bạc, rượu chè, ma túy... Từ chỗ "chơi cho quên đời", họ lại cảm thấy thiếu thốn nếu không có những "trò chơi" đó và thế là tình trạng phạm tội xảy ra.

3. Mại dâm làm băng hoại thanh niên: Mại dâm khuyến khích thanh niên giao hợp trước khi được xã hội chấp thuận. Điều này hoàn toàn trái với các chuẩn mực đạo đức của xã hội. Mặt khác, bản thân gái mại dâm cũng đã là những thanh niên bị băng hoại về đạo đức. Do vậy, điều tất yếu là khi tình trạng mại dâm tăng thì số thanh niên bị băng hoại trong xã hội càng tăng.

4. Mại dâm là điều xấu xa: Nó đi ngược lại với các chuẩn mực đạo đức của xã hội, làm tăng thêm khó khăn cho xã hội vốn đã phức tạp như hiện nay.

Nói tóm lại, mại dâm là một sự kiện đáng buồn của cuộc sống. Tuy nó trái với những quy ước về đạo đức nhưng thay vì phàn nàn về kết quả của vấn đề, có lẽ chúng ta nên tìm hiểu một chút về nó. Một câu ngạn ngữ xưa đã nói: "Không có cầu thì không có cung".

Đâu là nguyên nhân của "cầu"?

Chúng ta hãy nghe lý luận của Bonnie, một cô gái đã hành nghề mại dâm từ khi 19 tuổi.

"Những người đầu tiên giúp chúng tôi sống được bằng nghề này chính là những người vợ. Họ luôn tìm cách chưng diện thật đẹp để, luôn muốn được chồng mình chiều chuộng nhưng không bao giờ tìm hiểu xem chồng mình thích cái gì. Nếu tất cả các bà vợ đều thức dậy và làm theo ngay lập tức điều mà chồng họ muốn thì tôi chỉ còn có cách giải nghệ mà thôi. Khi nào còn những bà vợ như vậy thì chúng tôi vẫn còn có thể sống được bằng vốn tự có của mình".

Như hầu hết các cô gái điếm, Bonnie cũng cần biện minh cho lối sống của mình, nhưng rõ ràng cô ta có một cách nhìn khá "sáng suốt". Hầu hết khách hàng của cô ta, cũng như của bất cứ một cô gái điếm nào khác, là những người đã có gia đình. Theo lý thuyết, họ đạt được sự thỏa mãn sinh lý hoàn toàn với vợ họ. Nhưng trên

thực tế, nếu đúng như vậy, thì họ đâu có cần đến những người như Bonnie.

Khách hàng đòi hỏi những gì ở các cô gái mại dâm?

Điều mà phần lớn đàn ông muốn từ các cô gái mại dâm là những hành động mà các bà vợ "đạo đức" của họ không chịu thực hiện khi quan hệ tình dục.

Thật vậy, dưới sự giáo dục nghiêm khắc và phiến diện, hầu hết các bà vợ đều cho rằng các hành động trái với thói quen thông thường là "vô đạo đức" và hoàn toàn không nên làm. Nhưng mục đích chính của các quan hệ tình dục là mang lại khoái cảm cực độ cho bạn tình của mình nên suy cho cùng, việc mà họ cho là vô đạo đức kia thật sự mang tính nhân bản rất cao. Điều trở ngại duy nhất là cả hai vợ chồng có cùng quan điểm với nhau hay không.

Một cô gái bắt đầu trở thành gái mại dâm như thế nào?

Chỉ một số cô gái quê bị dụ dỗ và bị bắt buộc, rất nhiều người trở thành gái mại dâm theo ý muốn của mình. Thật vậy, ngoài "nghề" mại dâm, không có nghề nghiệp nào trong xã hội lại giúp kiếm ra tiền nhanh mà không đòi hỏi tay nghề. Chúng ta cứ thử so sánh mức lương của một bác sĩ đã trải qua bao nhiêu năm học hành khó nhọc với một cô gái mại dâm bình thường thì sẽ thấy ngay điều này.

Mặt khác, nếu cho rằng các cô gái này bị hoàn cảnh đưa đẩy thì họ sẽ chấm dứt hành nghề khi đã kiếm đủ một số tiền nào đó. Sự thật đã không phải như thế mà còn có chiều hướng ngược lại: phần lớn các cô gái trong trường "phục hồi nhân phẩm" khi được thả ra lại tiếp tục hành nghề.

Chỉ có một điều mà các cô gái mại dâm ít khi nghĩ đến là trong nghề này, không một ai hạnh phúc cả. Cuộc sống của họ rất nhọc nhằn. Họ phải "tiếp" rất nhiều người mà hoàn toàn không có một cảm giác yêu đương nào cả. Số tiền kiếm được lại không hoàn toàn thuộc về họ mà phải chia cho một "đạo quân ăn theo" gồm tú bà, ma cô, bảo kê và bọn cho vay nặng lãi.

Một điểm chung nhất có ở mọi cô gái mại dâm là cảm giác chán ghét đàn ông.

Tại sao?

Câu trả lời đầy đủ là một câu trả lời phức tạp, liên quan đến những vấn đề xúc cảm tiềm ẩn đã khiến cho họ phải lao đầu vào cuộc sống này. Về cơ bản, mại dâm là một hình thức mĩa mai nhằm trả thù tất cả đàn ông - những khách hàng. Một cô gái mại dâm tóm lược như sau:

"Họ tưởng rằng họ xử lý tôi, nhưng điều đó hoàn toàn sai. Chính tôi mới là người xử lý họ. Ô, tôi diễn vai người tình cuồng nhiệt rất đạt, nhưng hãy tin tôi đi, tôi không bao giờ cảm thấy một chút gì cả. Không một tay nào trong những người tình vĩ đại ấy để lại trong tôi một ấn tượng nhỏ".

Các cô gái mại dâm có hưởng thụ khoái lạc tình dục không?

Hầu như không. Chỉ trong những trường hợp thật hiếm hoi, một cô gái mại dâm mới cảm nhận được một chút kích thích, còn sự thỏa mãn tình dục lại càng hiếm hơn nữa. Tuy nhiên, khách hàng lại cứ thích được nghe rằng cô ta có đạt được khoái cảm tình dục cực độ. Và cô ta sẵn sàng nói dối.

Tại sao đàn ông lại muốn cho cô gái điếm đạt được khoái cảm cực độ?

Nhiều người vợ không bao giờ đạt được khoái cảm cực độ trong lúc giao hợp với chồng và một số quý ông thường phàn nàn về điều đó. Điều này làm nảy sinh ở một số đàn ông nỗi lo sợ rằng họ không được thích ứng về mặt tình dục, rằng vợ họ không đạt được khoái cảm cực độ chỉ vì họ đã không hành động đúng cách. Nhiều người đi tìm gái mại dâm để chứng minh rằng họ có thể làm được. Ông ta trả tiền, cô gái mại dâm đóng vai trò người phụ nữ cuồng nhiệt mà ông ta không bao giờ cưới; và mọi người đều thắng, hoặc bại, tùy theo cách nhìn vào sự việc.

Có mại dâm nam hay không?

Có. Trong mỗi thành phố lớn đều có rất nhiều thanh niên cao lớn, lực lưỡng sẵn sàng làm dịch vụ tình dục. Họ có vẻ lịch sự, tế nhị, ăn mặc hợp thời trang, sẵn sàng "cho thuê" mình trong một thời gian nhất định.

Ma cô có phải là người đàn ông tìm khách cho gái mại dâm hay không?

Theo tiếng lóng thông thường thì đúng là như vậy; nhưng theo ngôn ngữ của gái mại dâm thì ma cô là kẻ sống nhờ vào gái mại dâm. Ngày nay, hầu hết các cô gái mại dâm đều có số khách hàng ổn định và càng mở rộng thêm nhờ các trung gian như tài xế taxi, bồi phòng và những nhân vật khác. Ngoài ra, hầu hết khách hàng chơi hiện nay đều biết họ muốn gì và tìm kiếm nó ở đâu. Tuy nhiên, không một ai có thể thay thế ma cô được. Anh ta là người đàn ông duy nhất mà cô gái mại dâm có thể nói chuyện. Khi cô ta trở về nhà qua một đêm tồi tệ, chỉ tay ma cô mới hiểu được cảm xúc của cô lúc ấy. Nếu cô cảm thấy thích sinh hoạt tình dục (cô ta thật sự không xem các hoạt động nghề nghiệp của mình là sinh hoạt tình dục), tay ma cô sẽ sẵn sàng thỏa mãn. Tay ma cô là người bạn trai riêng của cô, sẵn sàng đem lại cho cô sự ấm áp về tình cảm mà anh ta có thể có. Và cô gái trích ra một phần tiền kiếm được của mình để nuôi tay ma cô này.

Điều gì xảy ra cho các cô gái mại dâm khi họ trở nên già đi?

Đó chính là thời điểm khó khăn đối với gái mại dâm. Một số người may mắn để dành được đủ tiền để mở một cơ sở kinh doanh nhỏ. Một trong những nghề ưa thích nhất là mở cửa hàng bán trang phục phụ nữ may sẵn, cung cấp quần áo thời trang cho những gái mại dâm khác. Một số gái mại dâm hoàn lương bằng cách lấy chồng. Họ thường lấy những người đàn ông nào không biết nghề nghiệp trước đây của họ.

Cũng có đôi người kết hôn với khách hàng cũ hoặc với tay ma cô của mình. Những trường hợp này rất hiếm hoi, vì như họ nói: "Chúng tôi đã biết quá nhiều về cuộc sống của nhau để có thể tin tưởng nhau". Trái với quan niệm phổ biến "Thà lấy đi làm vợ..." các cô từng làm điếm không thể là những người vợ lý tưởng. Mỗi hận tiếm ân đối với đàn ông luôn luôn tồn tại và gây phiền toái cho cả hai người. Một số không thể cưỡng lại được sự cám dỗ, lén lút tiếp khách làng chơi.

Một số gái mại dâm khi tuổi xuân chấm dứt đã chuyển dần sang làm tú bà cho các động chứa hay tài phán cho các vũ trường, tiếp tục hưởng lợi trên việc bán dâm của những cô gái trẻ khác.

Nhiều cô khôn khổ hơn, phải chịu đựng sự hành hạ của các căn bệnh xã hội mà cô ta đã nhiễm phải khi còn hành nghề.

Nói tóm lại, mại dâm là một tệ nạn cần phải được diệt tận gốc. Nó hoàn toàn không mang đến một chút hạnh phúc nào cho cả người mua lẫn người bán. Trái lại, nó còn đẩy cả hai vào những tình huống khó xử hơn.

CHƯƠNG 12

KIỂM SOÁT SINH ĐẸ

Kiểm soát sinh đẻ là gì?

Cụm từ này được dùng để nói về hàng trăm phương pháp tách riêng hành động giao hợp ra khỏi hành động sinh sản. Ngay từ những giai đoạn đầu tiên của nền văn minh, con người đã tìm mọi cách để đưa tinh dịch vào ngay trong âm đạo và không cho đi xa hơn. Đáng tiếc là những tạo vật li ti này lại có được sức mạnh để bơi ngược dòng và kết hợp với một quả trứng đang chờ đợi. Chúng ương ngạnh chống lại mọi nỗ lực nhằm ngăn chặn sự tiến bước của chúng.

Bóng ma của sự thai nghén ngoài ý muốn luôn luôn phủ bóng đen lên niềm hoan lạc. Viễn cảnh về chuyện hành động giao hợp có thể đem lại cho gia đình một thành viên mới đã làm cùn lụi ham muốn xác thịt của vô số người vợ và người chồng. Khả năng sinh con cũng làm mất đi niềm vui của nhiều người chưa lập gia đình.

Nhưng trên đời này có một số người không bao giờ nghĩ đến việc kiểm soát sinh đẻ.

Tại sao vậy?

Một số bộ lạc nguyên thủy không nhận thấy mối liên quan giữa hành động giao hợp và sự mang thai. Mặc dù cũng nồng nhiệt đối với sinh hoạt tình dục không thua kém gì những bà con xa xôi của họ khắp thế giới (có lẽ còn hơn nữa), nhưng họ nghĩ rằng mang thai là một điều kỳ diệu phát sinh từ những lời cầu nguyện và sự cúng tế sinh vật. Sinh hoạt tình dục là niềm vui, còn những đứa trẻ tự xuất hiện. Họ thật sự may mắn vì đã không biết gì hơn. Tuy nhiên, tình trạng thiếu vệ sinh và dịch bệnh tràn lan đã cướp đi

quá nhiều đứa trẻ sơ sinh được đẻ liên tục, chỉ vừa đủ giữ cho dân số gần như không thay đổi.

Một số bộ lạc khác thì khôn ngoan hơn một chút. Họ biết rằng sự giao hợp sinh ra trẻ em. Thậm chí họ tìm cách kiểm chế sự sinh sản bằng một kỹ thuật kiểm soát sinh đẻ thô sơ. Ngay trước lúc xuất tinh, người đàn ông giật lệ dương vật ra khỏi âm đạo. Nếu mức độ tự chủ không đủ, thì anh ta xuất tinh ngay vào âm đạo. Anh ta hy vọng rằng chỉ một lần thôi thì không đáng kể.

Cách này có hiệu quả không?

Không hoàn toàn. Phương pháp "rút quân" này đi ngược lại bản chất của con người và các nguyên tắc vật lý. Vào lúc bị kích thích tình dục mạnh nhất, họ lại cần phải có một cái đầu bình tĩnh tuyệt đối và một mục đích tốt. Về khía cạnh vật lý, nó bắt buộc người đàn ông "rút quân" trong khi anh ta muốn "lao về phía trước", ngừng trong khi anh ta muốn khởi động bộ máy, và trừ bớt trong khi anh ta chỉ muốn cộng thêm. Nó cũng làm cho người phụ nữ có cảm giác bị bỏ rơi. Vào lúc đang đón đợi cơn khoái cảm cực độ thì cô ta lại bị giật ngược về thực tế. Đó không phải là khoái cảm thật sự.

Một điểm chống lại hành động "rút quân" là nguy cơ mang thai rất lớn. Ngay trước khi xuất tinh, trong dương vật đã luôn luôn có sẵn vài giọt tinh dịch "ém quân"; mỗi giọt chứa khoảng 50.000 tinh trùng. Nếu chúng lọt vào âm đạo thì chỉ cần một giọt là quá đủ để biến một quả trứng thành một đứa bé.

Đôi khi còn nhiều hơn là vài giọt nữa. Hãy tưởng tượng cảm giác của người đàn ông như thế nào nếu thay vì nghiêm chỉnh "chấp hành việc rút quân" vào lúc cao điểm, phản xạ lại bị không chế và anh ta trút nguyên lượng "đạn" sâu vào âm đạo. Rồi hãy tưởng tượng người tình của anh ta cảm thấy như thế nào.

Nếu phương pháp "rút quân" tồi tệ như vậy, thì tại sao ai cũng dùng?

Vì đó là một trong những kỹ thuật "tránh thai" không đòi hỏi dụng cụ nào cả. Trong những trường hợp "đột xuất", nhiều cặp bạn tình không thể chuẩn bị kịp các phương tiện tránh thai. Họ buộc phải dùng cách này.

Những người khác không biết đến sự may rủi. Họ không nhận thức được rằng phương pháp rút quân có thể không hiệu quả trong nhiều trường hợp. Hầu hết những người trông vào sự "rút quân" để tránh thai cho rằng như vậy tốt hơn là không làm gì cả. Vâng, tốt hơn là không làm gì cả, nhưng không tốt hơn nhiều lắm đâu.

Phương pháp nhịp điệu có đáng tin cậy hơn không?

Đáng tin cậy hơn một chút. Nó dựa trên cơ sở sau: Sự thụ tinh dễ dàng xảy ra hơn nếu hành động giao hợp được thực hiện vào một hoặc hai ngày trước (hoặc sau) ngày rụng trứng. Đôi tình nhân cho rằng sự rụng trứng xảy ra vào khoảng giữa của một chu kỳ kinh nguyệt; họ tránh giao hợp trong thời gian này. Về lý thuyết thì đúng. Nhưng trong thực tế thì đó là trò chơi may rủi về sinh sản, với những điều bất thường.

Thời gian rụng trứng thường xảy ra 14 ngày trước ngày đầu tiên của kỳ kinh kế tiếp. Nếu người phụ nữ có thể đoán trước một cách chắc chắn ngày nào kinh kỳ kế tiếp của mình bắt đầu thì cô ta sẽ thành công. Tuy nhiên, đáng tiếc là những dự đoán này sai trong khá nhiều trường hợp.

Sự rụng trứng có thể xảy ra bất cứ vào ngày nào của chu kỳ kinh nguyệt, ngay cả trong lúc đang hành kinh. Nhịp điệu? Quả trứng nhỏ tinh ranh đó không có một nhịp điệu nào cả. Có một số phương pháp thô sơ đáng tin cậy hơn.

Đó là phương pháp nào?

Khóa trinh là một. Nó được dùng từ thời Trung cổ (do các chiến binh muốn bảo vệ danh tiết của vợ trong lúc họ ra chiến trường). Đó là một loại bộ đồ tẩm hai mảnh bằng sắt, có một lỗ phía trước để đi tiểu và 2,5 cm sắt giữa âm đạo và sự cảm dỗ. Toàn bộ "thiết bị" này được khóa chặt bằng một ông khóa lớn. Nhưng ngay trong những ngày đó, tình yêu vẫn cười vào mặt các thợ khóa (và các ông khóa); nhiều kỵ sĩ trở về nhìn thấy vợ mình với vẻ đức hạnh, thánh thiện trên gương mặt và một cái đụng chữa hai tháng bên dưới cái quần lót bằng sắt. Điều này chứng tỏ nếu thực tâm sử dụng, khóa trinh sẽ có khả năng tránh thai và bất cứ thứ gì khác; nhưng nếu không thật tâm thì cũng huê!

Một phương pháp trực tiếp hơn (và cũng mạnh hơn) là "thủ thuật may kín âm đạo". Phương pháp này phổ biến ở các nền văn hóa Phi châu, được các ông chồng sắp đi xa sử dụng. Người chồng nhờ một phụ nữ lớn tuổi may kín âm đạo của vợ mình bằng một cây kim lớn và 1 sợi chỉ chắc chắn. Phương pháp này gây đau đớn đến nỗi hiếm có bà vợ nào cảm thấy hứng thú gì trong việc "ăn vụng". Khi trở về nhà, người chồng đích thân tháo các đường chỉ may. Phương pháp này không có gì để thắc mắc hoặc đề nghị cả.

Có phương pháp tránh thai nào dành cho đàn ông giống phương pháp này không?

Có, về một mặt nào đó. Nó được gọi là phương pháp "ép phía sau niệu đạo", tương đương với thủ thuật may kín âm đạo tạm thời. Trong giai đoạn sau cùng của cuộc giao hợp, khi cơn khoái cảm cực độ sắp xảy đến, người đàn ông nói cho người phụ nữ biết. Cô ta đưa tay xuống và nhanh chóng bóp thật mạnh mẽ vào cuối dương vật, sát tinh hoàn. Cái bóp tay mạnh mẽ của cô ta khép chặt hoàn toàn niệu đạo của người đàn ông và ngăn không cho tinh dịch thoát khỏi dương vật vào giai đoạn xuất tinh.

Vậy nó đi đâu?

Về nơi nó xuất phát. Dưới sức ép mãnh liệt của cơn khoái cảm cực độ, tinh dịch bị bắt buộc lui lại nhiếp hộ tuyến (prostate gland) và các tinh nang (seminal vesicles). Phương pháp kể trên gây tổn thương cho những cấu trúc tinh tế này. Một số đàn ông, nhất là ở châu Âu, quen dùng cách này và không biết đến những tác hại của nó.

Thuốc đạn tránh thai là loại thuốc gì?

Đó là những viên đạn nhỏ bọc sáp được dùng để nhét vào âm đạo ngay trước khi giao hợp. Dưới tác động của thân nhiệt, sáp chảy ra, phóng thích các hóa chất triệt tiêu năng lực của tinh trùng. Loại thuốc này rất ít hiệu quả, đôi khi chúng không chảy. Ngay cả khi chúng chảy ra thì tinh dịch cũng đã chạy vù qua âm đạo để nhanh chóng tới tử cung và gặp trứng, nhanh đến viên thuốc không có thời gian để tiếp xúc với tinh trùng.

Một số chất tẩy uế hữu hiệu trong việc tiêu diệt tinh trùng?

Một phụ nữ vẫn dùng các chất tẩy uế gia dụng để làm dung dịch tránh thai. Điều này không hay ho gì, vì các nhà sản xuất đã khoắc lác về khả năng tiêu diệt tinh trùng của các hóa chất này. Hơn nữa, bất cứ một dung dịch nào đủ mạnh để diệt khuẩn đều ăn mòn lớp lót âm đạo.

Có chất nào an toàn và hiệu quả để dùng bên trong âm đạo hay không?

Có. Một số chất bột dùng rửa âm đạo mới được sản xuất tỏ ra khá tốt. Một bình xịt chất bột, như kem cạo râu chẳng hạn, được dùng để đổ đầy một đầu xịt bằng plastic. Đầu xịt được ấn vào âm đạo và chất bột bị đẩy ra bằng một piston. Tuy chất này có hiệu quả diệt tinh trùng nhưng cách sử dụng nó lại rất bất tiện (bột tràn ra).

Mãi cho đến gần đây, màng lót âm đạo để ngừa thai mới xuất hiện. Tho sơ, đắt tiền nhưng nó vẫn là dụng cụ tránh thai tốt nhất có thể có. Dụng cụ này gồm một cái vòng kim loại bọc cao su bao quanh một màng mỏng hình chỏm cầu cũng bằng cao su. Nó giống như một cái nón không vành. Nó được đưa nhẹ vào âm đạo, cạnh trên áp vào xương mu, cạnh dưới áp vào bên dưới cổ tử cung và chỏm cầu ở giữa cổ tử cung để ngăn sự tấn công của tinh trùng. Người ta tin rằng vì cao su không thấm nước và không để cho tinh trùng lọt qua nên dụng cụ này hữu hiệu 100%; nhưng không phải như vậy.

Trừ khi nó được đặt thật đúng chỗ và vẫn nằm nguyên vị trí trong suốt cuộc giao hợp, còn nếu không, nó chỉ có công dụng tai hại là hướng dẫn hàng tỷ "vận động viên" chạy đua vào cổ tử cung mà thôi. Ngay cả khi dụng cụ này thật sự nằm đúng chỗ thì chỉ một lỗ nhỏ bằng đầu kim cũng đủ trở thành một đường hầm thâm nhập thoải mái đối với tinh trùng.

Dụng cụ ngừa thai dành cho phụ nữ có một điều thuận lợi là nó có thể được đặt từ lâu trước khi giao hợp và do đó tránh được sự gián đoạn vào những lúc tế nhị nhất. Nó hữu hiệu gần 90% đối với việc ngừa thai; rất tốt về mặt thống kê nhưng lại không tốt về mặt thực tiễn nên bạn là một trong số 10% không may còn lại. Có lúc

người ta đã cố gắng tìm cách khắc phục những bất lợi của dụng cụ này bằng cách cải tiến nó thành một cái nón chụp cổ tử cung.

Nón chụp cổ tử cung là gì?

Như cái tên ám chỉ, đây là một loại nón bằng cao su áp chặt vào cổ tử cung và giữ không cho tinh trùng lọt vào. Không may là những cái nón này lại không bao giờ được áp đủ chặt và thường được tìm thấy ở phía ngoài cùng của âm đạo vào sáng hôm sau. Dụng cụ ngừa thai đặt bên trong này thật sự không hiệu quả.

Có những dụng cụ tránh thai nào dành cho đàn ông?

Dụng cụ tránh thai dành cho đàn ông là bước đột phá kỹ thuật lớn đầu tiên trong lĩnh vực tránh thai. Nó có nhiều tên khác nhau như prophylactic, condom, rubber, safety, persevative (Tây Ban Nha), capote (Pháp) và là phương pháp được dùng phổ biến nhất trong thế giới văn minh. Trong lần xuất hiện đầu tiên từ thế kỷ 15 (với mục đích phòng bệnh giang mai), nó được chế tạo bằng vải gai thấm dung dịch thủy ngân. Trong hình dạng một chiếc tất nhỏ bằng vải, nó bọc ngoài dương vật một cách lỏng lẻo. Những condom đầu tiên thường bị vỡ vì được dán bằng keo và dùng đi dùng lại mãi. Keo nhanh chóng tan ra dưới sức ép của động tác giao hợp khiến dụng cụ này thường tan rã ngay vào lúc người ta cần nó nhất.

Những kiểu mẫu mới nhanh chóng xuất hiện, gồm những condom bằng bong bóng cá và ruột cừ. Mặc dù những hình thức cải tiến này khiến nó bền hơn nhưng không một ai thật sự thích nó. Một nhà phê bình đã gọi nó là "lá chắn bằng sắt chống lại lạc thú và mạng nhện chống lại bệnh tật".

Những lời phàn nàn tương tự cũng đúng với condom hiện đại, mặc dù mẫu mã được cải tiến nhiều. Những kiểu mới nhất được làm bằng cao su rất mỏng và áp sát vào da bên ngoài dương vật. Có rất nhiều loại khác nhau. Có những condom trong suốt cho có vẻ giống thật, mờ đục cho người khiêm tốn, màu đỏ cho các dịp lễ hội, những condom có mặt, mũi, và miệng được vẽ đầu cho người có tính bất thường, và những condom với những tua phấp phới cho người thích loè loẹt.

Đối với người đàn ông quá cương dương, có loại condom với những túi chứa ở đầu để giữ lượng tinh dịch lớn. Về cơ bản chúng đều giống nhau. Những "áo mưa bằng cao su" này giữ cho tử cung khỏi bị bất ngờ "mắc mưa tinh dịch", trừ khi có điều sai lầm.

Có điều gì sai lầm?

Quá nhiều điều. Vì về cơ bản là những bong bóng có thể vỡ. Đôi lúc sản phẩm có khuyết điểm, không thể chịu đựng sự cọ xát. Đôi lúc, cặp tình nhân phạm phải sai lầm là dùng chiết xuất của dầu lửa để làm chất bôi trơn (chất keo có gốc dầu lửa).

Có gì sai với chất keo chế từ dầu lửa?

Nếu dùng riêng thì không có gì. Nhưng nó tấn công cao su rất mạnh và hòa tan cao su. Trong trường hợp này, chất keo giải phẫu hòa tan trong nước thích hợp hơn.

Vấn đề cũng có thể phát sinh từ phía khác. Condom bám chặt vào dương vật nhờ một sợi cao su ở góc dương vật. Trong lúc dương vật cương lên, nó vẫn bám chặt; nhưng sau khi xuất tinh, nó lại trở nên lỏng và tinh dịch có thể tràn ra như một dòng thác mãnh liệt. Việc "rút quân" ngay lập tức sau cơn khoái cảm cực độ có thể giảm thiểu nguy cơ này.

Condom cũng như nón tử cung, có thể có những chỗ rỉ nước bằng đầu kim. Việc làm phồng chúng lên bằng hơi hoặc nước trước khi dùng có thể giúp đề phòng những điều bất ngờ tai hại này.

Condom có an toàn không?

Thường thì như vậy. Độ tin cậy 85% là mức cao nhất mà nó có thể đạt được. Điều này có nghĩa là những cặp nào tin cậy tuyệt đối vào condom cuối cùng sẽ phải thất vọng. Mặc dù vậy, nhiều người vẫn tiếp tục dùng. Condom rẻ tiền, đơn giản và dễ kiếm. Ngoài ra, nó còn một ưu điểm là có thể bảo vệ đôi tình nhân trước các bệnh hoa liễu.

Cao su có phải là nguyên liệu duy nhất được dùng chế tạo những condom hiện nay không?

Không. Một tỷ lệ nhỏ các condom được làm từ ruột già của cừu. Chúng được chế biến để trở nên mềm và trong suốt (nên được gọi là skins). Một số người thích dùng loại này vì cho rằng chúng đem lại cảm giác dễ chịu hơn, nhưng ưu điểm chính là chúng không gây dị ứng. Một người bị dị ứng với cao su, khi dùng nó thường bị viêm da dương vật, làm mất đi lạc thú ái ân. Skins giải quyết được vấn đề này. Ngoài ra, còn có những condom làm tại nhà với những chất liệu khác nhau.

Có những hình thức giải phẫu nào giúp kiểm soát sinh đẻ không?

Có. Hình thức tối hậu của biện pháp kiểm soát sinh đẻ là triệt sản. Bằng cách giải phẫu, ngăn lòi đi tự nhiên của trứng và tinh trùng, người ta ngăn được sự thụ tinh. Thuật ngữ chính xác là kiểm soát trứng và kiểm soát tinh trùng.

Nhiều phụ nữ bị triệt sản với tính cách là hiệu ứng phụ của một cuộc giải phẫu khác. Việc giải phẫu lấy đi một phần hoặc toàn bộ tử cung dù không đụng chạm gì đến các cơ quan sinh sản khác nhưng vẫn ngăn được sự thụ thai một cách hữu hiệu.

Hình thức giải phẫu đặc biệt dành cho việc triệt sản phụ nữ là thắt ống dẫn trứng. Trong phương pháp này, các ống Fallopian bị cắt và buộc lại. Mọi việc vẫn tiếp tục như trước nhưng sau khi rụng trứng, tinh trùng không thể đến với trứng và trứng cũng không thể đến với tinh trùng. Kỹ thuật này dễ thực hiện, nhanh chóng, và ít rắc rối. Tuy nhiên, chúng đắt tiền và bất thường, hay thay đổi.

Bất thường, hay thay đổi?

Đúng. Đôi khi người phụ nữ thay đổi ý kiến và muốn có con trở lại. Bằng một phương pháp tinh tế và phức tạp, bác sĩ có thể nối đầu đã cắt với các ống Fallopian như cũ. Nhưng việc này cho kết quả không cao.

Mặt khác, sau bao nhiêu năm xa cách, các đầu ống Fallopian có thể gặp nhau trong cõi hoang vu của vùng xương chậu và tái hợp. Và một cuộc hội ngộ giữa trứng và tinh trùng sẽ tiếp tục.

Đàn ông có hình thức giải phẫu nào?

Đó là phương pháp thắt ống dẫn tinh, tương tự kỹ thuật thắt ống dẫn trứng của phụ nữ. Những ống nhỏ dẫn tinh dịch từ tinh hoàn đến dương vật được gọi là ống dẫn tinh. Nếu đoạn ống này bị bít lại, tinh dịch không thể thoát ra khỏi tinh hoàn để đi vào dương vật.

Cuộc giải phẫu kéo dài không tới 10 phút, có thể được thực hiện tại phòng mạch của bác sĩ và chỉ cần gây tê tại chỗ, hiệu quả 99%. Nếu người đàn ông lại muốn làm bố, thì một ống nhỏ bằng chất dẻo có thể nối các đầu ống dẫn tinh lại với nhau, cơ may thành công khoảng 40%. Một số bệnh nhân đề nghị bác sĩ đưa vào một cái van để điều chỉnh lượng tinh trùng. Thiết bị này có thể giải quyết nhiều vấn đề nếu được đóng nhãn rõ ràng. Phải bảo đảm đặt van đúng vị trí trước khi bắt đầu mổ.

Thủ thuật thắt ống dẫn tinh là một phương pháp hoàn hảo nhằm kiểm soát sinh đẻ và được chấp nhận rộng rãi, nhất là ở những nước nghèo như Ấn Độ.

Tại sao phương pháp thắt ống dẫn tinh lại được phổ biến ở Ấn Độ?

Ở đó, theo quy định của chính phủ, bất cứ người đàn ông nào chịu giải phẫu thắt ống dẫn tinh đều có quyền chọn lựa phần thưởng là số tiền tương đương 2 dollar hoặc một radio transistor. Ấn Độ là một nước nghèo, dân số tiếp tục tăng đến mức tuyệt vọng. Thắt ống dẫn tinh là thủ thuật lý tưởng để giải quyết vấn đề này. Các bệnh viện chuyên khoa (về thủ thuật này) được thành lập trong những kho hàng trống, các lều vải, và ngay cả trong những ga xe lửa đông người.

Dụng cụ ngừa thai bên trong tử cung

Loại dụng cụ này đã được dùng từ cách đây 2.500 năm nay. Những người cưới lạc đà trong thời gian đó phải đương đầu với một vấn đề khó khăn. Các cuộc lễ hành thường kéo dài đến 2 năm và

phải ghé lại nhiều trạm trung chuyển, nơi nhiều con lạc đà được bỏ lại cùng với hàng hóa. Các chuyến đi thường bị thất bại vì sự kỳ quặc trong tâm lý của lạc đà: Con lạc đà có chữa không chịu bỏ đoàn dù với bất cứ giá nào. Ở các trạm dừng, hàng hóa phải được chuyển qua cho những con khác và cả đoàn được sắp xếp lại.

Một ngày nọ, một thiên tài Ả rập vô danh đã nghĩ đến việc cấy một hạt mơ vào trong tử cung con lạc đà. Vật thể này ngăn chặn sự thụ thai một cách hữu hiệu và là "thuốc ngừa thai" tuyệt vời. Từ đó trở đi, mỗi con lạc đà cái (trừ những con nào được dùng để gây giống) đều được trang bị một hạt mơ. Ngay cả ngày nay, các đoàn lữ hành dùng lạc đà vẫn còn áp dụng phương pháp này.

Khoảng 75 năm trước, một bác sĩ người Đức, Von Graff, quyết định thử cùng giải pháp này trên con người. Ông làm một lò xo bằng dây bạc rồi đưa vào tử cung qua âm đạo. Nó đẹp đẽ và vệ sinh hơn hạt mơ và có hiệu quả tương tự. Tỷ lệ mang thai giảm mạnh ở những phụ nữ dùng thiết bị này. Sau đó, ông chế thiết bị thành dạng xương ức chim làm bằng bạc, vàng hoặc bạch kim. Hai cánh của "xương" được ép lại với nhau và đẩy vào tử cung; còn phần gốc bao phủ một phần cổ tử cung.

Mặc dù phụ nữ dùng thiết bị này không mang thai nhưng họ phải chịu một số hậu quả như bệnh ung thư. Dụng cụ ngừa thai bên trong tử cung bị phê bình kịch liệt và nó bị loại bỏ.

Trong những năm 50, một bác sĩ người Do Thái là Margolis đã làm hồi sinh thiết bị của Von Graff. Lần này, ông sử dụng nguyên liệu là polyethylene plastic. Chất này không phản ứng với các mô của cơ thể nhiều như kim loại, và nguy cơ bị ung thư được xem là ít hơn nhiều lần. Dụng cụ ngừa thai bên trong tử cung hiện đại có nhiều hình dáng khác nhau tùy theo trí tưởng tượng, từ một cái lò xo xoắn cho đến một cái nơ xinh xắn. Hình dáng thật ra không làm nên sự khác biệt nào. Điều quan trọng là plastic có vẻ vô hại đối với cơ thể con người.

Bác sĩ đẩy dụng cụ ngừa thai vào trong tử cung bằng một thiết bị giống như dụng cụ bỏ hạt giống ô liu, chỉ cần đẩy piston là xong. Toàn bộ tiến trình chỉ kéo dài chưa tới 90 giây. Để tránh sự lo lắng không đâu, một sợi chỉ nhỏ kèm theo vài hạt cườm được treo ra bên ngoài cổ tử cung, giúp người phụ nữ luôn có thể tin chắc rằng nó vẫn còn nằm tại chỗ. Một loại có hình dạng chiếc nơ

thường trượt ra khỏi tử cung. Hiện nay nó được thay thế hầu như hoàn toàn bằng những kiểu an toàn, ít trôi tuột hơn.

Dụng cụ tránh thai bên trong tử cung hoạt động tốt không?

Chỉ khá thôi. Tỷ lệ thành công là 90%. Ưu điểm của nó là không dùng hoá chất, condom. Tuy nhiên, dụng cụ này cũng có hạn chế. Có những đứa bé được sinh ra với vòng xoắn plastic nằm gọn trong bàn tay.

Một số phụ nữ không thể chấp nhận vòng xoắn. Chúng xuất huyết âm đạo và sự khó chịu ở vùng chậu bắt buộc họ phải lấy vòng ra. Ở một số phụ nữ, dụng cụ này tự nhiên bị tống ra chỉ vì cơ thể họ không chấp nhận.

Dụng cụ tránh thai bên trong tử cung có lẽ cũng chỉ là một bước trên con đường tìm kiếm những phương cách kiểm soát sinh đẻ tốt hơn mà thôi.

Thuốc viên có tốt hơn không?

Tốt về một vài mặt nào đó. Nguyên tắc dùng hoá chất để kiểm soát sinh đẻ đã được biết đến từ lâu và được dùng cho thú vật. Năm 1956, một kỹ thuật dành cho người được triển khai. Viên thuốc đầu tiên là một kết hợp của 2 kích thích tố nữ oestrogen và progesterone. Tất cả các loại thuốc uống tránh thai sau đó về cơ bản đều giống nhau, mặc dù tỷ lệ oestrogen và progesterone có thể thay đổi. Chúng ngăn chặn sự thụ thai bằng cách ngăn trứng rụng. Thuận lợi nổi bật của phương pháp này là độ tin cậy cao. Nếu dùng đúng cách, kết quả thành công là 100%.

Thuốc viên tránh thai được dùng như thế nào?

Ngày thứ năm sau khi có kinh, người phụ nữ uống viên đầu tiên, rồi mỗi ngày một viên trong 19 ngày sau. Khi cả 20 viên đều được uống hết, cô ta đợi ngày bắt đầu của chu kỳ kế tiếp - thường thường là 3 đến 5 ngày sau đó, và lại bắt đầu uống vỉ thứ 2.

Vấn đề là người phụ nữ phải bắt đầu đúng lúc, chấm dứt đúng lúc, và mỗi tháng đều phải uống tất cả các viên thuốc. Hai mươi là một con số kỳ cục vì nó không ăn khớp với một thời khoá biểu dễ nhớ nào. Một số công ty thử khắc phục vấn đề này bằng

cách đặt thuốc vào những vỉ gồm 21 viên - như vậy là 3 tuần uống thuốc, một tuần không. Những công ty khác lại để cho người phụ nữ uống mỗi ngày một viên trong suốt cả tháng. Cô ta dùng một cái vỉ gồm 30 viên giống hệt nhau, trong đó 20 viên là thuốc thật, những viên còn lại chỉ là thuốc giả. Rủi ro là nếu cô ta uống thuốc không đúng thứ tự thì sự xuất hiện của đứa bé không mong đợi sẽ là hiện thực.

Một số công ty giới thiệu những viên thuốc "uống liên tiếp". Chúng được triển khai để khắc phục một trong những trở ngại viên tránh thai là gây xuất huyết liên tục. Vào khoảng giữa chu kỳ kinh nguyệt, một số phụ nữ bị chứng xuất huyết âm đạo và chứng này có thể kéo dài cho đến chu kỳ tiếp.

Trong vỉ thuốc "uống liên tiếp", 15 viên đầu chỉ chứa oestrogen, 5 viên cuối kết hợp oestrogen và progesterone. Đây là một cố gắng nhằm bắt chước hỗn hợp kích thích tố tự nhiên của cơ thể. Tuy nhiên, hiệu quả tránh thai của loại thuốc mới này không cao bằng loại gốc.

Thuốc tránh thai có những bất lợi nào?

Khó khăn thông thường nhất là chứng xuất huyết liên tục, thường phải ngăn lại bằng cách tăng liều lượng thuốc hoặc cầm máu, thường phải nhờ đến thuốc lợi tiểu.

Còn một vấn đề nữa. Một nghiên cứu cho thấy, những người dùng thuốc ngừa thai thường xuyên có nguy cơ tử vong do chứng huyết khối cao gấp 7-10 lần so với những người không dùng. Tỷ lệ bệnh tật do chứng huyết khối đem lại cho người dùng cũng cao gần gấp 10 lần.

Có thứ gì đáng tin cậy bằng thuốc viên tránh thai nhưng không có rủi ro?

Chưa. Một loại thuốc tiêm tránh thai, mỗi tháng tiêm một lần, đang ở trong giai đoạn cuối cùng của cuộc thí nghiệm. Đó là một dạng hoạt động lâu dài của progesterone và được cho là hữu hiệu như thuốc viên. Tính an toàn của nó đang còn cần được kiểm tra.

Một loại thuốc tiêm tránh thai dùng cho đàn ông cũng đang được thí nghiệm. Liều thuốc này sẽ làm cho người đàn ông bị "vô

sinh" trong vòng 30 ngày. Biện pháp kiểm soát sinh đẻ dành cho đàn ông chưa bao giờ thành công mỹ mãn cả. Đến nay, người ta vẫn chưa tìm ra loại thuốc tránh thai lý tưởng.

Viên thuốc lý tưởng sẽ như thế nào?

Phải thích nghi với bản chất con người. Trong chuyện chăn gối, đàn ông cũng như đàn bà thường hành động trước và suy nghĩ sau. Một khi tinh trùng đã được phóng đi thì không có cách gì kêu gọi chúng quay lại cả. Nếu người phụ nữ quên dùng thuốc thì một khi trứng và tinh trùng gặp nhau, cho dù uống cả nghìn viên thuốc cũng không cách gì kéo chúng trở về vị trí xuất phát được.

Thuốc ngừa thai lý tưởng là viên thuốc mà dù được uống vào bất cứ lúc nào trong vòng một tuần sau khi giao hợp, nó vẫn có khả năng ngăn trứng đã thụ tinh bám vào tử cung.

CHƯƠNG 13

SỰ PHÁ THAI

Phá thai là gì?

Phá thai đơn giản là một biện pháp nhằm làm gián đoạn quá trình mang thai. Nó có thể xảy ra theo 2 cách: ngẫu nhiên hoặc có mục đích. Hầu hết các vụ phá thai đều có mục đích. Những trường hợp ngoại lệ, tức là những vụ phá thai vì tai nạn, được thực hiện do các khuyết tật của người mẹ hoặc đứa con, đôi khi của cả hai. Chúng được gọi là những vụ phá thai bộc phát để phân biệt với những vụ không phải vì tai nạn, bị gọi bằng cái tên hơi quá mạnh là tội phá thai. Điều này gây lúng túng vì một số trường hợp "tội phá thai" lại được thực hiện một cách bộc phát. Tốt hơn, nên gọi hình thức thứ hai này bằng cái tên "phá thai có chủ đích" hay "cô ý phá thai".

Điều gì gây ra một vụ phá thai vì tai nạn?

Khoảng một nửa những vụ này là do khuyết tật của thai. Tinh trùng hoặc trứng không hoàn chỉnh sẽ sản xuất ra một phôi thai không hoàn chỉnh. Thật ra tất cả những phôi thai này đều chỉ là quái thai. Một bước ngoặt của số phận sinh học khiến cho chúng không được sẵn sàng cho cuộc sống trên trần thế.

Trong các trường hợp còn lại, khi trứng đã thụ tinh bám vào lớp lót của tử cung, có trục trặc trong việc cung cấp máu cho thai nhi khiến sự phát triển của nó không được thuận lợi.

Có phải số vụ phá thai có chủ đích cao hơn ồ vụ vì tai nạn?

Đúng. Ở Mỹ mỗi năm có khoảng 1 triệu ca phá thai vì tai nạn, được gọi một cách tế nhị là sẩy thai. Còn số vụ phá thai có

chủ đích thường vượt quá con số 2 triệu. Nếu cộng cả những vụ phá thai có tính cách trị liệu thì con số lại càng cao hơn nữa.

Phá thai có tính cách trị liệu là các vụ phá thai do bác sĩ thực hiện tại bệnh viện vì một lý do tốt đẹp nào đó (vì sức khỏe của người mẹ hoặc của đứa bé). Có thể phương pháp này có lợi cho bào thai về mặt sức khỏe.

Làm sao sự phá thai lại có thể tốt cho bào thai?

Bệnh sởi là một bệnh nhẹ do vi khuẩn gây ra. Nếu một đứa trẻ mắc bệnh này lúc 6 tuổi, cháu chỉ phải nghỉ học trong một tuần lễ. Nhưng nếu nhiễm bệnh ở tuổi âm 6 tháng (3 tháng sau khi thụ thai) thì chắc chắn bệnh sẽ đưa cháu đi khỏi cuộc đời.

Làm sao nó có thể mắc bệnh sởi khi còn nằm trong tử cung được?

Do người mẹ. Nếu một phụ nữ mắc bệnh sởi trong 3 tháng đầu mang thai, rất có thể đứa con sinh ra sẽ nhiễm bệnh. Khi còn là phôi thai, một bệnh nhẹ cũng có thể trở thành một kẻ phá hủy khủng khiếp. Nếu người phụ nữ tiếp tục mang thai, đứa bé được sinh ra sẽ có thể bị mù, điếc, chậm phát triển về trí tuệ, suy tim. Vì vậy, các bác sĩ đồng ý rằng bệnh sởi ở người mẹ là lời biện minh tuyệt đối để kết thúc sự mang thai.

Thai phụ nào mắc bệnh sởi cũng có quyền phá thai cả sao?

Không hoàn toàn như thế. Có những trường hợp bác sĩ chẩn đoán người mẹ mắc bệnh sởi trong những tuần đầu của thai kỳ, báo cho cha mẹ biết, được họ đồng ý cho phá thai, nhưng chính quyền lại không cho phép. Người mẹ bị bắt buộc phải chờ đợi cho đến tháng cuối cùng của thai kỳ và sau đó sinh ra một quái thai.

Ít có nơi nào thê thảm bằng những trại nuôi trẻ sơ sinh mắc bệnh sởi. Trẻ được nuôi trong những cơ sở này phát triển không bình thường. Thị giác, thính giác, trí phán đoán, tất cả đều quá xa vời đối với chúng. Chúng thậm chí còn tội nghiệp hơn những đứa trẻ sơ sinh mắc chứng phocomelia.

Trẻ sơ sinh mắc chứng phocomelia là gì?

Mấy chục năm trước, một công ty dược của Đức giới thiệu một loại thuốc mới trị chứng mất ngủ thông thường. Nó có tác dụng nhanh, tự tiêu hủy nhanh, không gây nghiện. Nhưng nó cũng có một nhược điểm lớn: phụ nữ nào uống thuốc này trong thời gian có thai sẽ sinh ra những đứa con không thành nhân dạng. Các bàn tay được nối liền với thân, giống như những cái vây của hải cẩu; hai bàn chân mọc ngay hai bên hông. Chúng giống như những hải cẩu con nên được gọi là phocomelia (chân của hải cẩu).

Nhiều phụ nữ Âu châu đã kịp thời phát hiện các ảnh hưởng của thuốc và đã đi phá thai với tính cách trị liệu. Một số phụ nữ Mỹ cũng dùng thuốc. Họ cũng phát hiện điều đáng sợ này kịp lúc nhưng lại không được phép phá thai. Dù sao, một số cũng liều lĩnh đi phá. Những người không phá thai sau đó đã phải hối tiếc.

Thật là khó lòng cầm được nước mắt khi nhìn thấy cảnh hàng chục trẻ em khỏe mạnh, rạng rỡ, hồn nhiên vui đùa trong sân chơi, vui vẻ vung vẩy những cái vây của mình, hoàn toàn không biết rằng chúng không giống như những đứa trẻ bình thường. Một ngày nào đó, chúng phải rời bỏ mái trường đặc biệt và đối mặt với một thế giới gồm những người có đầy đủ tay chân.

Có phải bệnh sởi và chứng phocomelia là những lý do duy nhất của sự phá thai có tính cách trị liệu không?

Không. Bất cứ trường hợp nào có nguy cơ sinh ra một đứa trẻ dị hình hoặc có khuyết tật đều được bác sĩ khuyến phá thai.

Loại hình giải phẫu nào được thực hiện để phá thai?

Đó là thủ thuật nong và nạo. Dưới đây là diễn tiến của một trường hợp tiêu biểu:

Lông mu được cạo sạch và toàn bộ âm hộ đều được khử trùng. Một dụng cụ gọi là mỏ vịt được đưa vào âm đạo để làm giãn các vách và tạo thành lối đi vào cổ tử cung. Đường đi vào cổ tử cung (thường có đường kính bằng ruột cây bút chì) được nong bằng một dụng cụ khác. Sau khi nó được nới rộng để có thể đút hai ngón tay vào, một cái nạo được đưa thẳng vào tử cung. Nạo là một dụng cụ đặc biệt gồm một cái vòng rộng và nhọn (làm bằng thép dành riêng cho ngành giải phẫu) được gắn vào một tay cầm lớn. Một cách khéo léo, bác sĩ dùng nó để trực bào thai ra khỏi chỗ bám của

nó vào thành tử cung. Nếu thành công, bào thai được lấy ra, máu chảy vừa phải, âm đạo được nhét đầy bông gòn, và người phụ nữ đi về nhà. Một vài ngày sau, cô ta sẽ bình thường trở lại.

Nếu cuộc giải phẫu được thực hiện trong điều kiện vô trùng thì nguy cơ gặp những điều rắc rối chưa tới 1%. Với thuốc mê tốt và những thứ thuốc giảm đau thích hợp khác thì không có gì phải khó chịu. Chỉ trong vài ngày, người phụ nữ có thể trở về với công việc nội trợ của mình, và vài tuần sau có thể tiếp tục sinh hoạt tình dục như thường.

Nhưng hầu hết những người phá thai không nhận thức được rằng tử cung là một phần bên trong của cơ thể, giống như tim hoặc phổi. Việc đẩy một cái móc áo vào cuống họng một người nào đó sẽ làm xuất hiện một loạt các phản xạ: toát mồ hôi, miệng ú ớ, nhịp tim đập nhanh. Những phản xạ này có công dụng bảo vệ cho cơ thể khỏi sự tấn công nhưng đôi khi chúng lại tác động theo cách khác. Khi dụng cụ nạo được đưa vào tử cung, trung tâm kiểm soát phản xạ của cơ thể cũng hoạt động loạn xạ. Thỉnh thoảng, tai nạn có xảy ra mà đáng sợ nhất là tim ngừng đập. Các xung thần kinh phản xạ đi sai hướng, tim ngừng đập, và bào thai châm dứt, cuộc sống của người mẹ cũng chấm dứt.

Không có một loại thuốc nào giúp phá thai sao?

Có. Một số thuốc tiêu diệt bào thai một cách hữu hiệu và trực xuất nó ra khỏi tử cung. Nhiều loại trong số này có hiệu quả 100%.

Nhưng có hai lý do mà bác sĩ không dùng đến chúng. Thứ nhất, việc bác sĩ đưa thuốc cho bệnh nhân phá thai là bất hợp pháp. Thứ hai, khi tiêu hủy bào thai, thuốc cũng thường tiêu hủy luôn người mẹ. Tất cả các loại thuốc phá thai đều là thuốc độc. Cần phải tính toán làm sao để cho một lượng thuốc chỉ vừa đủ để đầu độc bào thai mà không làm hại đến người mẹ. Chỉ hơi quá một chút, dù chỉ một hoặc hai giọt, là đủ để khiến cho vụ phá thai trở thành một vụ tự tử cộng với tội cố sát.

Danh sách những thứ thuốc đã được dùng là vô hạn. Quinine, ergot, tansy, pennyroyal, lô hội... là những dược thảo phổ biến từ mấy trăm năm nay. Thật ra chúng không đem lại kết quả. Trong cơn tuyệt vọng, một số phụ nữ thậm chí còn thử cả ruồi Tây Ban Nha.

Các chất gốc kim loại càng độc hơn đối với cả mẹ lẫn con. Thạch tín, thủy ngân, chì đều đã được dùng nhưng nếu chúng giết đứa trẻ thì cũng giết luôn người mẹ. Đôi khi một số phụ nữ còn ăn đầu diêm quẹt. Hóa chất này gây suy gan, một cái chết kéo dài và gây đau đớn.

Như vậy không có một thứ thuốc nào có thể phá thai mà không giết chết người mẹ cả sao?

Một loại thuốc có thể đem lại kết quả Đây là một nhóm được gọi là "anti-metabolite". Chúng thường được dùng để điều trị chứng bạch cầu và một số loại hình ung thư. Chúng tiêu hủy một cách chọn lọc một số tế bào máu và các loại mô khác. Nếu được dùng khi có thai, chúng có thể tiêu hủy bào thai mà không giết chết người mẹ. Tuy nhiên, đôi khi chúng lại không hề tiêu hủy bào thai mà chỉ biến nó thành một quái vật khủng khiếp.

Còn về việc kiểm soát sinh đẻ thì sao?

Kiểm soát sinh đẻ qua việc dùng thuốc và các "phụ tùng" sẽ là phương pháp hoàn hảo để kiểm soát sự thụ thai nếu có những người hoàn hảo. Nhưng bản chất của con người là như vậy, đàn ông và đàn bà luôn giao hợp khi có dịp. Kê hoạch hóa gia đình không phù hợp với cơ quan sinh dục đang bị kích thích. Còn phá thai luôn luôn là sự suy nghĩ sau khi hành động. Đó là một biện pháp kiểm soát sinh đẻ có hiệu lực hồi tố. Phủ nhận việc phá thai tức là phủ nhận cơ hội cho một cá nhân sửa chữa sai lầm của mình.

Nhưng không phải người ta được sinh ra để chịu trách nhiệm về những hành động của mình sao?

Đó là điều không thể chối cãi. Một đứa trẻ mới sinh có nên bị đẩy vào một thế giới không muốn có nó chỉ vì cha mẹ nó đã uống quá nhiều rượu? Một phụ nữ có nên trả giá cho mỗi hành động của mình bằng một lần mang thai hay không? Với việc tự do phá thai có chủ đích thì trách nhiệm phải được đặt vào người hành động chứ không phải được đặt lên đứa trẻ vô tội, kết quả của hành động đó.

CHƯƠNG 14

BỆNH HOA LIỄU

Tại sao bệnh giang mai và lậu được gọi là hoa liễu (Venereal Diseases)?

Chữ "Venereal" nhắc đến "Venus" (Vệ nữ), nữ thần của tình yêu. Điều này khiến cho thuật ngữ trở nên đặc biệt không thích hợp. Không bao giờ bạn lại đem những bệnh loại này đi cho người bạn yêu cả, và chắc chắn bạn cũng không thể yêu được người nào đã "cho" bạn bệnh này (nghĩa là khi bạn đã nhận ra mình "nhận được" cái gì).

Trong thực tế, cụm từ này được dùng để chỉ bất cứ một bệnh nào lây lan qua con đường giao hợp.

Còn những bệnh nào khác cũng được gọi là hoa liễu?

Mặc dù khi nhắc đến bệnh "hoa liễu", phần đông mọi người đều nghĩ đến bệnh giang mai và bệnh lậu. Thực ra vẫn còn 3 bệnh khác, ít được biết đến hơn nhưng lại nghiêm trọng: hạ cam mềm, Granuloma inguinale và Lymphogranuloma Venereum. Có thể xem chúng như những bệnh tiềm ẩn, không những người ngoài khó nhận ra mà ngay cả nạn nhân cũng hiếm khi biết được.

Lúc đầu, các triệu chứng bệnh có tính chất tiềm ẩn, sau đó phát triển không ngừng, gây tổn hại lan rộng cho các cơ quan sinh dục, khiến các cơ quan này bị đục thành những lỗ hổng. Sự hủy diệt của chúng có tính tức thì và mãnh liệt hơn nhiều so với lậu và giang mai. Đến nay, chưa có một thứ thuốc đặc trị nào cho các bệnh này.

Những bệnh tiềm ẩn này có nguy cơ phát triển tràn lan. Có lẽ đây chỉ là vấn đề thời gian. Vì hành động tính dục trong xã hội chúng ta đang trở nên tự do hơn nên nhịp độ của mọi loại bệnh

hoa liễu sẽ gia tăng một cách khủng khiếp. Nếu tình trạng này tiếp tục tăng cường, không bao lâu sau, mọi người sẽ bị nhiễm những bệnh ít biết nhưng có sức tàn phá khủng khiếp này.

Chúng ta hãy bắt đầu với bệnh nhẹ nhất: Hạ cam mềm (chancroid). Bệnh do vi trùng gây ra. Vi trùng xâm nhập lớp da của các cơ quan sinh dục và tạo thành những cái mụn đầy mủ. Chúng nhanh chóng tạo ra những cái nốt gây đau đớn ở khắp vùng mu và cơ quan sinh dục. Những cái nốt này đặc biệt tai hại vì chúng tấn công nạn nhân theo 2 cách. Một loại đào sâu vào da (ở đàn ông, nó có thể xuyên qua dương vật để đi sâu vào niệu đạo, khiến nước tiểu cứ rỉ ra một cách không kiểm soát được). Loại kia nhanh chóng tràn lan trên khắp mặt da, bao phủ vùng bụng, háng và bắp vế. Bệnh hạ cam mềm phản ứng tốt đối với sulfua nếu được điều trị kịp. Tuy nhiên, chẩn đoán bệnh này là điều cực kỳ khó khăn.

Nằm kế tiếp trên danh sách là chứng "Granuloma inguinale", cũng do vi trùng gây ra. Những chỗ sưng nhỏ từ từ vỡ ra trên bề mặt các cơ quan sinh dục, tạo thành những khối mô rỉ nước và lan rộng ra trên dương vật, các âm thần, âm hạch và hậu môn. Không bao lâu sau, một mùi hôi thối khó chịu bốc lên. Đôi lúc dương vật, âm thần hoặc âm nang nhanh chóng lớn lên một cách kỳ quái. Nếu bệnh kéo dài, toàn bộ nửa dưới của cơ thể sẽ bị lở loét, người bệnh nhanh chóng giảm thể trọng và chết.

Có hai khía cạnh khác nhau làm cho "Granuloma inguinale" thành nguy hiểm. Một là những biểu hiện ban đầu không gây đau đớn, khiến cho các nạn nhân trì hoãn việc điều trị cho đến khi quá muộn. Hai là, phải sau 3 tháng nhiễm bệnh, các dấu hiệu nhiễm trùng đầu tiên mới xuất hiện. Lúc đó thì mầm bệnh đã lan qua hàng mấy chục nơi khác rồi. Nếu bệnh nhân được điều trị sớm và có phản ứng tốt với trụ sinh, bệnh có hy vọng được chữa lành.

Tồi tệ nhất là chứng "Lymphogranuloma Venereum" (gọi tắt là LGV). Khoảng 3 tuần sau khi nhiễm bệnh, những mụn nhỏ thông thường bắt đầu xuất hiện trên các cơ quan sinh dục. Hai tuần sau nữa, một khối có kích thước bằng quả trứng gà xuất hiện ở háng. Lúc đó, rắc rối mới thực sự bắt đầu.

LGV do vi khuẩn gây ra. Vi trùng phản ứng với trụ sinh, còn vi khuẩn thì không. Đây là bệnh hoa liễu duy nhất có ảnh hưởng rõ ràng lên toàn bộ cơ thể. Nạn nhân thường cảm thấy người khó

chịu, sốt, cảm hàn và thấp khớp. Những thay đổi tệ hại nhất xảy ra khi bệnh lan từ các tuyến hạch ở háng đến các tuyến chung quanh hậu môn. Lúc đó, hậu môn bị thu hẹp do bị mô sẹo bít lại. Việc đại tiện lúc đầu là một cực hình, sau đó thành không thể được. Bệnh nhân phải nhờ đến bác sĩ giúp đỡ. Bác sĩ sẽ đút một ngón tay có mang găng và được bôi trơn vào ruột cùng, nong mạnh lõi ra.

Một điều phiền toái nữa của LGV là các u hạch dịch sưng lên, vỡ qua da tại hàng mấy chục điểm khác nhau. Mủ thường xuyên rỉ ra, nhất là ở vùng hội âm, giữa các cơ quan sinh dục và hậu môn. Hiện chưa có một liệu pháp đặc trị nào đối với bệnh LGV cả.

Có phải giang mai và lậu là những bệnh hoa liễu nghiêm trọng nhất?

Từ khi được xác nhận tại Âu Châu (khoảng thế kỷ 15), bệnh giang mai được mô tả là kẻ "phá hoại vĩ đại", tàn phá một cách mù quáng người vô tội cũng như kẻ có tội, không cần phân biệt, làm đầy nghẹt các bệnh viện tâm thần, để lại những thi thể lở lói và đầu óc mê loạn. Khi bị tấn công, bất cứ ai cũng phải mắc bệnh. Một khi đã mắc bệnh, anh ta ngã quy theo sự tiến triển của bệnh. Không một điều gì có thể xa sự thật hơn.

Hiển nhiên giang mai và lậu là những bệnh truyền nhiễm nghiêm trọng. Tuy nhiên, khi được xem xét một cách khách quan, có một vài sự kiện đáng quan tâm về ảnh hưởng của chúng đối với con người.

Lấy bệnh giang mai làm ví dụ: Nó thường được trình bày như một điển hình thâm hiểm của một bệnh khủng khiếp. Các nhà đạo đức thường viện dẫn bệnh giang mai để minh họa cái giá của tội lỗi. Nếu vậy thì hiện nay tội lỗi có cái giá quá rẻ! Sự thật là nếu 100 người nhiễm bệnh giang mai trong cùng một ngày (giả định rằng không một ai được chạy chữa) thì 50 người không bao giờ phải chịu bất cứ một ảnh hưởng nào cả. Nói cách khác, một nửa những người nhiễm bệnh "khủng khiếp" này sẽ không bao giờ thấy một triệu chứng nào của bệnh, thậm chí không biết rằng mình mắc bệnh.

Khoảng 25 người khác có một vài triệu chứng nhỏ nhưng không bị suy nhược. Số còn lại có thể xuất hiện những triệu chứng

ngghiêm trọng, kể cả sự tàn phé và cái chết. Những con số thống kê này dựa trên sự. Nếu được điều trị ngay, cả 100 người sẽ hoàn toàn khỏi bệnh.

Bệnh lậu thậm chí còn có những lợi thế hơn. Khoảng 50% loài người miễn dịch với bệnh lậu một cách tự nhiên. Ngay cả khi tiếp xúc nhiều với nguồn bệnh, họ cũng vẫn không bị gì cả. Một nửa còn lại ở nam giới nếu có nhiễm bệnh thì kết cục cũng khá tốt đẹp. Chỉ 10% phải chịu những vấn đề nghiêm trọng. Sự tàn phé ngghiêm trọng hoặc cái chết do bệnh lậu là điều gần như chưa hề được biết đến. Bệnh đáp ứng nhanh với những loại thuốc đơn giản và rẻ tiền.

Có thể nhiễm bệnh giang mai không qua sự giao hợp không, như ngồi chung bồn cầu chẳng hạn?

Nếu bạn có thói quen ngồi bồn cầu theo cách khiến cơ quan sinh dục bị ép chặt vào bồn cầu, bạn có nhiều nguy cơ mắc bệnh giang mai (đĩ nhiên là nếu người ngồi cùng bồn cầu đó trước bạn đã nhiễm bệnh này). Các bác sĩ và y tá thường xuyên tiếp xúc với người bệnh giang mai cũng có thể nhiễm bệnh nếu không cẩn thận trong việc xử lý các dụng cụ và kim tiêm từ bệnh nhân.

Bệnh giang mai bắt đầu như thế nào?

Ở một người đàn ông bình thường, nhọt giang mai xuất hiện trên dương vật. Ở một người đàn bà bình thường, nó xuất hiện trên các tiểu âm thân. Ở những người hay tò mò, nhọt có thể xuất hiện trên đầu ngón tay. Ngực phụ nữ cũng là một vị trí thường xuất hiện nhọt giang mai. Môi cũng "có phần" trong chuyện này. Ở những người đồng tính luyến ái, nhọt có thể được tìm thấy ở hậu môn.

Không cần thuốc men gì cả, những cái nhọt vẫn tự biến mất. Tuy vậy, bệnh nhân vẫn tiếp tục truyền bệnh cho những người mới.

Như vậy bệnh giang mai luôn luôn bắt đầu bằng một cái nhọt đầu đó trên cơ thể phải không?

Không phải luôn luôn như vậy. Một nửa số phụ nữ mắc bệnh giang mai đã nhiễm bệnh là từ những người đàn ông không bị một

cái nhọt nào (1/3 bệnh nhân nam không có nhọt). Ở những người đàn ông này, các triệu chứng có thể không xuất hiện, hoặc có những triệu chứng thứ phát sau 2 hay 3 tháng nhiễm bệnh. Đó là các tổn thương giống như rôm sảy nhẹ, vết sưng trên các màng nhầy của miệng hoặc các cơ quan sinh dục hoặc những mụn nhỏ, dẹt chung quanh âm đạo hoặc hậu môn.

Trong một số trường hợp, bệnh nhân phải chịu một triệu chứng kép: Có cả chứng mụn nhọt nguyên phát lẫn chứng rôm sảy thứ phát.

Bệnh lậu hoạt động như thế nào?

Trong khoảng từ 2 ngày đến 2 tuần kể từ lúc tiếp xúc với nguồn bệnh, người đàn ông đi tiểu rát, có mủ trắng chảy ra, dương vật sưng tấy. Các triệu chứng này biến mất sau một thời gian.

Vài tháng sau hoặc vài năm sau, một buổi sáng anh ta thức dậy với bàng quang đầy cứng, đi vào phòng tắm như thường lệ và cố gắng đi tiểu nhưng không được, bàng quang phồng lên đau đớn. Nguyên nhân của tình trạng này là do vi trùng lậu đã tạo ra những mô sẹo, bít tắc niệu đạo. Sau mọi cố gắng tuyệt vọng để đi tiểu, nếu không được bác sĩ can thiệp, cuối cùng, bàng quang cũng trút sạch nước tiểu bằng cách... vỡ ra.

Nếu bệnh nhân đến bệnh viện, bác sĩ đưa vào niệu đạo một cây gậy bằng thép không rỉ (đường kính cỡ ngón tay út) để nong đường dẫn nước tiểu. Sau đó, bác sĩ thay cây gậy thép bằng 1 cái ống cao su có cùng đường kính (được gọi là ống xông) để cho nước tiểu chảy ra ngoài.

Đây có phải là cách mà bệnh nhân phải sử dụng mãi mãi để đi tiểu không?

Trước thập kỷ 30, những người mắc bệnh lậu kinh niên vẫn phải luôn luôn mang theo những cái ống xông bằng cao su dài cỡ 40-70 cm như vậy. Khi cần đi tiểu, họ lấy ống xông ra, đưa nhẹ vào niệu đạo và tháo nước ra khỏi bàng quang. Mỗi tuần, bệnh nhân đến bác sĩ 1 lần để nới rộng niệu đạo, tránh cho "đường ống" khỏi bị bít lại.

Khi thuốc sulfa trở nên phổ biến (khoảng năm 1938), mọi sự đều thay đổi. Việc điều trị bệnh lậu trở nên nhanh chóng, đáng tin

cây giúp bệnh nhân tránh được hầu hết những điều phiền toái. Sự tắc nghẽn niệu đạo vì bệnh lậu giờ đây rất hiếm.

Chuyện gì xảy ra với phụ nữ mắc bệnh lậu?

Tình hình không được khả quan như ở đàn ông. Do ít người có triệu chứng bệnh nên việc chẩn đoán bệnh lậu ở phụ nữ khó khăn hơn. Bệnh có thể phát triển bên trong tử cung, buồng trứng và các ống Fallopian, gây tổn thương trầm trọng. Cuối cùng các ống bị tắc nghẽn, gây vô sinh vĩnh viễn.

Nếu được điều trị, thì hầu hết các nạn nhân đều lành bệnh. Nếu không, khoảng 50% trường hợp sẽ chuyển thành bệnh lậu ở các khớp.

Những trẻ được sinh ra bởi những bà mẹ mắc bệnh lậu đều bị nhiễm trùng mắt khi ra đời (do đi qua âm đạo). Những trẻ này phải được nhỏ dung dịch nitrate bạc hoặc pommade pénicilline vào mắt ngay lúc vừa mới sinh ra (thường chỉ trong vòng vài giây ngay sau khi sinh). Liệu pháp này có hiệu quả 100% trong việc ngăn chặn bệnh lậu ở mắt. Nếu không được điều trị, chắc chắn mắt của đứa trẻ sẽ bị mù vĩnh viễn.

Tại sao bệnh lậu ở hệ sinh dục lại không được loại trừ bằng cách nhỏ dung dịch nitrat bạc hoặc pommade pénicilline?

Theo quan điểm khoa học, bệnh lậu có thể được loại trừ một cách nhanh chóng và hữu hiệu, không tốn thêm tiền bạc hoặc thời giờ, bệnh giang mai có thể trở thành chuyện của quá khứ. Cả hai bệnh này đều được các bác sĩ biết rõ, được chẩn đoán một cách dễ dàng bởi những xét nghiệm rẻ tiền, đáng tin cậy ở phòng thí nghiệm.

Trong lịch sử y học đã có nhiều bệnh vốn được coi là nan y nhưng cuối cùng cũng bị tiêu diệt. Thương hàn là một thí dụ điển hình. Đã có lúc, bệnh này là một mối đe dọa nghiêm trọng ở nhiều nước trên thế giới; nhưng rốt cục nó đã rút lui.

Vậy thì điều gì cản trở cuộc đấu tranh chống các bệnh hoa liễu?

Rào cản thật sự chính là tâm lý. Trong một thời gian dài, bệnh hoa liễu đã được xem là sự trừng phạt đối với những kẻ tội lỗi. Sự tởn ngộ đến trong Chiến tranh thế giới thứ 2, khi rất nhiều binh sĩ châu Âu mắc bệnh hoa liễu. Những người bảo vệ đạo đức bắt tay vào hành động với sự hăng say thường lệ. Một binh sĩ mắc bệnh hoa liễu sẽ được xem là tội phạm, nếu tìm cách điều trị thì anh ta sẽ bị trừng phạt. Nhưng sau những cuộc thương nghị vội vàng, các điều lệ đã được đảo ngược và binh sĩ sẽ bị trừng phạt nếu không chịu đi trị bệnh. Các bao cao su và thuốc penicilline được cung cấp miễn phí trước và sau khi "hành sự".

Kết quả là bệnh hoa liễu trong quân đội hầu như đã bị tiêu diệt hoàn toàn. Sau đó, những rào cản đạo đức giả sụp đổ. Chiến dịch chống bệnh hoa liễu được phổ biến qua radio, TV, báo chí, vở bao diêm... Kết quả tốt là nhiều bệnh hoa liễu gần như bị đánh gục.

Gần như?

Do người ta tin rằng, nhờ có penicilline, không một ai phải sợ bệnh hoa liễu nữa nên mọi người đều quên sợ. Họ cũng quên luôn penicilline. Vì trùng gây ra các bệnh hoa liễu là những cơ thể nguyên thủy; chúng không nhớ, cũng không quên, chỉ biết lan tràn; và chúng lan tràn thật.

Cùng thời điểm đó, thuốc viên tránh thai xuất hiện, tháo gỡ rào cản cuối cùng đối với sự phóng túng trong tình dục (khi không còn nguy cơ mang thai và mắc bệnh hoa liễu thì còn sợ gì nữa?). Vì nguyên nhân nào không biết, các cuộc tiếp xúc giữa những tay đông tính luyện ái nam cũng tăng lên 10 lần. Các cuộc gặp gỡ trong giới này thường rất ngẫu nhiên, nhiều người thậm chí không biết gì về nhau nên việc theo dõi, kiểm soát bệnh tật càng trở nên khó khăn.

Rồi đến lúc các thanh thiếu niên đua nhau tham gia vào cơn lốc tự do tình dục. Nhiều cô cậu muốn "vào đời" để ăn chơi cho thỏa thích với bất cứ giá nào, không một thứ gì có thể ngăn lại được, sẵn sàng lên giường vào bất cứ lúc nào với bất cứ ai. Đối với những người này, tình dục không cần kinh nghiệm cũng không cần sự

kiềm chế. Phần bi thảm ở đây là, vì tuổi đời non nớt, hiếm khi chúng biết đến các bệnh tình dục. Ngay cả nếu nghi ngờ mình mắc bệnh, các thiếu niên cũng gặp khó khăn trong việc điều trị. Không một bác sĩ nào nhận chữa bệnh cho một đứa trẻ khi không có sự đồng ý của cha mẹ; cũng không một cô cậu nào muốn cha mẹ biết rằng mình mắc bệnh hoa liễu. Hơn nữa, ngay cả việc nhờ cha mẹ giúp đỡ cũng không đơn giản vì những thanh thiếu niên này thường tự ý bỏ đi lêu lổng, không liên lạc với gia đình.

Nếu mọi sự tồi tệ như vậy, làm sao chúng ta có thể ngăn sự lây lan bệnh hoa liễu?

Câu trả lời đang ở ngay trước mặt chúng ta từ 40 năm nay: Mỗi người mắc bệnh giang mai và lậu có thể được chữa lành bằng cách tiêm penicilline một mũi duy nhất. Những người đã được tiêm thuốc không thể mắc hoặc truyền bệnh trong vòng 15-30 ngày. Nếu mỗi người có nguy cơ mắc bệnh đều có ý thức tự bảo vệ, bệnh sẽ không bao giờ phát triển được.

Vậy thì tại sao điều này lại không được thực hiện?

Một trong những trở ngại lớn nhất đối với việc tiêu diệt các bệnh này một cách dứt khoát là thiếu tiền. Yêu cầu quan trọng nhất trong việc thanh toán các vấn đề về y tế là phải có nguồn tài chính đủ để yểm trợ cho việc nghiên cứu, phát triển thuốc và các biện pháp phòng ngừa.

Không may là rất khó thực hiện các cuộc vận động quyên tiền gây quỹ và chiến dịch trình bày những nỗi thống khổ của người mắc bệnh hoa liễu. Những lời kêu gọi đầy xúc động không có hiệu quả đối với các bệnh dạng này. Ít người nghĩ đến những em bé sơ sinh mắc bệnh giang mai.

Có những em bé sơ sinh mắc bệnh giang mai sao?

Đúng. Ở thai nhi và trẻ em, bệnh giang mai có sức tàn phá khủng khiếp. Khoảng 25% thai nhi chết trong tử cung, 25% chết khi mới sinh được vài tuần.

Những đứa trẻ sống sót bị suy sụp cả về tinh thần lẫn thể xác. Chúng được chia thành 2 nhóm. Một nhóm có các dị dạng như sống mũi sụp làm cho mũi bẹp xuống, có hình yên ngựa; răng nhỏ

và mẻ với khoảng hở rộng giữa các răng; xương cẳng chân cong hình lưỡi liềm; mù và điếc. Nhóm khác may mắn hơn, chỉ mắc bệnh gomme (một biến chứng của giang mai). Đây là một bệnh nhiễm trùng kinh niên (mức thấp) ở một phần cơ thể; bệnh nhân có thể cầm cự trong nhiều năm trời. Các mô vỡ ra, được thay bằng các mô sẹo, rồi lại vỡ ra lần nữa, cứ tiếp tục như vậy một cách đứt quãng. Biến thái này chủ yếu ảnh hưởng đến da, gan, xương, tinh hoàn và thanh quản.

Bệnh giang mi ở trẻ em không thể điều trị dễ dàng như người lớn sao?

Trừ những trẻ chết trước hoặc sau khi sinh ra, hầu hết đều đáp ứng tốt đối với việc điều trị. Nhưng không một thứ thuốc nào có thể phục hồi răng và xương của chúng. Không một thứ thuốc nào có thể giúp chúng nhìn thấy và nghe trở lại được.

Nếu bị bệnh hoa liễu nhưng lại dị ứng với penicilline thì sao?

Họ có thể được tiêm một loại trụ sinh khác thay thế (có cùng một giá tiền).

Tại sao những bệnh này lại phổ biến hơn ở người da đen?

Do bước ngoặt của số phận và di truyền học, một số bệnh chiếm ưu thế ở các nhóm chủng tộc đặc trưng. Chẳng hạn như Pinta (một bệnh truyền nhiễm) thường xuất hiện ở Nam Mỹ nhưng hiếm gặp ở Mỹ. Bệnh thiếu máu với tế bào hình lưỡi liềm hầu như chỉ gặp ở người da đen.

Chủ yếu vì những lý do kinh tế, những người da đen nói chung ít được chăm sóc về thuốc men hơn những người da trắng. Nếu không bị tiêu diệt hoàn toàn, các bệnh hoa liễu sẽ trở nên thịnh hành tại địa phương và lan tràn khắp cả cộng đồng.

Tại sao những bệnh này thường gặp ở người đồng tính luyến ái?

Dân đồng tính luyến ái là những người có sinh hoạt tình dục hỗn tạp tới mức kỳ quái. Theo quy luật xác suất, không sớm thì muộn một tay đồng tính luyến ái tiếp xúc rộng cũng sẽ gặp gỡ một

tay đồng tính luyến ái khác có cùng xu hướng. Bệnh truyền nhiễm sẽ truyền qua cả hai người "bạn tình", các "bạn tình của bạn tình" rồi các "bạn tình của bạn tình của bạn tình" của họ, cứ như thế mà bệnh bành trướng mãi.

CHƯƠNG 15

THỜI KỲ MÃN KINH

Mãn kinh là một giai đoạn của quá trình phát triển giới tính ở người phụ nữ, khi các chu kỳ kinh nguyệt của bà ta chấm dứt. Thật ra, đây là một trong những thời kỳ khủng hoảng nhất của phụ nữ. Sự bất kinh chỉ là một biểu hiện bên ngoài của những thay đổi sâu xa bên trong, những thay đổi có tính cách sống còn đối với hạnh phúc của bà ta trong tương lai. Thời kỳ mãn kinh còn có một tên gọi khác là "thời kỳ đổi đời".

Cái gì đưa đến sự đổi đời?

Một khiếm khuyết trong quá trình tiến hoá của con người. Khoảng nửa triệu năm về trước, con người được tạo dựng với một bộ óc kinh tế. Với tuổi thọ trung bình từ 30 đến 35 năm, hầu hết các cơ quan đều được trù liệu để chỉ tồn tại trong khoảng thời gian đó. Các cơ quan có tính cách sống còn như tim và não được tạo dựng tốt hơn một chút, nghĩa là "thọ hơn" một chút, so với những cơ quan khác. Rồi nền y học hiện đại nhập cuộc và làm cho loài người sống lâu hơn. Ngày xưa, một phụ nữ chết khi các kích thích tố vẫn còn hoạt động. Ngày nay, bà ta vẫn còn sống cả 30 năm sau khi các buồng trứng của bà ta đã chết, hoặc lâu hơn nữa.

Có phải các buồng trứng thật sự chết hay không?

Nói một cách thực tế thì chúng đã chết rồi. Đến năm 40 tuổi, nguồn máu cung cấp cho buồng trứng càng ngày càng giảm. Từng tế bào của cơ quan này tổn hao dần và bị thay thế bởi những mô sẹo. Đến tuổi mãn kinh, đời sống của các buồng trứng chỉ còn thoi thóp.

Nếu buồng trứng ngừng hoạt động thì có gì khác biệt không?

Toàn bộ cơ sở của nữ tính là kích thích tố do các buồng trứng sản xuất, tức là oestrogen. Đây là thứ làm cho con gái khác với con trai. Ở tuổi dậy thì, oestrogen làm cho đôi vú lớn lên, đưa mỡ dưới da đến hông, bắp đùi, mông, giữ cho da mặt mềm mại và cơ thể không lông. Nó cũng "bật đèn xanh" cho sự phát triển của các âm thanh, âm hạch cũng như tử cung và âm đạo.

Oestrogen cũng có trách nhiệm đối với trạng thái tinh thần của nữ giới. Nó làm cho con gái suy nghĩ theo cách của con gái, hành động theo cách của con gái, nhất là trên khía cạnh tình dục. Oestrogen chi phối phụ nữ về mặt tình dục. Sự lên xuống của lượng oestrogen trong chu kỳ kinh nguyệt là nguyên nhân chính gây ra các biến thái trong ham muốn tình dục ở nữ giới. Khi các buồng trứng ngừng hoạt động thì bản chất, sự sản xuất oestrogen cũng chấm dứt.

Oestrogen cũng có vai trò quan trọng đối với tất cả các chức năng vật lý về giới tính của phụ nữ. Nó gây ra sự phát triển tình dục, chu kỳ kinh nguyệt, sự rụng trứng, và đóng một vai trò quan trọng trong việc mang thai. Trong thời gian có kinh, lượng oestrogen trong cơ thể thường lên xuống liên tục. Khi mức oestrogen tăng, người phụ nữ thường cảm thấy mãn nguyện và tự tin. Khi oestrogen giảm, cô ta trở nên bồn chồn, cáu gắt, thậm chí sẵn sàng tấn công bất cứ ai chỉ vì những lý do nhỏ nhặt. Một trong những lý do quan trọng khiến phụ nữ có tính khí bất thường hơn đàn ông là cứ 30 ngày, mức oestrogen đi từ số không đến một mức rất cao rồi lại trở về số không. Hầu hết phụ nữ đều chịu đựng hiện tượng này một cách đáng khâm phục. Nếu đàn ông cũng lâm vào tình trạng này, có lẽ họ sẽ làm cho thế giới đảo lộn.

Điều đó xảy ra như thế nào?

Hãy để cho một phụ nữ mô tả.

Irene 48 tuổi. Cô trông nom một cửa hàng bán quần áo chỉ để cho khỏi buồn và cô độc khi các con đều đã lập gia đình, ở xa. Thời kỳ mãn kinh của cô bắt đầu từ 2 năm trước.

"Thưa bác sĩ, nếu không biết rõ hơn, thì có lẽ tôi đã nghĩ rằng mình đang biến thành đàn ông. Nhưng bây giờ tôi không còn phải

chịu khổ hình nữa. Khi đang còn kinh, ít nhất tôi vẫn cảm thấy rằng mình là phụ nữ".

"Cô thấy có những thay đổi nào?"

"Điều đầu tiên tôi nhận thấy là cơ thể tôi đang thay đổi. Mọi thứ dường như đều sụp đổ. Bộ ngực tôi bắt đầu xệ xuống, phần trên của cơ thể tôi trở nên mỏng manh hơn và tất cả mỡ dồn xuống hông, bụng, và cẳng chân. Tôi thấy không được thoải mái về điều này".

"Rồi tóc tôi trở nên khô cứng và da tôi bắt đầu nhăn nheo. Chỉ trong vòng 2 năm tôi đã già đi 10 tuổi. Như vậy vẫn chưa đủ, dường như những thứ tôi ăn vào đều biến thành mỡ. Tôi tăng khoảng 7 kg chỉ trong vòng 6 tháng, thật là khủng khiếp. Và cả những tia sáng nóng nữa, tôi có cảm giác đang ngồi ngay một bếp lò rừng rực lửa".

Tia sáng nóng là gì?

Đó là cảm giác nóng không thể chịu đựng và những phụ nữ mãn kinh phải trải qua. Đây có lẽ là triệu chứng thông thường nhất của "sự thay đổi", do sự giãn nở của các mạch máu trên bề mặt da gây ra.

Có phải khi mãn kinh, mọi phụ nữ đều gặp những thay đổi kể trên không?

Những thay đổi của Irene là do tình trạng "đói" oestrogen gây ra. Tăng thể trọng, chuyển đổi thức ăn thành mỡ, da càng ngày càng nhăn nheo, tóc khô..., tất cả những điều này thật là khó chịu. Lại còn những điều tồi tệ hơn nữa.

"Thưa bác sĩ, trong vài tháng qua, trên mặt tôi bắt đầu mọc lông. Giọng nói của tôi trở nên khàn đục. Nhưng đó không phải là tất cả..."

Irene bắt đầu có vẻ lúng túng.

"Thậm chí tôi không còn có thể gần gũi với chồng nữa".

Bằng cách hỏi bệnh, bác sĩ được biết Irene muốn nói rằng âm đạo của bà đã co lại đến mức không thể tiếp nhận dương vật của chồng được nữa. Sự ham muốn xác thịt đã biến mất hơn một năm trước và giao hợp trở thành sự kiện mỗi tháng một lần. Mới đây,

âm đạo của bà gần như biến mất luôn. Sự kiện bi thảm này gây ra một phản ứng khủng khiếp.

Lời mô tả của Irene là chính xác. Không có oestrogen, tính chất phụ nữ cũng dần dần biến mất. Âm đạo bắt đầu teo lại, tử cung trở nên nhỏ hơn, bộ ngực giảm kích thước, ham muốn tình dục biến mất, và người phụ nữ trở nên hoàn toàn mất cảm giác về tình dục.

Thực tế còn tồi tệ hơn nữa. Khi nguồn oestrogen bị cắt, một phụ nữ trở nên gần như một người đàn ông. Lông mọc trên mặt nhiều hơn, giọng nói trầm hơn, ngực sệ xuống, các cơ quan sinh dục cần cỗi, tất cả khiến cho bà ta có dáng vẻ đàn ông. Vẻ mặt trở nên thô kệch, âm hạch lớn ra và tóc rụng dần, hoàn tất một bức tranh ảm đạm. Tuy không thật sự là đàn ông nhưng họ không còn là một người phụ nữ với những chức năng thiên bẩm. Họ như sống trong một thế giới giữa 2 giới tính. Nhiều người còn cảm thấy giống như những kẻ bị lưu đày nữa. Con cái đã đi xa, nhưng môi liên hệ gần gũi với chồng giảm mạnh, và tình dục không còn làm cho họ thích thú gì nữa. Đôi khi người chồng cũng phải chịu đựng một cách khó khăn như vậy. Đây là lời của Harry, một trong những người chồng này:

"Thưa bác sĩ, nó giống như một cơn ác mộng! Cho đến năm ngoái Peggy vẫn còn là một người vợ tuyệt vời".

"Một người vợ tuyệt vời!"

"Thỉnh thoảng cũng có những bất đồng nhỏ nhưng không có chuyện nào ghê gớm như chuyện này. Bây giờ thật là kỳ cục! Không sinh hoạt vợ chồng, không thú vui, không gì hết! Mỗi khi tôi quay lưng lại thì cô ấy lại phàn nàn về một chuyện khác. Chẳng hạn tại sao chúng tôi không còn đi chơi nữa? Tại sao tôi không còn quan tâm đến cô ấy? Tại sao tôi không như những người chồng khác? Rồi nếu tôi không chịu quỳ gối xuống và xin lỗi thì cô ấy lại nổi trận lôi đình, bắt đầu khóc và không thèm nói chuyện với tôi trong mấy ngày liền. Nếu điều này không chấm dứt sớm thì chắc chắn tôi cũng sẽ trở nên điên khùng như cô ấy thôi!"

Tình trạng của Harry khá phổ biến. Do những thay đổi về thể chất của mình, người vợ thường cảm thấy chán nản và dễ giận dữ. Nhiều vụ ly dị xảy ra vì nguyên nhân này.

Nhiều phụ nữ cho rằng giai đoạn mãn kinh đánh dấu sự chấm dứt cuộc sống hữu ích của họ. Họ thấy rằng đó là sự bắt đầu của tuổi già, sự bắt đầu của kết thúc. Tuy nhiên, thực tế không hoàn toàn như vậy. Những gì người phụ nữ bị thời gian lấy đi không phải là lý do để họ ngừng phấn đấu. Vẫn còn những vũ khí sẵn sàng và dành riêng cho họ, nếu họ cần dùng. Nếu quyết tâm và có vị bác sĩ tài năng, người phụ nữ thật sự có thể quay ngược chiều kim đồng hồ.

Làm sao họ có thể thực hiện được điều đó?

Bằng cách thay thế kích thích tố đã mất. Người ta có thể tái tạo các buồng trứng và những chất mà chúng từng sản xuất. Hầu hết những thoái hóa do thiếu oestrogen đều có thể bị đảo ngược bằng cách sử dụng kích thích tố thích hợp (dạng thuốc tiêm hoặc thuốc viên).

Điều đầu tiên mà một phụ nữ nhận thấy (chỉ trong vòng vài tuần kể từ ngày bắt đầu dùng thuốc) là một cảm giác khoan khoái bất ngờ. Sau nhiều tháng hoặc nhiều năm sống trong tình trạng tuyệt vọng, chán chường, sự thay đổi này không khác gì một cuộc hồi sinh. Dần dần, những điều tốt đẹp khác bắt đầu xuất hiện. Giọng nói cao lên, lông trên mặt giảm dần và biến thành lông măng, bộ ngực săn chắc trở lại, da lấy lại tính đàn hồi và những vết nhăn mất dần, tóc trở lại trơn bóng. Với việc ăn kiêng, số cân thừa biến mất. Sau đây là một ví dụ:

Evelyn ở độ ngũ tuần. Cách đây 6 tháng, bà đi tìm bác sĩ để trình bày về giai đoạn mãn kinh của mình.

"Tôi không thể tin được mặc dù chuyện đó xảy ra với tôi! Tôi đã từng tuyệt vọng đến mức luôn nghĩ đến chuyện tự tử. Bây giờ thì tôi giống như một cô gái 16 tuổi. Sự thay đổi của cơ thể thậm chí còn gây ra cho tôi một chút lúng túng. Ngực tôi trở nên lớn hơn và tôi bắt đầu nghĩ đến chuyện tình dục".

Hiệu quả đối với các cơ quan sinh dục cũng thật đáng chú ý. Như Evelyn nói, gần như là tuổi dậy thì quay trở lại. Tử cung nở lớn hơn, âm đạo dài ra, lớp lót âm đạo trở nên ẩm và "sẵn sàng tiếp đón", âm hạch nhỏ lại để có kích cỡ đầy nữ tính hơn, và mọi việc đều khả quan trở lại.

Về những phụ nữ như Irene thì sao? Có thể giúp đỡ họ được không?

Hầu như luôn luôn giúp được. Bác sĩ của Irene sẽ hướng dẫn bà ta đưa trực tiếp oestrogen dạng kem vào âm đạo. Sau vài tuần, các mô âm đạo sẽ giãn ra và mềm lại, có thể tiếp nhận dương vật. Sau đó, có thể dùng oestrogen dạng thuốc viên và thuốc tiêm để có kết quả tốt hơn nữa, nhưng trách nhiệm chính yếu vẫn thuộc về Irene và chồng cô ta.

Họ sẽ làm gì?

Sinh hoạt tình dục thường xuyên và đều đặn. Trong thế giới sinh học có một câu mang tính quyết định là "Dùng nó hoặc mất nó!". Bất cứ một cấu trúc nào không được dùng đến thường xuyên và đều đặn đều khô héo đi. Âm đạo không phải là ngoại lệ. Sự kết hợp của kích thích tố thay thế và hành động tích cực giao hợp sẽ có hiệu quả hơn bất cứ phương pháp nào trong việc giữ cho các cơ quan sinh dục luôn ở trong tình trạng tốt.

Loại kích thích tố nào được dùng để thay thế oestrogen do buồng trứng sản xuất?

Oestrogen, từ bất cứ nguồn nào khác. Một nguồn thông thường là nước tiểu của người (vì những phụ nữ có các buồng trứng đang hoạt động vẫn thải ra một lượng tương đối lớn oestrogen trong nước tiểu của họ). Các phụ nữ mãn kinh đã được điều trị một cách hiệu quả bằng kích thích tố trích từ nước tiểu người và ngựa. Có lẽ nước tiểu của chim cánh cụt cũng đem lại kết quả tốt, nếu có thể kiếm được. Oestrogen thậm chí còn được tổng hợp từ đậu nành nữa.

Hầu hết các phụ nữ dùng kích thích tố dạng viên để uống. Nhiều người khác lại thích tiêm. Có người đề nghị cấy những viên nhỏ dưới da. Điều quan trọng là nó đi vào máu và được phân phối khắp cơ thể.

Những kích thích tố này không gây ung thư sao?

Đã có những câu hỏi tương tự đặt ra nhưng chưa có bằng chứng đáng tin cậy nào cho thấy các oestrogen có thể gây ung thư.

Tuy nhiên, những phụ nữ có các khối u ác tính ở ngực hoặc tử cung không nên dùng oestrogen vì kích thích tố này có thể làm khối u phát triển nhanh hơn.

Mặt khác, có lẽ việc duy trì suốt đời loại kích thích tố này có thể bảo vệ người phụ nữ khỏi bệnh ung thư vú và tử cung. Nó còn giúp cơ thể chống một số bệnh trầm trọng khác nữa.

Đó là những bệnh nào?

Oestrogen giúp chống lại những cơn đau tim. Rất ít người có lượng oestrogen bình thường mà lại là nạn nhân của một cơn đau tim. Khi mãn kinh, phụ nữ bắt đầu chết vì bệnh tắc động mạch vành, một bệnh hiếm gặp thời trẻ.

Vài chục năm trước, để điều trị cho nam giới bị bệnh động mạch, các bác sĩ đã thử dùng oestrogen liều cao. Tất cả những người đàn ông được điều trị bằng oestrogen đều mắc chứng lớn vú và mất hoàn toàn sự thích thú trong sinh hoạt tình dục. Kê tiếp là chứng bất lực hoàn toàn. Và thế là các bệnh nhân quyết định rằng thà chấp nhận nguy cơ đau tim còn hơn.

Oestrogen cũng giúp phụ nữ mãn kinh chống lại chứng xơ cứng động mạch. Đặc biệt, oestrogen giúp phòng trị chứng loãng xương. Khi mãn kinh, do thiếu kích thích tố này, chất canxi và lân dần dần rút ra khỏi xương. Tiến trình này giống như rút hồ ra khỏi khoảng giữa các viên gạch trong một bức tường, khiến bức tường vẫn đứng nhưng đã yếu đi. Thiệt thòi nhất là các đốt xương sống, phải chịu toàn bộ sức nặng của cơ thể. Sau một thời gian, chúng có thể đổ sụp xuống, từ đốt này đến đốt khác, như những con cờ Domino. Tiến trình này xảy ra một cách thầm lặng và gần như không gây đau đớn gì, quá lắm bệnh nhân cũng chỉ than phiền về một bệnh đau lưng nhẹ mà thôi.

Khi các đốt xương sống sụp xuống, người phụ nữ thật sự giảm chiều cao (giảm 1,27 cm hoặc hơn nữa mỗi năm). Rõ ràng các kích thích tố không thể gắn liền các xương gãy trở lại nhưng chúng có thể làm quá trình này ngừng hay chậm lại.

Có phải một số phụ nữ mãn kinh không cần các kích thích tố không?

Một số bác sĩ tin rằng giai đoạn mãn kinh là điều mà phụ nữ phải trải qua và cuối cùng sẽ khỏi hẳn. Họ không bao giờ kê các kích thích tố vào đơn thuốc, chỉ cho những lời chỉ bảo đầy tính cách đàn ông như: "Hãy tự vươn lên! Hãy quên đi những tia sáng nóng!". Số bác sĩ này chủ yếu là đàn ông, những người không bao giờ đau khổ vì thấy ngực mình sẽ xuống, không bao giờ gặp tình trạng sụp cột sống.

Một số bác sĩ lại có quan niệm hoàn toàn trái ngược. Họ tin rằng mỗi phụ nữ cần dùng các kích thích tố theo liều lượng và chủng loại cần thiết nhằm giữ cho họ có kinh suốt đời. Các bác sĩ kê đơn progesterone và oestrogen theo một thời khoá biểu cố định. Mỗi tháng, sau khi ngừng thuốc, kinh nguyệt lại bắt đầu. Kỹ thuật này có lẽ vô hại và có thể nâng cao tinh thần của một số phụ nữ.

Hầu hết các chuyên gia cho rằng các kích thích tố nhân tạo không thật sự cần thiết và chỉ đề nghị sử dụng chúng trong những trường hợp đặc biệt. Một số bác sĩ khác lại kết hợp kích thích tố nam testosterone với oestrogen.

Điều lạ lùng là testosterone có thể giúp loại bỏ các "tia sáng nóng". Nó cũng giúp cải thiện lớp lót âm đạo.

Dùng kích thích tố nam cho phụ nữ có phải là điều tốt không?

Nếu cơ thể họ cần thì không có lý do gì khiến họ không dùng cả. Dù sao thì mỗi phụ nữ đều có nguồn cung cấp testosterone của chính mình. Các tuyến thượng thận sản xuất testosterone trong suốt cuộc đời. Đó là lý do tại sao khi thiếu oestrogen, người phụ nữ lại bị nam hoá. Kích thích tố nam đem lại các triệu chứng như tăng kích thích âm hạch, mọc lông, giọng trở nên trầm. Khi người phụ nữ già đi, lượng testosterone cũng giảm theo. Ở một lượng thích hợp, kích thích tố cũng rất cần đối với sức khoẻ của phụ nữ nên việc bổ sung nó là đúng. Một trong những điều tốt đẹp nhất mà việc sử dụng testosterone đem lại là sự gia tăng ham muốn và thích thú tình dục sau thời kỳ mãn kinh.

Phụ nữ rất ham muốn tình dục khi cuộc sống thay đổi sao?

Nhiều người như vậy. Tuy bị suy sụp tinh thần, bị hành hạ bởi những "tia sáng nóng", những cơn đau và những thứ khác nữa, nhiều phụ nữ vẫn không thể xem nhẹ chuyện tình dục. Sự phục hồi oestrogen cùng với một ít testosterone đã làm nên những điều kỳ diệu. Mặt khác, một số phụ nữ lại thấy một sự gia tăng mãnh liệt ham muốn tình dục sau khi tắt kinh. Đây có lẽ là một thay đổi về tâm lý. Do nỗi lo sợ mang thai không còn nữa nên ham muốn tình dục ở nhiều phụ nữ lại tăng mạnh. Sự hồi sinh ham muốn tình dục này có thể đem lại hai vấn đề khác nhau.

Vấn đề đầu tiên liên quan đến người chồng. Trong lúc ham muốn và khả năng sinh hoạt tình dục của ông ta có thể giảm thì người vợ lại đột nhiên hồi xuân. Những đòi hỏi của bà ta có thể vượt quá khả năng của chồng. Vấn đề thứ hai là tuy kinh nguyệt đã hết nhưng quá trình rụng trứng đôi khi vẫn tồn tại, khiến người phụ nữ có thể mang thai cũng có thể xảy ra trong thời kỳ cuộc sống thay đổi.

Để được an toàn, người phụ nữ mãn kinh nên tiếp tục áp dụng các biện pháp tránh thai trong thời gian ít nhất một năm kể từ ngày mất kinh. Nếu một chu kỳ kinh nguyệt khác lại xuất hiện, bà ta cần phải chờ thêm một năm nữa. Ngay cả đến lúc đó, bà ta vẫn chưa được an toàn tuyệt đối; đã có nhiều phụ nữ ngoài 50 tuổi phải bắt đầu "dịch vụ chăm sóc em bé" trở lại.

Phụ nữ có thể dùng oestrogen và thuốc viên tránh thai cùng một lúc không?

Chắc chắn là được. Thuốc viên tránh thai chỉ là sự kết hợp giữa oestrogen và các kích thích tố khác như progesterone mà thôi. Liều lượng dùng thì nên để cho bác sĩ quyết định nhưng hai loại thuốc này là tương hợp.

Những phụ nữ mãn kinh sớm vì giải phẫu có cần kích thích tố không?

Những phụ nữ bước vào giai đoạn mãn kinh vì giải phẫu cũng đã bổ sung một lượng cần oestrogen bằng hoặc thậm chí nhiều hơn so với người mãn kinh tự nhiên. Sự biến mất đột ngột của kích thích tố đòi hỏi cả bệnh nhân lẫn bác sĩ phải có hành động tức thì

và mạnh bạo để giảm thiểu sự khó chịu và tổn thương. Nguyên tắc này cũng được áp dụng cho những cô gái bắt đầu mãn kinh sớm ở tuổi 30 hoặc thậm chí sớm hơn nữa.

Oestrogen có ngăn ngừa được những thay đổi của thời kỳ mãn kinh không?

Đáng tiếc là không. Mặc dù có sự kháng cự dũng cảm của oestrogen nhưng quá trình lão hóa vẫn diễn ra một cách khắc nghiệt. Các kích thích tố chỉ có thể giảm thiểu những thay đổi. Một phụ nữ hết kinh ở tuổi 40 nhưng sống đến 75 tuổi vẫn có thể sống dễ chịu ở giai đoạn sau khi mãn kinh. Bà ta xứng đáng với mọi sự giúp đỡ mà bà nhận được.

Đàn ông có gặp giai đoạn thay đổi cuộc sống không?

Có. Không may là nó chậm hơn nhiều so với giai đoạn mãn kinh của phụ nữ. Những biểu hiện này không rõ ràng, khó chẩn đoán và điều trị.

Ở phụ nữ, sự biến mất của kinh kỳ và sự bắt đầu của những "tia sáng nóng" là điều không thể nhầm lẫn được. Hầu hết các phụ nữ đều nhận thấy tình trạng của mình và tìm một giải pháp nào đó.

Còn ở đàn ông lại khác. Biểu hiện đầu tiên của thời kỳ mãn kinh ở đàn ông là dương vật mất đi "sức mạnh tấn công". Nó phải mất nhiều thời gian để cương cứng nhưng lại chỉ "làm việc" được trong một thời gian ngắn. Thông thường quá trình này diễn ra chậm chạp đến nỗi người đàn ông khó nhận thấy được. Glen (49 tuổi) là một thí dụ:

"Thưa bác sĩ, đó là câu chuyện hết sức kỳ quặc. Nó phải bắt đầu từ cả năm nay nhưng tôi không nhận ra. Thỉnh thoảng tôi cũng có gặp những phiền toái, nhưng không lớn đến mức phải tìm tới bác sĩ". Anh ta nói bằng giọng run run.

Sự thay đổi cuộc sống đối với đàn ông cũng không phải là một chuyến dạo chơi. Sự cảm nhận được tuổi già đang đến, việc mất khả năng giao hợp... có thể gây ra sự suy sụp tinh thần sâu xa.

"Tôi không biết phải làm gì. Thật là tồi tệ khi không thể làm được cái điều mà mình đã làm cả đời. Tôi không thể hòa hợp một cách tốt đẹp với Jane, vợ tôi, vào lúc đó được. Tôi đã thử mọi cách, đã uống vài loại thuốc mà được sĩ bán cho tôi. Thậm chí tôi nghĩ rằng đó có thể là do lỗi của vợ tôi; do cô ấy cũng không còn trẻ trung gì nữa. Tôi đã thực hiện "thí nghiệm" với một cô gái tại văn phòng. Lần đầu tiên thật là tuyệt vời, khiến tôi nghĩ rằng mình đã vượt qua được khó khăn; nhưng sau đó thì mọi sự vẫn như cũ".

"Sau một thời gian, tôi không thể làm gì được cả. Tôi nghĩ rằng dương vật của tôi đã chết rồi - tôi chờ cho nó rụng đi. Tôi có thể thề rằng nó đang trở nên nhỏ hơn và thậm chí các tinh hoàn cũng đang co lại. Tôi thật sự trở nên chán nản và nóng nảy đến nỗi không thể buộc mình làm việc được. Tôi nghĩ rằng đã đến lúc phải đi gặp bác sĩ".

Những điều đó hoàn toàn không phải do Glen tưởng tượng, vì dương vật và tinh hoàn của anh ta thật sự đang co lại. Testosterone, kích thích tố sinh dục nam duy nhất, chủ yếu do tinh hoàn sản xuất, một nguồn cung cấp thứ yếu là các tuyến thượng thận. Chính chất này làm cho nam giới có tính đàn ông. Chỉ một vài giọt kích thích tố này mỗi ngày cũng đủ cho họ trở nên gân guốc và nhiều lông. Testosterone cũng giữ cho dương vật và các tinh hoàn được năng động, giúp duy trì các cấu trúc sinh dục bên trong và hoạt động của chúng như nhiếp hộ tuyến, tuyến tiền liệt và các tinh nang.

Điều gì xảy ra khi sự thay đổi cuộc sống bắt đầu?

Vào tuổi 40, các tế bào tiết kích thích tố ở tinh hoàn bắt đầu suy sụp. Giống như ở buồng trứng, chúng bị thay thế từ từ bởi những mô sẹo. Sản lượng testosterone giảm dần dần và tính dục nam suy tàn. Khả năng cương cứng của dương vật bị ảnh hưởng. Cùng lúc với sự suy yếu của dương vật, người đàn ông bắt đầu mất sự hứng thú trong sinh hoạt tình dục. Điều này thường được nguy trang bằng sự gia tăng hoạt động tình dục.

Tại sao khi mất đi sự ham muốn thì đàn ông lại trở nên năng động về tình dục hơn?

Vì lo lắng nên anh ta tìm cách chứng minh rằng mình vẫn như xưa. Đầu tiên, anh ta thử sinh hoạt với vợ. Khi điều đó thất

bại, anh ta tìm kiếm một nhân vật thứ ba. Nếu vẫn thất bại, anh ta lại tìm một nhân vật thứ tư, và cứ thế mãi.

Nhiều cuộc hôn nhân đã bị thủ tiêu ở giai đoạn này do nỗi sợ hãi đối với tình dục của người chồng và sự thiếu hiểu biết của người vợ. Lý do chính khiến nhiều người chồng ở tuổi này đến với những phụ nữ khác là để chứng minh rằng họ vẫn còn khả năng sinh hoạt tình dục tốt. Điều bi thảm là nếu tìm thấy người phụ nữ mà anh ta có thể cùng sinh hoạt tốt, cuộc hôn nhân của anh ta có thể bị tiêu hủy.

Tại sao lại bi thảm?

Vì thời kỳ mãn kinh vẫn tiếp tục tiến triển một cách khác nghiệt. Một người phụ nữ mới trước hết có tác dụng kích dâm. Sở dĩ anh ta thành công với bạn tình mới vì với người này, anh ta không bị đòi hỏi phải giao hợp thường xuyên. Nếu đêm nào cũng ân ái với người mới thì sau một thời gian, anh ta sẽ gặp những trục trặc cũ.

Sự thiếu kích thích tố tình dục gây ảnh hưởng gì nữa?

Khi tình trạng thiếu kích thích tố tình dục vẫn tiến triển tiếp tục, những biểu hiện bên ngoài trở nên rõ ràng hơn. Sự nóng nảy và chán chường gia tăng, góp phần vào việc làm tăng thói nghiện rượu ở tuổi này. Dần dần, râu quai nón trở nên mỏng hơn, giọng nói cao hơn, và dương vật cùng các tinh hoàn thậm chí còn teo nhỏ hơn nữa. Người đàn ông trở nên còng lưng và bắt đầu mất chiều cao. Thực tế là anh ta đang trở nên nữ hóa. Tình hình càng tiến triển thì những người đàn ông này thậm chí lại có đôi vú phát triển như phụ nữ nữa.

Tại sao đàn ông lại trở nên nữ hóa?

Vì các tuyến thượng thận của họ cũng sản xuất oestrogen. Nam tính (hoặc nữ tính) đặc trưng tùy thuộc vào việc duy trì sự cân bằng giữa oestrogen và testosterone; cả hai loại kích thích tố này vẫn liên tục lưu thông trong cơ thể của đàn ông lẫn đàn bà. Khi người đàn ông bị mất testosterone, thì oestrogen sẽ chiếm chỗ. Ở một số người đàn ông, điều này thậm chí còn xảy ra cả trước giai đoạn mãn kinh.

Nó xảy ra như thế nào?

Ở những người nghiện rượu kinh niên, gan thường bị thương tổn trầm trọng. Thông thường, oestrogen do các tuyến thượng thận sản xuất ra bị gan làm cho mất tác dụng, ngăn cản sự nữ hóa. Khi gan bị thương tổn, oestrogen trở nên mạnh hơn và đem đến những đặc tính của phụ nữ. Những người nghiện rượu kinh niên thường có những bộ ngực phát triển, nhiều mỡ đọng lại trên hông và thiếu lông trên cơ thể, nhất là trên ngực.

Cách điều trị chứng mãn kinh ở đàn ông là gì?

Trước hết, cần bổ sung lượng testosterone đang suy tàn. Việc này không dễ dàng như người ta vẫn tưởng. Nhiều bác sĩ tỏ ra miễn cưỡng khi giúp cho các bệnh nhân nam vượt qua giai đoạn khó khăn nhất này.

Một số bác sĩ không nhận thức được rằng các tuyến không hoạt động mãi mãi. Do nhiều người đàn ông vẫn còn duy trì được khả năng sinh sản ở những năm 70 tuổi nên họ lầm lẫn giữa sự hiện diện của số lượng nhỏ tinh trùng với lượng tương ứng kích thích tố sinh dục. Mặt khác, một số đàn ông lại gặp phải những vấn đề về khả năng giao hợp từ trước nên bác sĩ cho rằng các triệu chứng mãn kinh chỉ là một giai đoạn khác của chứng bất lực mà thôi.

Có cách gì để nhận biết sự khác biệt giữa sự thay đổi cuộc sống với chứng bất lực thông thường không?

Có. Các tinh hoàn được kiểm soát bởi tuyến niêm dịch, tuyến này có chức năng kích thích chúng bằng một kích thích tố gọi là gonadotropin. Khi các tinh hoàn cần cỗi, tuyến niêm dịch sẽ sản xuất càng lúc càng nhiều gonadotropin nhằm cố gắng thúc đẩy chúng sản xuất nhiều kích thích tố hơn nữa. Lượng gonadotropin gia tăng được bài tiết qua nước tiểu, hàm lượng chất này có thể đo được bằng quá trình hóa học. Khi một người đàn ông trong độ ngũ tuần gặp vấn đề về khả năng giao hợp, anh ta nên xét nghiệm lượng gonadotropin trong nước tiểu. Nếu lượng gonadotropin cao, việc thay thế testosterone thiếu hụt có thể giúp ích cho anh ta. Nếu lượng gonadotropin bình thường thì sự bất lực của anh ta có

thể là một vấn đề về cảm xúc. Lúc đó, anh ta cần đến sự giúp đỡ của một nhà tâm lý bệnh học tài ba.

Sự thay thế testosterone có tác dụng gì đối với nam giới?

Nó giúp hệ thống sinh sản hoạt động trở lại. Hầu hết các thay đổi có tính cách suy thoái đều có thể được đảo ngược. Sự hồi phục đầu tiên và mãnh liệt nhất là khả năng cương cứng của dương vật. Dương vật và các tinh hoàn nở lớn lên, nhưng không bao giờ lớn hơn kích cỡ trước giai đoạn mãn kinh.

Sự tự tin, tính quả quyết và tinh thần lạc quan cũng nhanh chóng trở lại. Sự thành công ở thế giới bên ngoài nuôi dưỡng thành công ở thế giới bên trong. Ngược lại, người đàn ông càng có khả năng trên giường chùng nào thì cũng có khả năng trong kinh doanh chùng nấy.

Chúng ta hãy nghe Glen kết luận câu chuyện:

"Kể từ ngày tôi dùng các kích thích tố này, mọi sự đều thay đổi. Không hiểu sao một vài mũi tiêm lại có thể tạo nên được sự khác biệt lớn như vậy. Jane vẫn thường phàn nàn rằng tôi cứ chạy theo cô ấy chung quanh nhà như một con bò mộng thở phì phì. Nhưng cô ấy lại thích điều này! Trong 2 tuần đầu dùng các kích thích tố, có vẻ như cô ấy không tin tưởng gì mấy. Mỗi ngày tôi phải giao hợp ít nhất hai lần; nếu không, tôi không thể đi làm được (tình trạng cương cứng vẫn tiếp tục khi nó chưa được xả). Nhưng đó là một vấn đề dễ giải quyết hơn là vấn đề kia".

Việc dùng testosterone không làm cho tinh hoàn teo lại sao?

Ở người đàn ông bình thường thì có. Nó thay thế nguồn kích thích tố của chính anh ta. Dù sao thì một người đàn ông ở tuổi mãn kinh cũng không đạt được hiệu suất cao từ những tinh hoàn đang teo lại như vậy. Một sự trợ giúp nhỏ trong trường hợp này là tốt.

Testosterone thường được dùng ở dạng kẹo ngậm hoặc thuốc tiêm. Những viên thuốc uống dễ bị phá hủy bởi dịch vị, thành ra không còn công dụng gì nữa. Thuốc tiêm vừa rẻ tiền vừa đáng tin cậy. Kẹo ngậm cho phép hấp thụ thuốc qua màng nhầy của miệng và cũng đem lại hiệu quả tốt đẹp. Trong hầu hết các trường hợp, kích thích tố cũng giúp giải quyết những thay đổi khác của giai

đoạn mãn kinh. Râu quai nón dày lên, giọng trầm xuống, tình trạng vú lớn giảm bớt, xương trở nên mạnh hơn. Tuy nhiên, kích thích tố này không thể ngăn tình trạng giảm chiều cao.

Việc thay thế kích thích tố có đủ để giải quyết các vấn đề mãn kinh ở nam giới không?

Không. Để phục hồi hoạt động sinh lý, người đàn ông còn phải có một người bạn tình biết thông cảm. Một người vợ (hoặc bạn gái) biết cảm thông và biết tạo niềm tin có thể làm được những điều kỳ diệu. Trái lại, một phụ nữ thiếu kiên nhẫn, nóng nảy, chỉ biết nhục mạ người khác sẽ nhận được sự thất bại. Không một dương vật nào, dù có kích thích tố hay không, lại có thể chịu đựng được một phụ nữ hay bắt bẻ.

Mel 54 tuổi, đã được tiêm kích thích tố nhưng không có tác dụng gì cả. Laura (vợ anh) kể:

"Tôi không thể chịu đựng khi nhìn thấy những gì xảy ra cho anh ấy. Mel là một người đàn ông tuyệt vời, nhưng sự thay đổi đó đã làm cho anh ấy phải khổ sở rất nhiều. Đôi khi anh ấy thức suốt đêm, cố gắng làm cho dương vật cương lên. Rồi anh đứng dậy và đi quanh nhà. Các kích thích tố cũng có đôi chút tác dụng nhưng vẫn còn thiếu một cái gì đó. Tôi đã thử nghĩ mình có thể làm được điều gì không, và khi nhận ra được phần trách nhiệm của mình trong vấn đề này, tôi cảm thấy xấu hổ".

"Tôi đã phản ứng với Mel theo cách tôi đã cư xử từ 30 năm nay - tôi không nhận thức được rằng mọi chuyện đã thay đổi hết. Trong sinh hoạt tình dục, tôi phải cố gắng nhiều hơn. Trước hết, tôi phải tìm hiểu xem điều gì khiến anh ấy bị kích thích nhiều nhất. Và tôi phát hiện ra nhiều mẹo nhỏ. Điều quan trọng nhất là luôn luôn phải tỏ cho anh ấy biết rằng tôi muốn anh ấy".

Những người đàn ông nào không nên dùng kích thích tố?

Những người bị bệnh ung thư tiền liệt tuyến, ung thư dương vật hoặc tinh hoàn không nên sử dụng liệu pháp kích thích tố. Tuy nhiên, với họ, khả năng giao hợp là chuyện không quan trọng.

Những người đồng tính luyện ái nam có bị "mãn kinh" không?

Về mặt sinh lý, những người đồng tính luyện ái không có gì khác so với những người dị tính luyện ái cả. Các kích thích tố của họ cũng mất dần. Liệu pháp thay thế cũng có thể giúp họ, nhưng một phụ nữ biết cảm thông, phục vụ họ lại là điều không cần thiết. Một "đối tác" đồng tính luyện ái hiểu vấn đề và sẵn lòng giúp đỡ họ là chuyện hiếm có.

Có thể dùng kích thích tố nữ oestrogen cho đàn ông mãn kinh không?

Trong một số trường hợp, đó là một ý kiến hay. Một số người có dấu hiệu tăng khả năng giao hợp nếu liều testosterone thay thế được kết hợp với một lượng nhỏ oestrogen. Có lẽ oestrogen giúp cho kích thích tố nam hoạt động một cách suôn sẻ hơn.

Tác dụng của oestrogen chưa được khẳng định. Tuy nhiên, những người đàn ông không thể sinh hoạt tốt chỉ với testosterone cũng có thể dùng thử.

Đàn ông và phụ nữ tuổi mãn kinh cần dùng các kích thích tố trong bao lâu?

Cho đến lúc họ không còn muốn duy trì khả năng giao hợp của mình. Lúc đó, tất cả những triệu chứng của sự bất lực sẽ trở lại. Không có cách gì giúp cho những buồng trứng và tinh hoàn đã hóa đá đó sống lại được. Một khi chúng đã mất đi là mất hẳn, không thể níu lại nữa.

CHƯƠNG 16

SINH HOẠT TÌNH DỤC Ở TUỔI VỀ CHIỀU

Lúc nào người ta trở nên quá già đối với sinh hoạt tình dục?

Không bao giờ. Hầu hết các phụ nữ mất khả năng sinh sản từ tuổi 50, đàn ông hiếm khi làm cha ở tuổi 70, nhưng sinh hoạt tình dục vẫn là điều có thể thực hiện và đáng ham muốn.

Hành động giao hợp và tất cả những sự kiện dẫn đến hành động này đều có tính chất hấp dẫn và gây kích thích. Nó đem lại cho cuộc sống hàng ngày sức sống và nguồn cảm hứng. Những người đã từ bỏ các hoạt động khác (như làm việc và chăm lo cho gia đình) càng cần sinh hoạt tình dục nhiều hơn chứ không phải ít hơn trước đây. Một người đứng tuổi thay vì giết thì giờ bằng cách ngồi ở công cả mấy tiếng đồng hồ thì có thể phá bỏ sự đơn độc bằng một ít thì giờ trên giường; họ sẽ thấy thời gian đi nhanh hơn.

Điều này không có nghĩa là những người già bị chuyển thành những kẻ "nghiện tình dục", luôn luôn tìm cách kích thích ham muốn tình dục đang suy yếu của mình. Nhưng sự cô độc và chán chường của tuổi già có thể được hạn chế bằng việc có người bạn tình thích hợp.

Chẳng phải việc vẫn còn giao hợp ở tuổi già là khiêm nhã sao?

Tại sao lại như vậy? Nếu việc giao hợp ở đôi vợ chồng tuổi 45 được coi là thanh nhã thì không có lý gì việc giao hợp ở tuổi 75 lại là bất nhã.

Thành kiến trên là hệ quả của một quan niệm cổ hủ: hành động giao hợp phải gắn liền với mục đích sinh sản. Với ý nghĩ như vậy, khi về già, nhiều người cảm thấy không có lý do gì để tìm lại thú vui ân ái trước kia. Thật sự họ không cần phải nghĩ như vậy.

Chỉ nội hành động giao hợp đã là lý do đầy đủ rồi. Nếu sinh sản là một cách biện minh duy nhất cho sinh hoạt tình dục thì "dụng cụ giới tính" của họ đã được thiết kế một cách quá thừa thãi. Trong suốt cuộc đời mình, một người đàn ông chỉ cần lượng tinh dịch đủ để làm cha của từ 10 đến 20 đứa con mà thôi. Nhưng trên thực tế, số tinh trùng trong một lần giao hợp đủ để anh ta làm bố hàng triệu đứa trẻ. Với mục đích sinh con, một người phụ nữ chỉ cần số trứng đủ để thành lập một gia đình - nhưng cô ta có khả năng sinh ra tới 200.000 đứa con.

Như vậy thì tại sao một số người lại từ bỏ chuyện tình dục ?

Ở tuổi 55 hoặc 60, nhiều người cảm thấy nhẹ nhàng vì đã trút bỏ được gánh nặng mà họ đã phải chịu đựng cả mấy chục năm trời. Tuổi già được sử dụng như lý do để biện minh cho việc rút lui khỏi đời sống tình dục, điều mà họ chưa bao giờ thật sự biết thương thức. Đôi khi, việc từ bỏ sinh hoạt tình dục lại do con cái gây ra, nhất là khi một trong hai vợ chồng đã chết đi. Người con dâu hoặc con rể có thể nói: "Dù sao thì cha (mẹ) cũng đã quá già đối với hoạt động vô nghĩa đó. Thừa cha (mẹ), tại sao cha (mẹ) lại không chịu bình tâm mà quên đi tất cả những chuyện rắc rối của cái gọi là sinh hoạt tình dục kia đi?".

Một số người lớn tuổi tự nguyện từ bỏ sinh hoạt tình dục khi vợ (hoặc chồng) của họ chết. Khi cơn choáng váng vì sự cô độc qua đi, những khả năng và sự thích thú đối với tình dục có thể biến mất vĩnh viễn. Một số người khác ngừng giao hợp khi vợ hoặc chồng họ bị bệnh. Điều này thường báo hiệu sự chấm dứt của sinh hoạt tình dục. Một số cặp vợ chồng lại mất dần sự thích thú đối với tình dục khi một trong 2 người mất đi khả năng giao hợp.

Đàn ông và đàn bà từ bỏ sinh hoạt tình dục theo cách khác nhau.

Các thống kê ở Mỹ cho thấy, phụ nữ duy trì được sự hứng thú đối với tình dục lâu hơn đàn ông. Trong những phụ nữ 60-90 đã ngừng quan hệ tình dục, đa số cho biết họ từ bỏ thú vui này đơn giản chỉ vì chồng họ không còn sẵn sàng hoặc có khả năng đáp ứng. Chỉ 1/10 phụ nữ trong tuổi này tự nguyện sống độc thân. Còn ở đàn ông cùng độ tuổi, lý do "hạ màn" chủ yếu là vì bệnh, bất lực hoặc không ưa thích.

Sau tuổi 60, nếu sinh hoạt tình dục bị gián đoạn một thời gian thì thông thường, nó sẽ không bao giờ trở lại nữa. Nếu đôi vợ chồng già tự nguyện từ bỏ sinh hoạt tình dục trong hơn 60 ngày thì cơ hội để có thể tiếp tục sinh hoạt như cũ gần như là số không. Henry, 68 tuổi, một kế toán viên về hưu, từng trải qua một kinh nghiệm như vậy:

"Thực ra tôi không bao giờ quá lưu tâm đến sinh hoạt tình dục, nhưng tôi lại không sẵn sàng từ bỏ nó; thỉnh thoảng tôi cũng thật sự hưởng thụ thú vui ân ái. Khoảng 4 tuần vợ chồng tôi lại giao hợp một lần. Sáu tháng trước, Irene bị bệnh viêm khớp xương và do đó, sinh hoạt vợ chồng trở nên một gánh nặng cho cô ấy. Và tôi đã không ăn nằm với vợ trong thời gian này. Tháng trước, sức khỏe của cô ấy trở nên khả quan hơn và tôi đã cố gắng bắt đầu trở lại nhưng, tôi không thể".

Điều Henry muốn nói là sau 6 tháng giữ sự trinh khiết bất buộc, ông không thể cương lên được nữa. Ở tuổi 68, hầu hết đàn ông đều khó cương, và cũng giống như chim bồ câu, một khi chúng đã bay đi thì rất khó làm cho chúng quay trở lại. May mà Irene có óc thực tế trong sinh hoạt tình dục hơn chồng. Bà đã kể về những gì xảy ra tiếp đó:

"Tôi biết có chuyện trục trặc đang xảy ra với chồng tôi. Anh ấy ăn uống không đúng cách và cứ ngồi ngâm nghĩ những chuyện đầu đầu; thậm chí anh ấy không còn đi dạo như lời dặn của bác sĩ. Và mỗi lần anh ấy cố gắng ăn nằm với tôi nhưng thất bại thì tình trạng của anh ấy càng trở nên tồi tệ hơn. Do đó tôi đi phố và mua về một số sách giáo dục về giới tính. Trước đây tôi không bao giờ làm như vậy nhưng bây giờ thì tình thế đã thay đổi và tôi nghĩ rằng mình đã trở nên lạc hậu. Một trong những cuốn sách này nói rằng nếu người vợ vượt ve, kích thích dương vật của chồng thì sẽ có thể giúp cho chồng dễ cương hơn. Tôi đã được dạy dỗ rằng một phụ nữ đoan chính không bao giờ được làm điều đó, nhưng bây giờ mọi sự đã đổi khác. Tôi yêu chồng và sẵn sàng làm bất cứ việc gì để giúp anh ấy trở lại như trước. Vì vậy, tôi làm đúng như sách chỉ dẫn và điều huyền diệu đã xảy ra. Bây giờ Henry đã trở nên vui vẻ, lạc quan hơn; thậm chí anh ấy còn định đi kiếm việc làm ngoài giờ. Có thể tôi không nên thú nhận điều này, nhưng thật sự tôi hưởng thụ thú vui chăn gối với sự thích thú còn hơn cả trước kia nữa. Thậm chí tôi đang nghĩ đến việc thử một số điều khác mà tôi đã được đọc trong cuốn sách đó".

Có cách nào khác giúp những người như Henry duy trì khả năng giao hợp?

Có, nếu anh ta chịu khó làm. Anh ta có thể thủ dâm. Về mặt cơ thể, các phản xạ đều tương đồng. Các kiểu mẫu phản xạ giới tính không khác gì phản xạ kiểm soát sự tiêu hóa và bài tiết. Nếu Henry phải kiêng các thức ăn đặc trong 6 tháng thì sau đó sẽ khó mà trở lại với chế độ ăn uống bình thường. Nếu anh ta tránh đi đại tiện trong nửa năm trời, ở tuổi anh ta, thì sự bài tiết bình thường có thể sẽ không bao giờ trở lại nữa. Tương tự, nếu không được liên tục củng cố, hệ thần kinh sinh dục có thể tàn tạ.

Cơ thể không cần biết sự củng cố này xảy ra như thế nào. Vị mục sư của Henry có thể không thích nghe nói về những cơn khoái cảm cực độ tự có của anh ta, nhưng chắc chắn ông cũng không thể đề nghị một phương pháp nào khác hơn nhằm duy trì các chức năng tính dục. Nếu một người lớn tuổi hiểu rằng hành động thủ dâm đều đặn có thể giúp cho bộ phận sinh dục hoạt động cho đến khi trực tiếp gặp lại bạn tình, thì cả người chồng lẫn người vợ đều được cất đi gánh nặng khổng lồ của sự đau khổ.

Như vậy các bác sĩ đề nghị nên thủ dâm sao?

Mặc dù thủ dâm không phải là hình thức lý tưởng cho hoạt động tình dục và chắc chắn không thể so sánh với sự giao hợp dị tính luyện ái nhưng nó vẫn chiếm một vị trí quan trọng trong sự tiến hóa về tình dục ở con người. Nó có thể làm cho chức năng tính dục ở tuổi già được trường tồn. Nếu một trong 2 người tạm thời mất khả năng sinh hoạt tình dục hoặc chết đi, bạn đời của họ có thể chọn phương pháp này để giữ cho bộ máy sinh dục tiếp tục hoạt động trong khi chờ đợi người kia lành bệnh hoặc gặp được người mới.

Nếu vì bệnh tật, người vợ hoặc chồng không thể tham gia cuộc vui thì sao?

Nếu bệnh thật sự là trở ngại cho việc giao hợp và điều này có thể trở nên vĩnh viễn, cần phải xét đến những giải pháp thay thế về tình dục. May mắn là ít có tình trạng cơ thể khiến người ta phải loại bỏ hoàn toàn hành động giao hợp.

Một trong những thay đổi xảy ra theo tuổi tác và thường gây trở ngại cho sinh hoạt tình dục bình thường là tình trạng béo phì. Khi người vợ hoặc chồng tăng thể trọng thì những cái bụng quá khổ của họ khiến cho việc giao hợp trở nên khó khăn. Giải pháp hợp lý cho cả hai người là tìm cách giảm thể trọng. Còn giải pháp dễ nhất là tìm một tư thế thích hợp.

Còn những người viêm khớp xương thì sao?

Theo dòng thời gian, hầu như mọi người thỉnh thoảng lại bị đau ở các xương và các khớp, khiến hành động giao hợp và cử động kèm theo có thể gây đau đớn. Đây là lý do tồi tệ nhất khiến cho hành động giao hợp trở thành không thể thực hiện được. Đối với hầu hết các dạng viêm khớp xương, việc luyện tập một cách nhẹ nhàng trong sự thoải mái và riêng tư của chiếc giường cùng một người bạn tình quyền rũ có thể đem lại hiệu quả.

Hành động giao hợp thường xuyên có thể làm cho các tuyến thượng thận tăng gia sản xuất cortisone, làm nhẹ các triệu chứng của bệnh viêm khớp. Đó là vì tất cả các tuyến trong cơ thể đều được "nối mạng" và được điều khiển bởi tuyến chính - niêm dịch tuyến, nằm ở đáy não. Khi giao hợp, tuyến này nhận được các thông điệp rồi kích thích tuyến thượng thận, làm tăng sản xuất cortisone.

Bác sĩ muốn nói rằng tình dục tốt cho những người bị viêm khớp sao?

Đúng, xét về một mặt nào đó. Từ lâu, các bác sĩ đã biết rằng rất hiếm gặp bệnh viêm khớp ở những người vẫn còn năng động về sinh hoạt tình dục. Họ thường nghĩ rằng chỉ những người không phải chịu đựng các ảnh hưởng của bệnh này mới có thể tiếp tục giao hợp được. Tuy nhiên, những nghiên cứu về kích thích tố đã chứng minh rằng chính hành động giao hợp giúp bảo vệ những người quá tuổi trung niên khỏi những thay đổi có tính cách thoái hoá của khớp.

Những người bị viêm khớp còn có thể làm gì khác để cho sinh hoạt tình dục được thú vị hơn không?

Chắc chắn có. Thông thường, chỉ cần thay đổi vị thế là có thể làm mất đi áp lực trên những khớp đau. Không có một điều khoản nào bắt buộc người đàn ông phải nằm trên và người phụ nữ phải nằm dưới khi sinh hoạt tình dục cả.

Tình dục ảnh hưởng đến tim như thế nào?

Không một trái tim bình thường nào bị tổn thương vì hành động giao hợp cả. Thật ra, sự quan tâm lành mạnh đến tình dục và đời sống tình dục năng động là hình thức bảo vệ tốt nhất để chống lại những cơn đau tim.

Các chuyên gia về tim mạch đều đồng ý rằng, 3 yếu tố chính cho biết một cơn đau tim sắp xảy ra là thiếu tập luyện, trọng lượng thừa và căng thẳng thần kinh. Hành động giao hợp thường xuyên và mạnh mẽ giúp kiểm soát cả 3 nguy cơ này.

Một số hình thức tập thể dục có khả năng đem lại lợi ích cho hành động giao hợp. Sự thúc mạnh xương chậu duy trì tình trạng tốt của các bắp thịt và khớp của cả vùng cột sống. Sự tuần hoàn được cải thiện và hơi thở trở nên sâu hơn. Một trong những mục đích chính của hành động đẩy mạnh là nâng nhịp đập của tim lên khoảng 120 lần mỗi phút và lên đến 160 mỗi phút ngay trước và trong khi đạt được khoái cảm cực độ. Trong khoảng khắc đó, huyết áp tăng khoảng 50%; điều này được xem là có lợi. Người ta tính toán rằng hành động giao hợp trung bình làm tiêu hao khoảng 150 calo và đây là điều hấp dẫn đối với những người cần giảm cân.

Một cuộc giao hợp có hiệu quả tương đương 40 phút tập thể dục thể hình. Đối với nhiều người, việc đi 4 vòng quanh công viên trong một buổi sáng trời mưa có thể thay bằng "một vòng quanh giường". Bất cứ một người đàn ông biết suy nghĩ nào cũng sẵn sàng đổi 40 phút toát mồ hôi ở một sân vận động lấy một giờ trong vòng tay thơm ngát của bạn tình. Mọi người đều rất khó khăn để duy trì đều đặn việc tập luyện, nhưng không ai quên việc hoạt động tình dục cả.

Ngoài ra, khi có bạn tình, người ta sẽ chú ý đến vẻ ngoài của mình hơn. Họ tìm cách giảm cân và nhờ đó giảm nguy cơ bệnh tim.

Một trong những yếu tố đe dọa sức khỏe của tim là stress. Những sự thất bại và lo lắng hàng ngày có thể gây những thương tổn dữ dội cho tim và các mạch máu. Tình yêu sẽ có hiệu quả cao hơn nhiều (và thích thú hơn nhiều) so với bất cứ loại thuốc an thần nào. Nó đem lại sự yên tĩnh, thoải mái. Trong dạng tốt nhất, tình dục có thể là loại thuốc giải độc lý tưởng đối với thể giới hỗn độn của chúng ta.

Không phải tình dục thỉnh thoảng đem lại cơn đau tim sao?

Không phải như vậy. Nếu trái tim của một người đã bị phá hủy trong bao nhiêu năm trời thì khi một cơn đau tim sắp sửa bộc phát, sự giao hợp có thể là giọt nước cuối cùng làm tràn ly nước vốn đã đầy. Nó cắt đứt nguồn cung cấp máu cho trái tim đang suy thoái. Điều này không có nghĩa là hành động giao hợp gây ra cơn đau tim. Đối với những người mang trọng bệnh như vậy, việc xem một phim hấp dẫn trên ti vi hay chạy đuổi theo xe buýt cũng có thể gây nên điều tương tự.

Đối với những bệnh nhân kể trên, việc từ bỏ tình dục không giúp khỏi bệnh vì kết cục xấu sẽ xảy đến chẳng chóng thì chầy. Và khi bạn đã đi đến giai đoạn đó thì việc từ giã cõi trần qua con đường tình dục vẫn chưa phải là hình thức tồi tệ nhất, vì vẫn còn những con đường tồi tệ hơn nhiều.

Tình dục có an toàn đối với những người đã từng bị bệnh tim không?

Nguy cơ mà hành động giao hợp gây ra đối với tim là không đáng kể, trừ những trường hợp đặc biệt nghiêm trọng. Nếu đi bộ mà không thấy một triệu chứng nào của bệnh tim, bạn vẫn có thể giao hợp thoải mái. Tình trạng căng thẳng ở tim xuất hiện khi đi bộ nhanh có lẽ còn lớn hơn sự căng thẳng do khoái cảm cực độ. Hành động giao hợp đòi hỏi tiêu thụ khoảng 5 calo/phút, vẫn nằm trong khả năng của hầu hết những người đã hồi phục từ một cơn đau tim trước đó.

Một cơn đau tim thật sự sẽ gây những thương tổn tức thì cho cơ tim. Vì vậy, cần chờ đợi đến giai đoạn đầu của sự bình phục. Muốn được an toàn, nên hoãn sinh hoạt tình dục trong 8-10 tuần sau cơn đau tim. Không ai có thể nói chắc chắn điều gì xảy ra nếu giao hợp sớm hơn thời hạn đó. Cũng có những bệnh nhân giao hợp

chỉ 1-2 tuần sau cơn đau tim mà không thấy một ảnh hưởng xấu nào. Tuy điều này cho thấy tính bền chắc của cơ tim và của bản năng tình dục ở con người, nhưng các bác sĩ vẫn cho rằng, chờ đợi thêm một thời gian nữa sẽ là khôn ngoan hơn.

Người ta không thể chết do đau tim khi giao hợp sao?

Con số người chết vì đau tim trong khi giao hợp là rất nhỏ. Một thống kê cho thấy, trong 1.000 bệnh nhân tim, chỉ 6 người chết trong khi giao hợp. Theo một nghiên cứu khác, 80% số người chết lúc giao hợp lại "hành động" với tình nhân chứ không phải bạn đời. Từ đó, có thể rút ra kết luận là với những bệnh nhân tim muốn tiếp tục sinh hoạt tình dục, chân thật là giải pháp lành mạnh nhất.

Trong bất cứ trường hợp nào, việc tiếp tục sinh hoạt tình dục sau cơn đau tim là điều rất quan trọng. Nhiều người mắc bệnh tim (cả đàn ông lẫn đàn bà) cảm thấy rằng họ bị thương tổn không thể chữa lành và nghĩ mình là kẻ gàn như tàn phế. Một khi thấy rằng mình vẫn còn là "người bạn chăn gối" hữu hiệu, tình trạng của họ sẽ được cải thiện ngay. Người vợ sẽ phạm phải sai lầm lớn nếu muốn tránh cho chồng khỏi sự căng thẳng của tình dục. Thay vì làm như vậy, cô ta nên kích thích chồng một cách khéo léo. Alice đã biết xử lý tốt:

"Jim lên cơn đau tim 3 tháng trước và điều đó làm cho anh ấy rất đau khổ. Anh hầu như mất việc làm (phân phối các thiết bị gia dụng). Cuối cùng, Jim cũng cố gắng trở về với công việc của mình. Ngay lúc tôi nghĩ rằng mọi việc đều tốt đẹp thì tôi đã làm tổn thương anh ấy qua việc cố gắng tỏ ra thận trọng.

Tôi cứ nghĩ rằng nên coi Jim là một người bạn và tình dục là điều có hại cho anh ấy. Do đó, khi anh từ bệnh viện trở về, tôi đặt vào phòng thêm một chiếc giường nữa để anh ấy không bị kích thích vì ngủ chung với tôi. Anh chàng khốn khổ nghĩ rằng tôi làm như vậy vì anh đã hoàn toàn suy kiệt. Từ đó, Jim thực sự xuống dốc. May mắn là tôi đã nhanh chóng hiểu ra và đưa anh ấy về giường tôi. Thật giống như phép lạ! Jim trở nên sung mãn hơn trước, anh ấy nói rằng bây giờ anh còn thích thú hơn trước nữa. Cơn đau tim có vẻ như không hề làm thương tổn đến một cơ quan nào khác của anh ấy cả!"

Tình dục còn có ích lợi gì cho những người đau tim không?

Có. Ngoài cảm giác thư giãn do hành động giao hợp mỹ mãn đem lại, họ còn được lợi về kích thích tố nữa.

Một số bệnh nhân tim mạch bị chứng angina pectoris (có cơn đau trong ngực). Khi gắng sức, ăn no hoặc căng thẳng thần kinh, họ có thể gặp một cơn đau thành lình, rất khó chịu ở phía sau xương ngực. Người ta chưa biết được nguyên nhân chính xác của triệu chứng này, nó có thể liên quan đến tình trạng thiếu nguồn cung cấp máu đến cơ tim. Cơn đau trong ngực rất mãnh liệt và không cho nạn nhân làm bất cứ điều gì, kể cả giao hợp.

Nhiều năm trước đây, người ta phát hiện ra rằng các mũi tiêm testosterone giúp làm giảm (và đôi khi ngăn ngừa) dạng đau ngực này. Việc giao hợp đều đặn sẽ kích thích tinh hoàn sản xuất nhiều kích thích tố hơn, làm tăng lượng testosterone trong máu. Những người đàn ông bị angina pectoris nhưng vẫn năng động về mặt tình dục sẽ ít đau đớn hơn so với người ít quan hệ. Đối với bệnh nhân nữ, việc giao hợp đều đặn cũng có tác dụng tương tự.

Nếu cơn đau ngực có thể gây trở ngại cho tình dục, nên uống vài viên Nitroglycerine (thuốc thường được dùng trị chứng angina pectoris) vài phút trước khi bắt đầu để ngăn ngừa cơn đau phát triển.

Không phải khả năng sinh lý của con người giảm theo tuổi tác sao?

Nói một cách nghiêm túc thì câu trả lời là có. Ở đàn ông, các tế bào sản xuất kích thích tố ở tinh hoàn được thay thế dần bằng các mô sẹo. Việc sản xuất kích thích tố từ tinh hoàn và tuyến thượng thận cũng giảm dần theo tuổi tác. Các tinh hoàn trở nên nhỏ hơn. Cùng lúc đó, tuyến tiền liệt lại bắt đầu lớn lên.

Chức năng của tuyến tiền liệt là gì?

Cơ quan này nằm vắt hai bên niệu đạo ở lối vào bàng quang. Vị trí chiến lược đó hoàn toàn thích hợp với chức năng tăng khả năng tiết mạnh tinh dịch khi xuất tinh, dẫn đến tăng hoạt động của tinh trùng. Trong hầu hết cuộc đời của một người đàn ông, tuyến tiền liệt là một đồng minh hiền lành, nằm ngủ yên cho đến

khi khoái cảm cực độ xuất hiện. Lúc đó, nó sẽ co lại thật mạnh và gấp, rồi lại chìm vào bóng tối của bộ máy sinh dục. Tuy nhiên, ở một số đàn ông từ 20 đến 40 tuổi, tuyến tiền liệt có thể sưng lên, gây ra cảm giác Khoảng 1/3 số đàn ông bị viêm tuyến tiền liệt trước tuổi 40. Có hai nguyên nhân dẫn đến tình trạng này, và cả hai đều dễ chữa trị.

Nguyên nhân đầu tiên là sự tác động mạnh vào vùng hội âm. Ở những người cưỡi ngựa, người vận hành các dụng cụ nặng, người hay cưỡi xe máy, tài xế xe tải... khu vực này đều bị hành hạ. Nếu loại bỏ động tác động mạnh, các triệu chứng sẽ biến mất.

Nguyên nhân thứ hai là do thường xuyên kích thích cơ quan sinh dục mà không đạt được sự thỏa mãn cuối cùng. Điều này làm cho tuyến tiền liệt trở nên mềm và sưng lên. Phương pháp điều trị chỉ đơn giản là giao hợp đều đặn và thường xuyên. Nếu vì một lý do gì đó mà không thể thực hiện được hành động giao hợp, việc thủ dâm đều đặn cũng giúp làm nhẹ áp lực của bệnh.

Chứng sưng tuyến tiền liệt

Sau tuổi 40, khoảng 60% đàn ông là nạn nhân của chứng sưng tuyến tiền liệt. Sự khác biệt xuất hiện không phải do kích thước tăng mà chính là ở vị trí của nó. Khi sưng lên, tuyến này dần dần án ngữ niệu đạo và cổ bàng quang. Cuối cùng, bệnh nhân không thể đi tiểu được. Rắc rối trong sinh hoạt tình dục xuất hiện khi tuyến tiền liệt phình lên trước khi giao hợp và tiếp theo, bàng quang đột ngột bị nghẽn.

Tuy biết rằng hành động giao hợp sẽ khiến mình không thể đi tiểu trong 8-10 giờ tới nhưng người đàn ông thường vẫn coi trọng sinh hoạt tình dục hơn. Không sớm thì muộn, sự lựa chọn của anh ta sẽ thay đổi. Do tuyến tiền liệt sưng lớn theo mọi hướng cùng một lúc nên những cấu trúc sinh dục khác đều cảm nhận sức ép và thế là toàn thể hoạt động tình dục đều sụp đổ.

Chứng sưng lớn tuyến tiền liệt được chữa trị như thế nào?

Vì tuyến tiền liệt không phải là cơ quan quan trọng nên khi nó trở thành sự trở ngại đối với tình dục, thì giải pháp tốt nhất là cắt bỏ nó đi. Sau đây là một số cách để loại bỏ tuyến tiền liệt, mỗi cách đều có những thuận lợi riêng của nó:

- Phẫu thuật qua niệu đạo: Hình thức này nhanh, rẻ tiền và an toàn. Bác sĩ đưa một ống rộng bằng thép không rỉ vào dương vật cho đến khi chạm vào khu vực của tuyến tiền liệt, ngay phía sau tinh hoàn. Một con dao nhỏ được đưa qua ống, loại bỏ những tổ chức làm bé tắc bàng quang. Thủ thuật này thích hợp với người trên 70 tuổi hoặc người mắc một bệnh kinh niên trầm trọng khác ngoài chứng sưng tuyến tiền liệt. Kết quả chỉ có tính cách tạm thời

- Phẫu thuật trên mu: Phương pháp này hữu hiệu trong việc cắt bỏ tuyến tiền liệt nhưng không được thích hợp lắm với những người lớn tuổi.

Việc loại bỏ tuyến tiền liệt có ảnh hưởng đến sinh hoạt tình dục không?

Nó thường có ảnh hưởng. Một trong những thay đổi chính là sự xuất tinh. Trong lúc giao hợp, mọi thứ đều diễn tiến như bình thường nhưng tinh dịch không xuất hiện vào lúc khoái cảm cực độ. Một người đàn ông đã được mổ bỏ tuyến tiền liệt mô tả như sau:

"Thưa bác sĩ, đó thật sự là điều tồi tệ nhất! Chúng tôi đã làm mọi thứ như bình thường, tôi vẫn đạt sự cương cứng tốt. Đến lúc tôi bắt đầu đạt được khoái cảm cực độ thì lại không có điều gì xảy ra cả! Thật là kỳ cục! Lần đầu tiên, tôi đã nghĩ, 'Được thôi, chỉ cần tập luyện. Lần sau mình sẽ làm thật'. Nhưng sau một thời gian, tôi lại thấy quen với tình trạng này. Tôi cảm thấy dễ chịu hơn khi không còn cái tuyến chết tiệt cản trở hệ thống thoát nước của tôi!"

Việc mổ cắt tuyến tiền liệt có gây trở ngại cho khả năng giao hợp bình thường không?

Trong hầu hết các trường hợp, nó không gây trở ngại gì. Khoảng 30% bệnh nhân đã được mổ thấy rằng khả năng giao hợp của mình tăng; 30% lấy lại được khả năng giao hợp tương tự trước khi mổ, 30% khác cảm thấy bất lực. Như vậy, việc phẫu thuật nhằm loại bỏ tuyến tiền liệt gây ra khoảng 15% trường hợp bất lực, hoặc ít hơn.

Nhưng nếu 30% đàn ông bất lực sau khi mổ, thì làm sao nó lại có thể chỉ gây nên chứng bất lực cho 15% mà thôi? Vì không phải tất cả các trường hợp bất lực sau mổ đều là kết quả của việc mổ. Trường hợp của Bennett là một thí dụ điển hình:

Bennett làm việc trong ngành bảo hiểm. Anh ta và vợ là Fay vẫn có quan hệ tình dục tốt trong suốt cuộc hôn nhân của họ. Theo lời Bennett mô tả: "Không có gì đặc biệt. Nhưng chúng tôi thật sự đạt được sự thỏa mãn trong hầu hết những lần gặp nhau. Tới năm ngoái, ở tuổi 58, tôi phải đi mổ loại bỏ tuyến tiền liệt. Không ai trong chúng tôi thật sự biết cần phải dự liệu những gì sau khi mổ. Trước đó, mỗi tháng chúng tôi giao hợp 2 lần; nhưng khi tôi xuất viện trở về thì Fay kết luận rằng đã đến lúc chấm dứt sự vui thú và các trò chơi của chúng tôi. Tôi đồng ý với cô ấy. Suốt 2 tháng, chúng tôi không hề ân ái với nhau. Rồi tôi thử một vài lần nhưng không ăn thua gì. Như vậy là tôi đã rút lui khỏi hoạt động tình dục rồi".

Nhưng việc rút lui khỏi sinh hoạt tình dục không dễ dàng như vậy. Bennett dần dần trở nên chán chường, nóng nảy và mối quan hệ của anh với Fay cũng bắt đầu trở nên xấu đi. Mọi việc trở nên tồi tệ đến mức sau cùng họ phải tìm đến một bác sĩ tâm lý. Bennett có thể kể lại tình hình trở nên như thế nào:

"Tôi chỉ mong rằng có một người nào đó nói cho tôi biết trước khi tôi đi mổ. Điều đầu tiên bác sĩ tâm lý hỏi là tôi có thường xuyên thủ dâm không. Tôi hơi xấu hổ nhưng vẫn nói thật là 2 lần mỗi tuần. Rồi ông ta giải thích cho vợ chồng tôi biết rằng không có lý do gì khiến chúng tôi không thể giao hợp đều đặn. Ông ta nói: 'Nếu anh có thể thủ dâm nghĩa là anh có khả năng giao hợp'. Ông ta cũng chỉ ra nhiều điều mà chúng tôi chưa sẵn sàng chấp nhận, rằng thực ra cuộc hôn nhân của chúng tôi sắp đi đến chỗ tan vỡ và chúng tôi đã dùng cuộc phẫu thuật như một "phát súng ân huệ" để kết thúc nó. Bây giờ mọi chuyện đã trở nên khác. Mỗi tuần chúng tôi giao hợp 3 hoặc 4 lần, và cả hai đều hưởng thụ thú vui hơn bao giờ hết".

Bennet nháy mắt: "Tôi không bao giờ biết rằng tình dục lại quan trọng đến thế. Nếu biết rằng cuộc phẫu thuật đem lại nhiều khác biệt như vậy thì tôi đã đi cắt bỏ cái tuyến tiền liệt chết tiệt kia từ 20 năm trước rồi".

Bắt lực sau cắt bỏ tuyến tiền liệt do nguyên nhân tâm lý

Trong những người đã cắt bỏ tuyến tiền liệt, có 15% sau đó bị bắt lực do nguyên nhân tâm lý. May mắn là họ thuộc nhóm lớn tuổi nhất. Dù sao thì cũng không có một giải pháp thay thế nào

khác; khi tuyến tiền liệt làm nghẽn dòng nước tiểu thì nó phải bị cắt bỏ thôi. Với những người này, kỹ thuật "phục hồi bộ máy sinh dục" (rất hữu ích cho đàn ông ở tuổi mãn kinh) có thể có tác dụng.

Các bắp thịt trong cơ thể mất đi sức mạnh nếu không được luyện tập đúng cách và thường xuyên. Tương tự, những bộ phận đóng góp vào khả năng hưởng thụ thú vui tình dục cũng phải được bảo trì ở tình trạng hoạt động tuyệt hảo nếu người đàn ông muốn sử dụng chúng một cách tối đa.

Sau tuổi 40, hầu hết đàn ông đều bắt đầu suy yếu, giống như những đồng hồ lên giây bắt đầu ngưng hoạt động. Con người không được tạo thành bằng sắt thép và đến tuổi 40, các dịch tiết bắt đầu khô kiệt, nhịp độ biến thái chậm dần, mỡ tích lũy nhiều hơn ở mọi nơi. Trong một số trường hợp, nguồn cung cấp máu lên não bắt đầu suy giảm. Ở mỗi người, sự thay đổi này đều xảy ra với các mức độ khác nhau.

Khi cảm thấy sức khỏe sa sút, một số đàn ông phản ứng bằng cách cố gắng mãnh liệt nhằm phục hồi sức khỏe. Một số người khác bằng lòng để cho mọi sự trôi theo dòng. Những người không chiến đấu trở thành nạn nhân của tình trạng mãn kinh. Earl (48 tuổi) đang trải qua giai đoạn đó:

"Thưa bác sĩ, tôi không biết điều gì xảy ra với mình. Dường như tôi đã trở nên già một cách đột ngột. Trước hết, tôi tăng khoảng 4,5 kg. Từ ngày tốt nghiệp đại học, tôi chưa bao giờ cân nặng quá 70 kg. Khi tăng 10 kg đầu tiên, tôi không quan tâm mấy, chỉ chuyển sang mặc những áo phủ qua ngực. Rồi tôi lại tăng thêm 25 kg nữa. Về tình dục, tôi thật sự không hiểu chuyện gì xảy ra. Tôi không từ bỏ sinh hoạt tình dục, nhưng đã mất đi sự hứng thú đối với vợ, tuy Gloria là một phụ nữ tốt. Hai năm nay, tôi chỉ ngủ với Jean, cô thư ký 24 tuổi xinh đẹp. Cô ấy tôn trọng tôi hơn là Gloria. Khi giao hợp, cô ấy làm cho tôi cảm thấy mình quan trọng. Ngay cả khi tôi hành động không được tốt lắm vào một đêm nào đó, Jean vẫn không phàn nàn mà còn tìm cách giúp đỡ tôi. Trong sinh hoạt tình dục, cô ấy sẵn sàng làm mọi điều tôi muốn trong khi với Gloria thì hoặc là cùng một cách cũ rích hoặc là không có gì hết. Tôi không biết mình có thể làm được gì nếu không có Jean; nhưng ngay với cô ấy, mọi chuyện cũng không êm thấm. Tôi bắt đầu mất hứng thú đối với công việc; thật sự tôi không còn quan tâm đến những gì xảy ra cho mình nữa".

"Còn chuyện uống rượu thì sao?"

"Làm sao bác sĩ biết? Vâng, cả chuyện đó nữa. Tôi không nói rằng mình là kẻ nghiện rượu nhưng mỗi buổi tối về nhà, tôi cần uống ít nhất là 2 ly lớn Martini trước khi có thể giáp mặt Gloria. Ngay cả khi ở nhà Jean, tôi vẫn thích uống vài ly trước khi nghỉ ngơi. Và thường thì tôi không đạt được sự thư thái mà cảm thấy nặng nề. Tôi không bao giờ ngờ rằng mọi việc lại biến chuyển theo cách đó. Mọi chuyện đều có vẻ như đột ngột gây thương tổn cho tôi".

Từ kinh nghiệm của chính mình, Earl đã mô tả hầu hết các triệu chứng của giai đoạn mãn kinh ở đàn ông. Sự chán chường, mâu thuẫn trong tình dục, sự lãnh đạm, cơ thể suy nhược - tất cả những triệu chứng này đều có thể bắt đầu ở những người ngoài 40 tuổi.

Điều gì dẫn đến các triệu chứng mãn kinh ở đàn ông?

Thường thường, tình trạng này xảy ra khi nhiều thất bại nhỏ đồng loạt tấn công người đàn ông đúng tuổi. Mỗi một sự thất vọng giống như một sợi tơ nhện mảnh mai, đứng riêng một mình thì vô nghĩa nhưng nếu cứ chồng chất mãi, người đàn ông sẽ cảm thấy mình đang bị trói chặt bằng những dây xích bằng thép.

Một trong những thất bại lớn nhất là tình trạng mất khả năng chấp nhận về cảm xúc. Ở tuổi 25-30, người đàn ông có thể tiếp nhận lời hứa hẹn về những sự thành bại trong tương lai. Người bán thuốc ở góc đường có thể mơ đến hệ thống nhà thuốc của chính mình, một nhân viên bán bảo hiểm có thể mơ đến công ty do chính mình làm chủ. Ở tuổi 40, hầu hết đàn ông đều bắt đầu nhận ra rằng, họ đã bị dính chặt vào những gì họ có, không thể tiến thân được. Cảm giác bị dính chặt có thể liên quan đến những người vợ của họ nữa. Không còn một ảo tưởng nào về sinh hoạt tình dục thú vị, không còn một hy vọng về một điều mới mẻ, như một người đàn ông đã nói: "Cùng một công việc chết tiệt với một mụ vợ chết tiệt".

Các cơ quan trong cơ thể bắt đầu giảm dần hoạt động và suy tàn. Nếu một bệnh tật nào đó (như tiểu đường hoặc cao huyết áp) xuất hiện, nó được xem như là thêm một cái đinh nữa đóng vào quan tài.

Rất may là với cách sống hợp lý, với việc điều trị bằng thuốc men và sự sáng suốt về tinh thần, người đàn ông có thể tránh được những nỗi khốn khổ của giai đoạn mãn kinh.

Làm sao anh ta có thể tránh được?

Cách đơn giản nhất và trực tiếp nhất là thực hiện một chương trình hồi phục sinh hoạt tình dục. Với sự trợ giúp của một bác sĩ hoặc nhà tâm lý bệnh học tài ba, những kết quả đem lại có thể làm cho bạn phải ngạc nhiên.

Bước đầu tiên là đảo ngược những thay đổi về cơ thể của tuổi trung niên. Đầu tiên là giảm cân. Việc này cải thiện bề ngoài, tăng sự hấp dẫn về tình dục và tính tự tin của người đàn ông, đồng thời cải thiện sức khỏe của anh ta một cách đáng kể.

Công việc tiếp theo nhằm vào các tuyến nội tiết, cụ thể là bổ sung testosterone. Ngoài việc kiểm soát chức năng tình dục, hoóc môn này còn giúp ngăn ngừa sự tăng trọng, cải thiện trạng thái tinh thần của nam giới. Tuy nhiên, việc dùng nó phải có sự giám sát nghiêm ngặt của bác sĩ, nếu không sẽ gây ra rất nhiều tổn hại cho người dùng.

Tuyến thứ hai cần được lưu tâm là tuyến giáp trạng. Đây là máy điều hòa nhiệt của cơ thể, điều khiển nhịp độ đốt cháy thức ăn. Nếu tuyến giáp trạng hoạt động kém, một lượng lớn thức ăn bị biến thành mỡ. Khi cơ thể già đi, các tế bào của tuyến giáp trạng cũng già đi theo, toàn bộ nhịp độ hoạt động của cơ thể chậm lại. Sự hờ hững, trì độn, chán chường và béo phì bắt đầu xuất hiện. Nếu những triệu chứng này là do sự suy nhược tuyến giáp trạng gây ra, việc bổ sung hàng ngày một lượng nhỏ hoóc môn sẽ đem lại hiệu quả không ngờ. Năng lực cũ chạy ào trở lại; giống như một chiếc đồng hồ chạy ngược chiều, bệnh nhân có vẻ và cảm thấy như mình đang lấy lại tuổi xuân.

Một tuyến nội tiết khác cũng cần được quan tâm đến trong giai đoạn mãn kinh ở đàn ông, đó là tuyến thượng thận. Sản phẩm quan trọng nhất của tuyến này đối với đàn ông là cortisone.

Năm tháng trôi qua, các cơ quan trong cơ thể bị thâm nhập bởi các mô mỡ hoặc mô sẹo, khiến khả năng hoạt động suy giảm. Việc bổ sung cortisone giúp chống lại các mô sẹo và tình trạng mất

chức năng kèm theo. Chất này có thể gây những phản ứng phụ trầm trọng nên chỉ được dùng dưới sự kiểm soát của bác sĩ.

Tiếp theo, người đàn ông cần kiểm soát tất cả các bệnh tật nếu có. Sau đó, cần phục hồi hoạt động tình dục. Việc này được bắt đầu bằng một cuộc nói chuyện thẳng thắn với bác sĩ tâm lý để hiểu tường tận rằng bản chất tình cảm của một người đàn ông ảnh hưởng thế nào đến cuộc sống tình dục của anh ta. Bác sĩ sẽ phân loại một số những mâu thuẫn về cảm xúc đặc trưng của thời kỳ. Với một nhà tâm lý bệnh học giỏi, điều kỳ diệu có thể xảy ra sau 5-6 cuộc nói chuyện.

Đôi khi việc "học lại về tình dục" lại có lợi ở giai đoạn này. Nếu các phản xạ về tình dục suy yếu vì không dùng đến, hành động thủ dâm tăng dần có thể là sự bắt đầu cho sự phục hồi khả năng giao hợp.

Để cho phương pháp trên trở nên hữu hiệu, người vợ cũng phải được phục hồi về mặt tình dục. Phụ nữ tuổi mãn kinh cần giảm thể trọng, bổ sung oestrogen, có thể phải quan tâm đến tuyến giáp trạng. Trong việc phục hồi hoạt động tình dục ở phụ nữ, phẫu thuật có thể đem lại nhiều kết quả. Việc tạo hình cơ nhỏ âm đạo có thể làm tăng khoái cảm tình dục lên rất nhiều. Có thể thực hiện một số cuộc phẫu thuật thẩm mỹ như tạo hình ngực, khuôn mặt, căng da, hút mỡ... để lấy lại dáng vẻ hấp dẫn.

Dĩ nhiên người phụ nữ cũng cần đến khám bệnh tại một bác sĩ về tâm lý. Việc "học tập lại về tình dục" cũng có thể cần thiết nếu hoạt động tình dục của cô ta sa sút một cách đáng kể.

Mục đích cơ bản của tiến trình phục hồi tình dục là nâng cao khả năng hưởng thụ hoạt động tình dục. Muốn vậy, cặp vợ chồng phải thường xuyên giao hợp bằng cả tấm lòng. Một khi khả năng hưởng thụ tình dục hoàn toàn trở lại, nó cần được thường xuyên củng cố. Nếu không, nó sẽ lại mất đi.

Hiệu quả sinh hoạt tình dục tùy thuộc vào một cơ cấu phản hồi. Khi người chồng đem lại cho vợ sự thỏa mãn, người vợ sẽ kích thích người chồng trở lại. Điều đó khuyến khích anh ta cố gắng nhiều hơn và khuyến khích cô ta đáp ứng một cách nhiệt tình hơn. Cường độ của lạc thú tình dục đối với nhau thường tăng hầu như vô giới hạn.

Sự phục hồi tình dục có ích cho những người độc thân không?

Chắc chắn là như vậy. Những người đã lập gia đình có nhiều cơ hội tiếp cận thường xuyên với hoạt động tình dục hơn (ít nhất cũng trên lý thuyết). Đối với một người độc thân, việc kiếm cho được một người bạn tình đôi khi là một điều quá phiền phức. Nếu tình dục bị lơ là, sự thích thú đối với tình dục sẽ giảm dần. Không bao lâu sau, khả năng giao hợp cũng giảm. Việc hành động tức thì và mãnh liệt có thể giúp phục hồi chức năng và lạc thú tình dục.

Tại sao nhiều bác sĩ không đem lại cho bệnh nhân cơ hội phục hồi hoạt động tình dục?

Có một số nguyên nhân. Trước hết, phần lớn các bác sĩ đều bận chữa trị cho những người "bệnh". Họ có thể quên rằng việc sớm mất khả năng sinh hoạt tình dục là một tình trạng bất thường và cần được chữa trị tức thì.

Thứ hai, hầu hết các bệnh nhân không yêu cầu điều họ muốn. Trong nhiều năm, bệnh nhân cứ tin rằng tình dục là cái cần phải đẩy lùi về quá khứ cho đến khi những thứ "quan trọng" khác trong cuộc sống đều đã được quan tâm đến. Một người bình thường hay có mặc cảm tội lỗi khi yêu cầu bác sĩ giúp đỡ về vấn đề tình dục.

Tuổi nào là quá trễ đối với việc phục hồi tình dục?

Thật khó trả lời. Nếu sao sức khỏe tổng quát của người đó chưa bị hủy hoại đến mức sinh hoạt tình dục trở thành điều không thể được, không có một giới hạn tuổi tuyệt đối nào cả. Những cuộc nghiên cứu thâu thập mới đây trên những người lớn tuổi (hơn 70) đã cho thấy một số sự kiện đáng quan tâm. Người ta hoàn toàn có thể duy trì một cuộc sống tình dục năng động cho đến năm 80 tuổi hoặc hơn nữa, miễn sao đáp ứng được một vài đòi hỏi nhỏ. Trong tình trạng sức khỏe tốt, các thành phần thiết yếu nhất là sự quan tâm thường xuyên đến tình dục và có một người bạn chăn gối biết hợp tác. Rõ ràng là người bạn tình càng biết hợp tác thì sự thích thú trong tình dục càng lớn. Một số công trình nghiên cứu cũng cho thấy, ở nhiều người, sau tuổi 75, sự quan tâm đến giới tính và sinh hoạt tình dục tăng. Một cuộc nghiên cứu khác lại khẳng định

rằng, sau tuổi 45 ham muốn tình dục lại tăng mạnh hơn trước, nhất là ở phụ nữ.

Tại sao ham muốn tình dục tăng mạnh khi người ta trở nên già hơn?

Một trong các nguyên nhân là sau tuổi 40, các cơ quan sinh dục được giải thoát khỏi sự ức chế và áp lực xã hội nặng nề. Nhiều người đã loại bỏ được mặc cảm tội lỗi về tình dục (với tính cách thuần túy là phương tiện đem lại sự khoái lạc). Những nỗi lo sợ về sự mang thai và bệnh hoa liễu đã biến vào hậu trường, khiến tâm tư trở nên thoải mái hơn. Ở tuổi này, những kỳ vọng xa xôi đã bắt đầu biến mất, nhiều người nhận ra rằng sự thỏa mãn tình dục đầy đủ là cái mà chúng ta phải tìm kiếm.

Ở lứa tuổi này, người ta có nhiều thời gian rỗi hơn và dễ kiếm các bạn tình hơn. Họ cảm thấy không cần tuân thủ một áp lực xã hội nào như hồi ngoài 20 tuổi. Daniel kể:

"Hồi trẻ, tôi thường thắc mắc không biết mình còn có thể sinh hoạt tình dục khi bước vào tuổi 50 hay không. Bây giờ tôi đã 69 tuổi rồi, và thành thật mà nói, tôi thấy tiếc vì mình đã bỏ phí bao nhiêu cơ hội dành cho việc ấy khi còn trẻ. Hiện mỗi tuần tôi chỉ đến văn phòng luật sư vài ngày nên có thể dành nhiều thì giờ hơn cho những việc quan trọng. Tôi chưa bao giờ có nhiều bạn gái và thời gian thoải mái như bây giờ. Trước đây, việc qua một đêm với bạn gái trong motel (khách sạn cho người lái xe hơi) đã là một sự kiện trọng đại đối với tôi. Còn bây giờ, tôi có thể đi chơi xa cả tuần và không sợ ai thắc mắc.

Tôi không còn những lo lắng về áp lực bắt buộc phải kết hôn. Và điều mà tôi thích nhất là được đánh giá cao. Tôi luôn luôn thành thật cố gắng hết sức để làm điều tốt nhất cho bạn gái, và họ có vẻ nhận ra được điều này. Nhờ đó, tình hình lại càng tốt đẹp hơn nữa".

Hết